



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums

2016. gada 23. decembris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2013.–2014. GADA SESIJA

2014. gada 13.–16. janvāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 464, 23.12.2014.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

2016/C 482/01	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par pārdomātu specializāciju — izcilības centru tīklu izveide kohēzijas politikas efektivitātei (2013/2094(INI))	2
2016/C 482/02	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par 2013. gada īstenošanas ziņojumu “Oglekļa uztveršanas un glabāšanas tehnoloģijas izstrāde un izmantošana Eiropā” (2013/2079(INI))	9
2016/C 482/03	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par e-veselības rīcības plānu 2012.–2020. gadam — inovatīva veselības aprūpe 21. gadsimtam (2013/2061(INI))	14
2016/C 482/04	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par pārtikas krīzi, krāpšanu pārtikas aprites jomā un tās kontroli (2013/2091(INI))	22
2016/C 482/05	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par efektīvām darba inspekcijām kā stratēģiju darba apstākļu uzlabošanai Eiropā (2013/2112(INI))	31
2016/C 482/06	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par darbinieku finansiālo līdzdalību uzņēmumu peļņas gūšanā (2013/2127(INI))	41
2016/C 482/07	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par sociālo aizsardzību visiem, tostarp pašnodarbinātām personām (2013/2111(INI))	48

2016/C 482/08	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par ES dalībvalstu sagatavotību jaunā kohēzijas politikas plānošanas perioda efektīvam un savlaicīgam sākumam (2013/2095(INI))	56
2016/C 482/09	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par Eiropas stratēģiju attiecībā uz plastmasas atkritumiem vidē (2013/2113(INI))	64
2016/C 482/10	Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par reģionālu zīmolu izveidi — virzība uz paraugpraksi lauku ekonomikā (2013/2098(INI))	70
Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris		
2016/C 482/11	Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra rezolūcija par ES un ASEAN turpmākajām attiecībām (2013/2148(INI))	75
2016/C 482/12	Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra rezolūcija par noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem (2013/2747(RSP))	83
2016/C 482/13	Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas rūpniecības stiprināšanu konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai (2013/2006(INI))	89
Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris		
2016/C 482/14	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ģenētiski modificēta kukurūzas produkta (<i>Zea mays</i> L. līnija 1507) ar izturību pret dažiem tauriņu kārtas kaitēkļiem laišanu tirgū kultivēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (2013/2974(RSP))	110
2016/C 482/15	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu (2013/2960(RSP))	114
2016/C 482/16	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par ES pilsonību par maksu (2013/2995(RSP))	117
2016/C 482/17	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par Serbijas 2013. gada progresa ziņojumu (2013/2880(RSP))	119
2016/C 482/18	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par Kosovas integrācijas procesu Eiropas Savienībā (2013/2881(RSP))	127
2016/C 482/19	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par Islandes 2012. gada progresa ziņojumu un perspektīvām pēc notikušajām vēlēšanām (2013/2932(RSP))	135
2016/C 482/20	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par stāvokli Dienvidsudānā (2014/2512(RSP))	137
2016/C 482/21	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz bezpajumtniekiem (2013/2994(RSP))	141
2016/C 482/22	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par tiesību aizstāvju un opozīcijas aktīvistu stāvokli Kambodžā un Laosā (2014/2515(RSP))	145
2016/C 482/23	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par neseno notikušajām vēlēšanām Bangladešā (2014/2516(RSP))	149
2016/C 482/24	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par neseno veiktajiem pasākumiem, lai pakļautu kriminālsodam lesbietes, gejus, biseksuāļus, transpersonas un interseksuāļus (2014/2517(RSP))	152

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

2016/C 482/25 Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt *Lara Comi* imunitāti un privilēģijas (2013/2190(IMM)) 155

2016/C 482/26 Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta 81. panta grozīšanu attiecībā uz piekrišanas procedūru (2012/2124(REG)) 157

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

2016/C 482/27 Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra lēmums par pastāvīgo komiteju kompetencēm (2013/2996(RSO)) 160

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

2016/C 482/28 Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta grozīšanu attiecībā uz imunitātes atcelšanu un aizstāvēšanu (2013/2031(REG)) 169

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

2016/C 482/29 P7_TA(2014)0004
Jauno vieglo kravas automobiļu radītās CO₂ emisijas ***I
Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 510/2011, lai noteiktu kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo kravas automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

P7_TC1-COD(2012)0191
Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 510/2011, lai noteiktu kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo kravas automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam 176

2016/C 482/30 P7_TA(2014)0005
Patērētāju tiesību aizsardzības programma 2014.–2020. gadam ***I
Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2014.–2020. gadam (COM(2011)0707) – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

P7_TC1-COD(2011)0340
Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014 par daudzgadu patērētāju tiesību aizsardzības programmu no 2014. līdz 2020. gadam un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1926/2006/EK 178

2016/C 482/31

P7_TA(2014)0006

Kopienas tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem ***I

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 774/94, ar ko atver dažas Kopienas tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

P7_TC1-COD(2011)0445

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 774/94 groza attiecībā uz Komisijai piešķiramām īstenošanas un deleģētajām pilnvarām 179

2016/C 482/32

P7_TA(2014)0007

Olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu imports no Turcijas ***I

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2008/97, Regulu (EK) Nr. 779/98 un Regulu (EK) Nr. 1506/98 par olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu importu no Turcijas (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

P7_TC1-COD(2011)0453

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2008/97, Regulu (EK) Nr. 779/98 un Regulu (EK) Nr. 1506/98 par olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu importu no Turcijas 181

2016/C 482/33

P7_TA(2014)0008

Aromatizēto vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ***I

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par aromatizēto vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))

P7_TC1-COD(2011)0231

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 183

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

2016/C 482/34

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Padomes Lēmuma 2007/124/EK, Euratom atcelšanu, ar ko laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam kā daļu no Vispārējās programmas “Drošība un brīvību garantēšana” izveido īpašu programmu “Terora aktu un citu ar drošību saistītu risku profilakse, gatavība tiem un to seku pārvarēšana” (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP)) 184

2016/C 482/35	<p>Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai atjaunotu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Krievijas Federācijas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE)) 185</p>
2016/C 482/36	<p>Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par apgrozībai paredzēto euro monētu nominālvērtību un tehniskajiem datiem (pārstrādāta redakcija) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE)) 186</p>
2016/C 482/37	<p>Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD)) 188</p>
2016/C 482/38	<p>P7_TA(2014)0024</p> <p>Koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0437</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/.../ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu . . 189</p>
2016/C 482/39	<p>P7_TA(2014)0025</p> <p>Publiskais iepirkums ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par publisko iepirkumu (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0438</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/.../ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 190</p>
2016/C 482/40	<p>P7_TA(2014)0026</p> <p>Iepirkums, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (COM(2011)0895 – C7-0007/2012– 2011/0439(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2011)0439</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/.../ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK 191</p>

2016/C 482/41	Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi Eiropas Savienības publiskā iepirkuma iekšējam tirgum un par procedūrām, kas atbalsta sarunas par Savienības preču un pakalpojumu piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD)) . . .	192
2016/C 482/42	Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Padomes Direktīvu 2001/110/EK, kas attiecas uz medu (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD))	227
2016/C 482/43	P7_TA(2014)0029 Hercule III programma un Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība ***I Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Hercule III programmu, lai veicinātu darbības Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzības jomā (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD)) P7_TC1-COD(2011)0454 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido programmu darbību veicināšanai Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā (programma Hercule III) un atceļ Lēmumu Nr. 804/2004/EK	234
2016/C 482/44	Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz deleģēto un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Komisijai konkrētu pasākumu pieņemšanai, muitas pārvaldes veikto informācijas paziņošanu, konfidencialu datu apmaiņu starp dalībvalstīm un statistiskās vērtības definēšanu groza Regulu (EK) Nr. 638/2004 par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD))	235
Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris		
2016/C 482/45	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas valdes locekļa iecelšanu (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE)) . . .	244
2016/C 482/46	Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru Francijai atļauj piemērot samazinātu konkrētu netiešo nodokļu likmi Gvadelupā, Franču Gvinejā, Martinikā un Reinjonā ražotam “tradicionālajam” rumam un ar kuru groza Lēmumu 2007/659/EK (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS))	245

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2013.–2014. GADA SESIJA

2014. gada 13.–16. janvāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 464, 23.12.2014.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P7_TA(2014)0002

Pārdomāta specializācija — izcilības centru tīklu izveide kohēzijas politikas efektivitātei

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par pārdomātu specializāciju — izcilības centru tīklu izveide kohēzijas politikas efektivitātei (2013/2094(INI))

(2016/C 482/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā XVII, XVIII un XIX sadaļu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par Komisijas Piekto ziņojumu par kohēziju un kohēzijas politikas stratēģiju laikposmā pēc 2013. gada ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un pārējo struktūrfondu pašreizējo stāvokli un uz efektivitātes paaugstināšanu vērstas turpmākas sinerģijas veidiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā tā 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES kohēzijas un reģionālo politiku pēc 2013. gada ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā tā 2010. gada 20. maija rezolūciju par kohēzijas politikas ieguldījumu Lisabonas mērķu un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā tā 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Savienībā ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽³⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 21. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 390 E, 18.12.2012., 27. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 371 E, 20.12.2011., 39. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 120. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 6. oktobra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 6. oktobra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu un mērķi "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai" un par Regulas (EK) Nr. 1080/2006 atcelšanu (COM(2011)0614),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu „Stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīva "Inovācijas Savienība" (COM(2010)0546),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu "Secinājumi piektajā ziņojumā par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne" (COM(2010)0642),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu "Reģionālās politikas ieguldījums stratēģijā "Eiropa 2020" paredzētajā gudrā izaugsme" (COM(2010)0553),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu "Eiropa 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" (COM(2010)2020),
 - ņemot vērā Komisijas 2012. gada marta dokumentu "Ceļvedis par pētniecības un inovācijas stratēģijām pārdomātai specializācijai (RIS 3)",
 - ņemot vērā ESAO 2012. gada decembra ziņojumu "Uz inovāciju balstīta izaugsme reģionos — pārdomātas specializācijas nozīme",
 - ņemot vērā tā 2012. gada decembra pētījumu "Kohēzijas politikas *ex ante* nosacījumi", kuru pasūtīja Eiropas Parlamenta Iekšpolitikas ģenerāldirektorāts,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 21. marta paziņojumu "Inovācijas savienības 2012. gada attīstības novērtējums. Pārmaiņu paātrināšana" (COM(2013)0149),
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 13. septembra paziņojumu "Inovācijas rezultātu noteikšana Eiropā — virzībā uz jaunu rādītāju" (COM(2013)0624),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0462/2013),
- A. tā kā jo īpaši šajā ekonomikas, finanšu un sociālās krīzes laikā ES ir jāpastiprina centieni, lai pilnveidotu Inovācijas savienību un radītu ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, un tā kā tam pieejamie līdzekļi sarežģītajos budžeta apstākļos daudzās dalībvalstīs un reģionos, kā arī ES līmenī ir ierobežoti un tāpēc jāizmanto īpaši efektīvā veidā;
- B. tā kā "pārdomāta specializācijas stratēģija" ir valsts vai reģionālas inovācijas stratēģijas, ar kurām nosaka prioritātes, lai radītu konkurētspējas priekšrocības, izstrādājot un samērojot izpēti un inovācijas priekšrocības ar uzņēmējdarbības vajadzībām nolūkā saskaņoti ņemt vērā jaunās iespējas un tirgus attīstību, vienlaikus nepieļaujot darbību pārklāšanos un sadrumstalotību, un kuras var būt veidotas kā valsts vai reģionālās izpēti un inovācijas stratēģiskās politikas satvars vai tā daļa ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ 2. pants, likumdošanas procedūra 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- C. tā kā atbalsts pētniecībai, izstrādei un inovācijai (*R&D&I*) ir viens no kohēzijas politikas mērķiem, uz kuru attiecas obligāta tematiskā koncentrācija atbilstīgi Eiropas Reģionālās attīstības fondam (ERAF) 2014.–2020. gadam;
- D. tā kā attiecībā uz 2014.–2020. gada plānošanas periodu dalībvalstīm pirmo reizi ir pienākums izstrādāt pētniecības un inovācijas stratēģiju, lai uzlabotu reģionālās inovācijas spējas un efektīvāk koordinētu ar pētniecību, izstrādi un inovāciju saistītos izdevumus ⁽¹⁾;
- E. tā kā šajā procesā reģioniem būtu jākoncentrējas uz dažām atsevišķām prioritātēm, ņemot vērā to konkrētās priekšrocības un trūkumus, un būtu jāveicina inovācija, lai sekmētu un atjaunotu ilgtspējīgu reģionālo ekonomiku;
- F. tā kā reģioniem pārdomātas specializācijas stratēģija būtu jāizstrādā, piemērojot kritisku pašanalīzi un ciešā sadarbībā ar pilsonisko sabiedrību un ieinteresētajām personām, tostarp pētniecības centriem, universitātēm un citām augstākās izglītības iestādēm, kā arī uzņēmumiem ⁽²⁾;
- G. tā kā stratēģijas mērķis ir panākt pēc iespējas lielāku sinerģijas ietekmi, ko veido visi *R&D&I* instrumenti un investīcijas, un jo īpaši tās mērķis ir palielināt programmas "Apvārsnis 2020" un struktūrfondu sinerģijas ietekmi, lai mazinātu inovācijas plaisu starp reģioniem;
- H. tā kā reģioniem arī būtu jāizstrādā ieguldījumu plāni visa pieejamā reģionālā, valsts un ES finansējuma izmantošanai *R&D&I* jomā, norādot arī to, kā veicināt privātos ieguldījumus un kā tos vajadzētu izmantot Savienības *R&D&I* prioritāšu īstenošanai turpmākajos gados;
- I. tā kā šādu stratēģiju kopsavilkumi vai vismaz to īstenošanas plāni būtu jāiekļauj partnerattiecību nolīgumos un darbības programmās;
- J. tā kā, ja šie priekšnoteikumi nav izpildīti, Komisija drīkst neveikt ERAF finansējuma starpposma maksājumus saistībā ar tematisko mērķi, proti, pētniecības, attīstības un inovācijas nostiprināšanu;
- K. tā kā reģioniem būtu jāļauj brīvi noteikt kārtību, lai nodrošinātu atbilstību *ex ante* nosacījumiem, ņemot vērā to, ka reģionālā politika tiek pārvaldīta vairākos līmeņos;
- L. tā kā būtu ne tikai jāpalielina reģionu iekšējā integrācija, bet tiem ir arī ciešāk jāsadarbojas, lai uzlabotu to konkurētspēju pasaules līmenī,

Vispārīgas piezīmes

1. atzīst, ka pārdomātas specializācijas stratēģijas īstenošana ir dinamisks un ilgstošs process, kura laikā tā dalībnieki pastāvīgi pilnveido savas zināšanas, un šis process būtu jāturpina arī nākamajā plānošanas periodā un pēc tā;
2. uzskata, ka, neskaitot vajadzību nodrošināt *ex ante* nosacījumu izpildi, šādas stratēģijas izstrāde vidējā un ilgā termiņā reģioniem var sniegt būtiskus ieguvumus saistībā ar to *R&D&I* efektivitāti, jo šī stratēģija ietver saskaņotas pieejas piemērošanu un rūpīgu to inovācijas iespēju izvērtēšanu;
3. aicina katru reģionu šādu stratēģiju uzskatīt ne tikai par tiesību aktos paredzētu pienākumu, bet arī par iespēju avotu; tāpēc aicina visus reģionus un dalībvalstis aktīvi turpināt izstrādāt savas pārdomātas specializācijas stratēģijas, ja tas jau nav izdarīts, un nepieļaut, ka šādas stratēģijas trūkuma dēļ rodas kavējumi attiecīgajām darba programmām paredzētā ES finansējuma saņemšanā;

⁽¹⁾ V pielikums, 1. tabula, "Ex ante nosacījumi" likumdošanas procedūrā 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Skat. pārdomātas specializācijas stratēģijas definīciju: 2. panta 2.b punkts (jauns), likumdošanas procedūra 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

4. atzīst informācijas nepieciešamību reģionos un tādēļ uzsver to, ka ir svarīgi, lai Reģionālās politikas un pilsētpolitikas ĢD, Pētniecības un inovācijas ĢD un citi attiecīgi ģenerāldirektorāti, kā arī platforma Seviļā ⁽¹⁾ sniegtu konsultācijas un atbalstu, un aicina tos turpmāk darboties vēl aktīvāk; aicina visus reģionus vairāk izmantot platformas piedāvātās iespējas; atbalsta plašu vietējo kampaņu izstrādi informācijas izplatīšanai par pārdomātas specializācijas stratēģiju, lai nodrošinātu līdzdalības iespēju ieinteresētajām personām un pilsoniskajai sabiedrībai;

5. aicina Komisiju sniegt reģioniem atbalstu paredzētās uzraudzības sistēmas efektīvā izveidē, izmantojot būtiskus rādītājus, un jo īpaši šim nolūkam nodrošināt datus, ko var izmantot kā pamatu ES mēroga un starptautisku salīdzinājumu veikšanai;

“Pareizās” prioritātes

6. uzsver, ka reģionu attīstības līmeņi ievērojami atšķiras un to priekšrocības un trūkumi ir ļoti atšķirīgi; tādēļ aicina reģionus pašus izvēlēties sev atbilstošus pasākumus, koncentrējoties uz savu konkrētajiem reģioniem raksturīgo iezīmju, iespēju un konkurences priekšrocību pilnveidošanu, nevis tikai kopējot citu reģionu sekmīgās stratēģijas;

7. uzsver — lai gan reģioni var censties izstrādāt jaunas tehnoloģijas, lai iekļūtu jaunos tirgos, tie var arī ieguldīt — un tādējādi dažādot — jau esošās zināšanas, prasmes un spējas līdzīga rakstura darbībās, ja saistībā ar šīm darbībām zināšanu nodošana notiek visintensīvāk (“saistītā dažādība”);

8. uzsver, ka saistībā ar reģionālās ekonomikas nostiprināšanu ir svarīgi nevis tikai koncentrēties uz atsevišķām jomām saistībā ar konkurences priekšrocībām, bet arī radīt vērtību ķēdi, kas saista visus izstrādes un ražošanas posmus — no pamatpētniecības, lietojumorientētas pētniecības un tehnoloģiju nodošanas līdz konkrētiem izmantojamiem produktiem un jaunu uzņēmumu izveidei;

9. mudina reģionus ieguldīt darbībās, kas ietver dažādas nozares un tehnoloģijas un kas var veidot pārnozaru līmeņa ietekmi visā reģionālajā ekonomikā, lai iespējami daudz dažādu uzņēmumu varētu veicināt lielāku izaugsmi un radīt vairāk darbvieta, kā arī izmantot ar to saistītās priekšrocības; šajā sakarībā mudina reģionus jo īpaši izmantot un veicināt iespējas, ko sniedz visu veidu MVU, kuri pēc definīcijas ir mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi ⁽²⁾, jo tie ir reģionālie inovācijas virzītājspēki un tādējādi tiem ir būtiska nozīme katra reģiona ekonomikā;

10. uzskata, ka reģioniem, izvēloties savas prioritātes, vajadzētu ne tikai pilnveidot savas inovāciju sistēmas, lai uzlabotu konkurētspēju un nodrošinātu pievienoto vērtību, bet arī veikt pasākumus, kuri vērsti uz tādu sabiedrībā pastāvošo strukturālo un sociālo problēmu pārvarēšanu kā, piemēram, bezdarbs, nabadzība, enerģijas piegādes drošība un demogrāfiskās izmaiņas;

11. aicina reģionus nekonzentrēties tikai uz tehnoloģiju inovāciju, bet gan veidot stratēģijas, kuru pamatā būtu iespējami plašs inovācijas jēdziens; cer, ka tiks ņemta vērā ne tikai augsto tehnoloģiju, bet arī t. s. zemo tehnoloģiju un ar tehnoloģijām nesaistīta inovācija, piemēram, procesu optimizācija un organizatoriskā pārveide; īpaši šajā kontekstā uzsver sociālo un vides inovāciju; uzsver, ka inovācijas stratēģiju mērķim vajadzētu būt inovatīvās prakses veicināšanai;

12. saprot, ka prioritāšu noteikšana ir sensitīva reģionu veikta procedūra; tādēļ uzskata, ka pārskatīšanas sistēmas ieviešana sniegtu reģioniem iespēju no jauna izvērtēt to stratēģijas; uzskata, ka sākotnējā būtisku, uz rezultātiem vērstu rādītāju atlase un iesaistīto dalībnieku sniegtā ieguldījuma kvalitāte ir svarīgi faktori pārdomātas specializācijas stratēģijas sekmju nodrošināšanā, samazinot kļūdu risku prioritāšu noteikšanas procesā;

⁽¹⁾ <http://s3platform.jrc.ec.europa.eu/home>

⁽²⁾ Komisijas Ieteikums (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (2003/361/EK).

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Dalībnieku ciešāka iesaistīšana reģionu līmenī

13. uzskata, ka kvalitatīvai valdības sadarbībai ar attiecīgajiem reģionālajiem dalībniekiem būs izšķiroša nozīme stratēģijas RIS 3 panākumu nodrošināšanā, turklāt šāda sadarbība ievērojami samazinās kļūdainas pieejas iespējamību prioritāšu izvēlē;

14. šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi apspriesties ar uzņēmumiem, jo īpaši MVU, jo “inovācijas redzējumu” varēs sekmīgi īstenot tikai tad, ja uzņēmumiem būs attiecīgās iespējas, ko īstenot praksē;

15. uzsver nepieciešamību pārskatīt un vajadzības gadījumā paplašināt visus apspriešanās procesus un mērķa grupas, lai izvairītos no tā, ka netiek ņemti vērā turpmākās inovācijas virzītājspēki; uzskata, ka ir īpaši svarīgi iesaistīt nākamos uzņēmējus;

16. skaidri norāda, ka kopīga redzējuma izveides gaitā ar atbildību un izpratnes veidošanu saistītu apsvērumu dēļ ir būtiski svarīga iespējami cieša vietējo un reģionālo politikas veidotāju, universitāšu, pētniecības un inovācijas centru, uzņēmumu, kā arī pilsoniskās sabiedrības un sociālās jomas pārstāvju iesaistīšanās;

17. uzsver “zināšanu trīsstūrī” īstenotas ciešas sadarbības būtisko nozīmi zināšanu nodošanā, piemēram, Eiropas Pētniecības un inovācijas institūtā vai reģionālajās inovāciju kopās un centros; saistībā ar to uzsver cilvēkresursu jomā veiktu ieguldījumu nozīmi;

18. aicina ieinteresētās personas, kuras pārstāv privāto un publisko sektoru, izmantot daudzās iespējas šo darbību finansēšanai, izmantojot ERAF 2014.–2020. gadam, tostarp atbalstot reģionālo inovāciju inkubatoru izveidi un izveidojot saiknes un sinerģiju starp universitātēm, citām pētniecības un augstākās izglītības iestādēm, novatoriskiem un radošiem uzņēmējiem un uzņēmumiem, kā arī uzņēmējdarbības atbalsta sniedzējiem un ieguldītājiem kā, piem., kultūras un radošās nozarēs;

19. uzskata, ka, lai īstenotu šo procesu, ir jābūt atbilstīgām struktūrām un efektīvai administrācijai un ka pārvaldes iestādēm un ministrijām jāizveido sadarbības kultūra gan savstarpējā saskarsmē, gan arī saskarsmē ar uzņēmumiem un citiem iesaistītajiem dalībniekiem; aicina reģionālos un valsts lēmumu pieņēmējus un iestādes modernizēt to iekšējās procedūras atbilstīgi jaunā “uzņēmējdarbības atklāšanas procesa” vajadzībām, un jo īpaši iesaistīties intensīvākā ilgtermiņa dialogā ar attiecīgajiem dalībniekiem; mudina MVU, jo īpaši reģionos, kuros ir lielāks šādu uzņēmumu skaits, sadarboties, izmantojot atbilstīgas platformas, lai nostiprinātu savu ietekmi ar pārdomātu specializāciju saistītajā procesā; iesaka, ka vajadzības gadījumā būtu jāizmanto spēju veidošanai pieejamie līdzekļi, lai turpmāk nostiprinātu pārvalžu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju ietekmi;

20. uzskata, ka vajadzības gadījumā visām attiecīgajām iestādēm un dalībniekiem reģionālā līmenī būtu jāpiedāvā augstas kvalitātes apmācība un semināri, kas ir vērsti uz jautājumiem saistībā ar pārdomātas specializācijas stratēģiju sagatavošanu un īstenošanu;

Finansēšanas programmu sinerģijas panākšana

21. atzinīgi vērtē Komisijas un ES likumdevēja panākumus centienos uzlabot pamatnosacījumus sinerģijai starp Eiropas struktūrfondiem un investīciju fondiem (ESI fondi) un citām ES programmām (piemēram, COSME un jo īpaši “Apvārsnis 2020”), ieviešot, piemēram, saskaņotas vienotās likmes vai kombinēto atbalstu ⁽¹⁾;

22. mudina reģionus pilnībā izmantot visas finansēšanas, sadarbības un investīciju iespējas, tostarp augšupējus un lejupējus pasākumus ⁽²⁾, lai veicinātu sinerģiju starp ESI fondiem un programmu “Apvārsnis 2020”, un tādējādi mazinātu inovācijas plaisu starp reģioniem;

⁽¹⁾ 55. panta 8. punkts un 57. pants likumdošanas procedūrā 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482; 17.a pants, likumdošanas procedūra 2011/0401(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0809, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0499, un 31. pants likumdošanas procedūrā 2011/0399(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0810, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0500.

⁽²⁾ I pielikums, 4.3. punkta 2. apakšpunkts likumdošanas procedūrā 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

23. šajā sakarā aicina pētniecības infrastruktūras un iespēju izveides ziņā atpalikušos reģionus sekmēt sadarbību ar izcilām pētniecības iestādēm, to veidojot kā grupveida sadarbību/mērķsadarbību virzībā uz izcilību, lai tie veidotu savus izcilības centrus, kas nākotnē sniegs ieguvumu visai reģionālajai ekonomikai;
24. aicina reģionus stratēģijas ietvaros padziļināti aplūkot jautājumu par to, kā piesaistīt ieguldījumus privātajā sektorā, jo šajā sektorā joprojām pastāv lielas iespējas stimulēt ieguldījumu potenciālu pētniecībā, izstrādē un inovācijā;
25. aicina visus reģionālos un valsts līmeņa dalībniekus, kas ir atbildīgi par stratēģijas RIS 3 izstrādi un īstenošanu, kā arī tos, kas ir saistīti ar Eiropas Pētniecības infrastruktūru stratēģijas foruma (ESFRI) ceļvedi, ESI fondiem un programmu "Apvārsnis 2020", ciešāk sadarboties plānošanas un koordinēšanas jomā un vajadzības gadījumā izveidot attiecīgas struktūras⁽¹⁾, kas nodrošinātu dažādu pārvaldības līmeņu sasaisti; aicina dalībvalstis īstenot labākās prakses apmaiņu par šādām struktūrām;
26. aicina Reģionālās politikas un pilsētpolitikas ĢD un Pētniecības un inovācijas ĢD turpināt savus centienus, lai nodrošinātu programmu saderību un radītu iespēju veidot sinerģiju; uzsver, ka būtu jānodrošina kopējs atbalsts valstu un reģionālajām iestādēm to attiecīgo stratēģiju izstrādē un īstenošanā; vēlas, lai Reģionālās politikas un pilsētpolitikas ĢD un Pētniecības un inovācijas ĢD šajā sakarībā pilnveidotu savu sadarbību, jo īpaši izstrādājot iesaistītajiem dalībniekiem paredzētas vadlīnijas;
27. atzinīgi vērtē visus centienus paplašināt konsultāciju pakalpojumus; uzskata, ka būtu lietderīgi, ja šajā apmaiņā būtu atbilstīgi iesaistīti arī iespējamie programmas "Apvārsnis 2020" līdzekļu saņēmēji, kā arī attiecīgās konsultatīvās iestādes;

Cieša reģionu savstarpējā sadarbība — ārējā dimensija

28. aicina reģionus ne tikai uzlabot savas iekšējās saiknes starp izglītības un pētniecības iestādēm, uzņēmumiem un pārvaldi, bet arī veidot alianses ar citiem reģioniem, lai papildinātu savu vērtību ķēdi;
29. uzsver, ka iespējas tiks sekmētas, ja tiks izveidota cieša sadarbība starp zināšanu un inovāciju kopienu (ZIK) partneriem reģionos un pārdomātas specializācijas stratēģiju (RIS 3) izstrādē un īstenošanā iesaistītajām iestādēm un organizācijām, kā aprakstīts COM(2011)0615 IV pielikumā, 2011/0276(COD), C7-0335/2011, tostarp partnerības ar reģioniem, kuros atrodas pastāvošie un iespējamie sadarbības centri, piemēram, reģionālās inovācijas un īstenošanas kopienas (*Regional Implementation and Innovation Communities — RIC*);
30. uzskata, ka ir būtiski, lai reģionālās specializācijas stratēģijas palīdzētu radīt jaunus Eiropas izcilības tīklus virknē nozaru, tādējādi sniedzot atbalstu Eiropas Savienības konkurētspējas un starptautiskās atpazīstamības veicināšanā;
31. uzskata, ka dažādu reģionu sadarbība un ar to saistītā zināšanu un tehnoloģiju nodošana var sniegt nozīmīgu ieguvumu gan reģionu iekšējo saimniecisko spēju uzlabošanā, gan ES kopumā; šajā sakarā norāda uz ļoti veiksmīgiem sadarbības gadījumiem, piemēram, iniciatīvu "Zināšanu reģioni";
32. norāda, ka daudzi reģioni atsakās no sarežģītā analītiskā un saskaņošanas darba, kas ir vajadzīgs; mudina reģionus izmantot likumdevēja nodrošināto iespēju, kas paredz, ka līdz 15 % no programmas finansējuma var ieguldīt ārpus programmas teritorijas⁽²⁾;
33. norāda, ka robežreģionos to kopīgo teritoriālo īpatnību dēļ problēmas bieži vien ir vienādas abās robežas pusēs; aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās un reģionālās iestādes ar starpreģionālās sadarbības finansējuma atbalstu izstrādāt pārdomātas specializācijas pārrobežu stratēģijas un izveidot pārrobežu kopas;

⁽¹⁾ I pielikums, 4.1. punkta 2. apakšpunkta b) punkts likumdošanas procedūrā 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ 60. panta 2. punkts likumdošanas procedūrā 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

34. atzinīgi vērtē iespējas, ko paredz vienotais stratēģiskais satvars teritoriālās sadarbības jomā⁽¹⁾; atzinīgi vērtē arī jebkāda cita veida “maza mēroga” internacionalizāciju, ko veido reģioni un dalībnieki, kas darbojas to interesēs;

o

o o

35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

⁽¹⁾ I pielikums, 7.2. punkts likumdošanas procedūrā 2011/0276(COD), pamatojoties uz regulas priekšlikumu COM(2011)0615, Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0482.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0009

Oglekļa uztveršanas un glabāšanas tehnoloģija**Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par 2013. gada īstenošanas ziņojumu "Oglekļa uztveršanas un glabāšanas tehnoloģijas izstrāde un izmantošana Eiropā" (2013/2079(INI))**

(2016/C 482/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006⁽¹⁾ (CCS direktīva),
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. marta paziņojumu par Eiropas turpmāko rīcību oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas jomā (COM(2013)0180),
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. marta zaļo grāmatu "Klimata un enerģētikas politikas satvars 2030. gadam" (COM(2013)0169),
 - ņemot vērā 2008. gada decembra ES klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu,
 - ņemot vērā 2012. gada 15. marta rezolūciju par ceļvedi virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A7-0430/2013),
- A. tā kā oglekļa uztveršana un glabāšana (CCS) ir daudzsoļa tehnoloģija, kas varētu būt vienīgais veids, kā panākt ievērojamu samazinājumu CO₂ izplūdēm no rūpnieciskiem avotiem un potenciāli ievērojami samazināt CO₂ emisijas no spēkstacijām, kuras darbojas ar fosilo kurināmo, bet tai ir vajadzīgi ieguldījumi un rūpnieciska mēroga demonstrēšana, lai veicinātu inovāciju, nodrošinātu izmaksu samazināšanu un apliecinātu drošumu videi;
- B. tā kā Starptautiskā Enerģētikas aģentūra prognozē, ka fosilie kurināmie līdz 2030. gadam turpinās nodrošināt 75 % no pasaules energoresursu struktūras, norāda, ka CCS ir nepieciešama, lai nodrošinātu gandrīz 20 % CO₂ samazinājuma, kas nepieciešams līdz 2050. gadam, un apgalvo, ka gadījumā, ja CCS netiks izmantota, papildus būs nepieciešami vēl 40 % elektroenerģijas investīcijām, lai nepieļautu temperatūras paaugstināšanos par vairāk nekā 2 °C;
- C. tā kā CCS ir vienīgā tehnoloģija, kas spēj nodrošināt ievērojamus CO₂ emisiju samazinājumus svarīgās rūpniecības nozarēs, tostarp tērauda, cementa, ķīmisko vielu un naftas pārstrādes rūpnīcu nozarē, un kopā ar biomasas izmantošanu elektroenerģijas ražošanā tai ir lielas iespējas veicināt CO₂ emisiju neto samazinājumu;
- D. tā kā, ņemot vērā pašreizējos fosilā kurināmā izmantojuma līmeņus un turpmākās prognozes šajā jomā, CCS šķiet būtisks elements, lai īstenotu mērķi, kas paredz nodrošināt, ka vidējais temperatūras pieaugums pasaulē nepārsniedz 2 °C;
- E. tā kā CCS attīstība būtu jāuzskata par stratēģiju, kas papildina atjaunojamās enerģijas attīstību, pārejot uz ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju līmeni;

⁽¹⁾ OV L 140, 5.6.2009., 114. lpp.⁽²⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 75. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- F. tā kā ES valdību vadītāji 2007. gadā pauda cerību, ka līdz 2015. gadam būs izveidotas un darbosies 12 CCS paraugražotnes, bet, tā kā to finansiālā dzīvotspēja bija atkarīga no oglekļa dioksīda augstās cenas, šīs vērienīgās ieceres tagad nevar īstenoties;
- G. tā kā šīs tehnoloģijas attīstībai nevajadzētu stimulēt tādu spēkstaciju īpatsvara palielināšanos, kas darbojas ar fosilo kurināmo;
- H. tā kā ES zaudē savu vadošo stāvokli attiecībā uz CCS tehnoloģiju un — ņemot vērā, ka tikai viens projekts joprojām tiek izskatīts saistībā ar NER300 finansējumu un Eiropas enerģētikas programmas ekonomikas atveseļošanai (EEPEA) projekti ir izbeigti vai pārtraukti — pašlaik nav efektīvas politikas, lai veicinātu CCS pamatprojektu izstrādi;
- I. tā kā pirms jaunu projektu izstrādes komerciālā mērogā sabiedrībai vienmēr būtu jāsaņem izsmeļoša un skaidra informācija par CCS sniegtajiem ieguvumiem un iespējamajiem draudiem,

Lielāks vēriens

1. atzīst, ka CCS ieviešana potenciāli var nodrošināt ES centienu īstenošanu līdz 2050. gadam panākt zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni ar vismazākajām izmaksām un ka tā ir nepieciešama it īpaši attiecībā uz tādu nozaru dekarbonizāciju, kuras rada augstas CO₂ emisijas; uzskata, ka tā var arī veicināt energoapgādes dažādību un drošību, vienlaikus saglabājot un radot darba iespējas; apliecina steidzamo vajadzību attīstīt pilnas ķēdes CCS pamatprojektus, lai noteiktu labākos un ekonomiski izdevīgākos risinājumus, un aicina Komisiju noteikt uzdevumus, lai sasniegtu šo mērķi; norāda, ka, ņemot vērā ievērojamās ieguldījumu vajadzības, ir vajadzīgi arī citi instrumenti papildus ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai (ETS), lai veicinātu pētniecību un tehnisku un drošu CCS pielietošanu;
2. uzskata, ka, lai gan CCS varētu nodrošināt daļēju risinājumu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas mērķu sasniegšanai, būtu vēl labāk, ja dalībvalstis šos mērķus varētu īstenot, neizmantojot CCS;
3. aicina Komisiju sekmēt CCS ieviešanu ne tikai saistībā ar elektroenerģijas ražošanu no oglēm un gāzes, bet arī virknē rūpniecības nozaru, piemēram, ķīmijas, metalurģijas, dzelzs un tērauda, cementa un naftas pārstrādes nozarē; uzstāj, ka Komisijai jautājums par CCS ieviešanu būtu jārisina 2030. gada klimata un enerģētikas sistēmas ietvaros un būtu jāiesniedz priekšlikumi par to, kā veicināt CCS pamatprojektu agrīnu būvniecību;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt tālejošus pasākumus, veicinot starptautisko sadarbību un klimata pārmaiņu ietekmi mazinošu tehnoloģiju izmantošanu, lai augošās ekonomikas pavērstu virzienā uz tādām attīstības alternatīvām, tostarp, piemēram, CCS, kas rada mazākas oglekļa dioksīda emisijas;
5. uzskata, ka tēraudrūpniecības rīcības plānā būtu jāiekļauj īpaša atsauce uz vajadzību šajā nozarē izstrādāt CCS pamatprojektus;

Dalībvalstu vadošā loma

6. atzīst, ka CCS ieviešana nevar notikt bez dalībvalstu un privāto ieguldītāju atbalsta un ka dalībvalstīm ir absolūtas un suverēnās tiesības veicināt vai nepieļaut tās izmantošanu; norāda, ka vairākas dalībvalstis prognozē, ka CCS nesniegs ieguldījumu šo valstu emisiju samazināšanas stratēģiju īstenošanā, tomēr tam nevajadzētu radīt šķēršļus to valstu iniciatīvām, kuras uzskata, ka šai tehnoloģijai var būt nozīmīga loma pārejā uz zema oglekļa emisiju līmeņa ekonomiku;
7. atgādina Komisijai, ka Parlaments ir aicinājis izstrādāt tiesību aktu, ar kuru pieprasītu katrai dalībvalstij izstrādāt zema oglekļa emisiju līmeņa stratēģiju 2050. gadam; iesaka šos valstu ceļvežus atjaunināt reizi piecos gados; sagaida, ka tajos būs norādīts, vai un kādā veidā attiecīgajās dalībvalstīs ieviešama CCS;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

8. aicina Komisiju ierosināt, ka dalībvalstīm būtu jānosaka prasība līdz 2015. gadam, kad notiks ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām konference, sagatavot un publicēt valsts ceļvežus par ekonomiku ar zemu oglekļa emisiju līmeni;

9. uzsver, ka, tā kā oglekļa cena nav augsta, dalībvalstīm, kas vēlas veicināt CCS ieviešanu, ir būtiska loma attiecībā uz to, lai nodrošinātu pārredzamu ieņēmumu plūsmu un jebkuru citu finansiālu atbalstu, kas var būt nepieciešams, lai nodrošinātu pamatprojektu būvniecību un ekspluatāciju, radot iespēju uzņēmējiem, kuri saskaras ar augstām jauna darbības veida uzsākšanas izmaksām, panākt atdevi no saviem ieguldījumiem; norāda, ka var būt nepieciešami arī attiecīgi normatīvie noteikumi, ja CCS ieviešis uz komerciāliem pamatiem; atzīst nepieciešamību ievērot vides drošuma standartus;

ES regulējums un finansējums

10. aicina Komisiju izskatīt iespēju izveidot ES Industriālo inovāciju ieguldījumu fondu, lai atbalstītu inovatīvu klimatam draudzīgu tehnoloģiju izstrādi, tostarp CCS pamatprojektus, citas inovatīvas zema oglekļa emisiju līmeņa tehnoloģijas un pasākumus energoietilpīgo nozaru CO₂ emisiju samazināšanai attiecīgajos procesos; ierosina, ka to varētu finansēt no ES ETS kvotu tirdzniecības; uzsver, ka tas nedrīkstētu izraisīt jaunus pieprasījumus sniegt finansējumu no ES budžeta; atzīst, ka, paredzot šāda fonda izmantošanas nosacījumus, būtu jāņem vērā pieredze, kas gūta saistībā ar NER300 finansēšanas mehānisma ierobežojumiem un neelastību;

11. uzskata, ka CCS politikas virzieni un stratēģijas būtu jānosaka, tikai pamatojoties uz labiem pierādījumiem par to labvēlīgu ietekmi uz vidi, ES rūpniecības stabilitāti, nodarbinātību ES un enerģijas cenu pieņemamību sabiedrībai un rūpniecībai;

12. uzskata, ka ilgtermiņā CCS atbalsts galvenokārt būtu gūstams no piemērota CO₂ cenas signāla, ierosina, ka Komisijai būtu jāveicina diskusijas par iespējamiem risinājumiem, analizējot sistēmas ar prasību par CCS sertifikāta iegādi kā pierādījumu CO₂ emisiju novēršanai, izmantojot uzglabāšanu vai apstrādi proporcionāli CO₂ daudzumam, kas ietverts fosilajā kurināmajā, ko laiž tirgū;

13. pieprasa, lai Komisija sagatavotu dalībvalstīm paredzētas vadlīnijas par dažādiem finanšu un cita veida mehānismiem, ko tās varētu izmantot, lai atbalstītu un stimulētu CCS attīstību un lai piekļūtu finansējumam no ES budžeta;

14. norāda uz Eiropas Investīciju bankas lēmumu aizliegt izsniegt aizdevumus tādu ar akmeņogļēm darbināmu spēkstaciju būvniecībai, kuru emisijas būs lielākas nekā 550 g CO₂/kWh; uzsver, ka bez finansiāla atbalsta CCS attīstīšanā būtiska nozīme būs stingru standartu ieviešana attiecībā uz emisiju rezultātiem;

15. norāda, ka Komisijai būtu jāizskata iespējamie veidi, kā izmantot ES Ogļu un tērauda pētniecības fondu, lai atbalstītu CCS pirmskomerciālu demonstrāciju šajās rūpniecības nozarēs;

16. novērtē Norvēģijas valdības sniegto atbalstu CCS projektiem ES un pauž vēlēšanos, lai, apspriežot nākamo plānošanas periodu, tiktu iesniegts finanšu atbalsta pieprasījums CCS pamatvirziena projektiem;

17. pieprasa, lai Komisija novērtētu ieguvumus, ko sniedz *Ciuden* CCS eksperimentālā projekta pieņemšana un izstrāde Spānijā, kuram kā Eiropas testa iekārtai uztveršanas tehnoloģiju un iekšzemes CO₂ uzglabāšanas jomā no ES finansējuma avotiem ir piešķirts aptuveni EUR 100 miljonu atbalsta finansējums;

Transports un uzglabāšanas vietas

18. atzīst, ka var gūt ievērojamus finanšu ietaupījumus, izveidojot rūpniecisko iekārtu CCS kopas, ko apkalpo kopēji cauruļvadu tīkli vai citas CO₂ transporta sistēmas; pieņem, ka pārsvarā nav gaidāms, ka iekārtu operatori varētu ņemt vērā citu iekārtu turpmākās prasības, tāpēc lieli ieguldījumi, piemēram, maģistrālie cauruļvadi, kuros ir paredzēta iespēja uzņemt CO₂ no daudziem avotiem, būtu jāattīsta, izmantojot publiskā un privātā sektora partnerības; uzsver, ka dalībvalstīm, kuras vēlas ieviest CCS, ir jāuzņemas tieši tām veicami uzdevumi, nodrošinot CCS transportēšanu un nosakot uzglabāšanas infrastruktūras pieejamību;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

19. aicina ciešāk sadarboties ar ASV un Kanādu, veicot zināšanu un labu prakšu apmaiņu saistībā ar uzņēmumu darbībām, ko veic CCS jomā divpusēja Kanādas un ASV dialoga par tīru enerģiju ietvaros;
20. uzstāj, ka jaunās zemu oglekļa emisiju tehnoloģijas būtu jāuzskata par savstarpēji papildinošām, nevis savstarpēji konkurējošām; uzsver, ka gan atjaunojamajiem energoresursiem, gan CCS ir sava loma ES energoresursu struktūrā nākotnē un ka CCS nedrīkst traucēt sasniegt ES atjaunojamo energoresursu obligāto attīstības mērķi; prasa 2030. gada klimata un enerģētikas sistēmas ietvaros ierosināt pasākumus, ar kuriem veicināt abu tehnoloģiju izmantošanu;
21. norāda, ka Eiropas ģeoloģija var sniegt ļoti daudz potenciālu vietu lielu CO₂ daudzumu pastāvīgai piesaistei, piemēram, zem Ziemeļjūras, tālu no cilvēku mājokļiem; atbalsta ES pasākumu un līdzekļu izmantošanu, lai izveidotu uzglabāšanas vietas raksturojuma vienotu definīciju, apzinātu piemērotas uzglabāšanas vietas visā Eiropā, izstrādātu eksperimentālus projektus un sagatavotu būvlaukumus komerciāla mēroga uzglabāšanai ieinteresētajās dalībvalstīs;
22. aicina Komisiju veicināt potenciālo Eiropas CO₂ uzglabāšanas vietu atlanta izstrādi;
23. atzīst, ka Londonas protokola 6. pants ir grozīts, lai tas vairs nebūtu šķērslis CO₂ pārrobežu transportēšanai piesaistes nolūkā; tomēr norāda, ka šīs izmaiņas ratifikācija varētu ilgt daudzus gadus; aicina Komisiju precizēt, vai pastāv apstākļi, kuros tā atļaus CO₂ pārrobežu transportēšanu piesaistes veikšanai laikposmā pirms protokola ratifikācijas;

Uzglabāšanas saistības

24. norāda, ka dažiem potenciālajiem CCS izstrādātājiem ir bažas par to, ka prasības un saistības, ko tiem uzliek saistībā ar CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu dalībvalstu apstiprinātās vietās, ir neapprēķināmas un pārmērīgas; tomēr atgādina oglekļa dioksīda ģeoloģiskās uzglabāšanas direktīvā (CCS direktīvā) izklāstītos noteikumus par CO₂ uzglabāšanas atbildību un pienākumiem, kas attiecas uz uzglabāšanas atļaujas turētājiem;
25. pilnībā pieņem, ka nedrīkst pieļaut nekādas nejaušas CO₂ noplūdes uzglabāšanas vietā un projekta vides integritāti ir jāaizsargā saskaņā ar CCS direktīvas 1. pantu; aicina Komisiju sniegt vadošus norādījumus par to, cik lielā mērā informācija par atbildības pasākumiem būtu jānosaka iepriekšējās sarunās starp potenciālajiem operatoriem un kompetentajām iestādēm attiecīgajās dalībvalstīs;
26. uzsver, ka CCS direktīva dod dalībvalstīm plašas manevrēšanas iespējas, nosakot finanšu nodrošinājumu, ko sniedz CCS operatori, un laikposmu, pēc kura atbildība par slēgtu uzglabāšanas vietu tiek nodota atbildīgajai iestādei; pieļauj, ka dalībvalstīm, kas meklē veidus, kā veicināt CCS attīstību, būs jārikojas vairāk kā uzņēmējam un jāuzņemas lielāka atbildības daļa, nekā to izprot pašlaik;
27. aicina Komisiju pārskatīt CCS direktīvas vadlīnijas, lai precizētu šos jautājumus;
28. uzskata, ka CCS direktīvas prasībā, ka CO₂ noplūdes gadījumā operatoriem jāatsakās no kvotām, nav ņemta vērā nepieciešamo koriģējošo pasākumu dārdzība; pauž bažas, ka šis pienākums rada turpmākus šķēršļus CCS attīstībai; aicina Komisiju sniegt priekšlikumu par tās veiktā CCS direktīvas izvērtējuma pārskatīšanu;

Uztveršanas un uzglabāšanas gatavības statuss

29. uzstāj, ka ilgāk vairs nav pieņemami ieguldījumi spēkstacijās vai rūpnieciskās iekārtās, kas, visticamāk, radīs lielus CO₂ emisiju daudzumus, neņemot vērā to, kā tos samazinās turpmāk;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

30. uzsver, ka saskaņā ar Eirobarometra aptauju Eiropas iedzīvotāji joprojām ir maz informēti par CCS, taču tie iedzīvotāji, kuri par to ir informēti, vairāk sliecas šo tehnoloģiju atbalstīt; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot komunikāciju, lai uzlabotu sabiedrības informētību par CCS, un uzskata, ka dziļāka izpratne par CCS ir būtiska, lai sabiedrība to pieņemtu un CCS tiktu īstenota;

31. atzīmē, ka dalībvalstīm ir atļauts dažādos veidos vērtēt CCS direktīvas noteikumus, kas pieprasa veikt uztveršanas, transportēšanas un uzglabāšanas spēju novērtējumu, pirms tiek piešķirtas darbības licences spēkstacijām;

32. aicina Komisiju norādīt uz to, ka dalībvalstīs, kuras ir pieņēmušas lēmumu izmantot CCS tehnoloģiju, var noteikt, ka būvniecībā ir jāpilda nosacījums par atbilstīgu sagatavošanos CCS īstenošanai vai citiem pasākumiem ievērojamai CO₂ emisiju samazināšanai visās spēkstacijās, kas darbojas ar fosilo kurināmo, un augsta līmeņa emisiju rūpniecības iekārtās, kuras ir lielākas par noteikto izmēru, izņemot elektroenerģijas pieprasījuma maksimālā līmeņa reducētājus vai gadījumus, kad dalībvalsts ir ievērojusi tiesību akta prasību par ceļveža publicēšanu, norādot, kā tā panāks 2050. gada mērķus CO₂ samazināšanai, neizmantojot CSS;

33. aicina Komisiju veikt analīzi un iesniegt ziņojumu par to CCS līmeni, kas būtu jāsasniedz līdz noteiktiem termiņiem, piemēram, līdz 2030. gadam, lai CCS sniegtu vērā ņemamu ieguldījumu 2050. gada emisiju samazināšanas mērķu īstenošanā;

Oglekļa uztveršana un lietošana

34. atzinīgi vērtē dažādas iniciatīvas par to, kā izmantot CO₂, lai samazinātu kopējās emisijas atmosfērā un radītu alternatīvus produktus, piemēram, ilgtspējīgas transporta degvielas; jo īpaši prasa Komisijai nekavējoties novērtēt CO₂ drošas izmantošanas potenciālu, lai palielinātu naftas un gāzes atguvi Eiropas Savienībā;

o

o o

35. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0010

E-veselības rīcības plāns 2012.–2020. gadam

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par e-veselības rīcības plānu 2012.–2020. gadam — inovatīva veselības aprūpe 21. gadsimtam (2013/2061(INI))

(2016/C 482/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra paziņojumu par E-veselības rīcības plānu 2012.–2020. gadam — inovatīva veselības aprūpe 21. gadsimtam (COM(2012)0736),
 - ņemot vērā Komisijas 2004. gada 30. aprīļa paziņojumu par e-veselību — labāka veselības aprūpe Eiropas pilsoņiem: rīcības plāns Eiropas e-veselības jomā (COM(2004)0356),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija Ieteikumu par elektronisko veselības karšu sistēmu pārrobežu sadarbību (2008/594/EK),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumu par telemedicīnu pacientu, veselības aprūpes sistēmu un sabiedrības labā (COM(2008)0689),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Direktīvu 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada janvāra e-veselības stratēģijas ziņojumu “Eiropas valstis ceļā uz valsts e-veselības infrastruktūrām”⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0443/2013),
- A. tā kā kvalitatīvas universālas veselības aprūpes vienlīdzīga pieejamība uzskatāma par vienu no starptautiski atzītām pamattiesībām, jo īpaši Eiropas Savienībā;
- B. tā kā piekļuve veselības aprūpes sistēmai daudzos gadījumos ir ierobežota finansiālu vai reģionālu ierobežojumu (piemēram, mazapdzīvotos rajonos) rezultātā un e-veselības sistēmām var būt nozīmīga loma šo nevienlīdzību labošanā veselības jomā;
- C. tā kā pacientu uzticība piedāvātajiem veselības aprūpes pakalpojumiem ir būtiska, lai garantētu augstas kvalitātes veselības aprūpi;
- D. tā kā Līguma 168. pantā noteikts, ka Eiropas Savienības rīcība, kas papildina valstu politiku, ir vērsta uz to, lai uzlabotu iedzīvotāju veselību, veiktu slimību profilaksi un novērstu draudus fiziskajai un garīgajai veselībai;
- E. tā kā tāpēc Savienības rīcība e-veselības jomā ietver palīdzību visām kompetentajām iestādēm vietējā, reģionālā, pavalsts vai valsts līmenī centieni saskaņošanā šajā jautājumā valsts un pārrobežu līmeņos un atbalsta sniegšanu jomās, kurās ES iesaistīšanās var radīt pievienoto vērtību;
- F. tā kā ekonomikas lejupeklis paredz valstu veselības aprūpei piešķirto līdzekļu samazinājumus, kā rezultātā jārod risinājumi veselības aprūpes sistēmu efektivitātes palielināšanai un tātad arī ilgtspējības nodrošināšanai;

⁽¹⁾ http://www.ehealth-strategies.eu/report/eHealth_Strategies_Final_Report_Web.pdf

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- G. tā kā e-veselībai jāklūst par izmaksu ziņā izdevīgu un efektīvu veselības aprūpes nodrošināšanas veidu pacientiem, kuri cenšas samazināt ārstēšanās izdevumus, neradot lieku slogu pašreizējai valsts veselības aprūpes sistēmai;
- H. tā kā digitālās plaisas radītā nevienlīdzība aptvers arī veselības aprūpes jomu, ja, paplašinot e-veselības pakalpojumus, netiks uzlabota ātrgaitas interneta savienojumu pieejamība;
- I. tā kā ar veselības aprūpes nodrošināšanu saistītās organizatoriskās un kultūras pieejas dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgas, un tā nozīmīga vērtība, jo īpaši inovācijas stimulēšanai;
- J. tā kā ir jāaskaras ar vairākām pārrobežu veselības aprūpes problēmām;
- K. tā kā ir palielinājusies iedzīvotāju mobilitāte savas valsts veselības aprūpes sistēmā un tā kā pašlaik biežāk gadās, ka daži pacienti izmanto medicīnisko aprūpi ārpus savas mītnes zemes;
- L. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Direktīvas 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 4. panta 5. punktā noteikts, ka Savienības darbība neskar dalībvalstīs spēkā esošos tiesību aktus par valodu lietošanu;
- M. tā kā pabalstu dēļ pacientiem nevajadzīgi jāatkārto klīniskie izmeklējumi, kuru rezultāti jau apkopoti medicīniskajos izrakstos un pieejami speciālistiem, kas tos var aplūkot dažādās vietās;
- N. tā kā informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) jau ir pietiekami attīstītas, lai tās piemērotu e-veselības sistēmām, un tā kā vairākās ES dalībvalstīs un citās valstīs visā pasaulē ir novērota pozitīva pieredze, nodrošinot daudzus ieguvumus valstu līmenī, jo īpaši, ja tās izmanto pacientu drošuma stiprināšanai, veicinot holistisku pieeju pacientu aprūpē, stiprinot personalizētas medicīnas attīstību un palielinot veselības aprūpes sistēmu efektivitāti un tātad arī ilgtspējību;
- O. tā kā tomēr vēl ir jāiegulda pētniecībā, izstrādē, novērtēšanā un monitoringā, lai nodrošinātu, ka e-veselības sistēmu, tostarp mobilo lietojumprogrammu, izmantošana sniedz pozitīvus rezultātus;
- P. tā kā ir nepieciešama sadarbība starp IKT tehniķiem, patērētājiem, pacientiem, neoficiālajiem aprūpētājiem, veselības aprūpes jomas speciālistiem kopumā un jo īpaši ārstiem, kā arī valsts veselības aprūpes iestādēm;
- Q. tā kā e-veselības sekmīgas iniciatīvas un projekti, piemēram, "epSOS" vai "Cilvēka fizioloģijas virtuālais modelis", ir apliecinājuši, ka e-veselības risinājumi ir augstu vērtējami;
- R. tā kā datubāzēm, piemēram, mākoņdatošanai, to atrašanās vietai un uzturēšanai ir būtiska nozīme un tā kā šādu datubāzu drošībai ir jābūt prioritārai;
- S. tā kā prioritāte būtu jāpiešķir juridiskiem un datu aizsardzības apsvērumiem saistībā ar e-veselību un, ņemot vērā, ka pacienta veselības informācija ir ļoti jutīga, ir nepieciešams atrast līdzsvaru starp datu aizsardzību un piekļuvi datiem un ieviest skaidrību attiecībā uz atbildību;
- T. tā kā visās dalībvalstīs ir nepieciešams tiesiskais regulējums e-veselības jomā;
- U. tā kā ir vajadzīgas ES vadlīnijas veselības nozares darbiniekiem attiecībā uz pacientu datu pareizu izmantošanu;
- V. tā kā ir nepieciešams veicināt ES mēroga standartu izmantošanu e-veselības sistēmu izstrādē un padarīt tās savietojamas starp dažādām dalībvalstīm, lai nodrošinātu šo sistēmu efektivitāti Eiropā pārrobežu mērogā, vienlaikus nodrošinot, ka standartizācijas darbību mērķis ir tikai panākt savstarpēju savietojamību un rezultātā nerodas viena tīrgus dalībnieka monopolstāvoklis;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- W. tā kā ne visiem iedzīvotājiem un veselības aprūpes speciālistiem ir iespēja izmantot IT rīkus, kā arī nav nepieciešamo prasmju, lai izmantotu e-veselības pakalpojumus;
- X. tā kā tā rezultātā un nolūkā nodrošināt visiem dalībniekiem nepieciešamās zināšanas un prasmes iesaistīties e-veselībā:
- veselības aprūpes speciālistiem būtu jāsaņem arodapmācība (tostarp viņu profesionālās pilnveides ietvaros) attiecībā uz IKT izmantošanu veselības aprūpes sistēmā;
 - pacientiem un neoficiāliem aprūpētājiem būtu jāsaņem palīdzība saistībā ar IKT izmantošanu veselības aprūpes sistēmās;
- Y. tā kā ilgāka paredzamā dzīves ilguma un dzimuma noteiktas uzņēmības pret dažām slimībām dēļ sievietes biežāk skar hroniskas un invaliditāti izraisošas slimības;
- Z. tā kā hroniskiem pacientiem nepieciešams piemērot daudznozaru pieeju;
- AA. tā kā e-veselības risinājumi var paaugstināt pacientu, jo īpaši hronisku pacientu, labklājību, jo ārstēšanu vieglāk ir veikt mājās,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu “E-veselības rīcības plāns 2012.–2020. gadam: inovatīva veselības aprūpe 21. gadsimtam”, ar ko atjaunina 2004. gadā pieņemto e-veselības rīcības plānu, ieviešot papildu darbības, jo īpaši attiecībā uz piekļuves uzlabošanu veselības aprūpes pakalpojumiem, veselības aprūpes izmaksu samazināšanu un lielākas vienlīdzības nodrošināšanu Eiropas pilsoņiem; mudina Komisiju turpināt strādāt pie e-veselības plašas pieņemšanas visā ES;
 2. uzskata, ka, neskatoties uz visām e-veselības nepilnībām, tai ir milzīgs potenciāls, un tā varētu dot labumu veselības aprūpes speciālistiem, pacientiem un neoficiāliem aprūpētājiem, kā arī kompetentajām iestādēm;
 3. norāda uz e-veselības lietojumprogrammu iespējām, kas ļauj decentralizēti īstenot veselības aprūpes politiku reģionālā vai vietējā līmenī, kā arī pielāgot veselības aprūpes politikas nostādnes vietējām vajadzībām un atšķirībām;
 4. uzskata, ka nodrošinot rīkus, kas ir nepieciešami, lai izmantotu publiskos reāllaika datus, var labāk apzināt ieguvumu un riska attiecību, prognozēt nevēlamus notikumus un uzlabot veselības aprūpes tehnoloģijas novērtējuma efektivitāti;
 5. uzsver, ka e-veselības lietojumprogrammām jābūt pieejamām visiem un ka, izstrādājot kādu produktu vai programmatūru, obligāti jānodrošina tās pieejamība, lai nepieļautu nevienlīdzību attiecībā uz pieejamību;
 6. iesaka veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu digitālo plaisu starp dažādiem dalībvalstu reģioniem un nodrošinātu, ka e-veselības pakalpojumu pieejamība un izmantošana nekļūst par sociālas vai teritoriālas nevienlīdzības avotu, nolūkā visiem ES pilsoņiem sniegt labumu vienādi un sasniedzot pacientus, kuri nav pazīstami ar IKT, kā arī tos, kuri citādi tiktu izslēgti vai saņemtu nepietiekamu aprūpi valstu veselības aprūpes sistēmās;
 7. lūdz Komisiju un dalībvalstis nodrošināt sievietēm vienlīdzīgu piekļuvi e-veselības jomai ne tikai kā pacientēm, bet arī kā aprūpes sniedzējām (profesionālām vai neprofesionālām), IKT speciālistēm un politikas veidotājām; uzsver, ka sievietes visu mūžu ir iesaistītas visos veselības aprūpes nozares līmeņos;
 8. aicina Komisiju rosināt un veicināt e-veselības pakalpojumus, kas izstrādāti (neoficiāliem) tuvinieku aprūpētājiem, lai atbalstītu tos aprūpes uzdevumu veikšanā, kuri bieži ir smagi, un sniegtu tiem iespēju nodrošināt pēc iespējas optimālu aprūpi;
 9. norāda, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai “e-veselības kultūra” tiktu pieņemta veselības aprūpes nozares speciālistu vidū, kā arī, lai pacientiem tiktu radīti apstākļi, kas ļauj pilnvērtīgi īstenot tiesības un uzticēties e-veselības sistēmai;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

10. uzsver, ka šajā sakarā ir svarīgi stiprināt veselības aprūpes speciālistu, pacientu un pacientu organizāciju lomu e-veselības rīcības plānu izstrādē un īstenošanā;
11. it īpaši uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai pacientiem būtu iespēja konsultēties un izmantot informāciju par savu veselību, un tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pacientu izglītību veselības jomā, lai panāktu efektīvu e-veselības instrumentu īstenošanu;
12. lūdz Komisiju un dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību digitālo līdzekļu lietošanas prasmēm un tehniskajai apmācībai, lai nodrošinātu, ka e-veselības rīki, jo īpaši telemedicīna, ir patiešām efektīvi un pieejami visiem iedzīvotājiem;
13. pauž dziļu nožēlu, it īpaši ņemot vērā pašreizējo konkurētspējas krīzi Savienībā, par ierosinātajiem Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta samazinājumiem platjoslai un digitālajiem pakalpojumiem; pauž cerību, ka šai jomai tiks saglabāts finansējums saskaņā ar programmu "Apvārsnis 2020"; rosina vietējās un reģionālās iestādes efektīvi izmantot ES fondus e-veselības finansēšanai, vienlaikus, piemēram, nesamazinot finansējumu tradicionālajiem veselības aprūpes pakalpojumiem vai neslēdzot publiskās slimnīcas, un apmainīties ar zināšanām veselības pakalpojumu lietotprasmes jomā;
14. mudina Komisiju un dalībvalstis sniegt saimnieciskos, materiālos un cilvēku resursus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka e-pakalpojumu pieejamība un lietojums nerada teritoriālu nevienlīdzību, piekļūstot jau esošo IKT pakalpojumiem;
15. mudina it īpaši dalībvalstu kompetentās iestādes pilnībā izmantot ES struktūrfondu sniegtās iespējas, lai uzlabotu interneta savienojamību un samazinātu digitālo plaisu;
16. aicina Komisiju atbalstīt šos centienus, izmantojot Eiropas digitalizācijas programmu, lai atvieglotu finansējuma izmantošanu šim nolūkam, vienlaikus nodrošinot skaidras vadlīnijas attiecībā uz finansējumu tiešam IKT un veselības nozares atbalstam, un vēl vairāk iesaistīties ar telekomunikāciju uzņēmumiem, lai veicinātu platjoslas pakalpojumu pārklājumu;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt jaunus e-veselības instrumentus visiem pieejamā un lietotājiem ērtā veidā, lai tos varētu izmantot arī veci cilvēki un invalīdi;
18. aicina Komisiju rosināt e-veselības risinājumus izolācijā esošām sievietēm, proti, ne tikai attālos rajonos dzīvojošām sievietēm, bet arī mājām piesaistītām sievietēm, kurām nav pieejamas mobilitātes iespējas un/vai (sociālā) atbalsta tīkls viņu veselības un labklājības nodrošināšanai;
19. aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi iesaistīties centienos savest kopā visas ieinteresētās personas, lai apmainītos ar pieredzi un paraugpraksi;
20. ņemot vērā šos apsvērumus, aicina izveidot sadarbības platformu pētniecībā starp pacientiem, akadēmiskajām aprindām, nozares dalībniekiem un speciālistiem, lai izstrādātu efektīvu un visaptverošu e-veselības politiku;
21. norāda, ka e-veselības lietojumprogrammu izstrādei, tostarp veselības datu izmantošanai un atkārtota izmantošanai, ir vajadzīgi pasākumi konfidencialitātes, datu aizsardzības, atbildības un kompensācijas garantēšanai, lai nodrošinātu jutīgu datu aizsardzību pret uzlaušanu, nelikumīgu pārdošanu vai cita veida ļaunprātīgu izmantošanu; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas nodomu sākt pētījumu par E-veselības pakalpojumu juridiskajiem aspektiem;
22. mudina Komisiju un dalībvalstis iesniegt vadlīnijas un tiesību aktu priekšlikumus, ar ko labo tiesiskās nepilnības (it īpaši atbildības un saistību jomā), kuras pašlaik pastāv attiecībā uz e-veselības sistēmas efektīvu piemērošanu Eiropas mērogā;
23. it īpaši mudina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vadlīnijas un tiesību aktus par tiesiskajiem aspektiem un datu aizsardzības aspektiem saistībā ar e-veselību, jo īpaši tiesību aktus, kas dod iespēju nodrošināt datu kopīgošanu, apstrādi un analīzi, lai panāktu līdzsvaru starp datu aizsardzību un piekļuvi datiem;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt labu pārvaldību attiecībā uz darbībām ar veselības informāciju internetā;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

25. uzsver, ka ārstiem, citiem veselības aprūpē iesaistītiem speciālistiem, pacientiem un neoficiāliem aprūpētājiem ir nepieciešams saņemt pastāvīgu un specializētu palīdzību un apmācību e-veselības jomā, lai palīdzētu attīstīt digitālās prasmes un tādējādi maksimāli izmantotu e-veselības pakalpojumus, nesasaasinot sociālo un teritoriālo nevienlīdzību;
26. uzskata, ka palīdzībā un apmācībā par galveno jāuzskata:
- 1) apmācība IT rīku izmantošanā, veselības aprūpes speciālistiem nepieciešamo prasmju uzlabošana; tādēļ studentiem un jauniešiem speciālistiem būtu jāpiedāvā aktualizētas mācību programmas par e-veselību;
 - 2) valsts un pārrobežu līmenī — IT lietotprasme un zināšanas par e-veselības pakalpojumiem pacientiem;
27. ierosina, ka gan ārstu un pārējo veselības aprūpes jomā iesaistīto speciālistu, gan pacientu apvienību viedoklis jāņem vērā ne vien e-veselības lietojumprogrammu izstrādē, bet arī to izvērtēšanā un pārraudzībā;
28. norāda uz nepieciešamību saglabāt cilvēcisks aspektu veselības aprūpē, jo īpaši saistībā ar iedzīvotāju novecošanos un no tās izrietošajām aizvien pieaugošām grūtībām nošķirt medicīnas aspektu no sociālā aspekta; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, ka ar e-veselības tehnoloģijām netiks aizstātas pacientu un viņu (veselības) aprūpes speciālistu savstarpējas uzticēšanās attiecības;
29. prasa dalībvalstīm un Komisijai, lai tās īsteno e-veselības informētības un IT prasmju apmācības kampaņas (ņemot vērā sociālo un teritoriālo nevienlīdzību), lai novērstu zināšanu un uzticības trūkumu pacientu, iedzīvotāju un veselības aprūpes speciālistu vidū; uzskata, ka šīs kampaņas būtu jāpielāgo atbilstīgi katrai paredzētajai sociālajai grupai, jo iedzīvotāju informēšana un to aktīva līdzdalība ir galvenie faktori jauno veselības aprūpes pakalpojumu modeļu veiksmīgai izstrādei;
30. mudina dalībvalstis turpināt un stiprināt sadarbību e-veselības jomā gan valstu un reģionālā, gan pārrobežu mērogā tā, lai attīstītākās valstis varētu nodot zināšanas mazāk pieredzējušām valstīm;
31. prasa dalībvalstīm un Komisijai, lai tās īsteno pieredzes, zināšanu un labas prakses apmaiņu, sadarbojoties savā starpā un ar ieinteresētajām personām, ar mērķi tādējādi nodrošināt lielāku uz pacientu vērstu e-veselības sistēmu efektivitāti;
32. uzsver, ka šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāturpina sadarboties, izmantojot elektroniskas platformas, kas ļauj apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz e-veselības sistēmām un risinājumiem, un ka gan Komisijai, gan dalībvalstīm būtu jāatbalsta saikne starp dažādiem e-veselības projektiem Eiropas Savienībā;
33. uzsver mobilo ierīču lietojumprogrammu iespējas pacientiem, jo īpaši tiem, kuri cieš no hroniskām slimībām, un mudina izstrādāt lietderīgas lietojumprogrammas, kas paredzētas tikai veselības aprūpes jomai un kuru saturs ir medicīniski pārbaudīts;
34. mudina Komisiju iesniegt mobilajām ierīcēm veiktā "m-veselības rīcības plānu", kurā būtu jāparedz vadlīnijas attiecībā uz tirgus uzraudzību m-veselības lietojumprogrammām, lai nodrošinātu datu aizsardzību un sniegtās veselības aprūpes informācijas uzticamību, kā arī lai garantētu, ka šo lietojumprogrammu izstrāde tiek medicīniski pārbaudīta;
35. mudina Komisiju un dalībvalstis pieņemt noteikumus par mobilo iekārtu lietojumprogrammām attiecībā uz veselības aprūpi, lai nodrošinātu pārraidītās informācijas patiesumu un mazinātu tiesiskās noteiktības un pārredzamības trūkumu šo lietojumprogrammu savākto datu izmantojumā;
36. mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt darbu tādos izmēģinājuma projektos kā "epSOS", "Atjauno veselību" un/vai iniciatīvā "Cilvēka fizioloģijas virtuālais modelis", lai nodrošinātu sadarbību Eiropas mērogā, kā arī turpināt atbalstīt inovatīvus risinājumus uz cilvēku vērstas aprūpes nodrošināšanai, tostarp progresīvo modelēšanu un simulācijas, kas nepieciešami progresīvas un personalizētas medicīnas mērķu sasniegšanai;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

37. uzsver, ka veselības aprūpes organizēšana ir dalībvalstu iestāžu kompetencē; tomēr mudina Komisiju turpināt sadarboties ar veselības aprūpes speciālistiem, pacientu apvienībām, citām galvenajām ieinteresētajām personām un kompetentajām iestādēm attiecībā uz politikas izstrādi un konfliktējošu prioritāšu izskatīšanu e-veselības jomā, paturot prātā, ka galvenā prioritāte ir pacientu piekļuve efektīvai un pieejamai veselības aprūpes sistēmai;
38. uzsver, ka e-veselības sistēma rada jaunas darbavietas medicīnās, pētniecības un ar veselību saistīto pakalpojumu nozarē, un šajā saistībā aicina Komisiju mudināt valstu iestādes izmantot ES līdzekļus e-veselības projektu finansēšanai un pārrobežu veselības apdraudējumu novēršanai;
39. ņemot vērā, ka ar e-veselības rīcības plānu paredz radīt jaunas darba iespējas pētniecības, veselības aprūpes, medicīnās un IKT nozarēs, aicina dalībvalstis, izglītojot, apmācot un pieņemot cilvēkus darbā, īpašu uzmanību pievērst dzimumu līdzsvaram visās šajās nozarēs;
40. mudina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai izstrādātu ilgtspējīgus modeļus e-veselības pakalpojumu finansēšanai no dalībvalstu veselības aprūpei paredzētajiem līdzekļiem, un šajā procesā apspriesties ar citām ieinteresētajām personām, piemēram, veselības apdrošināšanas fondiem, valstu veselības iestādēm, veselības aprūpes jomas speciālistiem un pacientu organizācijām;
41. uzsver, ka inovācijas E-veselības nozarē rada jaunas iespējas uzņēmējdarbībai un stimulē turpmāko izaugsmi;
42. uzsver nepieciešamību pastiprināt e-veselības sistēmu pētniecību, taču tam jānotiek tā, lai pētniecības izmaksām nebūtu tiešas ietekmes uz pakalpojuma izmaksām;
43. mudina Komisiju nākamo pētniecības un izstrādes programmu ietvaros piešķirt līdzekļus e-veselībai;
44. uzsver nepieciešamību garantēt pienācīgu atbalstu MVU, lai nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus e-veselības nozarē un veicinātu MVU piekļuvi tirgum šajā jomā, un nodrošināt, ka šie apstākļi veicina sociālo un teritoriālo kohēziju;
45. tāpēc aicina Komisiju atbalstīt un veicināt e-veselības MVU e-veselības projektus, izstrādājot vadlīnijas attiecībā uz e-veselības tirgu un uzlabojot sadarbību starp, no vienas puses, MVU un, no otras puses, ieinteresētajām personām, pētniecības iestādēm un veselības apdrošināšanas shēmām, lai radītu inovācijas veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem;
46. uzsver, ka attiecībā uz MVU izstrādātiem IKT instrumentiem ir jāpanāk pārredzamība un konkurence, lai nodrošinātu, ka e-veselības instrumentu cenas ir pieņemamas;
47. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt standartus datu apkopošanai, kopīgošanai un ziņošanai saistībā ar pārrobežu veselības problēmām;
48. aicina Komisiju un dalībvalstis strādāt kopā ar pacientiem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai noteiktu ar e-veselību saistītus instrumentus un modeļus, ar ko var atbalstīt Direktīvas 2011/24/ES 12. panta, kurš vērstas uz Eiropas veselības aprūpes sniedzēju un ekspertu centru references tīklu attīstību, īstenošanu vai attīstību;
49. mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt darbu, lai īstenotu Direktīvas 2011/24/ES par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē 14. pantu, ar ko izveido e-veselības tīklu;
50. aicina Komisiju atļaut visām reģionālajām iestādēm, kas ir kompetentas e-veselības lietojumprogrammu izmantošanā, kļūt par dalībniecēm e-veselības tīklā, ko izveido ar Direktīvu 2011/24/ES;
51. uzsver, ka, neskarot subsidiaritātes principu, ir jāizstrādā prakses ētikas kodekss pārrobežu pasākumu īstenošanai;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

52. uzsver, ka ir būtiski nodrošināt pacientiem piekļuvi viņu veselības aprūpes personas datiem; uzsver, ka pacientiem, kas devusi iepriekšēju piekrišanu izmantot šo datus, būtu vienmēr skaidri un pārredzami jāinformē par to, kā tos apstrādās;
53. mudina Komisiju un dalībvalstis, tiklīdz šī regula stājusies spēkā, īstenot noteikumus par personas datu, kas attiecas uz veselību, apstrādi, kuri ietverti regulas priekšlikumā par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti;
54. norāda, ka ir jāizmanto starptautiskie standarti gan informācijas modelēšanā, gan tās apmaiņā visās dalībvalstīs, kā arī ir jāizstrādā e-veselības profesiju starptautiskais kodekss un jāsaskaņo attiecīgās definīcijas;
55. šajā saistībā atzinīgi vērtē pašreizējo starptautisko sadarbību ar Pasaules Veselības organizāciju un ESAO;
56. atzinīgi vērtē ES un Amerikas Savienoto Valstu sadarbību e-veselības jomā, kas paredz tālāku sadarbību, tostarp arī projektos, kas izstrādāti saprašanās memoranda ietvaros, kurš tika noslēgts informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomā un īpaši ietver EK un ASV Veselības un sabiedrības pakalpojumu ministrijas kopīgi izstrādāto ceļvedi starptautiski atzītu elektronisko veselības informācijas sistēmu sadarbības standartu un sadarbības īstenošanas specifiku izstrādei;
57. uzsver nepieciešamību nodrošināt tehnisko standartizāciju un sadarbību uz IKT balstītiem risinājumiem un datu apmaiņai visos Eiropas veselības aprūpes sistēmu līmeņos, vienlaikus izstrādājot vadlīnijas šo sistēmu ES mēroga sadarbībai;
58. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pacientu un ārstu izmantoto lietojumprogrammu sadarbību, lai sasniegtu labākus rezultātus un uzlabotu komunikāciju;
59. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu līdz 2015. gadam ierosināt e-veselības sadarbības sistēmu un uzskata to par ļoti nozīmīgu soli, veicinot pacienta līdzdalību e-veselībā; uzskata, ka ir svarīgi šajā sistēmā izveidot arī standartizētu ziņojumus, kurus iekļautu medicīniskajos datos, kā arī sniegt atbalstu tādu medicīniskās ierīču izstrādei, kurās tiktu veikta automātiska medicīnisko datu saglabāšana elektroniskā veidā;
60. uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai Eiropas veselības aprūpes sistēmu tehniskās standartizācijas un sadarbības nodrošināšanas procesā pilnībā tiktu ievērota Eiropas Savienības kultūru un valodu daudzveidība;
61. prasa, lai ar e-veselību saistīto instrumentu izstrāde balstītos ne tikai uz tehnoloģiskiem un finansiāliem apsvērumiem, bet lai tās pamatā būtu arī šo instrumentu efektivitāte un lietderība, kas uzlabo rezultātus veselības jomā un dzīves kvalitāti, uzsverot, ka galvenajam instrumentu izstrādes mērķim vajadzētu būt pacientu, tostarp vecu cilvēku un pacientu ar invaliditāti, intereses;
62. aicina dalībvalstis, veicinot plānu, uzsvērt dzimumu līdzsvara nozīmīgumu;
63. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt dzimumu ziņā līdzsvarotu pieeju veselības aprūpē un medicīnā un e-veselības rīcības plāna īstenošanā ņemt vērā sieviešu un meiteņu kā veselības aprūpes pakalpojumu saņēmēju īpašās vajadzības;
64. uzsver, ka globāliem pētījumiem ir svarīga nozīme e-veselības medicīnisko pierādījumu bāzes veidošanā;
65. iesaka dalībvalstīm un Komisijai ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūta (EIGE) palīdzību apkopot pēc dzimuma grupētus datus par sākotnējiem konstatējumiem attiecībā uz e-veselības sistēmu un rīku pieejamību un ietekmi un aicina īstenot pasākumus, lai apmainītos ar paraugpraksi e-veselības īstenošanas jomā;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

66. atgādina, ka turpmākajā E-veselības rīcības plānā ir jāgarantē šādi pamatprincipi:

- izdevumu optimizēšana veselības aprūpes jomā ekonomikas krīzes laikā;
- lietojumprogrammu un risinājumu stiprināšana un veicināšana, lai nodrošinātu tirgus attīstību;
- veselības aprūpes un slimnīcu informācijas sistēmu sadarbības nodrošināšana;

67. aicina Komisiju reizi divos gados publicēt pārskatu par sasniegto progresu e-veselības rīcības plāna īstenošanā atsevišķās dalībvalstīs, parādot, kā šis instruments ir novatoriski pārveidots, lai nodrošinātu iedzīvotājiem efektīvas veselības aprūpes sistēmas, un attiecīgi noteikt iedarbīgus valsts un ES līmeņa rādītājus, kā vērtēt plānoto darbību sasniegumus, īpašu uzmanību pievēršot iespējamajai diskriminācijai vai nevienlīdzīgai piekļuvei, kas varētu ietekmēt patērētājus un pacientus;

68. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai un dalībvalstīm.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0011

Pārtikas krīze, krāpšana pārtikas aprites jomā un tās kontrole

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par pārtikas krīzi, krāpšanu pārtikas aprites jomā un tās kontroli (2013/2091(INI))

(2016/C 482/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā piecu punktu rīcības plānu ⁽¹⁾, ko Komisija iesniedza 2013. gada martā pēc tam, kad tika atklāts plašs krāpnieku tīkls, kas zirga gaļu tirgoja kā liellopu gaļu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz vispārīgus pārtikas aprites tiesību aktu principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu,
 - ņemot vērā priekšlikumu Regulai, kas attiecas uz oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību, augu reproductīvo materiālu un augu aizsardzības līdzekļiem (COM(2013)0265),
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2012. gada 11. oktobra ziņojumu par interešu konflikta pārvaldību četrās Eiropas Savienības aģentūrās,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu, kā arī Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A7-0434/2013),
- A. tā kā ES pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgie principi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 178/2002 aizliedz tirgot nedrošus pārtikas produktus, kā arī krāpšanas praksi, pārtikas produktu viltošanu un visu citu praksi, kas varētu maldināt patērētāju;
- B. tā kā Regulā (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem un Regulā (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem ir noteikti sīki izklāstīti noteikumi saistībā ar maldinošas reklāmas un marķēšanas prakses aizliegumu;
- C. tā kā ieviestais ES pārtikas nekaitīguma un pārtikas aprites tiesiskais regulējums līdz šim ir ES patērētājiem nodrošinājis augstu pārtikas nekaitīguma līmeni; tomēr spēkā esošie tiesību akti joprojām nav pietiekami stabili un uz tiem ne vienmēr var paļauties, tādēļ šajā saistībā ir jāveic uzlabojumi;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/horsemeat/plan_en.htm

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- D. tā kā tajā pašā laikā nesenie krāpšanas gadījumi pārtikas aprites jomā ir iedragājuši patērētāju uzticību pārtikas apritei, negatīvi ietekmējot lauksaimniecības un pārtikas nozari, jo minētie skandāli iedragā šīs svarīgās ES ekonomikas nozares kopējo tēlu; tā kā ir ārkārtīgi svarīgi atjaunot patērētāju uzticību Eiropas lauksaimniecības pārtikas produktiem Eiropas Savienībā un ārpus tās; tā kā tomēr vairums Eiropas lauksaimniecības pārtikas produktu ir augstas kvalitātes produkti un tāpēc ir pelnījuši starptautisku atzinību;
- E. tā kā pārredzamība ir Komisijas un dalībvalstu pieejas galvenais priekšnosacījums attiecībā uz pārtikas nekaitīguma pārbaudēm;
- F. tā kā lauksaimniecības un pārtikas nozare ir viena no lielākajām tautsaimniecības nozarēm ES, nodrošinot 48 miljonu darbavietu, un nozares ikgadējais piensums ir EUR 715 miljardu vērtībā;
- G. tā kā atsevišķos gadījumos krāpšana pārtikas aprites jomā nelabvēlīgi ietekmē visas lauksaimniecības un pārtikas nozares tēlu;
- H. tā kā ES pārtikas aprites tiesību akti ir ļoti sīki izstrādāti pārtikas nekaitīguma jomā un ietver kontroles pasākumus un pārbaudes attiecībā uz atliekām un citu pārtikas un barības kontamināciju, bet tā kā nav ieviests regulējums, kas būtu vērsti tieši uz krāpšanu pārtikas aprites jomā, izņemot vispārēju noteikumu, ka patērētājus nedrīkst maldināt;
- I. tā kā problēma ir arī spēkā esošo tiesību aktu īstenošana, un katrā pārtikas aprites posmā ir vajadzīgas efektīvākas oficiālās pārbaudes attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku;
- J. tā kā nav nekādu statistikas datu par krāpšanas pārtikas aprites jomā regularitāti ES un tā kā Komisija tikai nesen ir noteikusi krāpšanu pārtikas aprites jomā kā jaunu rīcības jomu;
- K. tā kā nesenie krāpšanas gadījumi ietver, piemēram, zirga gaļas kā liellopu gaļas pārdošanu, ar fenilbutazonu ārstētu zirgu gaļas kā ēdamas zirga gaļas pārdošanu, parastu miltu pārdošanu, nosaucot tos par bioloģiskajiem miltiem, daudznodalījumu būros dētu olu, kas nosauktas par bioloģiskajām olām, pārdošanu, ceļa sāls pārdošanu pārtikas sāls vietā, ar metanolu piesārņota alkohola izmantošanu stiprajos alkoholiskajos dzērienos, ar dioksīnu piesārņotu tauku izmantošana dzīvnieku barības ražošanā un nepareizu zivju sugu norādīšanu marķējumā;
- L. tā kā krāpšana pārtikas aprites jomā parasti notiek gadījumos, kad ir liela iespējamība un vilinājums izdarīt krāpšanu pārtikas aprites jomā un zems atklāšanas un sankciju risks;
- M. tā kā pārtikas aprite nereti ir garš un sarežģīts process, kurā piedalās daudzi pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji un citas puses; tā kā patērētāji arvien mazāk zina, kā viņu pārtika tiek ražota, un individuālie pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki ne vienmēr ir informēti (un viņiem šāda prasība nav izvirzīta) par visu produkta ķēdi;
- N. tā kā liela mēroga krāpšana ar zirga gaļas izstrādājumiem Eiropā ir nekontrolējamās globalizētās piegādes sistēmas, lētu lauksaimniecības un pārtikas preču produktīvuma un nepilnīgās marķēšanas sistēmas pazīme;
- O. tā kā pārtikas aprītē iesaistītie tirgotāji un starpnieki ne vienmēr ir reģistrēti un sertificēti kā pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji; tā kā Komisija un dalībvalstis nereti droši nezina, cik liels skaits neregistrētu tirgotāju darbojas;
- P. tā kā pēc nopietniem krāpšanas gadījumiem pārtikas aprites jomā valstu kompetentās iestādes dažkārt slēdz par vainīgiem atzītos krāpnieciskos pārtikas uzņēmumus; tā kā minētie uzņēmumi ātri tiek reģistrēti citviet un turpina savu uzņēmējdarbību tāpat kā līdz šim; tā kā dalībvalstu savstarpēja informācijas apmaiņa par sodītajiem krāpnieciskajiem uzņēmumiem uzlabotu šo uzņēmumu uzraudzību, lai nepieļautu, ka tie veic jaunas krāpnieciskas darbības;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- Q. tā kā par ES pārtikas aprites tiesību aktu īstenošanu un piemērošanu ir atbildīgas dalībvalstis un tādējādi piemērošana un kontrole galvenokārt notiek valsts līmenī, tāpēc ES mēroga pārrobežu perspektīva ir ierobežota vai tādas nav vispār;
- R. tā kā valsts iestādes galvenokārt pievēršas pārtikas nekaitīguma pārbaudēm un bieži vien nepietiekamo spēju un resursu dēļ nepievērš galveno uzmanību krāpšanai pārtikas aprites jomā;
- S. tā kā dažu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir specializētas policijas vienības, lai apkarotu krāpšanu pārtikas aprites jomā; tā kā kontroles pasākumi dažās dalībvalstīs ir daļēji deleģēti privātām kontroles struktūrām; tā kā citās dalībvalstīs kontroles pasākumus īsteno tikai kompetentās iestādes;
- T. tā kā ātrās brīdināšanas sistēma pārtikas un barības jomā ir lietderīgs instruments ātrai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju, kā, piemēram, nesenojā krāpšanas gadījumā ar zirga gaļu;
- U. tā kā Komisijas Pārtikas un veterinārais birojs (turpmāk — PVB) ir atbildīgs par atbilstības ES pārtikas nekaitīguma un kvalitātes prasībām pārbaudīšanu un tā kā par šā biroja veicamajām revīzijām parasti tiek paziņots iepriekš un tās tiek sagatavotas kopā ar kompetentajām iestādēm; tā kā revīziju skaits gadā ir ierobežots PVB ierobežotās kapacitātes dēļ; tā kā PVB ir norādījis, ka pašlaik tā rīcībā nav aprikojuma un ka tas nav apmācīts, lai pievērstos krāpšanai pārtikas aprites jomā;
- V. tā kā kompetentās iestādes, jo īpaši PVB, nepievērša nekādu uzmanību brīdinājumiem par to, ka dažās dalībvalstīs pieaudzis nokauto zirgu skaits;
- W. tā kā Eiropols ir novērojis, ka pieaudzis krāpšanas gadījumu skaits pārtikas aprites jomā, un prognozē, ka šī tendence turpināsies un noziedzīgas organizācijas arvien vairāk iesaistīsies krāpšanā pārtikas aprites jomā;
- X. tā kā dalībvalstis var izmantot Eiropola informācijas sistēmu, lai apmainītos ar informāciju par pārrobežu izmeklēšanām; tā kā Eiropols var dalībvalstīm palīdzēt ar savu zinātību, analītiskajiem instrumentiem un datubāzēm tikai pēc dalībvalstu pieprasījuma; tā kā krāpšanas ar zirga gaļu gadījumā dalībvalstis sākotnēji nevēlējās sadarboties ar Eiropolu,
- Y. tā kā Eiropols kopš 2011. gada ir sekmīgi veicis vairākas OPSON operācijas attiecībā uz viltotiem un standartam neatbilstīgiem pārtikas produktiem; tā kā Eiropols šajās operācijās sadarbojas ar Interpolu, dalībvalstu iestādēm, valstīm, kas nav ES dalībvalstis, un privātajiem partneriem;
- Z. tā kā gaļas un gaļas produktu izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas marķējums pats par sevi nenovērš krāpšanas iespēju; tā kā pārtikas produkta izcelsme atsevišķos gadījumos daļēji nosaka pārtikas produkta cenu;
- AA. tā kā gadījumā, ja tiks noslēgti Eiropas Savienības paredzētie brīvās tirdzniecības nolīgumi, Eiropas Savienības tiesību aktu ietekme pārtikas kontroles jomā varētu samazināties;
- AB. tā kā krāpšana atkārtoti jāizpēta tādos ekonomikas apstākļos, kurus ietekmējusi globālā finanšu krīze un sociālais dempings Eiropas Savienībā un ārpus tās;
- AC. tā kā tirdzniecības dēļ tiek izvēlēti piedāvājumi, kam ir zems kvalitātes, drošības un pārredzamības līmenis, un šī prakse ietekmē visas nozares kopējo peļņu;
- AD. tā kā izplatīšanas un izplatīšanas starpnieku prakse destabilizē ražošanas tirgus, jo samazina ražotāju peļņu;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Krāpšana pārtikas aprites jomā — darbības joma un definīcija

1. pauž nožēlu par to, ka krāpšanas pārtikas aprites jomā apkarošana ir samērā jauns Eiropas darba kārtības jautājums un ka iepriekš tas nav bijis svarīga likumdošanas un piemērošanas prioritāte ES un valstu līmenī;
2. pauž bažas par iespējamo ietekmi, ko krāpšana pārtikas jomā atstās uz patērētāju uzticēšanos, pārtikas nekaitīgumu, pārtikas ķēdes darbību un lauksaimniecības produktu cenu stabilitāti, un uzsver, ka ir svarīgi ātri atgūt Eiropas patērētāju uzticēšanos;
3. tāpēc aicina Komisiju pievērst visu nepieciešamo uzmanību krāpšanai pārtikas aprites jomā un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai pārtikas krāpšanas novēršanu un apkarošanu padarītu par ES politikas sastāvdaļu;
4. uzsver nepieciešamību gūt plašāku izpratni par krāpšanas gadījumu pārtikas aprites jomā mērogu, regularitāti un elementiem ES; aicina Komisiju un dalībvalstis regulāri apkopot datus par krāpšanas gadījumiem un apmainīties ar labākajām praksēm, lai noteiktu un apkarotu krāpšanu pārtikas aprites jomā;
5. norāda, ka ES tiesību aktos pašlaik nav sniegta krāpšanas pārtikas aprites jomā definīcija un ka dalībvalstis tās definēšanā izmanto atšķirīgas metodoloģijas; uzskata, ka vienota definīcija ir būtiska, lai izstrādātu Eiropas pieeju krāpšanas pārtikas aprites jomā apkarošanai; uzsver vajadzību ES līmenī ātri pieņemt saskaņotu definīciju, pamatojoties uz diskusijām ar dalībvalstīm, attiecīgajām ieinteresētajām personām un ekspertiem un ietverot tādus elementus kā neatbilstība pārtikas aprites tiesību aktiem un/vai patērētāju maldināšana (tostarp ar produktu saistītas informācijas noklusēšana), nolūks un potenciālais finansiālais ieguvums un/vai konkurences priekšrocības;
6. uzsver, ka, ņemot vērā ES vienotā tirgus veidu, ar pārtiku saistīta krāpšana daudzos gadījumos sniedzas ārpus dalībvalstu robežām un kļūst par apdraudējumu visu Eiropas iedzīvotāju veselībai;
7. norāda, ka nesenie krāpšanas gadījumi pārtikas aprites jomā ir parādījuši dažādus veidus, kā notiek krāpšana pārtikas aprites jomā, piemēram, būtiskas sastāvdaļas aizstājot ar lētākām vai zemākas kvalitātes alternatīvām, marķējumā nepareizi norādot gaļas un jūras velšu produktos izmantotās dzīvnieku sugas, marķējumā norādot nepareizu svaru, bioloģisko pārtikas produktu vietā pārdodot parastus pārtikas produktus, negodīgi izmantojot izcelsmes vai dzīvnieku labturības logotipus, norādes par savvaļā ķertām zivīm izmantojot zivjraudzētavā audzētu zivju marķējumā, mazvērtīgākas zivis tirgojot ar augstākas kategorijas vai dārgākas sugas nosaukumu vai viltojot un pārdodot pārtikas produktus pēc derīguma termiņa beigām;
8. norāda, ka pārtikas produkti, kurus bieži izmanto krāpšanas darbībām, ir olīveļļa, zivis, bioloģiskie produkti, graudaugi, medus, kafija, tēja, garšvielas, vīns, konkrētu augļu sulas, piens un gaļa;
9. pauž bažas par liecībām, kas norāda uz šādu gadījumu skaita pieaugumu, un par to, ka krāpšana ir augoša tendence, kas atspoguļo pārtikas aprites strukturālu nepilnību;

Veicinoši faktori

10. norāda, ka krāpšana pārtikas aprites jomā parasti notiek gadījumos, kad ir iespējami lieli finansiāli ieguvumi un zems atklāšanas risks; uzskata, ka nav attaisnojams tas, ka izdarīt krāpšanu pārtikas aprites jomā ES ir izdevīgi un ka atklāšanas iespējas ir samērā mazas;
11. norāda uz pārtikas aprites sarežģītību un pārrobežu raksturu, kas kopā ar to, ka kontroles pasākumi, sankcijas un piemērošana galvenokārt notiek valsts līmenī, paaugstina krāpšanas pārtikas aprites jomā risku; uzskata, ka sastāvdaļu un produktu izsekojamības uzlabošana visos pārtikas aprites posmos palīdzētu novērst krāpšanu;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

12. uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāvelta no trešām valstīm ievesto preču kontrolei un to atbilstībai ES standartiem pārtikas un dzīvnieku barības nekaitīguma jomā;
13. vērš uzmanību arī uz citiem faktoriem, uz kuriem nereti atsaucas kā uz krāpšanu pārtikas aprites jomā veicinošiem faktoriem, piemēram, pašreizējo ekonomikas krīzi, taupības pasākumiem, kas skar kontroles aģentūras, un spiedienu no mazumtirdzniecības nozares un citām pusēm ražot vēl lētākus pārtikas produktus;

Gūtā pieredze un ieteikumi*Institucionālais regulējums*

14. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu izveidot krāpšanas pārtikas aprites jomā darba grupu un atzīst Eiropola centienus cīņā pret krāpšanu pārtikas aprites jomā; mudina Komisiju apsvērt ES references laboratorijas (EURL) pārtikas produktu autentificēšanai izveidi;
15. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2014. gadā rīkot konferenci saistībā ar krāpšanu pārtikas aprites jomā, lai palielinātu iesaistīto dalībnieku informētību;
16. pauž pārliecību, ka nepieteiktas neatkarīgas pārbaudes ir būtiskas, lai nodrošinātu pārtikas nekaitīguma un marķēšanas standartu efektīvu īstenošanu; tādējādi uzskata, ka nepieteiktām pārbaudēm ir jāķļūst par standartu;
17. aicina Komisiju paplašināt PVB revīziju piemērošanas jomu, lai ietvertu krāpšanu pārtikas aprites jomā; uzskata, ka PVB un dalībvalstīm būtu jāveic sistemātiskas, neatkarīgas un obligātas nepieteiktas pārbaudes, lai atklātu tīšus pārkāpumus un nodrošinātu augstāku pārtikas nekaitīguma standartu ievērošanu; uzskata, ka patērētāju uzticēšanās atgūšanas un saglabāšanas nolūkā ir svarīgi izveidot pārredzamu pieeju oficiālo pārbaudžu un inspekciju veikšanai un publiskot pārbaudžu un inspekciju ziņojumus un rezultātus attiecībā uz pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem;
18. pauž nožēlu, ka Komisija un dalībvalstis nepietiekami izmanto PVB ziņojumus un revīzijas, un par tām netiek sniegta pienācīga informācija; aicina Komisiju aktīvāk izmantot PVB ziņojumus un ieteikumus;
19. aicina budžeta lēmējinstītūciju palielināt PVB un Komisijas darba grupas krāpšanas pārtikas aprites jomā kapacitāti un resursus;
20. pauž bažas par finansējuma samazināšanu iestādēm, kas šos būtiskos monitoringa uzdevumus veic Eiropas Savienībā;
21. aicina dalībvalstis un Eiropas reģionus kontroles iestāžu rīcībā nodot pietiekamus personāla, finanšu un tehniskos resursus;
22. uzsver, ka efektīvas kontroles un pārbaudes būtu jāveic tā, lai neradītu papildu administratīvo slogu MVU;
23. ierosina reizi gadā rīkot PVB uzklaušīšanu Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, lai apspriestu veiktās un turpmākās revīzijas, pirms PVB pieņem savu nākamā gada darba programmu;
24. aicina dalībvalstis nodrošināt PVB izvīzīto jautājumu pienācīgu izskatīšanu un risināšanu;
25. norāda, ka izmaiņas PVB darba programmas pārskatīšanas un prioritāšu noteikšanas procesā nedrīkst ietekmēt PVB darba programmu pieņemšanas juridisko procesu;
26. precīzāk, mudina Komisiju un dalībvalstis rīkoties, pamatojoties uz PVB revīziju rezultātiem, attiecībā uz viltotiem to kaušanai paredzēto dzīvnieku medicīniskās apskates reģistriem, ko eksportē uz ES, un aizliegt laist ES tirgū no trešām valstīm ievestu gaļu un citus dzīvnieku izcelsmes produktus, kuriem nevar garantēt atbilstību ES pārtikas nekaitīguma prasībām;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

27. norāda, ka dalībvalstīm jurisdikcijas problēmu dēļ nereti ir grūti izvirzīt sekmīgu apsūdzību pret pārtikas apritē iesaistītiem uzņēmējiem, kas veic krāpniecisku darbību pāri ES robežām; pauž nožēlu par to, ka pārrobežu gadījumos, kad notiek krāpšana pārtikas aprites jomā, dalībvalstis regulāri nesadarbojas ar Eiropu, bet gan darbojas divpusēji;

28. atzīst, ka krāpniecisku prakšu atklāšanā pārtikas nozarē svarīgi ir ziņotāji; aicina dalībvalstis radīt atbilstīgus apstākļus, kas ziņotājiem ļautu droši un anonīmi atmaskot ļaunprātīgas prakses;

29. uzskata, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pēc iespējas vairāk un pienācīgi jāinformē sabiedrība par produktu izņemšanu no tirdzniecības un citiem pasākumiem, ko kompetentās iestādes veikušas saistībā ar krāpšanas gadījumiem pārtikas aprites jomā;

Tiesiskais regulējums

30. uzskata, ka oficiāli kontroles pasākumi būtu jāvērs ne tikai uz pārtikas nekaitīguma jautājumiem, bet arī uz krāpšanas novēršanu un patērētāju maldināšanas risku; atzinīgi vērtē to, ka Komisijas priekšlikums pārskatīt oficiālus kontroles pasākumus ietver papildu kontroli attiecībā uz krāpšanu pārtikas aprites jomā, ja kompetentajām iestādēm ir iemesls aizdomām par uzņēmēja krāpniecisku darbību;

31. konstatē, ka dažas dalībvalstis kontroles pasākumus daļēji deleģē privātām kontroles struktūrām; uzsver, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm būtu vienmēr jāuzrauga kontroles sistēmas un jāpārbauda, jāsertificē un rūpīgi jākontrolē visas privātās kontroles sistēmas, lai nodrošinātu, ka tās atbilst valsts un starptautiskajiem standartiem, un lai to rezultāti ir pieejami valsts aģentūrām;

32. noraida jebkādas plānus deleģēt inspekciju uzdevumus no valsts iestādēm uzņēmējiem;

33. uzskata, ka būtu jāizskaidro tirgotāju nozīme un tiesiskais regulējums, kas piemērojams uzņēmumu savstarpējiem pārdošanas darījumiem;

34. uzskata, ka visiem komercuzņēmumiem, kas apstrādā, pārdod vai uzglabā izejvielas, pārtikas produktu sastāvdaļas vai pārtikas produktus cilvēku pārtikas apritē, tostarp tirgotājiem un saldētavu īpašniekiem, vajadzētu būt reģistrētiem kā pārtikas apritē iesaistītiem uzņēmējiem, un attiecībā uz viņiem būtu jāveic kontroles pasākumi;

35. uzskata, ka pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem ir jābūt spējīgiem sniegt informāciju par pārtikas produkta vai tā sastāvdaļu izcelsmes avotu, lai katrs ražošanas ķēdē iesaistītais pārtikas uzņēmējs uzņemtos atbildību par galaproduktu;

36. atzīst, ka ir svarīgi, lai uzņēmumu savstarpējos darījumos un darījumos ar patērētājiem tiktu izmantotas skaidras un pārredzamas etiķetes, un aicina Komisiju pārskatīt šo ES pārtikas aprites tiesību aktu jomu, lai samazinātu krāpšanas pārtikas aprites jomā risku;

37. aicina veicināt informētību par uzņēmumu savstarpējiem darījumiem un darījumiem starp uzņēmumiem un patērētājiem saldētas pārtikas marķēšanas jomā un uzlabot šo darījumu uzraudzību; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par gaļas un zivju obligātu marķēšanu, norādot, vai gaļa un zivis ir bijušas saldētas, cik reizi un cik ilgu laiku tās ir bijušas saldētas;

38. uzskata, ka, lai gan izcelsmes valsts marķējums nav tiešā veidā instruments cīņai pret krāpšanu pārtikas jomā, tas var palīdzēt nodrošināt labāku izsekojamību visos pārtikas piegādes ķēdes posmos, stabilākas attiecības starp gaļas piegādātājiem un pārstrādātājiem, lielāku rūpību, kad pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki izvēlas piegādātājus un produktus, un uzticamāku informāciju patērētājiem, tādējādi atgūstot patērētāju uzticību;

39. atgādina, ka Regulā (ES) Nr. 1169/2011 ir noteikts, ka Komisija līdz 2013. gada decembrim pieņem īstenošanas aktus par obligātu izcelsmes valsts marķējumu cūkgaļai, aitas, kazas un mājputnu gaļai, kā arī — pēc ietekmes novērtēšanas — par brīvprātīgu pārtikas marķēšanu;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

40. aicina Komisiju ātri sagatavot šos īstenošanas aktus par svaigas cūkgaļas, aitas, kazas un mājputnu gaļas marķēšanu, par pamatu ņemot noteikumus, ko piemēro nepārstrādātai liellopu un teļa gaļai, un tādējādi informēt patērētājus par dzīvnieku dzimšanas, audzēšanas un nokaušanas vietu, vienlaikus ņemot vērā spēkā esošās valstu un reģionālās sistēmas gaļas izcelsmes norādīšanai;
41. turklāt atgādina, ka Parlaments iepriekš ir prasījis ieviest izcelsmes marķējumu gaļai, ko izmanto pārstrādātos pārtikas produktos, un ka Komisija izstrādā ziņojumu par obligātu izcelsmes marķējumu gaļai, ko izmanto kā sastāvdaļu; mudina Komisiju ātri iesniegt savu ziņojumu un pēc tam sagatavot tiesību aktu priekšlikumus, lai padarītu gaļas izcelsmes norādi obligātu attiecībā uz pārstrādātu pārtiku, vienlaikus ņemot vērā ietekmes novērtējumus un izvairoties no pārmērīgām izmaksām un administratīvā sloga;
42. prasa uzlabot to zivju norādīšanu marķējumā, kas izmantotas pārstrādātos pārtikas produktos, jo īpaši norādīt zvejas zonas un paņēmienus;
43. aicina Komisiju kopā ar ieinteresētajām personām un dalībvalstīm paātrināt centienus izpētīt iespējas un nepieciešamību pārtikas aprītē ieviest elektroniskas sertifikācijas sistēmas, kas varētu samazināt tādas krāpšanas iespējamību, kuras pamatā ir papīra sertifikāti;
44. prasa Komisijai izveidot centralizētu Eiropas reģistru zirgu pasēm, lai novērstu pasu dublikātu krāpniecisku izsniegšanu;
45. pauž bažas par to, ka nav Eiropas tiesiskā regulējuma par klonētu dzīvnieku gaļu;
46. aicina Komisiju izstrādāt klonētu dzīvnieku gaļas izsekošanas un noteikšanas metodi, piemēram, ieviest starptautisku datubāzi, kurā būtu klonētu dzīvnieku ģenētiskie dati;

Korporatīvā atbildība

47. uzskata, ka būtu vērtīgi, ja pārtikas nozare, papildinot un neaizstājot oficiālās kontroles pārtikas nozarē, proaktīvi izstrādātu privātā sektora krāpšanas apkarošanas iniciatīvas, piemēram, produktu integritātes pārbaudes, pašuzraudzību, analīzi, produktu izsekošanas plānus, revīzijas un sertifikācijas, un atzinīgi vērtē pašreizējās iniciatīvas, piemēram, globālo pārtikas nekaitīguma iniciatīvu un Mičiganas Universitātes iniciatīvu pret krāpšanu pārtikas aprītē;
48. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt iespēju pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem piemērot juridisku pienākumu ziņot kompetentajām iestādēm par krāpšanas gadījumu pārtikas aprites jomā regularitāti;
49. uzskata, ka mazumtirdzniecības nozare ir īpaši atbildīga par pārtikas produktu integritātes garantēšanu un ka tai ir jāprasa saviem piegādātājiem nodrošināt nekaitīgu un drošu pārtikas apriti; uzskata, ka mazumtirgotāju pienākums ir pārbaudīt vismaz formālu atbilstību marķēšanas noteikumiem; pauž nožēlu par spiedienu uz primārajiem ražotājiem, kuru izdara mazumtirdzniecības nozare un citi pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji, ražot vēl lētākus pārtikas produktus, bieži vien uz pārtikas produktu vai to sastāvdaļu rēķina;
50. norāda, ka pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji ne vienmēr ir informēti par to sastāvdaļu izcelsmi, kuras tie izmanto; uzskata, ka šajā ziņā lielāku pārredzamību var garantēt īsas (vietēja un reģionāla mēroga) piegādes ķēdes un ka ar tām var aizstāt garās un sarežģītās ķēdes, kurām bija nozīmīga loma ar krāpšanu saistītajā pārtikas krīzē;
51. aicina Komisiju iesniegt tiesību aktu priekšlikumus, ņemot vērā Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par kvalitātes shēmām lauksaimniecības un pārtikas produktiem, attiecībā uz "vietējās un tiešās tirdzniecības" marķējumu, lai palīdzētu popularizēt šos tirgus un palīdzētu lauksaimniekiem savai produkcijai pievienot vērtību;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Piemērošanas un kontroles pasākumi

52. aicina Komisiju, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem 7. un 17. pantā noteiktās prasības, sodīt par tādu produktu tirdzniecību, kas tiek tirgoti ar apzināti nepatiesu vai maldinošu nosaukumu, un novērst šādu produktu tirdzniecību, jo uzskata, ka arī tas ir krāpšanas veids pārtikas aprites jomā;
53. pauž pārliecību, ka ir jāmaina kompetento iestāžu attieksme, pārejot no administratīvas un veterināras pieejas uz politikas pieeju, kuras pamatā būtu Dānijas Pārtikas pārvaldes "operatīvās nodaļas", kā arī Itālijas *Arma dei Carabinieri* un *Guardia di Finanza* pieredze; uzsver ka priekšnoteikums šādai rīcībai ir tas, ka norādītās tiesās amatus ieņemtu tiesneši, kuriem ir zināšanas par pārtikas aprites tiesību aktiem;
54. uzsver, ka kontroļu veikšanai vajadzētu pamatoties uz riskiem un ietvert riska profilu un neaizsargātības novērtējumu izstrādī attiecībā uz katru pārtikas apriti un pārtikas produktu, izmantojot pašreiz īstenoto akadēmisko pētījumu datus, kuros tiek apvienotas zināšanas pārtikas autentiskuma un kriminoloģijas jomā, ietverot arī Amsterdamas VU Universitātes un Vāgeningenas Universitātes pētījumus;
55. aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk veicināt Eiropas un valstu pētniecības un attīstības programmas, lai izstrādātu un ieviestu tehnoloģijas un metodes, ko izmanto, lai atklātu krāpšanu pārtikas aprites jomā, piemēram, sensoru tehnoloģiju, datu analīzi un produktu identifikācijas zīmi, un padarītu pārbaūžu veikšanu komerciāli pieejamu īsā laikā; atzinīgi vērtē pašreizējos Eiropas pētniecības projektus attiecībā uz pārtikas integritāti un autentiskumu, piemēram, *TRACE* un *AuthenticFood*;
56. iesaka PVB un valstu iestādēm savās revīzijās ietvert tā saucamās masu bilances pārbaudes attiecībā uz izejas, izejas un atkritumu plūsmām;
57. mudina uzlabot koordināciju un saziņu starp valsts iestādēm, kas atbildīgas par krāpšanas pārtikas aprites jomā izmeklēšanu, tādējādi palīdzot dalībvalstu centieniem novērst šo problēmu; tāpēc aicina Komisiju steidzami ieviest elektronisku sistēmu, kas balstīta uz pašreizējo ātrās brīdināšanas sistēmu pārtikas un barības jomā (*RASFF*), kā to ierosināja Komisija, lai būtu iespējama ātra informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm un Komisiju attiecībā uz krāpšanas gadījumiem pārtikas aprītē; aicina publiskot gada pārskatus, īsi izklāstot atklātos pārtikas krāpšanas gadījumus, līdzīgi kā tas ir *RASFF* ziņojumos;
58. prasa izveidot tīklu cīņai pret krāpšanu pārtikas aprites jomā, kas pastiprinātu koordināciju starp dažādām Eiropas organizācijām (Eiropolu, Eirojustu, PVB) ar mērķi labāk novērst un noteikt krāpšanu pārtikas aprites jomā;
59. ierosina ieviest DNS testu kā standarta procedūru sugu noteikšanai izlases pārbaudēs, jo īpaši attiecībā uz gaļas un zivju produktiem, un šajā saistībā izveidot centralizētu DNS datubāzi;
60. aicina Komisiju novērst nepilnības spēkā esošajos pārtikas nekaitīguma un izsekojamības noteikumos attiecībā uz pārtikas importu no trešām personām, kas rada lielāku krāpšanas risku pārtikas aprites jomā;
61. prasa, lai, Eiropas Savienībai vienojoties par brīvās tirdzniecības nolīgumiem, netiktu radītas izmaiņas ES tiesību aktos par pārtikas nodrošinājumu un nekaitīgumu un netiktu samazinātas kontroles spējas šo tiesību aktu piemērošanas jomā;
62. uzskata, ka pārbaūžu rezultātiem jābūt publiskotiem viegli pieejamā un patērētājiem saprotamā veidā, piemēram, novērtējuma shēmas veidā; pauž pārliecību, ka tas palīdzētu patērētājiem lēmumu pieņemšanā, kā arī mudinātu pārtikas aprītē iesaistītos uzņēmējus darboties godprātīgi;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Sankcijas

63. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pastiprināt sankcijas, lai vismaz mazinātu paredzamos ekonomiskos ieguvumus, ko cenšas gūt pārkāpēji, bet uzskata, ka tās nav pietiekami preventīvas; uzskata, ka dalībvalstīm par krāpšanu pārtikas aprites jomā būtu jānosaka tādas sankcijas, kas ir paredzamas vismaz divreiz lielākas par ekonomisko ieguvumu, ko cenšas gūt ar krāpniecisko darbību; uzskata, ka ir nepieciešams papildu atturošs pasākums — dalībvalstīm ir jānosaka vēl augstākas sankcijas, tostarp kriminālsodi, par tādiem krāpšanas gadījumiem, kuros ir apzināti apdraudēta sabiedrības veselība, un gadījumos, kas saistīti ar mazaizsargātiem patērētājiem paredzētiem produktiem; turklāt ierosina, ka atkārtotu pārkāpumu gadījumā ir jāanulē pārtikas apritē iesaistītā uzņēmēja reģistrācija;

64. pauž nožēlu, ka Komisijas rīcībā nav pārskata par dažādajām valstu sistēmām attiecībā uz sankcijām par pārkāpumiem, kas saistīti ar krāpšanu pārtikas aprites jomā, un attiecībā uz minēto sankciju režīmu darbību, pamatojoties uz ES tiesību aktiem; aicina Komisiju pēc iespējas ātri sagatavot minēto pārskatu;

65. aicina labāk ņemt vērā dzīvnieku labturības apstākļus un pastiprināt sankcijas, ko piemēro, ja noteikumi netiek ievēroti;

66. aicina Komisiju apkopot datus no dalībvalstīm un ziņot par dažādo kārtību, kādā dalībvalstis piemēro sankcijas par pārkāpumiem, kas saistīti ar krāpšanu pārtikas aprites jomā, par šo sankciju veidu un līmeni un par to, kā šis sankciju režīms darbojas;

67. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt arī citas metodes, kuru mērķis ir novērst un neveicināt krāpšanu pārtikas aprites jomā, piemēram, publiskojot Eiropas reģistrā par vainīgiem atzīto pārtikas apritē iesaistīto krāpniecisko uzņēmumu nosaukumus, tādējādi radot tiem apkaunojumu;

68. prasa paplašināt pašreizējās izsekojamības sistēmas un konsekventi īstenot Regulā (EK) Nr. 178/2002 paredzēto nepārtraukto izsekojamību, kas attiecas uz pārtikas produktiem, dzīvnieku barību, pārtikas ražošanā izmantotajiem dzīvniekiem un visām pārējām vielām, kuras paredzēts izmantot vai kuras varētu būt iespējams izmantot pārtikas vai dzīvnieku barības ražošanā; prasa, lai Eiropā visa pārtikas aprites ķēde visos ražošanas, apstrādes, tirdzniecības un izplatīšanas posmos būtu pārskatāma un kontrolieriem to būtu iespējams pilnībā kontrolēt, tā nodrošinot, ka ikvienā ražošanas posmā iespējams ātri identificēt viltotus pārtikas produktus;

69. ierosina ieviest uzņēmumu pētnieciskajām laboratorijām un laboratoriju darbiniekiem pienākumu paziņot kompetentajām uzraudzības iestādēm visus pārtikas produktu un dzīvnieku barības analīžu rezultātus, kuri vedina domāt, ka ir notikusi krāpšana, vai kuri ir būtiski krāpšanas apkarošanai;

o

o o

70. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0012

Efektīvas darba inspekcijas kā stratēģija darba apstākļu uzlabošanai Eiropā**Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par efektīvām darba inspekcijām kā stratēģiju darba apstākļu uzlabošanai Eiropā (2013/2112(INI))**

(2016/C 482/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā preambulu, kā arī 3. un 6. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 6., 9., 145., 151., 152., 153., 154., 156., 159. un 168. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 1., 3., 27., 31., 32. un 33. pantu,
- ņemot vērā 1996. gada 3. maija Eiropas Sociālo hartu un jo īpaši tās I sadaļu un II sadaļas 3. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) darba pamatstandartus un tās konvencijas un ieteikumus par darba administrēšanu un darba inspekcijām (81. un 129. konvencija) — starptautiskus kritērijus, kas jāievēro, lai nodrošinātu tiesību normu piemērošanu attiecībā uz darba apstākļiem un darba ņēmēju aizsardzību,
- ņemot vērā SDO 143. konvenciju par migrējošiem darba ņēmējiem (1975. gads) un SDO papildu noteikumus par migrējošiem darba ņēmējiem, kur noteikts, ka ir jāveic visi nepieciešamie un atbilstīgie pasākumi, lai likvidētu nelikumīgu imigrāciju, kuras mērķis ir darba meklējumi, un imigrantu nelikumīgu nodarbinātību, ņemot vērā arī noteikumus par administratīvu, civilu un kriminālu sankciju piemērošanu attiecībā uz migrējošo darba ņēmēju nelikumīgu nodarbinātību,
- ņemot vērā SDO programmu pienācīga darba nodrošināšanai,
- ņemot vērā SDO konvencijas un ieteikumus saistībā ar veselības aizsardzību un drošību darbā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1338/2008 attiecībā uz Kopienas statistiku par sabiedrības veselību un veselības aizsardzību un drošību darbā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvu 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (pamatdirektīva) ⁽²⁾, un tās atsevišķās direktīvas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvu 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu pārstāvju 1999. gada 22. aprīļa Padomes sanāksmē pieņemto rezolūciju par rīcības kodeksu labākai sadarbībai starp dalībvalstu iestādēm cīņā pret starpvalstu krāpšanu sociālās apdrošināšanas pabalstos un iemaksās un nelikumīgu nodarbinātību un par darbaspēka starptautisku izīrēšanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 22. oktobra Direktīvu 1999/85/EK, kas groza Direktīvu 77/388/EEK, kas attiecas uz iespēju eksperimentālā kārtā darbietilpīgiem pakalpojumiem piemērot pazeminātu PVN likmi ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 354, 31.12.2008., 70. lpp.⁽²⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 299, 18.11.2003., 9. lpp.⁽⁴⁾ OV C 125, 6.5.1999., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 277, 28.10.1999., 34. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīvu 2009/52/EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 24. oktobra paziņojumu “Pastiprināta cīņa pret nelikumīgu nodarbinātību” (COM(2007)0628),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 24. oktobra paziņojumu par Komisijas Zaļās grāmatas “Darba likumdošanas modernizēšana, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas” publiskās apspriešanas rezultātiem (COM(2007)0627),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “EIROPA 2020. Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei (COM(2010)2020)” un stratēģijas galveno mērķi — nodarbinātības līmeni Eiropas Savienībā līdz desmitgades beigām palielināt līdz 75 %,
- ņemot vērā 2011. gada 15. decembra rezolūciju par Eiropas stratēģijas drošībai un veselības aizsardzībai darbā laikposmam no 2007. līdz 2012. gadam termiņa vidusposma pārskatīšanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā tā 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par darba likumdošanas modernizēšanu, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā tā 2006. gada 26. oktobra rezolūciju par Direktīvas 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā piemērošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā tā 2009. gada 26. marta rezolūciju par apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālo atbildību ražošanas ķēdēs ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2013. gada 23. maija rezolūciju par darba apstākļiem un veselības aizsardzības un drošības standartiem pēc neseniajiem rūpnīcu ugunsgrēkiem un ēkas sabrukšanas Bangladešā ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Izaugsmes un nodarbinātības integrētās pamatnostādnes (2008.–2010. gadam) (COM(2007)0803),
- ņemot vērā Padomes 1995. gada 22. decembra ieteikumu par nelegālās imigrācijas apkarošanas un nelegālās nodarbinātības apkarošanas līdzekļu saskaņošanu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 27. septembra ieteikumu par cīņu pret nelikumīgu trešo valstu pilsoņu nodarbinātību ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda (*Eurofound*) ziņojumu par cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā īpašo Eurobarometru par nedeklarētu darbu,
- ņemot vērā pētījumu “*ICENUW* — nedeklarēta darba izskaušanai veltītas sadarbības īstenošana Eiropas tīklā” (2010. gads),

⁽¹⁾ OV L 168, 30.6.2009., 24. lpp.

⁽²⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 102. lpp.

⁽³⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 401. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 452. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 176. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0230.

⁽⁹⁾ OV C 5, 10.1.1996., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 304, 14.10.1996., 1. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā pētījumu “CIBELES — darba inspekciju konverģence Eiropas līmeņa izpildes sistēmā”,
 - ņemot vērā pētījumu “Nedeklarēta darba netiesās mērīšanas metodes ES” (2010. gads),
 - ņemot vērā pētījumu “Iespēja izveidot Eiropas platformu, kas paredzēta darba inspekciju un citu attiecīgu uzraudzības un izpildes struktūru sadarbībai ar mērķi izskaust nedeklarētu nodarbinātību” (2010. gads, *Regioplan*),
 - ņemot vērā Tiesas 2012. gada 19. decembra spriedumu lietā C-577/10 Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A7-0458/2013),
- A. tā kā darba inspekcijas pilda svarīgus uzdevumus aizsargāt darba ņēmēju tiesības, nodrošināt veselību un drošumu darba vietā un cīnīties pret nedrošu darba vidi, novērst nodarbinātības aizsardzības noteikumu pārkāpumus un veicināt taisnīgu un sociāli atbildīgu ekonomikas izaugsmi, palīdzot nodrošināt, ka algas un sociālās apdrošināšanas iemaksas tiek faktiski samaksātas, tādējādi palielinot nodokļu un sociālās apdrošināšanas ieņēmumus un garantējot sociālā nodrošinājuma pieejamību darba ņēmējiem attiecībā uz slimību, nelaimes gadījumu darbā un pensiju;
- B. tā kā dalībvalstīs tiek izmantoti vairāki modeļi, lai veiktu dažādas specifiskas inspekcijas darbavietā;
- C. tā kā saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā visā Eiropas teritorijā ir aizvien lielāka vajadzība pēc darba inspekcijām;
- D. tā kā darba inspekcijai ir svarīga nozīme, lai panāktu tiesību īstenošanu, nodrošinot, ka likumi tiek ievēroti, ka iesaistītās personas pārzina savas tiesības un saistības un ka var tikt novērsti negadījumi, kā arī ļaunprātīga izmantošana;
- E. tā kā ir jāpastiprina darba inspekcijas MVU un mazajos būvlaukumos;
- F. tā kā starptautisku uzņēmumu atbildība par to darba ņēmēju darba apstākļiem, dzīvību un veselību, kas ražo preces un sniedz pakalpojumus, nebeidzas pie veikala durvīm vai rūpnīcas vārtiem, kā arī to nevar nodrošināt tikai ar vienošanos par korporatīvo sociālo atbildību (KSA);
- G. tā kā ārpakalpojumu izmantošana, slēdzot apakšlīgumus un pagaidu darba līgumus, ļoti bieži skar mazkvalificētus darba ņēmējus un mazāk stingras darba attiecības, kas apgrūtina atbildības noteikšanu attiecībā uz arodveselību un darba drošumu (OHS);
- H. tā kā nedeklarēta nodarbinātība negatīvi ietekmē dalībvalstu ekonomiku un Eiropas sociālā modeļa finansiālo stabilitāti un grauj sociālo pakalpojumu finansēšanas un sadales sistēmu, kā arī ir iemesls iesaistīto personu nedrošībai, neaizsargātībai un nabadzībai nodarbinātības laikā un vecumdienās;
- I. tā kā darba inspektoriem ir būtiska loma darba ņēmēju tiesību aizsardzībā, ļaunprātīgas izmantošanas novēršanā un ekonomiskās un sociālās attīstības veicināšanā;
- J. tā kā saistībā ar ekonomikas krīzi darba slodze un spiediens uz darba ņēmējiem ir palielinājies, jo īpaši ietekmējot darba stundas, un tā kā tādēļ ir jāpastiprina darba apstākļu uzraudzības pasākumi;
- K. tā kā rodas arvien jaunāki darba attiecību veidi, ko arvien grūtāk saistīt ar spēkā esošajiem tiesību aktiem;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- L. tā kā nelegāla nodarbinātība darba ņēmējiem attiecīgi rada negatīvas sekas, piemēram, nenodrošina piekļuvi informācijai, arodveselības pakalpojumiem un apmācībai un rada psiholoģisku trauksmi saistībā ar iespējamu negadījumu vai nelikumīgas rīcības atklāšanu, tādējādi ietekmējot uzņēmumu ražīgumu un ekonomiku kopumā, kā arī ilgtermiņa sekas, piemēram, nenodrošinot tiesības saņemt vecuma pensiju vai nodrošinot tikai ļoti niecīgas pensijas pabalstus, kā rezultātā palielinās viņu nabadzības risks;
- M. tā kā nedeklarēta nodarbinātība rada negodīgu konkurenci attiecībā pret citiem uzņēmumiem un tādējādi kropļo konkurenci iekšējā tirgū;
- N. tā kā patiesa kopējā tirgus konsolidācija un jebkāda veida sociālā dempinga izskaušana ir cieši saistītas;
- O. tā kā nedeklarētas nodarbinātības līmenis ES 27 valstīs jau ir 18,8 %, bet dažās valstīs — vairāk par 30 % no IKP,
- P. tā kā nedeklarētā nodarbinātība vairākās dalībvalstīs, tostarp arī krīzes dēļ, joprojām pieaug;
- Q. tā kā ir jāievieš ziņošanas pasākumi, lai veicinātu ļaunprātīgas izmantošanas atklāšanu un nodrošinātu ziņotāju aizsardzību, un tā kā ES un dalībvalstīm ir pienākums pilnībā aizsargāt ziņotājus;
- R. tā kā 168 000 Eiropas iedzīvotāju katru gadu mirst no nelaimes gadījumiem darbā vai saslimšanas saistībā ar darbu un 7 miljoni nelaimes gadījumos gūst ievainojumus ⁽¹⁾;
- S. tā kā risku novēršana ir būtiska, lai samazinātu nelaimes gadījumus darbā cietušo un ar darbu saistīto saslimšanu skaitu; tā kā labai darba drošības un veselības aizsardzības pārvaldībai ir pozitīva ietekme gan dalībvalstu un Eiropas, gan arī uzņēmumu līmenī;
- T. tā kā pārbaudes sistēmām dažādā apjomā nepietiek cilvēkresursu un finanšu resursu, lai efektīvi veiktu darba inspekcijas; tā kā rezultātā trūkst stratēģiskās plānošanas attiecībā uz darba inspekcijas iestāžu personālu ES, pastāvīgi samazinoties darbinieku skaitam daudzās valstīs un vienlaikus darba inspektoru darbam kļūstot arvien sarežģītākam;
- U. tā kā darba tirgus sadrumstalotība apvienojumā ar dažu nodarbinātības shēmu nekontrolētu un neregulētu izplešanos atsevišķās dalībvalstīs ievērojami samazina algu līmeņus, kā rezultātā nedeklarētas nodarbinātības problēma var kļūt vēl nopietnāka;
- V. tā kā nedeklarētās nodarbinātības visvairāk skartās nozares ir tās, kurās ir darba augsta intensitāte, piemēram, būvniecības, drošības, uzkopšanas un māsasaimniecības pakalpojumi, kā arī izmitināšana un aprūpe, kuru raksturīgas iezīmes ir nestabili darba apstākļi un atalgojuma nosacījumi;
- W. tā kā pastāv cieša saistība starp nelegālo imigrāciju un nedeklarēto nodarbinātību, jo cilvēki, kas Eiropā dzīvo nelegāli, nevar stāties likumīgās darba attiecībās, un tādējādi viņiem netiek nodrošināta nekāda aizsardzība;
- X. tā kā darba ņēmējiem, kuri iesaistās nedeklarētā nodarbinātībā, nav sociālās, veselības vai nelaimes gadījumu apdrošināšanas, un tādējādi viņi ir pakļauti paaugstinātam personīgo finansiālo zaudējumu riskam;
- Y. tā kā saistībā ar pārrobežu pakalpojumiem un nodarbinātības attiecībām darba inspekcijai ir pārrobežu raksturs un pārrobežu piekļuve datiem ir nepietiekama;
- Z. tā kā darba ņēmēji bieži vien nevis brīvprātīgi stājas nedeklarētās darba attiecībās, bet gan viņiem to uzspiež;

⁽¹⁾ EU-OSHA.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

I. Valsts kontroles pasākumi

Efektīvu darba inspekciju principi

1. uzsver, ka darba inspekcijām ir jāpilda sabiedriska pienākums, kuru drīkst veikt tikai neatkarīgas publiskās iestādes, tomēr tam nevajadzētu nozīmēt, ka darba inspektori nevar saņemt palīdzību, ko tiem sniedz sociālo partneru pārstāvji; uzskata, ka ir jānodrošina OHS dienestu neatkarība no darba devējiem; uzskata, ka attiecībā uz arodveselību uzraudzību, brīdinājumiem, veselības ekspertīzi un padomus veselības jomā var sniegt tikai neatkarīgi veselības un drošuma profesionāļi; pauž nožēlu, ka atsevišķās dalībvalstīs OHS nodrošināšana joprojām tiek uzticēta darba devēju asociācijām; uzsver, ka arodveselības pārbaude un uzraudzība ir jāveic neatkarīgiem inspektoriem, kas ir apmācīti veselības un drošuma jomā;
2. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt valsts rīcības plānus darba inspekciju mehānismu un attiecīgā finansējuma stiprināšanai, piesaistot Eiropas struktūrfondus, jo efektīvas darba inspekcijas sniedz pievienoto vērtību, nodrošinot sociālo kohēziju un kopumā nostiprinot taisnīgumu darbavietā;
3. apliecina, ka darba inspekcijām ir ārkārtīgi būtiska nozīme attiecībā uz profilaksi un uzraudzību, un tām ir pozitīva ietekme attiecībā uz informētības un īpašo zināšanu uzlabošanu uzņēmumā; mudina dalībvalstis palielināt darba inspekcijas personālu un resursus un sasniegt mērķi, kas paredz viena inspektora nodrošināšanu uz katrām 10 000 darbiniekiem, kā to ieteica SDO, un pastiprināt sankcijas pret uzņēmumiem, kas neievēro savas saistības pamattiesību jomā (atalgojums, darba laika ilgums un OHS); uzskata, ka minētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, preventīvām un samērīgām;
4. norāda, ka visu kategoriju darba ņēmēji, kurus nodarbina darba devēji vai kuri ir pašnodarbinātas personas, neatkarīgi no statusa, nodarbinātības attiecībām vai izcelsmes ir valsts inspekciju pārraudzībā un šiem darba ņēmējiem ir jānodrošina vienāda aizsardzība; uzsver, ka mēģinājumi ierobežot darba inspekciju jomu var nelabvēlīgi ietekmēt darba ņēmēju veselību un drošumu, kā arī tiesības;
5. uzsver nepieciešamību stiprināt valstu darba inspekciju nozīmi, nodrošināt apmācību to vadībai un saskaņot pienākumus, lai veiksmīgi pārvarētu jaunās problēmas, ar kurām sastopas jaunās inspekcijas;
6. uzskata, ka darba inspekcijas savus uzdevumus efektīvi var pildīt tikai tad, ja tām ir pietiekams finansējums un darbinieku skaits; pauž bažas par to, ka dalībvalstu inspekcijās ir nepietiekams darbinieku skaits un trūkst tālākas apmācības, jo īpaši par Eiropas mēroga problēmām; aicina dalībvalstis stiprināt valsts darba inspekciju sistēmas, jo tām ir jāklūst par būtisku valsts plāna sastāvdaļu ekonomikas krīzes novēršanai; norāda, ka darba inspekcijām ir būtiska loma attiecībā uz to, lai pārliecinātos, ka spēkā esošie tiesību akti tiek pilnībā īstenoti, kā arī nodrošinātu, ka īpaši mazaizsargāti darba ņēmēji tiek iekļauti un aizsargāti;
7. atgādina par vajadzību pēc vienotas darba inspektoru un citu šajā jomā iesaistīto personu apmācības, lai nostiprinātu to ES darba tiesību aktu īstenošanu;
8. uzsver, ka finanšu reformas, kas notiek atsevišķās dalībvalstīs, nekādā gadījumā nedrīkst īstenot uz darba inspekciju cilvēkresursu, finansējuma un materiālās un tehniskās infrastruktūras rēķina;
9. norāda, ka juridiskās saistības un darba ņēmēju prasības, šķiet, ir divi galvenie faktori, kas motivē darba devējus īstenot profilakses politiku ⁽¹⁾;
10. ir pārliecināts, ka bez atbilstīga risku izvērtējuma ir neiespējami nodrošināt darba ņēmēju pienācīgu aizsardzību; uzskata, ka ir svarīgi palīdzēt MVU izstrādāt risku profilakses politiku; uzsver, cik pozitīva ietekme ir tādām iniciatīvām kā Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūras (EU-OSHA) izstrādātais tiešsaistes interaktīvais riska novērtējums (OiRA), kas ir vienkāršas, bezmaksas un mērķtiecīgas;

⁽¹⁾ EU-OSHA, *Esener* pētījums, 2009. gads.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

11. atgādina, ka visas dalībvalstis ir parakstījušas un ratificējušas SDO 81. konvenciju par darba inspekcijām; tāpēc aicina dalībvalstis īstenot minētās konvencijas principus;
12. uzsver, ka darba inspekcijas ir efektīvas arī tad, ja tās tiek īstenotas, iepriekš par to nepaziņojot, atkārtoti un nejaušas izlases veidā; norāda, ka efektīvas sankcijas par pārkāpumiem jāparedz tā, lai darba devēji nevar gūt labumu no esošā tarifu vai tiesiskā regulējuma apiešanas;
13. norāda, ka uz darba inspekcijas rezultātiem jāattiecinā skaidri rīcības termiņi, lai efektīvi novērstu ļaunprātīgu izmantošanu un cietušajiem laikus nodrošinātu aizsardzību;
14. norāda, ka darba inspektoriem dalībvalstīs jābūt tiesībām veikt inspekciju uz vietas, izmantot modernus pārbaudes instrumentus, darboties saskaņoti ar visām iesaistītajām iestādēm, tiem jābūt atbilstošām prasmēm un tiesībām strādāt neatkarīgi;
15. aicina dalībvalstis gadījumos, kad darba inspektori konstatējuši ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus vai kad ziņotāji informējuši darba inspektoros par ļaunprātīgas izmantošanas gadījumiem, aizsargāt iesaistītos darba ņēmējus un visus attiecīgos ziņotājus un nodrošināt viņiem iespēju bez maksas panākt savu tiesību īstenošanu; vērš uzmanību uz to, ka attiecīgi pasākumi, piemēram, tiesības patstāvīgi vai kolektīvi iesniegt prasību, ir iesaistīto darba ņēmēju un ziņotāju efektīvi aizsardzības līdzekļi; aicina dalībvalstis ieviest pasākumus ziņotāju un viņu ģimeņu aizsardzībai, lai veicinātu ļaunprātīgas izmantošanas atklāšanu; uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt nelegālā situācijā esošu migrējošo darba ņēmēju tiesības un ka arī šai jomai būtu jāvelta uzmanība; tādēļ atgādina dalībvalstīm par SDO 1975. gada Konvenciju Nr. 143 par migrējošiem darba ņēmējiem (papildu noteikumi);
16. aicina dalībvalstis ieviest tiesību normas ar nodarījuma smagumam samērīgām sankcijām un piemērot pietiekamas sankcijas, lai atturētu no darba apstākļu neievērošanas; uzsver, ka pētījumi ir skaidri apliecinājuši to, ka darba apstākļu uzlabošanu visvairāk ietekmē stingri un labi koordinēti preventīvie pasākumi un agrīnas inspekcijas, cita starpā sniedzot informāciju un konsultācijas darba devējiem vai veicot nedeklarēto darba ņēmēju reģistrēšanu ar atpakaļejošu spēku;
17. norāda, ka visu iesaistīto sociālo iestāžu elektroniski tīkli kā, piemēram, Beļģijas tīkls "*Crossroads Bank for Social Security*"⁽¹⁾, kas atvieglo datu apmaiņu visu iesaistīto iestāžu starpā, ir lietderīgs instruments, kas valstu darba inspekcijām nodrošina ātru piekļuvi inspekcijai vajadzīgajiem datiem;
18. uzsver, ka darba inspekcijām, veicot inspekcijas, kas skar migrējošus un no ES un trešām valstīm nosūtītus darba ņēmējus, ir jāpārvar zināmas problēmas; uzsver, ka, lai darba inspekcijas būtu efektīvas, tām ir jābūt pietiekami labi informētām par situācijām, kas saistītas ar augstu neatbilstības risku; norāda, ka valstu elektroniskās iepriekšējās reģistrācijas sistēmas, kurās darba ņēmējiem obligāti jāreģistrē ārvalstu darba ņēmēji varētu ievērojami vienkāršot darba inspekciju darbību;
19. norāda, ka sociālie partneri saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi var būtiski veicināt spēkā esošo noteikumu ievērošanu; aicina dalībvalstis iesaistīt sociālos partnerus gan valsts darba inspekcijas plānu izstrādē un formulēšanā, gan pašās darba inspekcijās;
20. atbalsta papildu trīspusēju nozaru inspekciju izveidi, kurās būtu pārstāvēta valdība, darba ņēmēji un darba devēji, un aicina tās sākt darbību izmēģinājuma iniciatīvas ietvaros dalībvalstīs, kurās ir vislielākais nedeklarētās nodarbinātības līmenis;
21. atzīmē, ka lauku apvidos darba inspekcijas tiek veiktas mazākā apmērā; aicina dalībvalstis atbilstoši iekļaut arī lauku reģionus;
22. norāda, ka, salīdzinot ar pastāvīgiem darbiniekiem, pagaidu darba ņēmējiem bieži tiek piemēroti neizdevīgāki darba nosacījumi; norāda, ka, lai nodrošinātu pagaidu darba tiesisko attiecību kontroli, ir jāpaplašina inspektoru tiesības, iekļaujot tādu uzņēmumu pārbaudes, kuri pieņem darbā pagaidu darba ņēmējus, kā arī ietverot atalgojuma un nodarbinātības noteikumu ievērošanas un minimālo darba algas likmju pārbaudi, ja to prasa attiecīgie dalībvalstu tiesību akti vai valsts

⁽¹⁾ <http://www.ksz.fgov.be/en/international/page/content/websites/international/aboutcbss.html>.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

koplīgumi; pieprasa, lai veselības aizsardzības un drošības problēmu novēršanai darbavietā tiktu piešķirta vienlīdz liela uzmanība gan privātajā, gan valsts sektorā; norāda, ka obligāti jāievēro nediskriminācijas princips; norāda, ka jānodrošina iespēja, izmantojot tiešsaistes pakalpojumu vai tīmekļa vietni, pagaidu darbos strādājošiem uzzināt informāciju par viņu tiesībām, tostarp par tiesībām saistībā ar darba algas likmēm;

23. pauž bažas par sezonas strādnieku (galvenokārt no trešām valstīm) stāvokli lauksaimniecības nozarē; uzskata, ka šajā nozarē darba inspekcija ir jāpastiprina; norāda, ka nodarbinātībai šajā nozarē ir raksturīgs deklarētās un nedeklarētās nodarbinātības sajaukums;

24. atgādina, ka darba ņēmēji, kas nodarbināti privātās mājsaimniecībās, bieži netiek deklarēti vai tiem ir mazāk tiesību nekā citiem darba ņēmējiem, tomēr šo faktu pārbaude bieži vien neattiecas uz valstu darba inspekciju kompetences jomu; aicina dalībvalstis ratificēt SDO 189. konvenciju un atbilstoši šai konvencijai izstrādāt un ieviest pasākumus darba inspekciju, izpildes un sankciju īstenošanai, atbilstoši valsts tiesību aktiem un noteikumiem ņemot vērā mājsaimniecības darbu īpašo raksturu; uzsver, ka piemērojot šādus pasākumus, saskaņā ar valsts tiesību aktiem un noteikumiem būtu jāparedz nosacījumi, atbilstoši kuriem var tikt piešķirta piekļuve mājsaimniecībām, pienācīgi ievērojot tiesības uz privātumu;

25. vērš uzmanību uz to mājās strādājošo un tāldarba veicēju specifisko situāciju, kuri saistībā ar darbu mājās vai ārpus darba devēja darba telpām arī var tikt pakļauti darba likuma ļaunprātīgai izmantošanai gadījumā, ja darba devēji neizpilda savas saistības pret tiem;

26. uzsver, ka īpaša uzmanība jāvelta transporta nozarei, kura tās mobilā rakstura dēļ var radīt papildu problēmas darba inspekcijām; aicina atbilstīgi aprīkot darba inspekcijas, lai tās varētu veikt efektīvas inspekcijas šajā nozarē;

27. pauž nožēlu par to, ka viltus pašnodarbinātības gadījumu skaits, jo īpaši būvniecības un gaļas pārstrādes nozarē, ir dramatiski palielinājies, jo īpaši saistībā ar darbinieku norīkošanu; aicina dalībvalstis ieviest piemērotus pasākumus, lai izskaustu viltus pašnodarbinātību, piemēram, nosakot kritērijus, kādas personas ir vai nav uzskatāmas par nodarbinātām, lai tādējādi darba inspektori varētu nošķirt viltus pašnodarbinātību no legītimas pašnodarbinātības; norāda, ka, lai novērstu viltus pašnodarbinātību, dalībvalstīm jārada iespēja ieviest tālejošas prasības vai kontroles pasākumus;

Nedeklarēta nodarbinātība

28. aicina valstu darba inspekcijas un citas attiecīgās iestādes izstrādāt rīcības plānu nedeklarētas nodarbinātības likvidēšanai, iekļaujot visus nodarbinātības un pašnodarbinātības ļaunprātīgas izmantošanas veidus; uzsver, ka nedeklarētas nodarbinātības problēma, ja to pienācīgi nerisina, apdraud ES spēju izpildīt tās nodarbinātības mērķus radīt vairāk un labākas darbavietas un panākt spēcīgāku izaugsmi;

29. pauž nopietnas bažas par nelegālā vai neoficiālā situācijā esošu migrējošo darba ņēmēju ārkārtīgo neaizsargātību, kuri tiek ekspluatēti nedeklarētās darbavietās ar zemiem sociālās aizsardzības standartiem, zemu algu un garām darba stundām nedrošos darba apstākļos; uzsver, ka jebkādam darba inspektoru un imigrācijas iestāžu sadarbībai būtu jāaprobežojas ar ļaunprātīgu darba devēju atklāšanu, nevis jāveicina sankcijas pret migrējošiem darba ņēmējiem vai viņu izraidīšana, kā rezultātā faktiski tiek apdraudēta pasākumu īstenošana nedeklarētas nodarbinātības izskaušanai;

30. uzskata, ka tur, kur darba inspekcijas ir atbildīgas par migrantu un norīkotu darbinieku lietu izskatīšanu, darba inspektoru apmācības programmās būtu jāiekļauj jautājumi par nedeklarētu nodarbinātību un cilvēktirdzniecību, kas ir cieši saistīti jautājumi, kā arī attiecīgos gadījumos apmācība valodu jomā;

31. uzskata, ka sankcijas ir efektīvas tikai tad, ja, nodarbinot nelegālus darba ņēmējus, darba devēji nevar gūt peļņu, bet sodi ievērojami pārsniedz darba izmaksas par deklarētu darba ņēmēju;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

32. konstatē, ka palielinās viltus pašnodarbinātības, ārpakalpojumu un apakšuzņēmumu izmantošanas gadījumu skaits, kā rezultātā var palielināties nepastāvīgo darbavietu skaits un vēl vairāk pasliktināties jau tā zems nedeklarēto darba ņēmēju aizsardzības līmenis; uzskata, ka līgumslēdzēja vispārējās atbildības juridiskās sistēmas var būt noderīgi instrumenti, lai panāktu lielāku atbilstību darba standartiem visā ražošanas procesā, un uzskata, ka būtu jāapsver šādu sistēmu ieviešana visās dalībvalstīs, vienlaikus atzīstot, ka joprojām būtiskas ir darba inspektoru veiktās pārbaudes;

Darba aizsardzība — veselība un drošums darbā

33. norāda, ka ir sarežģīti īstenot darba drošuma un veselības noteikumus attiecībā uz tiem darba ņēmējiem, kuri ir iesaistīti nedeklarētās darbībās; uzsver, ka tiesības uz drošību un veselības aizsardzību darbā ir tiesības, ko piemēro katram darba ņēmējam vai pašnodarbinātai personai, un šo tiesību izpilde būs nodrošināta, labāk īstenojot spēkā esošos tiesību aktus; prasa, lai dalībvalstis izpētītu iespēju piedāvāt bezmaksas konfidenciālu medicīnisko apskati vai vismaz veikt šādu apskati vienu reizi darba līguma darbības laikā visiem darba ņēmējiem, lai nodrošinātu tiem minimālo aizsardzības līmeni;

34. atbalsta stingrāku sankciju noteikšanu uzņēmumiem, kas neievēro saistības attiecībā uz darba ņēmēju pamattiesībām, un uzskata, ka šajā jomā sankcijām jābūt tik lielā mērā atturošām un pārliecinošām, lai darba devējiem nekādā gadījumā nebūtu izdevīgi neievērot spēkā esošos darba un veselības aizsardzības noteikumus; aicina dalībvalstis apsvērt sankciju noteikšanas sistēmas, lai sodu apmērs būtu samērīgs kaitējuma apmēram un lai nodrošinātu, ka tas pārsniedz neievērošanas rezultātā gūtās peļņas apmēru;

35. norāda, ka stratēģijā "Eiropa 2020" tiek pievērsta uzmanība vajadzībai iesaistīt darba tirgū vairāk sievietes, un uzskata, ka darbavietu inspektoriem būtu jāpārzina gan sievietes, gan vīriešu darba apstākļi;

36. prasa piemērot šīs soda sankcijas arī tiem uzņēmumiem, par kuriem ir konstatēts, ka tie darba ņēmējus par viņu darbību arod biedrībās vai saistībā ar veselības un drošuma jautājumiem iekļauj "melnajā sarakstā";

37. prasa atbalstīt valstu darba inspekcijas, īstenojot efektīvu darba aizsardzību uzņēmumu līmenī, jo īpaši mazos un vidējos uzņēmumos; mudina dalībvalstis nodrošināt, lai inspekcijas pastiprināti pievērstos konkrētu un īstenojamu risinājumu meklēšanai, lai novērstu trūkumus, kas darbā konstatēti veselības un drošuma jomā;

38. atbalsta Vecāko darba inspektoru komitejas (VDIK) pozitīvo rīcību valstu kultūras tuvināšanā; aicina nostiprināt šīs komitejas resursus un kompetenci; aicina nostiprināt tās sadarbību ar Luksemburgas konsultatīvo komiteju; uzskata, ka Komisijas Darba drošības un veselības aizsardzības padomdevēja komiteja būtu regulāri jāinformē par attīstību dalībvalstīs darba inspekciju un veselības aizsardzības un darba drošības jomā;

39. uzskata, ka šie veselības aizsardzības un drošības aspekti būtu jāņem vērā arī gaidāmajā ES stratēģijā par drošību un veselības aizsardzību darbavietā; aicina darba inspekcijas izvērst mērķtiecīgu preventīvo un izglītošanas pasākumu īstenošanu, lai vairotu iedzīvotāju izpratni par veselības un drošuma noteikumiem un procedūrām; aicina Komisiju un dalībvalstis paaugstināt REACH ieviešanu un jo īpaši to ķīmisko vielu aizstāšanu, kas rada vislielākās bažas; uzskata, ka prioritāšu noteikšanā attiecībā uz šīm vielām būtu jāņem vērā arodslimības;

II. Ieteikumi Eiropas līmeņa politikai*Ātrāka, efektīvāka informācijas pārrobežu apmaiņa*

40. uzskata, ka valstu iestāžu un sociālo partneru veiksmīgai sadarbībai ir būtiska nozīme, lai likvidētu sociālo dempingu un iekšējā tirgū nodrošinātu godīgu konkurenci; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izveidot darba inspektoru Eiropas platformu; šajā sakarā aicina Komisiju Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda (*Eurofound*) ietvaros izveidot Eiropas nedeklarētās nodarbinātības darba inspektoru platformu, kura būtu šīs aģentūras papildu funkcija, lai aģentūra organizētu platformas darbu un sekmētu pieredzes un labas prakses apmaiņu, sniedzot aktuālu, objektīvu, ticamu un salīdzināmu informāciju, uzlabotu pārrobežu sadarbību un identificētu un uzskaitītu pastkastītes uzņēmumus un līdzīgas darbības;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

41. aicina Komisiju sadarbībā ar sociālajiem partneriem un attiecīgajām valstu iestādēm, neskarot subsidiaritātes principu, piešķirt pienācīgus cilvēkresursus, lai risinātu jautājumus saistībā ar darba aizsardzības noteikumu pārkāpšanu un nedeklarētu nodarbinātību, kompetences jomā cita starpā iekļaujot pastkastītes uzņēmumu identifikāciju un starptautisku pakalpojumu sniedzēju kontroli, un izstrādāt ES mēroga turpmākas apmācības programmas inspekcijām, ietverot tādu problēmu risināšanu kā viltus pašnodarbinātība un norīkošana, noteikumu apiešanas jaunāko paņēmieni identifikācija un pārrobežu kontroles organizēšana; turklāt iesaka valstu inspekcijām veikt kopējās ārpuskārtas pārrobežu pārbaudes, jo īpaši robežu tuvumā esošos apgabalos;

42. aicina Komisiju apsvērt, vai ir vērts ieviest pret viltojumiem drošu Eiropas sociālās apdrošināšanas identifikācijas apliecību vai citu ES mēroga elektronisku dokumentu, kurā varētu saglabāt visus attiecīgos nodarbinātības attiecību pārbaudei vajadzīgos datus, piemēram, informāciju par sociālās apdrošināšanas statusu un darba laikiem, un kurš atbilstu stingriem datu aizsardzības noteikumiem, jo īpaši apstrādājot jutīgus personu datus; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi pirms šādas kartes izstrādes uzsākšanas un tās laikā rūpīgi pārbaudīt ietekmi uz privātumu;

43. aicina Komisiju ziņošanai par darba aizsardzības noteikumu pārkāpumiem un par nedeklarētu nodarbinātību īstenot izmēģinājuma projektu Eiropas mēroga agrīnās brīdināšanas mehānismam, kas veicinātu ātru informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ko papildinātu "melns saraksts", lai laikus un efektīvāk novērstu nodarbinātības aizsardzības noteikumu pārkāpumus; norāda, ka agrīnās brīdināšanas mehānismu var saistīt ar ātrās ziņošanas sistēmu patērētāju aizsardzības jomā (RAPEX); uzsver precīzas dokumentācijas nepieciešamību par pārkāpumiem, sistemātiski reģistrējot pārbaužu rezultātus, lai mērķtiecīgi izskaustu ļaunprātīgu rīcību;

44. uzskata, ka lielākai dalībvalstu sadarbībai un informācijas apmaiņai par nelikumīgu nodarbinātību cīņā pret nedeklarētu nodarbinātību ir būtiska pievienotā vērtība Eiropā; uzsver, ka tas noderīgā veidā veicinātu ES likumdošanas iniciatīvas attiecībā uz neregistrēto nodarbinātību, veicināt praxises apmaiņu un uzlabotu koordināciju starp darba inspekcijām dažādās valstīs;

45. norāda, ka dažos pārrobežu gadījumos valstu inspekciju tiesības pārbaudīt ārvalstu uzņēmumus ir stipri ierobežotas un ka tas apdraud gan darba ņēmēja aizsardzību, gan konkurences apstākļu vienlīdzību; prasa darbinieku norīkošanas informāciju, piemēram, A1 sertifikātus par norīkošanu darbā, neizsniegt ar atpakaļejošu datumu, un iekļaut ES mēroga reģistrā, kas papildinātu pastāvošos valstu reģistrus un būtu pieejams iestādēm visā ES, lai veicinātu kontroli valsts līmenī par norīkoto darbinieku darba attiecībām, šo informāciju sniegtot vairākās valodās; šajā sakarā norāda, ka liela nozīme ir efektīvākai pārrobežu informācijas apmaiņai starp dažādām kompetentajām iestādēm; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai darba inspekcijas varētu pilnībā izmantot savas tiesības veikt nediskriminējošas un neatkarīgas inspekcijas neatkarīgi no uzņēmuma atrašanās vietas;

46. saistībā ar Direktīvas par darba ņēmēju norīkošanu darbā īstenošanu atgādina, ka dokumentu garums nedrīkst būt šķērslis to tulkošanai, ja šo dokumentu tulkošanu pieprasa inspekcija;

Jaunas ES tiesību aktu iniciatīvas

47. uzsver, ka pašreizējās direktīvās sociālajā un nodarbinātības jomā nav pietiekami uzsvērt darba inspekciju izpildes uzlabošana un uzdevums; uzskata, ka šajā ziņā ir rūpīgi jāizvērtē pašreizējās direktīvas un vajadzības gadījumā jāveic to pārskatīšana, kā arī ka Eiropas darba tiesībās sekmīgāk jārisina īstenošanas jautājums; tādēļ atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir ierosinājusi iekļaut direktīvās inspekcijas standartu minimumu attiecībā uz noteiktām darba ņēmēju grupām; uzsver, ka darba inspekciju un sociālo partneru loma ir jāņem vērā ar sociālo drošību un ar nodarbinātību saistītos jautājumos tādā veidā, kas nodrošinātu efektīvu aizsardzību;

48. aicina dalībvalstis un Komisiju veicināt augstāku darba standartu brīvprātīgu ieviešanu uzņēmumiem, izveidojot bezmaksas "sociālā marķējuma" sistēmu, kas atzīta valsts vai ES līmenī;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

49. norāda, ka dažās dalībvalstīs nodarbinātībā jau ir iesaistīti bērni, kas jaunāki par 14 gadiem; uzskata par nepieciešamu stiprināt darba inspektoru nozīmi un kampaņas pret bērnu nodarbinātību; aicina Komisiju ieviest īpašas ES mēroga kontroles un uzraudzības kampaņas attiecībā uz jauniešu darba apstākļiem, īpašu uzmanību pievēršot gados jauniem migrējošiem darba ņēmējiem;

50. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai procesuālā tiesības un īstenošanas tiesības, piemēram, direktīvas priekšlikumā "Par pasākumiem, ar ko veicina darba ņēmējiem piešķirto tiesību īstenošanu darba ņēmēju pārvietošanās brīvības jomā" paredzētās tiesības, būtu pieejamas visiem darba ņēmējiem;

51. uzskata, ka ir svarīgi attiecībā uz mobiliem darbiniekiem ļaut valstu darba inspekcijām un attiecīgos gadījumos darba ņēmēju organizācijām pārbaudīt visus faktus, kas pēc to ieskatiem ir nozīmīgi; norāda, ka dalībvalstīm jānodrošina efektīvu pārbaudes un uzraudzības mehānismu ieviešana to teritorijā, lai kontrolētu un uzraudzītu īstenošanas direktīvā paredzēto noteikumu un nosacījumu ievērošanu;

52. aicina Komisiju izstrādāt un nodrošināt dalībvalstīm paraugprakses vadlīnijas un veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp tām, lai tās varētu efektīvāk pārbaudīt un kontrolēt pagaidu darba aģentūru darbību; uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāpalielina pagaidu darba aģentūru visaptverošas pārbaudes un jāapsver pasākumi šādu uzņēmumu iespējamai sertifikācijai un ziņošanas pienākumu ieviešanai;

53. aicina Komisiju, ievērojot subsidiaritātes principu, ierosināt zaļo grāmatu, kas atbalstītu darba inspektoru lomu un noteiktu darba inspekciju ES standartus un vienotas apmācības prasības šajā jomā, vienlaikus ņemot vērā atšķirības starp valstu darba tirgiem;

54. aicina Komisiju atrast labākus veidus, kā novērst sociālā dempinga gadījumus ES un ierosināt attiecīgus instrumentus šajā jomā;

o

o o

55. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0013

Darbinieku finansiālā līdzdalība uzņēmumu peļņas gūšanā**Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par darbinieku finansiālo līdzdalību uzņēmumu peļņas gūšanā (2013/2127(INI))**

(2016/C 482/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 3. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 12. decembra paziņojumu “Rīcības plāns: Eiropas uzņēmējdarbības tiesības un korporatīvā vadība — mūsdienīgs tiesiskais regulējums akcionāru lielākai iesaistīšanai un noturīgāku uzņēmumu veidošanai” (COM(2012)0740),
- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 5. jūlija paziņojumu par sistēmu darbinieku finansiālās līdzdalības veicināšanai (COM(2002)0364) un Parlamenta 2003. gada 5. jūnija rezolūciju par šo jautājumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) 2010. gada 21. oktobra atzinumu par darbinieku finansiālo līdzdalību Eiropā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas pieprasīto pētījumu “Darbinieku finansiālā līdzdalība uzņēmumu peļņas gūšanā ⁽³⁾”, ko publicēja 2012. gada septembrī,
- ņemot vērā PEPPER IV ziņojumu “Darbinieku līdzdalības peļņas gūšanā un uzņēmumu rezultātu salīdzinošā novērtēšana Eiropas Savienības dalībvalstīs un kandidātvalstīs”, ko 2009. gada oktobrī publicēja Berlīnes Brīvā universitāte,
- ņemot vērā PEPPER III ziņojumu “Darbinieku līdzdalības peļņas gūšanā un uzņēmumu rezultātu veicināšana Eiropas Savienības jaunajās dalībvalstīs un kandidātvalstīs”, ko 2006. gada jūnijā publicēja Berlīnes Brīvā universitāte,
- ņemot vērā Komisijas 1997. gada 8. janvāra PEPPER II ziņojumu “Darbinieku līdzdalības peļņas gūšanā un uzņēmumu rezultātu veicināšana (ietverot līdzdalību akciju kapitālā) dalībvalstīs” (COM(1996)0697),
- ņemot vērā PEPPER I ziņojumu “Darbinieku līdzdalības peļņas gūšanā un uzņēmumu rezultātu veicināšana”, ko 1991. gada martā publicēja Komisija un Eiropas Universitātes institūts,
- ņemot vērā Komisijas izmēģinājuma projektu par darbinieku iesaistīšanas un līdzdalības veicināšanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā neatkarīgo ekspertu augsta līmeņa grupas 2003. gada 18. decembra ziņojumu par transnacionāliem šķēršļiem darbinieku finansiālās līdzdalības palielināšanai transnacionālos uzņēmumos,

⁽¹⁾ OV C 68 E, 18.3.2004., 429. lpp.

⁽²⁾ OV C 51, 17.2.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ IP/A/EMPL/ST/2011-02 – PE 475.098.

⁽⁴⁾ MARKT/2013/019/F 2013/S 077-128533.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 3. oktobra paziņojumu “II vienotā tirgus akts — kopā jaunai izaugsmei” (COM(2012) 0573),
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 14. marta paziņojumu “Kopienas Lisabonas programmas izaugsmei un nodarbinātībai īstenošana: uzņēmumu nodošana — nepārtrauktība ar jaunu sākumu” (COM(2006)0117 galīgā redakcija),
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 15. janvāra rezolūciju par darbinieku informēšanu un uzklauššanu un pārstrukturēšanas paredzēšanu un pārvaldību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0465/2013),
- A. tā kā darbinieku finansiālās līdzdalības (DFL) shēmas var sniegt tiešus finansiālos ieguvumus, kas pārsniedz un papildina apstiprinātās pamata atalgojuma struktūras, veicot šādus pasākumus:
- kopīgas īpašumtiesības, kas darbiniekiem piedāvā tiesības gūt labumu no uzņēmuma panākumiem, vienlaikus uzņemt kopīgu atbildību un riskus saistībā ar stratēģiskiem lēmumiem,
 - peļņas sadale skaidras naudas, akciju vai pabalstu veidā, ar ko var atalgot par panākumiem vai izciliem darba rezultātiem, papildināt darbinieku ieņēmumus un palielināt viņu pirktspēju, līdz ar to, iespējams, tieši stimulējot vietējo ekonomiku;
- B. tā kā gadījumā, ja darba devēju skar krīze, darbinieks ir pakļauts divkāršam riskam, jo, no vienas puses, pastāv risks zaudēt darbu un ienākumus un, no otras puses, — risks zaudēt uzņēmumā ieguldīto kapitālu;
- C. tā kā pastāv trīs galvenie DFL modeļi, no kuriem uzņēmumi var izvēlēties sev vēlamāko, proti: peļņas sadale (izmaksa skaidrā naudā, atliktie ienākumi vai akciju veidā), individuālu darbinieku īpašumtiesības (darbinieku kapitāla daļas vai akciju iegādes iespēja) un personāla akciju īpašumtiesību plāni (*ESOP*); tā kā DFL var būt vai nu akciju vai skaidras naudas veidā;
- D. tā kā vispiemērotākais DFL modelis bieži vien būs atkarīgs no uzņēmuma lieluma un statusa, jo īpaši no tā, vai tas ir vai nav iekļauts biržas sarakstā;
- E. tā kā DFL, jo īpaši *ESOP* vai daļēju īpašumtiesību veidā, var kalpot kā šoka amortizators, ļaujot izmantot prēmijas vai citus papildu samaksas vai atalgojuma veidus, ko trasta uzņēmumos pārvalda trešās puses, sadalot ieguldījumu risku starp uzņēmuma galvenajiem akcionāriem un nodrošinot, ka darbiniekiem ir uzkrāto akciju portfelis;
- F. tā kā darbinieku finansiālā līdzdalība uzņēmumos, kuros viņi strādā, rada virkni iespējamu risku darba ņēmējiem; tā kā finansiālo līdzdalību nedrīkst izmantot, lai izvairītos no darba tiesību ievērošanas, vai kā līdzekli iegūto sociālo un darba tiesību mazināšanai vai spiediena izdarīšanai nolūkā panākt lielāku darba tirgus elastību;
- G. tā kā gadījumā, ja darbinieki no darba vietas īpašniekiem iegūst prioritāras tiesības izpirkt uzņēmuma daļas un līdz ar to var pārņemt uzņēmumus, kuri nonākuši finansiālās grūtībās, viņi var censties saglabāt savas darba vietas un šāda procedūra var mazināt neskaidrību par viņu turpmāko nodarbinātību, ja pastāv iespēja nonākt citu uzņēmumu īpašumā; tā kā ar darbinieku īpašumtiesībām var atrisināt uzņēmumu pārņemšanas problēmas, jo bieži vien gadījumā, ja pārņemšana nav iespējama, uzņēmumi tiek slēgti vai pārdoti, lai tos vēlāk, iespējams, racionalizētu vai pārtrauktu to darbību; tā kā šāda procedūra var būt sevišķi piemērota MVU un mikrouzņēmumiem, nodrošinot komercdarbību ilgtspējīgu turpināšanu; tā kā šīs priekšrocības var iegūt tikai ar darbinieku līdzdalību;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0005.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- H. tā kā ESOP ir efektīvas darbinieku finansiālās līdzdalības modeļa piemērs, pārņemot biržas sarakstā neiekļautus uzņēmumus, kad akciju iegādei darbinieku vārdā tiek izmantota starpniekorganizācija; tā kā darbinieki nav pakļauti papildu riskam, jo iegādi finansē ar papildus darba samaksai gūtajiem ienākumiem no peļņas sadales vai ar aizdevumu, kuru atmaksā no šiem ienākumiem;
- I. tā kā Spānijas *Sociedades Laborales* koncepcija ir labākās prakses piemērs DFL shēmai, kas paredzēta mikrouzņēmumiem; tā kā saskaņā ar to bezdarbnieki var izvēlēties bezdarbnieka pabalstu saņemt kā vienreizēju maksājumu, lai varētu izveidot jaunu uzņēmumu vai rekapitalizēt jau esošo;
- J. tā kā DFL mazina orientēšanos uz īstermiņa risinājumiem, veicina ilgtermiņa pieeju vadītāju stratēģisko lēmumu pieņemšanā un var palielināt darbinieku interesi par ilgtermiņa saistībām un par inovatīviem risinājumiem ražošanas procesā; tā kā līdz ar to DFL var nodrošināt stabilitāti, attīstību un izaugsmi, vienlaikus samazinot pārmērīgas paplašināšanās riskus, kas var radīt darbvietu likvidāciju; tā kā šos rezultātus var uzlabot, ievieidojot stabilas un funkcionējošas darbinieku iesaistes struktūras;
- K. tā kā finansiālās līdzdalības shēmas veicina ieguldījumus apmācībā, jo tās palielina iespēju uzņēmumiem ilgtermiņā saglabāt kvalificētus darbiniekus;
- L. tā kā darbinieku finansiālā līdzdalība uzņēmumu peļņas gūšanā un attiecīgā gadījumā darbinieku iesaistīšana lēmumu pieņemšanā var uzlabot darbinieku apmierinātību ar darbu un darba rezultātus un motivāciju kopumā; tā kā šāda līdzdalība var arī radīt darbiniekos atbildības sajūtu un labāku izpratni par savu uzņēmumu, kā arī sekmēt savstarpēju cieņu starp darba devējiem un darbiniekiem;
- M. tā kā, mudinot darbiniekus justies īpašniekiem un atbildīgiem, tiek palielināta viņu piederības sajūta un iespēja, ka viņu darba devēji ņems viņus vērā un izpratis viņu bažas, plānus un idejas;
- N. tā kā DFL shēmu izveide var palīdzēt paaugstināt produktivitāti, uzlabot sniegumu, veicināt darbinieku un akcionāru interešu saskaņošanu un piesaistīt un noturēt svarīgākos darbiniekus;
- O. tā kā darbinieku līdzdalība vadībā, izmantojot balsstiesības, tiesības piedalīties sanāksmēs vai citas pārvaldības formas, var uzlabot pārvaldību un informācijas plūsmu un darbinieku izpratni par situāciju, ja uzņēmums sastopas ar problēmām, un var vairo spēju gūt atalgojumu laikus, kad uzņēmuma darbība ir ienesīga;
- P. tā kā DFL modeļos, kuros izmantota starpniekorganizācija, šī organizācija var darbinieku vārdā izmantot balsstiesības vai citas pārvaldības formas, kas ļauj īstenot kolektīvu pārstāvību;
- Q. tā kā DFL shēmas var būt ļoti noderīgas, papildus iesaistot darbiniekus informēšanas, konsultēšanas un lēmumu pieņemšanas procesos restrukturizācijas laikā;
- R. tā kā uz DFL attiecas valstu nodokļu režīmu noteikumi un tā kā nav piemēroti ES līmenī izstrādāt visaptverošu vienotu, visiem piemērojamu DFL modeli; tā kā DFL ir rūpīgi jāapsver konkrētā uzņēmuma un tā darbinieku vidū, pienācīgi ņemot vērā plašāku valsts un sektorālo kontekstu; tā kā pamatnostādņu kopums varētu gūt sabiedrības uzticību un palīdzēt DFL sasniegt tās mērķus;
- S. tā kā DFL var nebūt piemērota visiem uzņēmumiem vai darbiniekiem, tāpēc, pirms šāda shēma tiek ieviesta, tā būtu ļoti rūpīgi jāapsver,

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Šķēršļi DFL ieviešanai Eiropas Savienībā

1. aicina dalībvalstis apzināt transnacionālos šķēršļus, ar kuriem sastopas gan uzņēmumi, kas piedāvā DFL shēmas vairākās dalībvalstīs, gan darbinieki, kuriem nodokļu dubultā uzlikšana var kļūt par brīvas pārvietošanās tiesību pārkāpumu;
2. norāda uz atšķirībām starp dalībvalstīm attiecībā uz obligātajām sociālās apdrošināšanas iemaksām no finansiālās līdzdalības ienākumiem;
3. uzsver, ka dažos gadījumos varētu būt lietderīgi pakāpeniski īstenot pašreizējo finansiālās līdzdalības shēmu un attiecīgo valstu tiesību aktu konvergenci, lai darba devējiem dotu iespēju nākotnē piedāvāt vienādas vai līdzīgas shēmas visās dalībvalstīs, kurās tiem ir darbinieki;
4. uzsver, ka informācijas trūkumu par pašreizējām finansiālās līdzdalības shēmām varētu novērst, palielinot informācijas apjomu, kuru var salīdzināt starptautiskā līmenī, kas samazinātu gan lielu uzņēmumu, gan MVU izmaksas, ļaujot tiem piedāvāt darbinieku līdzdalības shēmas, kas atbilst to konkrētajām vajadzībām;
5. uzsver, ka trūkst valstu likumdošanas pasākumu, kas sekmētu DFL shēmu attīstību; šajā saistībā norāda uz atšķirībām ES-15⁽¹⁾ un ES-13⁽²⁾ valstīs attiecībā uz to iesaistes līmeņiem DFL shēmās; atzīst, ka pastāv saikne starp DFL shēmu atbalstošu likumdošanas pasākumu ieviešanu valsts mērogā un darbinieku skaitu, kuri piedalās šādās shēmās⁽³⁾;

Nodokļu jautājumi

6. uzsver — lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu un diskrimināciju, ir nepieciešama lielāka pārredzamība valsts darbinieku līdzdalības shēmās un jo īpaši efektīva nodokļu sloga aprēķināšanā 28 ES dalībvalstīs;
7. norāda, ka sistēmai, kas reglamentē Eiropas modeli darbinieku līdzdalībai, nevajadzētu prevalēt pār valstu nodokļu noteikumiem;
8. aicina dalībvalstis, veicinot darbinieku līdzdalību, nodrošināt nodokļu stimulus, ņemot vērā paraugprakses principus;
9. norāda, ka precīzi virzīti nodokļu stimuli varētu palielināt darbinieku finansiālo līdzdalību vairākās dalībvalstīs un pat veicināt ekonomisko izaugsmi;
10. tāpēc uzskata, ka Komisijai būtu jāizstrādā pamatnostādnes par dalībnieku finansiālās līdzdalības aplikšanu ar nodokļiem;

Ieteikumi

11. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt piemērotus pasākumus, ar kuriem mudinātu uzņēmumus brīvprātīgā kārtā izstrādāt un piedāvāt DFL shēmas, kas ar nediskriminējošiem nosacījumiem būtu pieejamas visiem darbiniekiem, ņemot vērā MVU un mikrouzņēmumu īpašo situāciju; aicina dalībvalstis paplašināt apmaiņu ar labāko praksi šajā jautājumā;
12. uzskata, ka darbinieku finansiālā līdzdalība var izpausties arī kā prēmija darbiniekam, izmantojot līdzdalību pamatkapitālā vai īpašas obligācijas atkarībā no izmantotā finanšu produkta un attiecīgā uzņēmuma veida;
13. uzskata, ka jebkādiem pasākumiem attiecībā uz darbinieku finansiālo līdzdalību uzņēmumu ienākumu gūšanā ilgtermiņā vajadzētu būt ilgtspējīgiem un to pamatā vajadzētu būt principiem par brīvprātīgu līdzdalību, darbinieku vienlīdzību un pienācīgu rūpību, jo īpaši, ja tie paredzēti MVU; uzsver — lai gan ES atzīst darbinieku finansiālās līdzdalības shēmu lietderību, šī joma nav Savienības kompetencē;

⁽¹⁾ Dalībvalstis, kuras Savienībai pievienojās pirms 1995. gada.

⁽²⁾ Dalībvalstis, kuras Savienībai pievienojās pēc 1995. gada.

⁽³⁾ "Darbinieku finansiālā līdzdalība uzņēmumu peļņas gūšanā" (PE 475.098), 36. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

14. aicina Komisiju un dalībvalstis attiecīgajos līmeņos un saskaņā ar valstu tiesību aktiem un praksi ciešāk iesaistīt sociālos partnerus, darbinieku īpašumtiesību organizācijas un ieinteresētās personas dialogā ar politikas veidotājiem, darba devējiem un darbinieku pārstāvjiem, vienlaikus ievērojot sociālo partneru autonomiju darba koplīgumu slēgšanas sarunās, lai valsts politikas izstrādē ņemtu vērā pašreizējos labākās prakses piemērus, tādējādi sekmējot DFL shēmu īstenošanu uzņēmumos;

15. gaida izmēģinājuma projekta rezultātus un jo īpaši virtuālā DFL centra un *Cetreps* faktiskās nodokļu likmes kalkulatora izveidi; prasa Komisijai sniegt dalībvalstīm priekšlikumus par iesaistīšanās mehānismiem, ņemot vērā minēto izmēģinājuma projektu;

16. ir ieinteresēts iespējā 29. režīmu ieviest kā alternatīvu vienoto tiesisko regulējumu, kurš būtu pieejams darba devējiem visā ES un kurā ievērotu dalībvalstu kompetenci fiskālo un darba tiesību aktu jomā, ņemot vērā šādus aspektus:

- a) vienkāršu, sākuma un pamata atbalsta modeļu kopums, kas, izmantojot labākās prakses piemērus, ir izstrādāti visu veidu un lielumu uzņēmumiem,
- b) uz tirgu balstīta pieeja, ar ko saskaņā vienoto režīmu izmantotu vienīgi uzņēmumi, kuri to uzskata par noderīgu,
- c) atšķirību pieļaušana dalībvalstu normatīvajā kultūrā, paralēli saglabājot valstu režīmu pastāvēšanu,
- d) pārredzamības un informācijas pieejamības uzlabošana, lai veicinātu vienādu īstenošanu dažādās dalībvalstīs,
- e) piemērojamība valsts un/vai ES mērogā, ja tas vajadzīgs un ja to neattiecinā tikai uz pārrobežu uzņēmumiem, ņemot vērā nodokļu jautājumu, kā arī darbiniekiem radītos finanšu riskus⁽¹⁾;

17. uzskata, ka 29. režīma ietekmes novērtējums palīdzētu izvērtēt iespējas, kā radīt līdzvērtīgus konkurences apstākļus un nekavēt uzņēmumu internacionalizāciju;

18. norāda, ka darbinieku līdzdalība veicina ļoti nepieciešamo sociālo kohēziju un būtiski papildina ilgtspējīgu korporatīvo pārvaldību; tomēr uzsver, ka līdzdalības shēmas ir jāpopularizē piesardzīgi, lai neaizstātu algas ar peļņadalības sistēmām;

19. tāpēc prasa Komisijai un ieinteresētajām personām arī turpmāk atbalstīt pakāpeniskuma pieeju;

20. mudina Komisiju iesniegt neatkarīgu ietekmes novērtējumu par šādu 29. režīmu attiecībā uz DFL un sagaida, ka iegūtā informācija tiks iekļauta Komisijas starpposma ziņojumā;

21. aicina Komisiju pēc neatkarīgā ietekmes novērtējuma publicēšanas un sadarbībā ar darbinieku īpašumtiesību organizācijām, dalībvalstīm un attiecīgā gadījumā ar sociālajiem partneriem apsvērt iespēju izstrādāt pamatnostādņu kopumu, kas nodrošinātu DFL shēmu sekmīgu darbību, ietverot šādus elementus:

- a) mērķorientēti elementi — uzņēmumiem būtu jānosaka DFL shēmas mērķi, lai noteiktu, kurš modelis tiem ir vispiemērotākais, un nodrošinātu vislabākās izredzes sasniegt vēlamu rezultātu; pirms DFL shēmu ieviešanas tās būtu jāapspriež ar darbiniekiem vai to pārstāvjiem; vienošanās par DFL shēmām nedrīkst apdraudēt koplīgumu ievērošanu,
- b) darbības elastīgums un brīvprātīgums — DFL shēma darbojas atšķirīgi dažādos sektoros, dažādu lielumu un veidu uzņēmumos un dažādās dalībvalstīs; tāpēc lēmums par DFL shēmas izstrādi un īstenošanu būtu jāpieņem uzņēmuma līmenī, ņemot vērā pašreizējos valsts tiesību aktus un praksi un atkarībā no uzņēmuma finansiālās situācijas,

⁽¹⁾ "Darbinieku finansiālā līdzdalība uzņēmumu peļņas gūšanā" (PE 475.098), 16. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- f) līgumā paredzētā atalgojuma papildināmība/komplementaritāte — ikvienam DFL modelim ir jābūt darbinieka pamatalgu un pamattiesības papildinošam, nevis šo tiesību aizstājējam,
- d) darbinieku brīvprātīgums — DFL shēma ir līdzeklis, ar kuru darbiniekiem piedāvā iespēju, kā gūt ieņēmumus no ciešākas finansiālās saistības ar savu darba devēju; galu galā šai shēmai ir jābūt brīvprātīgai, lai katrs darbinieks varētu izvēlēties tajā piedalīties vai nepiedalīties, taču tai ir arī jābūt nediskriminējošā veidā pieejamai visam uzņēmuma darbaspēkam, tostarp nepilna darba laika darbiniekiem, lai panāktu īstenu iekļaušanu,
- e) apspriešana ar sociālajiem partneriem — ja valstu prakse un tradīcijas ietver sociālo partneru konsultācijas uzņēmuma līmenī, DFL shēmas būtu jāapspriež ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem katrā vietējā struktūrā vai uzņēmumā atsevišķi, lai tās pielāgotu uzņēmuma un tā darbinieku konkrētajiem nosacījumiem un apstākļiem; šīm shēmām nevajadzētu diskriminēt darbiniekus par dalību arodbiedrībā vai citu LESD 10. pantā uzskaitīto diskriminācijas iemeslu dēļ,
- f) skaidra informācija — šāda informācija būtu jāsniedz darbiniekiem par riskiem un tiesībām, kas saistīti ar attiecīgo DFL shēmu, tostarp par jebkādu piešķiršanas periodu: lēmuma par pievienošanos DFL shēmai pamatā vajadzētu būt darbinieka apzinātai piekrišanai, kas dota, pilnībā apzinoties savas tiesības, pienākumus un saistītos riskus, kā arī izmaiņas nodokļu režīmā, ko rada pievienošanās shēmai, un nosacījumus, kurus jebkurā gadījumā piemēro, aizejot no uzņēmuma vai izstājoties no shēmas,
- g) iesaistīšana pārvaldībā — darba devējam atkarībā no shēmas būtu jāauzicina darbinieks vai darbinieki tieši iesaistīties uzņēmuma pārvaldībā; attiecīgā gadījumā būtu skaidri un kopīgi jānosaka tiesības un pienākumi;
- h) ja vienojas par kopīgu īpašumtiesību modeli, ieteicams izvēlēties kolektīvu līdzdalību kapitālā, piemēram, trasta uzņēmumu; izmantojot šo modeli, akcijas būtu jāsadala tā, lai netiktu palielinātas pašreizējās atšķirības atalgojumā;
- i) norāda, ka darbinieku līdzdalība ir obligāti jāapdrošina, lai to pasargātu no uzņēmuma maksātnespējas;
- j) vienojoties par DFL shēmām, vienmēr būtu jāņem vērā ietekme uz dzimumu līdztiesību;
- k) pārredzamība — informācijai par attiecīgā uzņēmuma ekonomisko situāciju, kā arī informācijai par saistītajiem riskiem vienmēr vajadzētu būt pieejamai attiecīgajiem darbiniekiem;

22. atgādina — kā jau norādīts pirms finanšu krīzes, atalgojuma politika, kas darbiniekus rosina uz pārmērīgi riskantu darbību, var apdraudēt kredītiestāžu, investīciju fondu un citu finanšu nozares uzņēmumu pareizu un efektīvu pārvaldību;

23. mudina sociālos partnerus arī turpmāk strādāt kopā, lai attiecīgajos līmeņos piedāvātu jaunas DFL iespējas un inovatīvus risinājumus;

24. uzskata — lai veicinātu tādu finansiālo līdzdalību, kuras mērķis ir radīt jaunu uzņēmuma finansēšanas veidu un ļaut darbiniekiem izveidot ciešākas saites ar uzņēmumu, kurā viņi ir nodarbināti, darba devējiem būtu jāsniedz iespēja piedāvāt darbiniekiem parakstīšanos uz akciju kapitālu vai īpašus šim mērķim emitētus parāda vērtspapīrus (obligācijas); uzskata, ka parakstīšanās uz kapitālu būtu jāveic brīvprātīgi, to attiecinot gan uz darbiniekiem, kas to dara vai nu individuāli, vai kolektīvi, gan arī uz uzņēmumiem;

25. atzīst, ka uzņēmējdarbības turpināšanu, papildu finansējumu, darbinieku paturēšanu un citas MVU raksturīgas problēmas var mazināt, ieviešot darbinieku kapitāldaļu īpašumtiesību programmas; uzskata, ka darbinieku līdzdalības shēmas mazos uzņēmumos un mikrouzņēmumos var apvienot ar darba tirgus pasākumiem, piemēram, bezdarbnieku pabalstiem, un tādējādi palīdzēt bezdarbnieku atkārtotā pieņemšanā darbā;

26. norāda, ka trūkst informācijas un izglītības par iespējamām darbinieku līdzdalības shēmām, jo īpaši MVU vidū; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot informācijas kampaņu organizēšanu un veicināt paraugprakses shēmu pārrobežu pārvedamību starp dalībvalstīm.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

27. mudina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem, darbinieku īpašumtiesību organizācijām un Komisiju izmantot pašreizējos vienotos informatīvos portālus — vienas pieturas aģentūras —, kas būtu pieejami darba devējiem un darbiniekiem, vai tādas izveidot, lai izskaidrotu DFL ieguvumus un priekšrocības, kā arī riskus, pieejamos valsts stimulus un dažādos pašreizējos modeļus, lai darba devēji un darbinieki varētu pieņemt pamatotus lēmumus par DFL shēmām un atrast labāko alternatīvu vienošanās panākšanai uzņēmuma līmenī, un labāk izvērtēt tiem pieejamās iespējas, kā arī problēmas, kas saistītas ar pievienošanas DFL shēmai; ierosina, lai šos vienotos informatīvos portālus piesaistītu vai iekļautu pašreizējās valsts kompetentajās struktūrās vai iestādēs;

o

o o

28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0014

Sociālā aizsardzība visiem, tostarp pašnodarbinātām personām

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par sociālo aizsardzību visiem, tostarp pašnodarbinātām personām (2013/2111(INI))

(2016/C 482/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktu un 6. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 9., 53. un 151.–157. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 5., 15., 16., 27., 31., 34. un 35. pantu,
- ņemot vērā (pārskatītās) Eiropas Sociālās hartas 1., 2., 3., 4., 11., 12., 13., 19. un 23. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 1952. gada Konvenciju Nr. 102 par sociālā nodrošinājuma minimālajiem standartiem,
- ņemot vērā SDO 1962. gada Konvenciju Nr. 117 par sociālo politiku (pamatmērķi un standarti),
- ņemot vērā SDO 1964. gada Konvenciju Nr. 121 par pabalstiem saistībā ar negadījumiem darbā, 1967. gada Konvenciju Nr. 128 par pabalstiem saistībā ar invaliditāti, vecumu un apgādnieka zaudējumu, 1969. gada Konvenciju Nr. 130 par medicīniskās aprūpes un slimības pabalstiem, 1988. gada Konvenciju Nr. 168 par nodarbinātības veicināšanu un aizsardzību pret bezdarbu un 2000. gada Konvenciju Nr. 183 par Maternitātes aizsardzības konvencijas pārskatīšanu,
- ņemot vērā SDO 2012. gada Ieteikumu par valsts sociālās aizsardzības minimumu,
- ņemot vērā SDO pasaules sociālā nodrošinājuma ziņojumu (2010/11) par atbalsta mērogu krīzē un pēc tās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā SDO 2003. gada novembra ziņojumu "Sociālā aizsardzība: dzīves cikla ilguma ieguldījums sociālam taisnīgumam, nabadzības mazināšanai un attīstībai" ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/41/ES par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 1992. gada 24. jūnija Ieteikumu 92/441/EEK par kopējiem kritērijiem attiecībā uz resursu pietiekamību un sociālās palīdzības vietu sociālās aizsardzības sistēmās ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ilo.org/global/publications/books/WCMS_142209/lang-en/index.htm

⁽²⁾ <http://www.ilo.org/public/english/protection/download/lifecycl/lifecycle.pdf>

⁽³⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 245, 26.8.1992., 46. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā Padomes 1992. gada 27. jūlija Ieteikumu 92/442/EEK par sociālās aizsardzības mērķu un politikas konvergenci ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. decembra secinājumus par sadarbības stiprināšanu sociālās aizsardzības modernizēšanai un uzlabošanai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas 2011. gada 10. februāra ziņojumu „Sociālās aizsardzības komitejas novērtējums par stratēģijas “Eiropa 2020 sociālo dimensiju” (“SPC Assessment of the social dimension of the Europe 2020 Strategy”) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 16. februāra paziņojumu “Baltā grāmata. Atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programma” (COM(2012)0055),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 8. janvāra pārskatu “Nodarbinātība un sociālā attīstība Eiropā 2012. gadā” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 20. augusta paziņojumu “Sociālā aizsardzība Eiropas Savienības attīstības sadarbības kontekstā” (COM(2012)0446),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 22. novembra Zaļo grāmatu “Darba likumdošanas modernizēšana, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas” (COM(2006)0708),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 29. aprīļa atzinumu “Pašnodarbinātības jaunās tendences. Ekonomiski atkarīgas pašnodarbinātības jautājumi” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 21. marta atzinumu par tematu “Pašnodarbinātā statusa ļaunprātīga izmantošana” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu par Komisijas ieteikumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus, (COM(2008)0639), un Parlamenta 2009. gada 6. maija rezolūciju par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 14. oktobra paziņojumu (COM(2009)0545) un Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspējību ekonomikas atveseļošanas apstākļos ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi, elastdrošību un jauniem sociālā dialoga veidiem ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 15. marta rezolūciju par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par minimālā ienākuma nozīmi nabadzības apkarošanā un integrējošas sabiedrības attīstības veicināšanā Eiropā ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 11. septembra rezolūciju par jauniešu bezdarba novēršanu — iespējamie risinājumi ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ OV L 245, 26.8.1992., 49. lpp.

⁽²⁾ OV C 8, 12.1.2000., 7. lpp.

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/11/st06/st06624-ad01.en11.pdf>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=7315>

⁽⁵⁾ OV C 18, 19.1.2011., 44. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 161, 6.6.2013., 14. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 23. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 112. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 351 E, 2.12.2011., 39. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 304. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 70 E, 8.3.2012., 8. lpp.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0365.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par darba likumdošanas modernizēšanu, lai risinātu 21. gadsimta radītās problēmas ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par vispārējās nozīmes sociālo pakalpojumu nākotni ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 21. maija rezolūciju par atbilstīgu, drošu un noturīgu pensiju programmu ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 12. jūnija rezolūciju par Komisijas ziņojumu "Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzīvai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā" ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas 2013. gada maija pētījumu "Ekonomiski atkarīgu pašnodarbinātu personu sociālās aizsardzības tiesības" ("*Social protection rights of economically dependent self-employed workers*") ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Fonda dzīves un darba nosacījumu uzlabošanai (*Eurofound*) pielāgoto 2013. gada ziņojumu "Ir vai nav pašnodarbināta persona? Ekonomiski atkarīgo darbinieku darba apstākļi" ("*Self-employed or not self-employed? Working conditions of economically dependent workers*") ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā *Eurofound* 2009. gada 2. marta ziņojumu "Pašnodarbinātas personas: ražošanas attiecības un darba apstākļi" ("*Self-employed workers: industrial relations and working conditions*") ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā *Eurofound* 2013. gada aprīļa salīdzinošo ziņojumu "Sociālo partneru iesaistīšanās bezdarba pabalstu režīmos Eiropā" ("*Social partners' involvement in unemployment benefit regimes in Europe*") ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A7-0459/2013),
- A. tā kā piekļuve sociālajam nodrošinājumam ir pamattiesības, kas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, valstu tiesību aktiem un praksi ir Eiropas sociālā modeļa viena no galvenajām sastāvdaļām; tā kā Starptautiskā Darba organizācija (SDO) ir pieņēmusi ieteikumus attiecībā uz valsts minimālās sociālās aizsardzības politiku ar mērķi garantēt ikviena cilvēka pamattiesības saņemt sociālo nodrošinājumu un cilvēka cienīgai dzīvei pietiekamus līdzekļus;
- B. tā kā sociālā aizsardzība ir valstu kompetencē un tiek koordinēta ES līmenī;
- C. tā kā sociālā aizsardzība atvieglo pielāgošanos pārmaiņām darba tirgū, izskauž nabadzību un sociālo atstumtību, nodrošina darba tirgus integrāciju un investē cilvēkresursos; tā kā sociālajai nodrošinātībai ir stabilizējoša ietekme uz ekonomiku un precikliska funkcija, kura var palielināt iekšējo pieprasījumu un patēriņu;

⁽¹⁾ OV C 9 E, 15.1.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 401. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 65. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 153 E, 31.5.2013., 57. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0204.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0266.

⁽⁸⁾ Skatīt <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92570>

⁽⁹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlfiles/ef1366.htm>

⁽¹⁰⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/comparative/tn0801018s/tn0801018s.htm>

⁽¹¹⁾ http://www.eurofound.europa.eu/eiro/studies/tn1206018s/tn1206018s_3.htm

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- D. tā kā, cenšoties pārvarēt krīzi, dažas dalībvalstis ir būtiski samazinājušas valsts finansējumu laikā, kad pieaugušā bezdarba dēļ ir palielinājies pieprasījums pēc sociālās aizsardzības; tā kā valstu budžetu piešķirumi sociālajam nodrošinājumam ir vēl samazinājušies, jo daudzi palika bez darba vai daudziem tika samazināts atalgojums un tādējādi samazinājās arī iemaksas, un radās reāli draudi Eiropas sociālā modeļa pastāvēšanai;
- E. tā kā sociālās aizsardzības tvērums dažās dalībvalstīs ir neatbilstošs un varētu tikt uzlabots; tā kā ES aizvien tiek ļaunprātīgi izmantoti neaizsargātie darba ņēmēji;
- F. tā kā vairums tradicionālo sociālās aizsardzības un jo īpaši sociālā nodrošinājuma, kā arī darba tiesību sistēmu veidotas tā, lai aizsargātu darba ņēmēju sociālās un darba tiesības, pastāv risks, ka līdz ar jaunajiem nodarbinātības veidiem un arvien lielāku pašnodarbināto personu skaitu jaunas darba ņēmēju grupas var nebūt pietiekami aizsargātas;
- G. tā kā sievietes, kuras izvēlējušās kļūt par uzņēmējām, biežāk nekā vīrieši kā galveno motivāciju pieņemtajam lēmumam min labāku darba un privātās dzīves līdzsvaru un/vai ekonomisko nepieciešamību;
- H. tā kā pašnodarbinātu sieviešu ir mazāk nekā pašnodarbinātu vīriešu, taču viņām ir lielāka iespēja nonākt nabadzībā;
- I. tā kā pašnodarbinātajiem trūkst piekļuves atbilstošām pensijas tiesībām, darba nespējas pabalstam, apmaksātam atvaļinājumam un citiem pašnodarbinātajiem paredzētiem sociālā nodrošinājuma veidiem un šī situācija palielina darba samaksas atšķirības starp pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm, jo īpaši pēc pensionēšanās;
- J. tā kā aizvien vairāk pašnodarbinātu personu un jo īpaši sieviešu, kurām trūkst darba iespēju vai ir zemu apmaksāts darbs, dzīvo zem nabadzības sliekšņa, lai gan viņas nav oficiāli reģistrētas kā bezdarbnieki;
- K. tā kā varētu būt lietderīgi noteikt, kas ir fiktīvā pašnodarbinātība, un jānovērš tās ļaunprātīga izmantošana, jo ar tās izmantošanu tiek pārkāptas darba ņēmēju sociālās tiesības, tiek kropļota konkurētspēja un rodas sociālā dempinga draudi;
- L. tā kā fiktīvā pašnodarbinātība būtībā ir veids, kā daļēji izvairīties no iemaksām, ko ir grūti atklāt un kas apdraud pensiju shēmu noturību un atbilstību, atņemot tiem īpaši svarīgus resursus;
- M. tā kā īpaši augstais bezdarba līmenis daudzās dalībvalstīs, ko papildina pastāvīgs spiediens samazināt darbaspēka izmaksas (par vienību), valstu darba tirgos rada tādas tendences un praksi, kas vēl vairāk veicina fiktīvās pašnodarbinātības attīstību un izaugsmi;
- N. tā kā ekonomiski atkarīgo pašnodarbināto personu darba veids radikāli neatšķiras no algoto darba ņēmēju darba veida un tādēļ viņu sociālā nodrošinājuma un darba tiesībām vajadzētu būt ļoti līdzīgām tām, kādas attiecīgajos gadījumos ir algotajiem darba ņēmējiem;
- O. tā kā trūkst uzticamas, precīzas un salīdzināmas informācijas un datu par pašnodarbināto personu situāciju, darba apstākļiem un sociālā nodrošinājuma noteikumiem, lai pašnodarbinātas personas varētu apvienot darbu un aprūpi;
- P. tā kā 2012. gadā pašnodarbināto skaits sasniedza 15 % no kopējā nodarbināto skaita ES, kamēr dažos gadījumos pašnodarbinātība nav risinājums, kuram attiecīgā persona dod priekšroku, bet gan nepieciešamība, jo nav citu darba iespēju vai pietiekami elastīgu darba nosacījumu, lai apvienotu darbu un aprūpi; tā kā daudzās dalībvalstīs pašnodarbinātajiem ir grūti iegūt pietiekamas pensiju tiesības un tādējādi viņiem palielinās risks nākotnē nonākt nabadzībā; tā kā ekonomiski atkarīgas pašnodarbinātās personas reti apvienojas arodbiedrībās vai tiek tajās pārstāvētas, neraugoties uz lielo iespējamību, ka tās cieš no pārmērīgi garām darba stundām un cita veida ļaunprātīgas izmantošanas,

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Sociālais nodrošinājums visiem

1. uzsver, ka ir nepārtraukti jāattīsta un jāmodernizē sociālās aizsardzības sistēmas dalībvalstu līmenī, lai nodrošinātu stabilitu, noturīgu un piemērotu sociālo aizsardzību visiem, balstoties uz vispārējas pieejamības un nediskriminācijas principu, kā arī uz spēju elastīgi reaģēt uz pārmaiņām demogrāfiskajā situācijā un darba tirgū;
2. aicina dalībvalstis nodrošināt atbildīgu un ilgtspējīgu sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtermiņa finansēšanu, īpaši ekonomiskās krīzes apstākļos, kā arī izstrādāt sociālā nodrošinājuma sistēmu preventīvo daļu un lielāku uzsvāru likt uz pasākumu aktivizēšanu, vienlaikus neaizmirstot, ka viens no svarīgākajiem aspektiem, kas raksturo sociālās investīcijas, ir tas, ka tās rada apstākļus sociālo un ekonomisko mērķu saskaņošanai un ilgtermiņā var veicināt ekonomikas saglabāšanu un attīstību; šajā sakarā uzskata, ka sociālās investīcijas būtu jāuztver tieši tā — kā investīcijas, nevis kā izdevumi;
3. vērš uzmanību uz to, ka atsevišķās dalībvalstīs iedzīvotāju novecošana, zemi dzimstības rādītāji un mainīgie darba tirgi var saasināt nepieciešamību steidzami reformēt sociālā nodrošinājuma sistēmas, tostarp pensijas, lai tādējādi nodrošinātu šo sistēmu ilgtspēju; uzsver, ka sievietes biežāk nekā vīrieši uz laiku pārtrauc profesionālo darbību un strādā nepilnas slodzes darbu, lai rūpētos par bērniem un citiem apgādājamiem, un šāda situācija var nelabvēlīgi ietekmēt šo sieviešu pensijas un palielināt nabadzības risku; šajā sakarā aicina dalībvalstis, nosakot tiesības uz pensiju un aprēķinot pensiju apmēru, šos profesionālās darbības pārtraukumus ieskaitīt apdrošināšanas periodā; uzsver, ka reformu veikšanā saskaņā ar valstu tiesību aktiem un praksi ir jāiesaista sociālie partneri, kā arī attiecīgās ieinteresētās personas, un ka par tām ir pienācīgi jāinformē iedzīvotāji;
4. aicina dalībvalstis nodrošināt nacionālo sociālo aizsardzību, kas garantētu katrā valstī paredzēto pienācīgu ienākumu līmeni un pieeju pamata sociālajiem atvieglojumiem, īpaši slimības, bezdarba, maternitātes, invaliditātes, pensionēšanās un citos gadījumos, lai dalībvalstīs cīnītos pret nabadzību un sociālo atstumtību; mudina dalībvalstis sagatavot sociālā nodrošinājuma attīstības stratēģijas, ņemot vērā SDO priekšlikumus;
5. uzsver, ka pietiekami augstas kvalitātes sociālā aizsardzība būtu jābalsta uz līdzdalības nodarbinātībā veicināšanas pasākumiem, kas uzlabo veselības aizsardzību un drošību darbā un veicina darba ražīgumu, kurš ir būtiska konkurences priekšrocība; uzsver, ka sociālās aizsardzības līmeņa pazemināšana nebūtu jāuzskata par risinājumu nodarbinātības veicināšanai;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka visiem darba ņēmējiem un pašnodarbinātām personām ir piekļuve mūžizglītībai, pārdaļot pašreizējo ES un valstu finansējumu, kas paredzēts tikai darba ņēmējiem ar pastāvīgiem līgumiem, lai tas neatkarīgi no darba līguma veida būtu pieejams visiem darba ņēmējiem, tostarp pašnodarbinātām personām;
7. aicina dalībvalstis vairāk censties īstenot strukturālās reformas un pasākumus, lai palielinātu nodarbinātību jauniešu vidū un nodrošinātu, ka gados jauni darba ņēmēji netiek diskriminēti, ierobežojot viņu tiesības uz sociālo nodrošinājumu; aicina dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju arī nodrošināt pienācīgu sociālo aizsardzību jauniešiem prakses un mācekļu programmās, kas ir izstrādātas darba pieredzes gūšanai;
8. uzsver, ka gados vecāki cilvēki nav slogs ekonomikai un sociālajai sistēmai, bet tieši otrādi — viņu mūža garumā iegūtā pieredze un zināšanas ir vērtība; iesaka, ka kontekstā ar paaudžu solidaritātes principu darbinieki, kuri ir vecāki par 60 gadiem, jāmudina palikt darba tirgū, lai nodotu uzkrātās zināšanas un pieredzi nākamajām paaudzēm;
9. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka ir pieejamas bērnu aprūpes un izglītības iestādes par pieņemamu maksu un ka pašnodarbinātām personām ir piekļuve sabiedriskajiem pakalpojumiem un attiecīgiem nodokļu vai sociāliem atvieglojumiem bērnu aprūpes jomā;
10. aicina dalībvalstis veicināt iespēju visiem darba ņēmējiem, tostarp pašnodarbinātām personām un viņu laulātajiem vai partneriem, kuri piedalās šo personu profesionālajās darbībās, apvienot darba un aprūpes pienākumus, tostarp paātrinot 2010. gada 7. jūlija Direktīvas 2010/41/ES 7. un 8. panta piemērošanu un pēc darba ņēmēju pieprasījuma nodrošinot viņiem elastīgākus darba laikus, tāldarbu un nepilna laika darbu mazgadīgo un apgādājamo aprūpes nolūkos;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

11. uzsver, ka darba ņēmējiem, pašnodarbinātām personām un tiem, kuri no nodarbinātā statusa pāriet uz pašnodarbinātā statusu, ir jānodrošina turpmāka apmācība un pārkvalificēšanās iespējas; tāpēc šajā sakarā aicina dalībvalstis likvidēt šķēršļus turpmākai apmācībai un pārkvalifikācijai un veicināt mūžizglītību visiem;
12. aicina dalībvalstis veicināt un atvieglot pašnodarbinātu personu, jo īpaši sieviešu, pašorganizāciju, lai palielinātu viņu spējas aizstāvēt savas kolektīvās intereses;
13. aicina dalībvalstis garantēt atbilstošu sociālo nodrošinājumu arī īpaši neaizsargātu personu grupām — bezdarbniekiem, invalīdiem, personām, kuras vienas pašas audzina bērnus, jaunajām ģimenēm, jauniešiem, vecākiem cilvēkiem un pensionāriem; aicina dalībvalstis arī garantēt, ka sociālie pakalpojumi kļūst pieejamāki visām īpaši neaizsargātajām personām un personām, kurām nepieciešama ilgstoša aprūpe, īpaši laukos un mazāk attīstītos reģionos;
14. aicina dalībvalstis un Komisiju atbilstoši to kompetencei cīnīties pret jebkura veida, tostarp sieviešu, diskrimināciju darba tirgū un pieņemt sociālās aizsardzības pasākumus, lai nodrošinātu, ka atalgojums sievietēm par tādu pašu darbu un sociālie pabalsti, tostarp pensija, nebūtu mazāki kā vīriešiem, aizsargātu maternitātes pabalstus, novērstu negodīgas atlaišanas no darba grūtniecības laikā, kā arī aizsargātu no negodīgas atlaišanas no darba sievietes un vīriešus, kas veic aprūpes pienākumus; aicina Padomi arī paātrināt pieņemšanas procedūru direktīvai par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti;
15. uzsver, ka saskaņā ar Direktīvu 2010/41/ES par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, dalībvalstīm ir jālikvidē visi šķēršļi, kuri liedz sievietēm un viņu laulātajiem vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem atzītiem partneriem saņemt sociālo aizsardzību, kas tiem pienākas atbilstīgi valsts tiesību aktiem;
16. aicina dalībvalstis efektīvi reaģēt uz sociālās aizsardzības trūkuma gadījumiem mazos un ļoti mazos ģimenes uzņēmumos nodarbinātiem ģimenes locekļiem, tostarp laulātajiem (partneriem), kas rodas viņu neskaidro un neoficiālo nodarbinātības noteikumu vai pašnodarbinātās personas statusa dēļ;
17. mudina dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai, nodrošinot pienācīgu minimālo ienākumu un sociālā nodrošinājuma sistēmu un ņemot vērā atstumtās kopienas un to personu situāciju, kuras apdraud nabadzība, balstoties uz pašu valstu praksi, tostarp koplīgumu vai dalībvalstu tiesību aktu noteikumiem;
18. aicina dalībvalstis aktīvāk cīnīties pret nedeklarētu nodarbināšanu un darbu bez garantijām, tostarp fiktīviem nepilna laika darbiem, kā arī nodrošināt visiem darba ņēmējiem pienācīgu sociālo aizsardzību; turklāt pauž nožēlu par netipisku darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, lai izvairītos no nodarbinātības un sociālās aizsardzības saistību pildīšanas;
19. aicina dalībvalstis uzlabot administratīvo sadarbību starp dažādām iestādēm (darba inspekcijām, nodokļu pārvaldēm, pašpārvaldes iestādēm un sociālās apdrošināšanas dienestiem) valstu un ES līmenī, lai veicinātu Savienības darba tiesību aktu noteikumu īstenošanu, samazinātu nedeklarētā darba apjomu un efektīvāk atrisinātu problēmas, ko rada dažādo dalībvalstu atšķirīgie darba tirgu regulējošo tiesību aktu noteikumi;
20. aicina Komisiju pārskatīt sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas regulējumu un uzraudzīt tā īstenošanu, vajadzības gadījumā arī attiecībā uz subsidiaritātes principu, un vērš dalībvalstu uzmanību uz to, ka ES migrējošajiem darba ņēmējiem, kuri ir nodarbināti citā dalībvalstī, nevajadzētu piemērot diskriminējošus sociālās aizsardzības noteikumus; uzskata, ka visiem ES migrējošajiem darba ņēmējiem, kad viņi strādā citā dalībvalstī, vajadzētu saņemt atbilstošu sociālo nodrošinājumu un apdrošināšanu; darba devējiem jāinformē darba ņēmēji, kuri norīkoti darbā saskaņā ar brīvu pakalpojumu apriti, par darba samaksas apmēru un darba nosacījumiem vēl pirms norīkošanas darbā saskaņā ar Direktīvas 96/71/EK noteikumiem;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

21. aicina Komisiju un dalībvalstis rast atbilstošu līdzsvaru starp drošību un elastību darba tirgū, piemēram, globālā līmenī īstenojot elastdrošības principu, un novērst sadrumstalotību darba tirgū, nodrošinot pietiekamu sociālo apdrošināšanu tiem, kuri ir pārejas procesā vai ir nodarbināti saskaņā ar pagaidu vai nepilna laika darba līgumu, vienlaikus nodrošinot piekļuvi apmācības iespējām; norāda, ka nespēja nodrošināt elastdrošību samazinātu sociālās nodrošinātības sistēmu ilgtspēju, pabalstu kvalitāti, darbaspēka ienākumus un darba ražīgumu, reālo ekonomiku un sociālo kohēziju un rezultātā apdraudētu stratēģijas "ES 2020" nodarbinātības līmeņa saglabāšanas un palielināšanas mērķa sasniegšanu;

22. aicina Komisiju veikt visas ES mēroga pētījumus par to, vai ar pēdējā laikā veiktajiem darba likumu grozījumiem dalībvalstīs, kurās centās palielināt darba tirgus elastīgumu, netika nepamatoti samazināts darba ņēmēju sociālais nodrošinājums un pārkāpts elastdrošības princips;

23. pauž nelokāmu atbalstu ierosinātajai galveno nodarbinātības un sociālās jomas rādītāju pārskata izveidošanai, kas varētu būt pirmais solis uz konkrētu kritēriju noteikšanu;

24. mudina Komisiju visos savos priekšlikumos, kuros tas iederas, ietvert četrus mērķus, kas paredzēti SDO darba kārtībā attiecībā uz pienācīgu darbu, un gada izaugsmes pētījumā ietvert mērķus, kas paredzēti SDO ieteikumā par minimālo sociālo aizsardzību, cenšoties panākt, ka visiem darba ņēmējiem Eiropā būtu nodrošinātas sociālās aizsardzības garantijas;

Pašnodarbināto personu sociālais nodrošinājums

25. uzsver, ka pašnodarbinātība neapšaubāmi atzīstama par nodarbinātības veidu un ar tās izmantošanu tiek radītas darbvietas un mazināts bezdarbs, bet paralēli pozitīvai attīstībai ir jābūt attiecīgiem pašnodarbināto personu sociālās aizsardzības pasākumiem, kā paredzēts dalībvalstu tiesību aktos;

26. aicina dalībvalstis atvieglot darba un aprūpes pienākumu apvienošanu, nodrošinot darbiniekiem elastīgumu attiecībā uz darba laiku un vietu, lai novērstu situāciju, kad vienīgā elastīguma iespēja ir pāreja uz atkarīgu pašnodarbinātību;

27. uzsver, ka nepieciešami detalizētāki un atjaunināti statistikas dati, saskaņā ar kuriem būtu iespējams analizēt pašnodarbināto personu un atsevišķu to grupu ekonomisko nozīmību; aicina arī jautājumus par pašnodarbinātību iekļaut Eiropas Savienības darbaspēka apsekojumā;

28. vērš uzmanību uz to, ka pašnodarbinātības jēdziena dalībvalstīs definīcijas trūkuma dēļ ES darba ņēmēju vidū pieaug fiktīvas pašnodarbinātības risks un tas var apgrūtināt viņu piekļuvi pienācīgai sociālajai nodrošinātībai; norāda — tā kā pašnodarbināto personu statuss dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgs, ir vajadzīgi risinājumi labākai pašnodarbināto personu sociālās aizsardzības koordinēšanai, lai netiktu ierobežotas darba ņēmēju tiesības uz brīvu pārvietošanos;

29. aicina Komisiju veicināt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm ar mērķi izstrādāt norādījumus attiecībā uz netipiskas nodarbinātības un pašnodarbinātības dažādiem veidiem, lai palīdzētu dalībvalstīm pareizi piemērot attiecīgos darba tiesību aktus un sociālās aizsardzības pasākumus šādiem darba ņēmējiem; uzskata par nepieciešamu arī dalībvalstīm skaidri identificēt fiktīvo pašnodarbinātību un, pierādot šādus gadījumus, piemērot sankcijas darba devējiem; tomēr uzsver, ka nodarbinātības statusa noteikšanai arī turpmāk jābūt tās uzņemošās dalībvalsts juridiskajā atbildībā, kuras teritorijā darbi tiek veikti;

30. aicina Eiropas sociālos partnerus, Komisiju un dalībvalstis izpētīt atkarīgās pašnodarbinātības jautājumu un rast praktiskus risinājumus, jo īpaši nozarēs, kurās būtiska loma ir pārrobežu darbībām, un tādās neaizsargātās grupās kā mājkalpotāji un zemu atalgoti darba ņēmēji;

31. mudina dalībvalstis nodrošināt, ka pašnodarbinātība netiek izmantota kā līdzeklis, lai izvairītos no darba un sociālajām garantijām, kas pienākas strādājošajiem, vai līdzeklis, kā darba devējam apiet darba sociālā nodrošinājuma tiesību aktus; prasa arī pašnodarbinātās personas negrupēt kopā ar algotām nodarbinātām personām, lai netiktu zaudētas pašnodarbinātības un līdzīgu veidu saimnieciskās darbības priekšrocības un lai palīdzētu veicināt uzņēmējdarbības garu un pakalpojumu kvalitāti;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

32. aicina dalībvalstis vajadzības gadījumā pilnveidot sociālo aizsardzību vecumdienu, darbnespējas, maternitātes/paternitātes un bezdarba gadījumā, lai tās noteikumi būtu labāk pielāgoti pašnodarbināto personu vajadzībām;
33. aicina dalībvalstis veicināt un atbalstīt grupu apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām; aicina dalībvalstis nodrošināt pašnodarbinātām personām piekļuvi kolektīvai un solidārai apdrošināšanai un pensiju shēmām;
34. aicina dalībvalstis neatkarīgi no atsevišķu personu tiesībām uz sociālo aizsardzību nodrošināt visiem iedzīvotājiem, kuri vēlas iegūt pašnodarbinātas personas statusu, informāciju par to, kā šāda statusa maiņa ietekmēs viņu sociālo aizsardzību un darba tiesības, kā arī informāciju par citām tiesību un pienākumu pārmaiņām, kas saistītas ar viņu saimniecisko darbību; aicina Komisiju nodrošināt informāciju pašnodarbinātām personām un mobilajiem darba ņēmējiem par viņu tiesībām un pienākumiem saistībā ar migrāciju, imigrāciju un pārrobežu darbu;
35. aicina dalībvalstis un Komisiju sociālās aizsardzības pilnveidošanas un modernizēšanas procesā atbilstoši valstīs iedibinātajai praksei iesaistīt sociālos partnerus un attīstīt sociālo dialogu ES un valstu līmenī; aicina arī sociālos partnerus darba kārtībā iekļaut jautājumus par pašnodarbināto personu darba tiesībām un sociālo aizsardzību, lai attiecībā uz viņiem ieviestu piemērotus sociālās aizsardzības sistēmas noteikumus, pamatojoties uz savstarpības un nediskriminācijas principu, un analizēt, vai pašnodarbinātās personas nebūtu jāiekļauj darba koplīgumu slēgšanas sistēmās un kā to izdarīt, tostarp izstrādāt īpašas stratēģijas, ar ko risina pašnodarbināto personu problēmas gadījumos, kad valstu tiesību akti neparedz pašnodarbināto personu pārstāvību arodbiedrībās; mudina sociālos partnerus apmainīties ar labas prakses piemēriem starp arodbiedrībām un profesionālajām organizācijām attiecībā uz pakalpojumiem, kas tiek nodrošināti pašnodarbinātām personām, fiktīvās pašnodarbinātības apkarošanu un brīvprātīgu pašnodarbināto personu apvienošanas organizācijās;

o

o o

36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.
-

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0015

Jaunais kohēzijas politikas plānošanas periods

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par ES dalībvalstu sagatavotību jaunā kohēzijas politikas plānošanas perioda efektīvam un savlaicīgam sākumam (2013/2095(INI))

(2016/C 482/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantu un turpmākos pantus,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu (COM(2013)0246),
- ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par Komisijas Piekto ziņojumu par kohēziju un kohēzijas politikas stratēģiju laikposmā pēc 2013. gada ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par ES kohēzijas un reģionālo politiku pēc 2013. gada ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par ERAF un pārējo struktūrfondu pašreizējo stāvokli un uz efektivitātes paaugstināšanu vērstas turpmākas sinerģijas veidiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par Eiropas Sociālā fonda nākotni ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 14. decembra rezolūciju par labu pārvaldību attiecībā uz ES reģionālo politiku: Eiropas Komisijas palīdzības un kontroles procedūras ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 27. septembra rezolūciju par Struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu apgūšanu — pieredze turpmākas ES kohēzijas politikas veidošanai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu “Reģionālā politika, kas veicina ilgtspējīgu izaugsmi Eiropā līdz 2020. gadam” (COM(2011)0017) un tam pievienoto dienesta darba dokumentu (SEC(2011)0092),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 26. jūnija Astoto progresā ziņojumu par ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju (COM(2013)0463),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 18. aprīļa ziņojumu “Kohēzijas politika — 2013. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (COM(2013)0210) un tam pievienoto dienestu darba dokumentu (SWD(2013)0129),

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽²⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 21. lpp.

⁽³⁾ OV C 371 E, 20.12.2011., 39. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 390 E, 18.12.2012., 27. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 371 E, 20.12.2011., 41. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 169 E, 15.6.2012., 23. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 56 E, 26.2.2013., 22. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 24. aprīļa darba dokumentu “Partnerības princips vienotā stratēģiskā satvara fondu īstenošanā — elementi Eiropas rīcības kodeksam attiecībā uz partnerību” (SWD(2012)0106),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 14. marta darba dokumentu “Vienotā stratēģiskā satvara (2014.–2020.) elementi: Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds, Kohēzijas fonds, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds” (SWD(2012)0061, I un II daļa),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. jūnija atzinumu par tematu “Kohēzijas politikas nozīme un prioritātes stratēģijā “Eiropa 2020”” (CESE 994/2011 – ECO/291),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 12. decembra atzinumu par tematu “Partnerības princips vienotā stratēģiskā satvara fondu īstenošanā — elementi Eiropas rīcības kodeksam attiecībā uz partnerību” (CESE 1396/2012 – ECO/330),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 22. maija atzinumu par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (CESE 1557/2013 – SOC/481),
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2013. gada 1. februāra rezolūciju “Tiesību aktu kopums par kohēzijas politiku pēc 2013. gada” (2013/C62/01),
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2013. gada 7.–9. oktobra atzinuma projektu par ieteikumiem labākam līdzekļu izlietojumam (COTER-V-040),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0007/2014),
- A. tā kā dalībvalstīs tiek sagatavoti partnerattiecību nolīgumi un darbības programmas jaunajam 2014.–2020. gada plānošanas periodam;
- B. tā kā galīgo vienošanos par Eiropas strukturālo un investīciju fondu tiesisko regulējumu ir paredzēts pieņemt līdz 2013. gada beigām;
- C. tā kā Kopīgo noteikumu regulā (KNR) ir noteikti kopīgie noteikumi pieciem Eiropas Savienības fondiem: Eiropas Reģionālās attīstības fondam, Eiropas Sociālajam fondam, Kohēzijas fondam, Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondam;
- D. tā kā kohēzijas politikas mērķis ir samazināt atšķirības starp ES reģioniem, galvenokārt piešķirot finansējumu ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanai;
- E. tā kā kohēzijas politika palīdz sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi;
- F. tā kā kohēzijas politika, kas ir galvenā ES attīstības politika, ļauj pārvarēt ekonomikas krīzi daudzās dalībvalstīs;
- G. tā kā ir jādara viss, lai iestādēm un atbalsta saņēmējiem būtu pēc iespējas vieglāk īstenot un ieviest ar kohēzijas politiku 2014.–2020. gadam saistītās programmas,

Jaunā kohēzijas politikas plānošanas perioda efektīva un savlaicīga īstenošana

1. atzīst, ka pēdējos gados kohēzijas politikas ietvaros vairāki miljardi eiro ir veiksmīgi ieguldīti, lai izveidotu jaunas darbavietas, atbalstītu inovatīvus uzņēmumus un attīstītu transporta savienojumus visā ES;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

2. tomēr uzsver, ka joprojām pastāv atšķirības starp ES reģioniem un dažos reģionos tās palielinās un ka ir ļoti svarīgi arī turpmāk ES finansējumu ieguldīt vietējā un reģionālā līmenī, lai apgabali, kuriem ir nepieciešama ekonomiskā, sociālā un vides atjaunošana, saņemtu atbalstu arī turpmāk;
3. uzsver to, ka ar kohēzijas politiku cita starpā ir jārisina Eiropas Savienībā pieaugošā jauniešu bezdarba problēma;
4. uzsver, ka pašreizējās ekonomikas, finanšu un sociālās krīzes laikā kohēzijas politikas finansējums daudzās dalībvalstīs ir būtisks publisko ieguldījumu avots un ka līdz ar to attiecīgajām dalībvalstīm varētu nākties būt elastīgām, lai atjaunotu savu ekonomiku; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt to, lai dalībvalstis un reģioni pēc iespējas drīzāk varētu sākt izmantot kohēzijas politikas finansējumu jaunajā periodā 2014. gadā;
5. atzinīgi vērtē gan DFS 2014. – 2020. gadam, gan kohēzijas politikas tiesiskā regulējuma pieņemšanu; uzsver, ka ir panākts apmierinošs rezultāts, lai varētu ātri un efektīvi uzsākt jaunās kohēzijas politikas īstenošanu;
6. atgādina, ka to nesamaksāto saistību (*RAL* — franču valodā *reste à liquider*) apjoms, kuras uzkrājušās līdz 2007.–2013. gada DFS beigām, atbilst divām trešdaļām no kohēzijas politikai paredzētā finansējuma; uzsver nepieciešamību rast stabilu risinājumu, ar kuru iespējams samazināt risku, ka ES programmu īstenošana varētu tikt bloķēta neveiktu maksājumu dēļ; vērš uzmanību uz to, ka, lai gan “N+3” noteikums ir būtisks, lai nodrošinātu kohēzijas politikas atbalstīto projektu īstenošanu, tas ietekmēs *RAL* uzkrāšanos turpmākajos gados, jo īpaši kavēšanās gadījumā uzsākt jaunās programmas;
7. atzīmē, ka papildus efektīvai un savlaicīgai jaunā kohēzijas politikas plānošanas perioda uzsākšanai īpaši svarīga nozīme ir jāpiespīķir partnerattiecību nolīgumu un darbības programmu kvalitātes nodrošināšanai, lai pilnībā tiktu izmantotas finansējuma ilgtermiņa iespējas;
8. atgādina savu nostāju par nākamās DFS obligāta pārskata un pārskatīšanas nozīmīgumu līdz 2016. gada beigām, lai nākamā Komisija un Parlaments varētu atkārtoti izvērtēt ES politiskās prioritātes, vajadzības gadījumā pielāgot DFS jauniem uzdevumiem un pilnībā ņemt vērā jaunākās makroekonomiskās prognozes;

Kopīgo noteikumu regula

9. atbalsta regulas labojumus, kas paredz īstenot stingrāku un integrētāku pieeju attiecībā uz kohēzijas politikas finansējumu atbilstīgi vienotajam stratēģiskajam satvaram; atzīst — ir ļoti svarīgi nodrošināt, ka projektiem ir lielāka ietekme un ka ar tiem sasniedz jūtamus rezultātus; aicina dalībvalstis ieviest vēl vairāk pasākumu, lai vienkāršotu programmu birokrātiskās un administratīvās procedūras; uzskata, ka tam vajadzētu atvieglot šo programmu īstenošanu un efektīvu finansējuma saņemšanu;
10. atzinīgi vērtē priekšlikumu KNR noteikt vienkāršošanas pasākumus, lai samazinātu administratīvo slogu; uzskata, ka, vienkāršojot procesu pieteikuma iesniedzējiem, atbalsta saņēmējiem un vadošajām iestādēm, tiks nodrošināta ES finansējuma pievienotā vērtība;
11. atzīst, ka kohēzijas politika var būt ļoti svarīga, lai sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, un tādēļ uzsver, ka ir svarīgi kohēzijas politiku pielāgot stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem, īstenojot dažu mērķu tematisko koncentrāciju; uzsver, ka šī pieeja ir pietiekami elastīga, lai apmierinātu vietējā un reģionālā līmeņa prasības;
12. uzsver, ka pārdomātas specializācijas stratēģija ir svarīga, lai palīdzētu sasniegt izaugsmes stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, pastiprinātu uzmanību veltot tam, lai noteiktu un pastiprinātu konkurētspējas jomas, apmainoties ar labāko praksi un integrējot pētniecību, inovācijas un izglītību ES mēroga partnerībās;
13. uzsver — lai gan kohēzijas politikas ietvaros jau pastāv nosacījumu izpildes pasākumi, nākamā plānošanas perioda mērķis būs finansējuma efektivitātes stiprināšana, nosakot, ka piešķirtais finansējums ir atkarīgs no atbilstības konkrētiem kritērijiem; uzskata, ka kohēzijas politikas ir tāda politika, ar ko tiek atbalstīta kohēzija starp reģioniem un ka tai nevajadzētu būt garantijai citiem ES politikas virzieniem, kuru mērķis ir makroekonomiskās reformas dalībvalstīs;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

14. norāda, ka pielāgošanās KNR pārmaiņām varētu aizkavēt partnerattiecību nolīgumu un darbības programmu sagatavošanu;

Dalībvalstīs panāktais progress

15. uzsver — ir skaidrs, ka sagatavošanās līmenis dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs; atzīst, ka dažām dalībvalstīm ir labi panākumi un ka tās ir iesniegušas Komisijai apstiprinājumam partnerattiecību nolīgumu projektu, bet citas dalībvalstis šajā jomā atpaliek;

16. norāda, ka kopumā tajās jaunajās dalībvalstīs (ES-12), kuras piedalījās dažās 2000.–2006. gada programmās un visās 2007.–2013. gada programmās, sagatavošanās notiek daudz labāk nekā dažās ES-15 dalībvalstīs;

17. uzsver, ka dažām dalībvalstīm budžets nākamajam plānošanas periodam ir būtiski samazināts, bet citās dalībvalstīs notiek diskusijas par budžeta sadalījumu dalībvalstīs; atzīst, ka abos gadījumos tas var palēnināt sagatavošanos;

18. uzsver, ka tās dalībvalstis, kurām ir labi panākumi attiecībā uz sagatavošanos nākamajam kohēzijas politikas finansējuma periodam, iesniedza partnerattiecību nolīgumu un darbības programmu projektus Komisijai neoficiālām piezīmēm 2013. gada jūnijā vai jūlijā;

19. atzīst, ka daudzās dalībvalstīs, kurām ir labi panākumi, sagatavošanās process sākās jau 2010. gadā, aicinot attiecīgās ieinteresētās personas piedalīties sarunās, lai noteiktu vajadzības un prioritātes; tādēļ atzinīgi vērtē centienus pēc iespējas drīzāk sākt sagatavošanās procesu un uzskata, ka tā dalībvalstis būs labāk sagatavotas;

20. uzsver, ka veiksmīgu sagatavošanos ietekmē tas, cik laika un naudas attiecīgās iestādes un organizācijas var ieguldīt un vai tām ir pietiekami daudz darbinieku, kurus iesaistīt sagatavošanās sākumposmā;

21. atzīst, ka šāda veiksmīga sagatavošanās nozīmē to, ka dažos gadījumos laikus tika veikts *ex-ante* novērtējums un stratēģiskais ietekmes uz vidi novērtējums (SIVN), tādēļ 2013. gada septembrī un oktobrī varēja labot projektus atbilstīgi šo novērtējumu rezultātiem;

22. atzīst, ka dažās dalībvalstīs mainījās valdība un tas var kavēt sagatavošanos nākamajam plānošanas periodam; uzsver — lai sagatavošanās netiktu pārtraukta, šādos gadījumos ir ļoti svarīgi ieviest sistēmas, kas nodrošina administratīvā darba nepārtrauktību neatkarīgi no pārmaiņām valdībā;

23. norāda arī to, ka attiecībā uz kohēzijas politikas finansējumu ir nepieciešami sagatavošanās pasākumi politiskā līmenī, lai partnerattiecību nolīguma noslēgšana būtu viena no valdības prioritātēm;

Progress attiecībā uz partnerattiecību nolīgumiem un darbības programmām

24. norāda, ka dažas dalībvalstis plāno mainīt savu darbības programmu saturu; atzinīgi vērtē to, ka atsevišķas dalībvalstis ir nolēmušas sākt īstenot programmas, kuras finansē no dažādiem fondiem, vai samazināt darbības programmu skaitu reģionālā līmenī;

25. norāda, ka dažās dalībvalstīs centrālās valdības reģionālajām iestādēm uzticētais kontroles un koordinācijas apjoms ļoti atšķiras atkarībā no organizācijas struktūras — daži reģioni ir ļoti aktīvi un tajos gandrīz pilnīgi tiek kontrolēti daudzi kohēzijas politikas finansējuma aspekti un pārstāvība partnerattiecību nolīgumos; šajā sakarībā norāda uz Rīcības kodeksu, kurā ir atzīta vietējo un reģionālo dalībnieku un pilsoniskās sabiedrības īpaši būtiskā nozīme un kurā ir saglabāts partnerības princips attiecībā uz kohēzijas politiku 2014. – 2020. gadā;

26. uzsver, ka būtu pilnībā jāņem vērā vietējā un reģionālā dimensija; uzsver, cik svarīga nozīme ir reģioniem, kad tiek izvēlēti konkurētspējīgi apgabali;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

27. uzsver, ka viens veids, kā nodrošināt, lai partnerattiecību nolīgumu pieeja darbotos dalībvalstīs, kurās ir deleģētās iestādes, ir partnerattiecību nolīgumos iekļaut atsevišķas nodaļas, kuras sagatavo reģionālās pārvaldes iestādes; uzsver, ka tādējādi šīs iestādes ar deleģētajām pilnvarām attiecībā uz Eiropas finansēšanas programmām ir tiešāk iesaistītas partnerattiecību nolīgumu sagatavošanā un tās var īstenot atsevišķus plānošanas pasākumus un īstenošanas mehānismus;

28. tomēr atzīst, ka tas var ietekmēt dalībvalstu gatavību kopumā;

29. norāda, ka dalībvalstu līmenī ir vajadzīga efektīva koordinācija, lai ievērotu termiņus darbības programmu sagatavošanai, kurās ir atspoguļotas vietējās un reģionālās attīstības vajadzības, jo atbildība par darbības programmu saturu un pārvaldību attiecīgā gadījumā būtu jāuzņemas vietējai un reģionālajai pārvaldei saskaņā ar katras dalībvalsts iekšējo organizāciju, ja darbības programmas ir jānoslēdz laikus;

30. tomēr atzīst — lai samazinātu reģionālā līmenī īstenoto darbības programmu skaitu, būs jāveic būtiskas vadības un organizatoriskas pārmaiņas, un sākumā var palielināties kavēšanās risks saistībā ar pārmaiņām, kas ir nepieciešamas, jo ir ļoti sarežģīti īstenot darbības programmas un plānošanas pasākumus dažādos valsts un reģionālos līmeņos;

31. atzīmē, ka Komisija apzinās ievērojamo interesi par vairākfundu programmām, kā paredzēts KNR, un daudzas dalībvalstis 2014. – 2020. gada plānošanas periodā plāno īstenot vismaz vienu vai vairākas vairākfundu programmas; šajā sakarībā uzsver, ka šāda pieeja būtu jāīsteno cik vien efektīvi iespējams un tai nebūtu jārada šķēršļi vai kavējumi; norāda, ka Kopīgo noteikumu regulā ir atzīta dalībvalstīs pastāvošā atšķirīgā institucionālā kārtība un paredzēti pasākumi tās pielāgošanai konkrētiem gadījumiem; uzsver, ka reģionālā un vietējā līmenī vislabāk ir iespējams noteikt attīstības vajadzības un īstenot programmas iedzīvotāju, organizāciju, uzņēmumu un attiecīgo iestāžu tiešā tuvumā;

32. atzīst, ka spēju sagatavot partnerattiecību nolīgumus un darbības programmas nosaka tas, vai dalībvalstis pirms tam ir pienācīgi analizējušas situāciju valstī un nākotnes tendences; uzsver, ka tādējādi ES līdzekļi labāk palīdzēs sasniegt valstij noteiktos mērķus;

33. aicina Komisiju publiskot dalībvalstu partnerattiecību nolīgumu gatavības statusu, piemēram, sniedzot kopsavilkumu par katru dalībvalsti un iekļaujot informāciju par stāvokli sagatavošanās gaitā un ierosināto saturu un apspriedēm ar attiecīgajām iesaistītajām pusēm, lai pārējās dalībvalstīs un iestādēs varētu gūt zināšanas par labu praksi un pieejām;

2007. – 2013. gadā gūtā pieredze

34. uzsver, ka daudzām dalībvalstīm ļoti svarīga būs metožu un mehānismu pārnese no 2007.–2013. gada plānošanas perioda uz plānošanas periodu pēc 2013. gada; uzsver, ka būs arī grūti nodrošināt pašreizējo projektu efektīvu turpmāko darbību, kamēr tiks izstrādāti jauni projekti;

35. atzīst, ka dažās dalībvalstīs sagatavošanās laiks bija ilgāks, nekā tas bija plānots 2007.–2013. gada plānošanas perioda sākumā; uzsver, ka daudzas pārvaldes iestādes to risināja, laikus ieviešot jaunus partnerattiecību nolīgumus un darbības programmas;

36. uzskata, ka dalībvalstu norādītie piemēri skaidri parāda, ka ir labāk jāaskaņo dažādi pasākumi, darbības programmas un fondi un ka ir jāpastiprina vietējo iestāžu, reģionālo organizāciju, kā arī sociālo un ekonomisko partneru līdzdalība;

37. atzīst, ka kopīga problēma iepriekšējā plānošanas periodā bija arī pārāk plaši noteiktas prioritātes; tādēļ aicina turpmāk noteikt prioritātes, izmantojot stratēģiskāku un saskaņotāku pieeju, un samazināt prioritāšu skaitu, un vērst tās uz konkrētiem mērķiem;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

38. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstis, ņemot vērā veiksmīgu pieredzi finansējuma iepriekšējā periodā, vēlas palielināt privātā sektora finansējuma īpatsvaru, lai papildus tradicionālajām finansējuma metodēm būtu pieejami alternatīvi finansējuma avoti; uzsver, ka brīdī, kad privātajā sektorā ir smagi fiskālie apgrūtinājumi un samazinātas aizdevumu iespējas, finanšu instrumentu plašāka izmantošana var sekmēt publiskā un privātā sektora partnerības, panākt palielinošu ietekmi ES budžetam, radīt alternatīvus finansēšanas avotus un garantēt nozīmīgu finansēšanas plūsmu stratēģiskiem reģionālajiem ieguldījumiem; tāpēc uzsver, ka ir svarīgi paredzēt skaidrus noteikumus, kā izmantot tādus novatoriskus finanšu instrumentus kā aizdevumi, garantijas un kapitālieguldījumi kā papildinājums dotācijām, lai sekmētu sadarbību starp uzņēmumiem, valsts sektora organizācijām un izglītības iestādēm;

Fondu efektivitāte

39. norāda, ka iepriekšējo finansēšanas programmu pieredze skaidri liecina, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt fondu pozitīvu ietekmi ilgtermiņā; turklāt uzsver arī programmu kvalitātes un izdevumu objektivitātes nozīmi;

40. uzsver — daudzas dalībvalstis norādīja, ka, gatavojoties finansējuma nākamajam periodam, to mērķis bija pievērst pastiprinātu uzmanību uz rezultātu vērstai pieejai; atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu minētos piemērus par to, kā efektīvāk noteikt plānotos rezultātus, lai finansējumu piešķirtu priekšlikumiem, kas palīdzēs sasniegt šos mērķus;

41. uzsver — daudzas dalībvalstis norādīja, ka ir ļoti svarīgi saskaņot politikas jomas un noteikt valsts un reģionu prioritātes ekonomiskajā, sociālajā un vides jomā; uzskata, ka attiecīgā gadījumā valsts darbības programmās būtu jāņem vērā attīstības mērķi vietējā un reģionālā līmenī; norāda, ka būtu jāveicina sinerģiju panākšana starp dažādiem pieejamā ES finansējuma avotiem un dalībvalstu un reģionālo un vietējo iestāžu budžetiem, lai palielinātu publiskā sektora ieguldījumu efektivitāti ES;

Sinerģija ar citām politikas jomām un citiem instrumentiem

42. uzskata, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis saprot, cik būtiski varētu būt saskaņot visu fondu darbību, uz kuriem attiecas KNR;

43. atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis vēlas vairāk izmantot jaunus instrumentus, piemēram, uz sabiedrību orientētu vietējo attīstību, integrētus teritoriālos ieguldījumus un kopīgos rīcības plānus; tomēr apzinās, ka attieksme pret jaunajiem instrumentiem ir atšķirīga un ka pierādījumi liecina — uz sabiedrību orientētu vietējo attīstību izmanto daudz biežāk nekā integrētus teritoriālos ieguldījumus, sevišķi ELFLA salīdzinājumā ar ERAF, jo tā pastāv daudz ilgāk un arī tāpēc, ka integrēti teritoriālie ieguldījumi ir jauns instruments, kura pienācīgai ieviešanai praksē būs vajadzīgs laiks; atzīst, ka ir jānoskaidro, kā iepriekšēja sagatavošanās ietekmēs to, vai minētie instrumenti tiek pilnīgi īstenoti;

44. uzskata, ka uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība ir ļoti labs veids, kā sekmēt dažādu kopienas dalībnieku augšupēju līdzdalību, pamatojoties uz iepriekš veiksmīgi īstenotu LEADER programmu lauku attīstības jomā; aicina dalībvalstis un reģionus izmantot iespējas, ko piedāvā uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība;

45. atzīst, ka kopīgie rīcības plāni ir pozitīvs solis, lai veicinātu uz rezultātiem balstītu pārvaldību atbilstīgi vienam no vispārējiem kohēzijas politikas mērķiem laikposmam pēc 2013. gada;

Vienkāršošana

46. uzsver, ka ir svarīgi izmantot vienkāršākas projektu sagatavošanas un īstenošanas metodes, un atzinīgi vērtē to, ka tas tiek darīts dalībvalstīs;

47. atzinīgi vērtē to, ka Kopīgo noteikumu regulā ir likts uzsvars uz vienkāršošanu; tomēr norāda, ka patiesībā vienkāršošanu varētu būt grūti panākt, jo starp fondiem joprojām pastāv atšķirības, kas noteiktas īpašajās fondu regulās;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

48. atzinīgi vērtē pozitīvos pasākumus, kas veikti ESI fondu pārvaldības vienkāršošanas un pārredzamības uzlabošanas jomā; norāda, ka vienkāršotu pieteikšanās procesu atbalsta saņēmējiem ar skaidru un pieejamu informāciju par procedūru un finansējuma iespējām daudzas dalībvalstis norādīja kā būtisku aspektu saistībā ar sagatavošanos 2014. – 2020. gada plānošanas periodam; atzinīgi vērtē to kā veidu, lai veiksmīgi sagatavotu un īstenotu projektus un samazinātu birokrātijas slogu pieteikuma iesniedzējiem; aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes apmainīties ar labāko praksi, kas vērsta uz procedūru vienkāršošanu, un, atzīstot, ka stingri noteikumi par kontrolēm un revīziju ir nepieciešami, nodrošināt, ka tās ir proporcionālas, lai neradītu nevajadzīgu slogu;

49. atzīst, ka e-kohezija var būt ļoti svarīga, lai mazinātu šķēršļus un vienkāršotu minēto procesu, un atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis to izmanto kā paraugu; uzskata, ka tas arī varētu būtiski palīdzēt sagatavoties turpmākām finansēšanas programmām;

Partnerība

50. uzsver, ka lēmumu pieņemšanas procesā un darbības programmu izstrādē ir jāparedz sadarbība valsts, reģionālā un vietējā līmenī ES kohēzijas politikas finansēšanas programmu plānošanā, izstrādē un īstenošanā; uzskata, ka daudzlīmeņu pārvaldības princips ir īpaši svarīgs kohēzijas politikas efektīvai pārvaldībai; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību pilnībā iesaistīt reģionālās un vietējās iestādes un ieinteresētās personas programmu sagatavošanā, īstenošanā un novērtēšanā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pietiekamu informācijas plūsmu, spēju veidošanas pasākumus un tehnisko atbalstu šīm iestādēm, lai veicinātu un optimizētu to ieguldījumu visos šā procesa posmos;

51. atzinīgi vērtē visu attiecīgo ieinteresēto personu, vietējo un reģionālo pārstāvju, NVO, ekonomisko un sociālo partneru, privāto uzņēmumu un universitāšu plašāku līdzdalību, kā minēts dalībvalstu sniegtajos piemēros; uzskata, ka ir svarīgi sagatavošanas procesā sadarboties ar citām organizācijām un ieinteresētajām personām, kuras pārstāv atšķirīgus viedokļus ekonomikas, sociālajā un vides jomā;

52. uzsver, ka veiksmīgu partnerību var nodrošināt, izmantojot augšupēju vai lejupēju pieeju; norāda, ka viena dalībvalsts kā piemēru minēja augšupēju pieeju, kas paredz organizēt plašas apspriedes ar publiskā un privātā sektora un trešo sektoru pārstāvjiem, lai veiksmīgi sagatavotos;

53. uzsver, ka šīs pieejas — augšupējā un lejupējā — nodrošina to, ka valsts stratēģijas sociālajā, ekonomiskajā un vides jomā tiek īstenotas papildus vērienīgiem pasākumiem reģionālā un vietējā līmenī; atzinīgi vērtē minēto efektīvo veidu, kā nodrošināt stratēģisko prasību ievērošanu, vienlaikus sagatavošanas procesā pēc iespējas iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas;

Secinājumi

54. atzinīgi vērtē panākto vienošanos par kohēzijas politikas tiesisko regulējumu un sarunu noslēgšanu par KNR un DFS;

55. atzīst, ka sagatavošanās procesā ir svarīga vairāku līmeņu pārvaldība, un norāda, ka dažu visātrāk sagatavoto projektu pamatā bija iepriekš organizēts nopietns dialogs ar ieinteresētajām personām reģionālajā un vietējā līmenī;

56. vērš uzmanību uz Komisijas aicinājumu dalībvalstīm un reģioniem censties nodrošināt, ka sagatavotajiem partnerattiecību nolīgumiem un darbības programmām ir iespējami augstākā kvalitāte; atzīmē, ka tas palīdzēs izstrādāt kvalitatīvus projektu priekšlikumus, kas vērsti uz konkrētiem mērķiem, lai nodrošinātu, ka ES finansējumam ir pēc iespējas lielāka ietekme;

57. atzīst, ka aktīvas un labi informētas valsts un reģionālās pārvaldes iestādes, kas sadarbojas ar Komisiju, var sekmēt to, ka sagatavošanās notiek laikus; tādēļ stingri ierosina nodrošināt Komisijai un valsts un reģionālās pārvaldes iestādēm stabilu informācijas plūsmu, piemēram, sīku informāciju par turpmākajiem īstenošanas aktiem;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

58. ierosina dalībvalstīm, kurās sagatavošanās notiek ļoti lēni, stingri ievērot Komisijas ieteikumus; uzsver to, ka Komisijai būtu jāpalielina atbalsts, lai nodrošinātu pēc iespējas ātrāku vienošanos par partnerattiecību nolīgumiem un darbības programmām; tādēļ norāda, ka kavēšanos palīdzētu mazināt dalībvalstu sasniegto rezultātu pārbaude sagatavošanās procesā; atzīmē arī to, ka īstenošanas posmā Komisija varētu palīdzēt dalībvalstīm, kuru attīstība atpaliek;

o

o o

59. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0016

Plastmasas atkritumi vidē

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par Eiropas stratēģiju attiecībā uz plastmasas atkritumiem vidē (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/98/EK par atkritumiem un dažu direktīvu atcelšanu (Atkritumu pamatdirektīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Direktīvu 2006/66/EK par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 16. septembra Direktīvu 96/59/EK par polihlorētu bifenilu un polihlorētu terfenilu (PCB/PCT) apglabāšanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīvu 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem,
- ņemot vērā Padomes 1986. gada 12. jūnija Direktīvu 86/278/EEK par vides, jo īpaši augsnes, aizsardzību, lauksaimniecībā izmantojot notekūdeņu dūņas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem (Iepakojuma direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīvu 2011/65/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 4. decembra Direktīvu 2000/76/EK par atkritumu sadedzināšanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Direktīvu 2012/19/ES par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (WEEE),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1907/2006 par ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva),
- ņemot vērā tā 2011. gada 13. septembra rezolūciju par efektīvu Eiropas stratēģiju izejvielu nodrošināšanai ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 21. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 13. februāra paziņojumu “Inovācijas ilgtspējīgai izaugsmei: Eiropas bioekonomika” (COM(2012)0060),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu „Resursu ziņā efektīva Eiropa — pamatiniciatīva saskaņā ar stratēģiju “Eiropa 2020” (COM(2011)0021), un Eiropas Parlamenta 2012. gada 24. maija rezolūciju par resursu ziņā efektīvu Eiropu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam” (COM(2011)0244) un Eiropas Parlamenta 2012. gada 20. aprīļa rezolūciju par mūsu dzīvības garantiju, mūsu dabas kapitālu — ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par bioatkritumu apsaimniekošanu Eiropas Savienībā (COM(2013)0123),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1386/2013/ES par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0453/2013),
- A. tā kā nav īpašu ES tiesību aktu plastmasas atkritumu jomā un tā kā plastmasas atkritumi tiek uzskatīti par daļu no kopējiem atkritumiem, neņemot vērā to īpatnības; tā kā šādi atkritumi turpmāk būtu jāuzskata ne vien par atkritumiem, bet arī par resursiem;
- B. tā kā plastmasas materiāli kļūst arvien daudzveidīgāki un to izmantošana pieaug, palielinot atkritumu apjomus un to kombinācijas ar citiem materiāliem un savienojumiem; tā kā plastmasa uzkrājas lielos apjomos (konstatēts, ka kopumā 80 miljoni tonnu šī materiāla peld Atlantijas un Klusajā okeānā) un saglabājas vidē simtiem gadu, nogalinot jūras faunu, izraisot toksiskas reakcijas un izdalot vielas, kas izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus, vielas, kas ir kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvajai funkcijai toksiskas, rada nanodaļiņas un ekosistēmās — tādējādi arī barības ķēdē — noturīgus organiskos piesārņotājus; tā kā tikai 2010. gadā vien Savienības tirgū tika laisti 95,5 miljardi plastmasas maisiņu, un lielāka daļa no tiem bija paredzēti vienreizējai lietošanai, lai gan šāda izmantošana daudzās valstīs ir ierobežota vai aizliegta;
- C. tā kā ES tiesību akti atkritumu jomā tiek īstenoti un ieviesti nepilnīgi, trūkst atbilstošu mērķu un cenu mehānismu, ir nepietiekams iekšējais pieprasījums pēc pārstrādātiem materiāliem, plastmasas atkritumi tiek nelikumīgi dedzināti, eksportēti un nepiemēroti uzglabāti, pārstrādāti un transportēti, tā nodarot būtisku vispārēju kaitējumu cilvēka veselībai un videi, tostarp jūras faunai, un palielinot atkritumu eksportu, vienlaikus radot izejvielu un darbavietu zudumu Savienībā;
- D. tā kā ar aizliegumu plastmasas atkritumu apglabāšanai poligonos vien netiks nodrošināta vēlamā izejmateriālu atgūšana, jo tā vietā attiecīgie apjomi tiks nosūtīti sadedzināšanai;
- E. tā kā attiecībā uz plastmasas atkritumiem galvenā uzmanība būtu jāvelta to rašanās novēršanai un mazināšanai, mudinot ražotājus savu produktu izstrādē izvēlēties alternatīvus un ilgtspējīgākus materiālus;
- F. tā kā inovācijai un dizainam plastmasas izstrādājumu jomā ir izšķiroša nozīme Eiropas konkurētspējas veicināšanā, palīdzot nozarei pielāgoties izejvielu augsto cenu un ierobežoto materiālu radītajam spiedienam un izstrādājot ilgtspējīgas sabiedrībai svarīgas pamattehnoloģijas (KET);

⁽¹⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 59. lpp.

⁽²⁾ OV C 258 E, 7.9.2013., 99. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

G. tā kā mērķtiecīgi centieni veidot līdzsvarotu, resursu ziņā efektīvu, netoksisku un bezatkritumu aprites ekonomiku, kuras pamatā ir koncepcija par nekaitīgiem atkritumiem kā izejvielām, varētu Savienībai sniegt labumu darbavietu radīšanas un izaugsmes jomā; tā kā plastmasas atkritumu pārstrādes saimnieciskais potenciāls plastmasas iepakojumu radīto atkritumu jomā pašreiz ievērojami pārsniedz 33 %, un 25 % ir sasniegti attiecībā uz plastmasas atkritumu kopējo apjomu, un tā kā augsts pārstrādes līmenis var palīdzēt novērst izejmateriālu trūkumu;

H. tā kā plastmasas ražošanas nozarē Eiropā ir nodarbināti apmēram 1,6 miljoni cilvēku;

I. tā kā stratēģijā "Eiropa 2020" aicināts īstenot gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi;

1. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu un atzīst nepieciešamību izstrādāt īpašus ES tiesību aktus plastmasas atkritumu jomā, kā arī vienotāk, saskaņotāk un rūpīgāk īstenot piemērot spēkā esošos tiesību aktus attiecībā uz atkritumiem, jo īpaši attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju — rašanās novēršanu, otrreizēju izmantošanu, pārstrādi un reģenerāciju, un jo īpaši dalībvalstīs, kuras pašreiz nepilda noteiktos uzdevumus un mērķus;

2. uzskata, ka stratēģiska plānošana varētu kalpot par sākumpunktu atkritumu efektīvai apsaimniekošanai;

3. uzsver — lai ES nostāju atkritumu plūsmas un aprites ekonomikas jomā konsekventāk pieskaņotu pašreizējo likumdošanas procedūru "derīguma pārbaudei" un ņemot vērā to, ka aptuveni 40 % plastmasas atkritumu veido iepakojums, galvenokārt vienreizējās lietošanas produkti, taču Iepakojuma direktīva ir vienīgā, kam ir konkrēts mērķis regulēt plastmasas atkritumu savākšanu, ir steidzami jāpārskata minētā direktīva un jāierosina plastmasas atkritumu normas, kas ir stingrāki par spēkā esošajiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz produktiem; uzskata, ka tā sasniegšanai, un izstrādājot turpmākos priekšlikumus, Komisijai jāņem vērā, ka plastmasas atkritumi parasti nav viendabīgs materiāls un ka atkritumu plūsmu faktiski veido vairāki materiāli, piedevas vai dažādu veidu plastmasas savienojumi, kuriem ir nepieciešama atšķirīga pārstrāde; tomēr norāda — lai arī plastmasas iepakojums palīdz uzturēt produktu kvalitāti un paildzināt to glabāšanas laiku, tas ne vienmēr ir vajadzīgs produktu saglabāšanai;

4. uzsver, ka Savienības tiesību aktiem plastmasas atkritumu jomā, pirmkārt, vajadzētu būt vērīgiem uz to apjoma samazināšanu, tādēļ tie jāpārskata, lai iekļautu:

— īpašus saistošus mērķus savākšanas, šķirošanas (lai sasniegtu augsto 80 % līmeni) un pārstrādes jomā attiecībā uz dažādu plastmasas atkritumu plūsmām (piemēram, EEIA, nolietotiem transportlīdzekļiem, iepakojumu, lauksaimniecības atkritumiem, celtniecības atkritumiem u.c.), kā arī obligātos pārstrādes kritērijus (skaidrojot atšķirības starp mehānisko un organisko pārstrādi un reģenerāciju un sadedzināšanu); vajadzētu noteikt, ka līdz 2020. gadam ir jāsasniedz pakāpeniski ieviešams un vērienīgs mērķis pārstrādātas plastmasas jomā, kas paredz, ka bīstamas piedevas vairs nav atļauts izmantot jaunos produktos; dažās dalībvalstīs būs nepieciešams pārejas periods, lai tās varētu sasniegt Eiropas līmenī noteiktus mērķus;

— ES līmeņa kritēriju saskaņošanu savākšanas, šķirošanas un vispārējas atkritumu apsaimniekošanas jomā, lai radītu līdzvērtīgus konkurences apstākļus atbilstoši atkritumu hierarhijai, tostarp pārstrādi kavējošu tehnisko, normatīvo, administratīvo un finansiālo šķēršļu atcelšanu;

— materiālu īpašu marķējumu, lai informētu patērētājus par produktu mehāniskas vai bioloģiskas pārstrādes iespējām, tostarp norādes patērētājiem par to, kā palielināt šķirošanas un otrreizējās pārstrādes apjomus; un

— kritērijus vienreizējas lietošanas plastmasas izstrādājumu un plastmasas izstrādājumu ar īsu aprites ciklu aizstāšanai ar atkārtoti lietojamiem un izturīgākiem materiāliem;

5. piekrīt, ka plastmasas atkritumi būtu jāuzskata par vērtīgiem resursiem, sekmējot to atkārtotu lietošanu, pārstrādi un reģenerāciju un palīdzot veidot atbilstošu tirgus vidi; aicina Komisiju līdz 2014. gadam nākt klajā ar priekšlikumiem, lai līdz 2020. gadam pakāpeniski pārtrauktu pārstrādājamo un reģenerējamo atkritumu apglabāšanu, tomēr, tā rezultātā nestimulējot enerģijas atgūšanu vairāk nekā pārstrādi un nodrošinot, ka vides efektivitātes kritērijus piemēro visās jomās; uzskata, ka tāpēc papildus iepriekš minētajiem pārstrādes mērķiem būtu svarīgi ieviest piemērotus pasākumus, lai mazinātu motivāciju sadedzināt pārstrādājamo, kompostējamo un bioloģiski noārdāmu plastmasu un tā optimizētu katra plastmasas

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

veida aprites ciklu, vienlaikus ievērojot atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju; norāda, ka tādējādi arī tiktu mainīta līdzšinējā neilgtspējīgā tendence, kad priekšroka tika dota neapstrādātiem produktiem, nevis dārgākiem pārstrādātiem produktiem; uzsver, ka jau izstrādes posmā ir jāņem vērā produktu pārstrādāšanas un reģenerēšanas iespējas; tādēļ aicina Komisiju ierosināt pasākumus saistībā ar produktu izstrādi, ar kuriem uzlabo to vispārējo ietekmi uz vidi, novēršot lieku atkritumu rašanos un veicinot pārstrādes tirgu attīstību; uzskata, ka jebkurā gadījumā plastmasas produkti jāizstrādā tā, lai palielinātu to izturību, ņemot vērā visu produkta aprites ciklu; norāda, ka šajā sakarībā Komisijai, izstrādājot jaunus tiesību aktus par plastmasas atkritumiem, ir jāapsver iespēja līdz 2020. gadam rīkot plašākas pārbaudes, saistībā ar atkritumu pieņemšanu apglabāšanai poligonos, kā arī biežākas pārbaudes atkritumu dedzināšanas vietās;

6. prasa plastmasas atkritumus enerģijas reģenerācijai izmantot tikai gadījumos, kad ir izsmeltas visas pārējās iespējas un tiek izmantotas tehnoloģijas ar piemērotām attīrīšanas sistēmām, lai novērstu kaitējumu videi un cilvēku veselībai;

7. uzskata, ka bīstamākie plastmasas veidi, plastmasa ar visgrauzošāko ietekmi uz cilvēku veselību un vidi (piemēram, mikroplastmasa un oksobioloģiski noārdāmā plastmasa) un plastmasa ar tās sastāvā esošiem smagajiem metāliem un citam vielām, kuras arī var apgrūtināt pārstrādes procesus, tirgū būtu pakāpeniski jāsamazina vai pilnīgi jāaizliedz, cik vien drīz iespējams, vēlākais līdz 2020. gadam, minētos pasākumus prioritāri piemērojot visām teritorijām, un uzskata, ka šādas plastmasas atsevišķa savākšana būtu jāievieš nekavējoties; šajā sakarībā uzskata, ka bīstamu plastmasas materiālu un piedevu aizstāšana būtu jāatbalsta, tostarp paplašinot to vielu sarakstu, attiecībā uz kurām pastāv ierobežojumi elektriskās un elektroniskās iekārtās; tāpat uzskata, ka atbilstoši daudzu Eiropas iedzīvotāju un patērētāju prasībām⁽¹⁾ būtu ievērojami jāsamazina vienreizējas izmantošanas plastmasas maisiņu izmantošana un iespēju robežās tā jāpārtrauc pilnībā, un ka ir svarīgi risināt atkritumu rašanās novēršanas uzdevumu, veicot efektīvākus pasākumus attiecībā uz vienreizējas izmantošanas produktu pārņēmēju patēriņu un tā radīto atkritumu bezatbildīgu apglabāšanu;

8. atgādina, ka pasaulē, kurā dabas resursi, tostarp lauksaimniecībā izmantojamā zeme, ir ierobežots resurss, ilgtermiņā ir atkarīga no kopējās resursu izmantošanas samazināšanas, nevis no vienu resursu vienkāršas aizstāšanas ar citiem; uzsver, ka attiecībā uz bioloģiski noārdamu, no bioloģiskām izejvielām ražotu un kompostējamu plastmasu būtu jāpieņem piemēroti pasākumi tās veicināšanai ar nosacījumu, ka tās ražošanai nav negatīvas ietekmes uz lauksaimniecības produkciju, kas paredzēta lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībai, vai uz vidi; tāpat uzsver, ka par pamatu ir jāņem jau atzīti Eiropas standarti (piemēram, CEN 13432), lai skaidrāk nošķirtu noārdamus, bioloģiski noārdamus un kompostējamus plastmasas produktus, vienlaikus patērētājiem, pārstrādātājiem un atkritumu apsaimniekotājiem nodrošinot skaidrāku informāciju par to īpašībām, pārstrādājāmību un potenciālu otrreizēju izmantošanu;

9. aicina nodrošināt lielākus valsts un privātos ieguldījumus pētniecībā un tehnoloģijās, kas paredzētas ilgtermiņā plastmasas (t. i. tādas, kurā izmantots mazāk izejvielu, vienlaikus saglabājot to pašu kvalitāti, otrreizēju izmantojamību un pārstrādājāmību) iegūšanai un dažādu ražošanas procesu un pārstrādes darbību veidu labākai integrēšanai, neietekmējot materiālu kvalitāti; uzskata, ka jaunās tehnoloģijas turklāt ir nepieciešamas plastmasas bioloģiskās noārdīšanas procesu, atkritumu šķirošanas metožu, apstrādes un mehāniskās pārstrādes, okeānu attīrīšanas no plastmasas izstrādājumiem, ekodizaina un viedā iepakojuma uzlabošanai; uzskata, ka šim nolūkam iniciatīva "Apvārsnis 2020" varētu sniegt iespējas reaģēt uz šo svarīgo sabiedrības vajadzību un ka priekšrocības varētu būt tālejošas gan attiecībā uz vidi un pilsoņiem, gan uz jaunu saimniecisko darbību (piemēram, augsta līmeņa šķirošana, ko veic nodarbinātas personas) izveidi un jūru piesārņojošu atkritumu un ar veselību saistītu risku samazināšanu; uzsver, ka tas jo īpaši jauniešiem varētu sniegt nodarbinātības iespējas jaunās nozarēs un nodrošināt integrāciju darba tirgū; norāda, ka, pilnīgi ieviešot ES tiesību aktus atkritumu apsaimniekošanas jomā, varētu ietaupīt EUR 72 miljardus gadā, par EUR 42 miljardiem palielināt ES atkritumu

⁽¹⁾ Apspriešanās par iespējām samazināt plastmasas maisiņu izmantošanai un iespējām uzlabot bioloģiskās noārdīšanās prasības Direktīvā 94/62/EK par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem un par patērētāju informētības uzlabošanu par bioloģiski noārdāmiem iepakojuma produktiem — statistika: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

apsaimniekošanas un otrreizējās pārstrādes nozares gada apgrozījumu, kā arī līdz 2020. gadam izveidot vairāk nekā 400 000 darbvietu; uzsver, ka citi Savienības fondi varētu sniegt nozīmīgu ieguldījumu savākšanas un pārstrādes infrastruktūras izveidē, ja tos izmantotu atbilstoši Atkritumu pamatdirektīvā noteiktajai atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai;

10. mudina veikt pasākumus, ar kuriem veicina plastmasas pārstrādi kā labāko risinājumu, lai sasniegtu mērķus vides aizsardzības jomā; aicina publiskā iepirkuma konkursos, tostarp Eiropas iestāžu rīkotos konkursos, noteikt skaidrākas prasības attiecībā uz plastmasas atkritumu pārstrādi, kā arī sekmēt pārstrādātās plastmasas pēc iespējas plašāku izmantošanu;

11. uzskata, ka dalībvalstīm un Komisijai ir jāveic tālejošāki pasākumi, lai risinātu atkritumu nelegāla eksporta un nepiemērotas uzglabāšanas problēmu, tostarp stingrāk piemērojot ES noteikumus par atkritumu transportēšanu, kā arī ieviešot stingrākas uzraudzības un pārbaudītu sistēmas ostās un visās atkritumu apstrādes iekārtās, to darbību koncentrējot uz aizdomās turētiem, nelegāliem sūtījumiem un atkritumu eksporta otrreizējās izmantošanas nolūkā apkarošanu (galvenokārt attiecībā uz nolietotiem transportlīdzekļiem un elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem), un tām ir jānodrošina, ka eksports nonāk vienīgi tādās iekārtās, kas izpilda videi nekaitīgas apsaimniekošanas prasības, kuras noteiktas Atkritumu sūtījumu regulas 49. pantā; norāda, ka nelikumīga eksporta apkarošanā un vidē sastopamā plastmasas atkritumu apjoma ievērojamā samazināšanā svarīga nozīme ir ražotāja paplašinātās atbildības principa piemērošanai, kā arī patērētāju informētībai; turklāt uzskata, ka ES būtu jāveicina konsekventa atkritumu apsaimniekošanas principa piemērošana visos iespējamajos starptautiskajos forumos, nolīgumos un iestādēs; uzsver, ka ES būtu jāvada pasaules mēroga iniciatīva, kas paredz uzraudzīt un ievērojami samazināt piesārņojumu okeānos; tāpat uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt piekļuvi uzticamiem un salīdzināmiem datiem par atkritumu plūsmām, par to ieviešanu Eiropā un izvešanu no tās, apjomiem un apsaimniekošanas sistēmām;

12. uzskata, ka prioritārai jābūt pārstrādes infrastruktūru, nevis atkritumu apglabāšanas poligonu un atkritumu dedzināšanas finansēšanai, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā katras kopienas vajadzības; aicina Eiropas pašvaldības un vietējās iestādes, plastmasas nozares uzņēmumus, kā arī pārstrādes un atkritumu apsaimniekošanas nozari darīt visu iespējamo, lai motivētu un mudinātu iedzīvotājus un uzņēmumus pieņemt aprites ekonomikas koncepciju attiecībā uz plastmasas atkritumiem, sākot plašas debates par plānoto nolietojumu, veicinot vienkāršu un efektīvu dalīto savākšanu, otrreizēju izmantošanu un pārstrādes sistēmas un izveidojot atbilstošas savākšanas punktus plastmasas atkritumiem, jo īpaši piekrastes un videi jutīgās zonās, nosakot prioritāti attiecībā uz tām zonām, kuras dalībvalstis ir noteikušas par aizsargātām teritorijām un/vai nacionālajiem parkiem; turklāt uzskata, ka minētās iestādes varētu sniegt ievērojamu ieguldījumu plastmasas atkritumu apsaimniekošanas darbību saskaņošanā visā Eiropā, vienojoties par kopējiem standartiem un praksi; aicina reģionālās iestādes sadarboties integrētas atkritumu apsaimniekošanas plānošanas jomā, ja tas ir gan vides ziņā, gan finansiāli iespējams, un jo īpaši veicināt "lauksaimniecības atkritumu savākšanas punktu" izveidi attiecībā uz lauksaimniecībā iegūtu plastmasas (piemēram, siltumnīcefektu izraisošas plastmasas) atkritumu plūsmām;

13. lai veicinātu informētību, konkrētas darbības un kampaņas, aicina ieviest, piemēram, Eiropas dienu, kura veltīta plastmasas atkritumu jautājumam un kurā pilsoņiem būtu iespēja jebkādā apjomā nodot plastmasas atkritumus iepriekš noteiktos nodošanas punktos, piemēram, saņemot par to atbilstošu naudas kompensāciju, tādējādi nodrošinot pārstrādājamas plastmasas piegādi un uzlabojot sabiedrības informētību par pārstrādi un resursu efektīvu izmantošanu; uzskata, ka šādos pasākumos varētu ietvert arī apdzīvotu vietu (piemēram, pludmales) uzkopšanas pasākumus kā simbolisku ieguldījumu plastmasas atkritumu radītā piekrastes piesārņojuma ierobežošanā; aicina veidot sinerģijas starp šādiem pasākumiem un "Darīsim!" (*Let's do it*) kampaņām, Eiropas atkritumu samazināšanas nedēļu un gaidāmo Eiropas sakopšanas dienu; atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas izmēģinājuma projektu MARELITT, lai četras Eiropas reģionālās jūras atbrīvotu no atkritumiem un mazinātu jūrā esošo plastmasas atkritumu ietekmi uz vidi, veselību un ekonomiku un to sociālo ietekmi; iesaka Komisijai pastieidzināt dialogu ar trešām valstīm, piemēram, tām, kuru teritoriālajos ūdeņos ietilpst Melnā jūra, lai efektīvāk risinātu problēmu, kas saistīta ar plastmasas atkritumu piesārņojumu jūrā;

14. uzsver, ka pirms jaunu vides, ekoinovāciju, atkritumu apsaimniekošanas un bioekonomikas politikas iniciatīvu izstrādes ES līmenī ir jāveic visaptverošs ietekmes novērtējums, tostarp par sociālo ietekmi un darba tirgus iespējām, jo īpaši attiecībā uz darbvietu radīšanas potenciālu un nepieciešamību ieviest sākotnējo apmācību un profesionālo apmācību "zaļo" darbvietu veidošanai;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

15. atgādina, ka dalībvalstīm, cenšoties līdzsvarot ekonomiskos un vides jautājumus, būtu jāatbalsta iniciatīvas, kas veicina attīstību tādās nozarēs, kurās ir visaugstākais pienācīgas nodarbinātības potenciāls un kuras jo īpaši palīdz pārejā uz ilgtspējīgu ekonomiku un ilgtspējīgu kvalitatīvu darbvietu izveidē no resursiem mazāk atkarīgā ekonomikā atbilstīgi stratēģijai "Eiropa 2020"; aicina vietējās un reģionālās iestādes saskaņot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu ar vides aizsardzības uzdevumiem un mērķiem, lai sasniegtu vairākus mērķus vienlaicīgi un veicinātu "zaļo" darbvietu izveidi;

16. uzskata, ka darba tirgus nākotnes vajadzību, kā arī kompetenču vajadzību apzināšana ir ļoti svarīga; uzsver, ka ir jāizstrādā stratēģijas, lai panāktu atbilstību starp darbinieku kompetencēm un darba tirgus vajadzībām nākotnē; šajā sakarībā uzsver — lai risinātu grūtības, ko rada pāreja uz ekonomiku ar zemu resursu izmantošanas intensitāti, ir nepieciešams atbilstīgs apmācības un prasmju līmenis, jo tikai tad ekoinovācijas piedzīvos uzplaukumu un ES tiesību akti atkritumu apsaimniekošanas jomā tiks pareizi īstenoti; iesaka dalībvalstīm iekļaut aprites ekonomikas modeli savās profesionālās apmācības programmās; norāda, ka apmācība var uzlabot priekšstatus par darbu otrreizējās pārstrādes jomā, kā arī var palīdzēt veicināt personāla noturību un prakses izveidi veselības aizsardzības un darba drošības jomā; šajā sakarībā atgādina, ka, veicinot profesionālo apmācību un apmācību darba vietās, Eiropas Sociālajam fondam būtu jāpalīdz apmierināt pieprasījumu pēc ilgtspējīgām kvalitatīvām darbvietām rūpniecībā ar zemāku resursu izmantošanas intensitāti atbilstīgi "Sociālo investīciju paketei", ar kuru Komisija iepazīstināja 2013. gada februārī.

17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0017

Reģionālu zīmolu izveide

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra rezolūcija par reģionālu zīmolu izveidi — virzība uz paraugpraksi lauku ekonomikā (2013/2098(INI))

(2016/C 482/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. pantu un turpmākos pantus, kuros noteikts ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķis un precizēti strukturālie finanšu instrumenti, kas jāizmanto šā mērķa sasniegšanai,
 - ņemot vērā LESD 39. pantu, kurā noteikti kopējās lauksaimniecības politikas mērķi,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Transporta un tūrisma komitejas un Lauku attīstības komitejas atzinumus (A7-0456/2013),
- A. tā kā jēdziens “teritoriālā attīstība” pēdējos gados ir ieguvis lielāku nozīmi, it īpaši pēc tam, kad Lisabonas līgumā tika iekļauta skaidrāka atsauce uz to;
- B. tā kā Eiropas lauku attīstības politika, kas ir KLP otrais pīlārs, tika oficiāli atzīta saistībā ar Darba kārtības 2000 reformu; tā kā ar šo reformu lauku attīstības politikai tika piešķirts statuss, kas pārsniedz sociālās un strukturālās politikas statusu, kuru lauksaimniecības tirgos īsteno tikai kā palīgpolitiku;
- C. tā kā nākamajā reģionālās politikas pamatregulā dalībvalstis tiek aicinātas izmantot integrētu plānošanu, lai panāktu saistībā ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Eiropas Sociālā fonda, Kohēzijas fonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (un Eiropas Zivsaimniecības fonda) īstenoto daudzgadu programmu lielāku saskaņotību, izmantojot vienotu stratēģisko satvaru, kurš novērs finansējuma dublēšanos un iniciatīvu pārklāšanos, kura mērķis ir sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus un kurš ir izveidots ar partnerības līgumu, ko dalībvalstis sagatavojušas sadarbībā ar ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem; tā kā līdz ar to teritoriālās attīstības pasākumi un iniciatīvas, it īpaši tās, kas attiecas uz lauku teritorijām, būtu jāietver globālā un starpnozaru pieejā;
- D. tā kā robeža starp jēdzieniem “pilsētu” un “lauku” kļūst arvien neskaidrāka un paplašinās piepilsētu lauksaimniecība; tā kā ir svarīgi, lai papildus lauku attīstības politikai arī reģionālā politika tiktu vērsta uz lauku teritorijām, lai tur atbalstītu inovatīvus un attīstību veicinošus projektus;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- E. tā kā lauku attīstības instrumenti, kas dalībvalstīm ir pieejami saskaņā ar spēkā esošo lauku attīstības regulu, dalībvalstīm un to reģioniem sniedz daudzas attīstības iespējas un tā kā budžeta līdzekļu trūkuma dēļ pašreizējās lauku attīstības programmās šīs iespējas netiek pilnībā izmantotas;
- F. tā kā regula lauku attīstības plānošanai laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam paplašinās dalībvalstīm pieejamo pasākumu klāstu, piemēram, augstas kvalitātes pārtikas produktu ražošanas atbalsta pasākumus, pasākumu teritoriālo dalībnieku sadarbības veicināšanai, lai pilnībā izmantotu resursus, nodrošinot augstas kvalitātes preces un pakalpojumus, ražotāju organizāciju stiprināšanu un pasākumus, kas attiecas uz inovācijām un ekonomikas diversifikāciju lauku teritorijās;
- G. tā kā primāro ražotāju labāka integrācija pārtikas aprītē, izmantojot kvalitātes shēmas, noieta veicināšanu vietējos tirgos un īsas piegādes ķēdes, tika noteiktas kā prioritātes lauku attīstībai 2014.–2020. gadā;
- H. tā kā attiecībā uz lauku attīstību LEADER pieeja visvairāk atbilst sadarbības jēdzienam, paredzot dažādu dalībnieku iesaistīšanu, tomēr vienlaikus galveno uzmanību joprojām pievēršot lauksaimniecībai, un tā kā iesaistītie dalībnieki varētu īstenot kopīgu uz nozari balstītu teritoriālu projektu, cenšoties uzsvērt attiecīgajai viendabīgajai teritorijai raksturīgās iezīmes un tās paraugpraksi;
- I. tā kā saskaņā ar lauku attīstības programmām piešķiramā atbalsta piešķiršanas kārtība un veids būtu jāatstāj dalībvalstu vai — ja tās izvēlas reģionālo plānošanu — to reģionu ziņā; tā kā dalībvalstis var labāk vēltīt pienācīgu uzmanību šādām programmām valsts vai reģionālā līmenī;
- J. tā kā, lai veicinātu sadarbību dažādās teritorijās un, pamatojoties uz kopīgu projektu, pilnībā izmantotu katras teritorijas potenciālu, var izmantot metodes, lai ar vienotu pieeju palīdzību mobilizētu un iesaistītu visus attiecīgos publiskā un privātā sektora dalībniekus neatkarīgi no līmeņa, kurā tie darbojas, un tāpēc īpaša uzmanība šajā īpašajā gadījumā būtu jāpievērš vietējo attīstības apvienību, ražotāju apvienību un kooperatīvu nozīmei, kuri var darboties kā privilēģēti partneri, lai piekļūtu vietējiem, reģionāliem, valsts un starptautiskiem tirgiem;
- K. tā kā sekmīgi īstenotas un visaptverošas lauku attīstības programmas var konkrēti labvēlīgi ietekmēt nodarbinātības līmeni un uzņēmumu konkurētspēju lauku teritorijās un tādējādi samazināt bezdarba risku vai risku, ka zemo ienākumu dēļ lauku iedzīvotāji dzīvo galējā nabadzībā;
- L. tā kā teritoriālie izcilības zīmoli, koordinējot augstas kvalitātes preču (gan pārtikas, gan nepārtikas preču) un pakalpojumu kopumus, kas ir savstarpēji cieši saistīti un kas ietver katrai teritorijai raksturīgās iezīmes un it īpaši tās mantojumu (vēsturisko, kultūras, ģeogrāfisko utt.), var veicināt teritoriālās ekonomikas noturību un attīstību, it īpaši vismazāk aizsargātajos reģionos, kalnu reģionos un tālākajos reģionos; tā kā apvienotas kopumos šīs preces un pakalpojumi ir unikālas un rada ieņēmumus teritoriālā līmenī, paverot jaunas iespējas vietējos un starptautiskos tirgos, kā arī var darboties kā faktors tūristu piesaistīšanai reģioniem; tā kā šo teritoriālo zīmolu mērķis ir noteikt teritorijas, kas ir sadarbojušās, lai izveidotu kopīgas partnerības un panāktu sinerģiju nolūkā ilgtermiņā izmantot savus resursus, mudināt vietējos/reģionālos ražotājus un stimulēt savu ekonomiku, kas ir ļoti svarīgi pienācīgas dzīves kvalitātes nodrošināšanai laukos un lauku apgabalos un pilsētu līdzsvarotai attīstībai; tā kā šos zīmolus nevajadzētu jaukt ar pārtikas produktu jomā izmantotiem kvalitātes marķējumiem (aizsargātiem cilmes vietas nosaukumiem (ACVN), aizsargātām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm (AĢIN) un garantētām tradicionālajām īpatnībām (GTĪ)), kurus tie pilnībā papildina, nevis ir nesaderīgi ar tiem; tā kā teritoriālajiem izcilības zīmiem būtu jāveicina šo shēmu izmantošanas gan ES, gan ārpus tās un jāpalīdz uzlabot lauku ekonomikas konkurētspēju, vienlaikus paverot nodarbinātības iespējas;
- M. tā kā aizsargātu cilmes vietas nosaukumu un aizsargātu ģeogrāfisko izcelsmes norāžu sistēma ir efektīva, jo tā būtiski sekmē lauku un teritoriālo attīstību, radot un sadalot pievienoto vērtību, kolektīvi darbojoties ražotājiem un visām iesaistītajām pusēm un popularizējot attiecīgo reģionu vietējos, reģionālos un starptautiskos tirgos; tā kā tāpēc reģionālajiem zīmiem nekādā gadījumā nevajadzētu aizstāt vai jebkādā veidā apdraudēt ACVN un AĢIN sistēmu;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- N. tā kā pasākumi, ar kuriem veicina un atbalsta izejvielu ieguves sektora un pakalpojumu sektora mijiedarbību vietējā un reģionālā līmenī, varētu nodrošināt ilgtspējīgu lauksaimniecības un tūrisma nozares attīstību Eiropas Savienībā;
- O. tā kā ir jāizveido un jāizmanto efektīvs tirgvedības instruments, lai palīdzētu veicināt reģionālo produktu konkurētspēju, iedrošinātu vietējos ražotājus un sekmētu reģionālās identitātes attīstību ne tikai lauksaimniecībā, bet arī citās jomās,
1. atzinīgi vērtē integrēto pieeju teritoriālajai attīstībai, kas izklāstīta regulā par Eiropas fondu vienoto stratēģisko satvaru; atzīmē — lai nodrošinātu saskaņotību, ilgtspējīgu un līdzsvarotu lauku attīstību, dažādie Eiropas fondi ir jākoordinē un jāizmanto saskaņoti;
 2. atzīmē, ka teritoriālā attīstība ir skaidri minēta kā viens no KLP mērķiem, kas papildina pārējos divus mērķus, proti, pārtikas nodrošinājumu un dabas resursu ilgtspējīgu pārvaldību un cīņu pret globālo sasilšanu;
 3. uzsver, ka lauksaimniecības reģioniem ir daudzfunkcionāla loma, kas saistīta ne tikai ar lauksaimniecības attīstību, bet arī ar citām ekonomiska un sociāla rakstura darbībām vietējās veiktspējas palielināšanai, uzlabojot prasmes un zinātību un ieguldot visu vietējo aktīvu un vērtīgā un apslēptā potenciāla un resursu precīzā noteikšanā un izmantošanā;
 4. atzinīgi vērtē kopienas virzītas vietējās attīstības koncepciju un aicina dalībvalstis īstenot šo koncepciju un likvidēt jebkādas šķēršļus šai īstenošanai ministrijās un citās administratīvajās institūcijās, kas iesaistītas šīs inovatīvās pieejas pārvaldībā; uzsver, ka administratīvajām procedūrām nevajadzētu būt sarežģītām un tām nevajadzētu radīt papildu izmaksas dalībvalstu kompetentajām iestādēm;
 5. aicina dalībvalstis un to reģionālās iestādes popularizēt dinamiskākus uz līdzdalību balstītas pārvaldības veidus, kas ļautu īstenot kopējus teritoriālās attīstības projektus, kuri var aptvert visas ekonomikas nozares, tostarp tūrismu, un lauksaimniecības nozarē — pārtikas un nepārtikas ražošanas nozares, piemēram, reģionālās piegādes ķēdes projektus (attiecībā uz īsajām piegādes ķēdēm, pārtikas ķēdēm, vietējām lopkautuvēm, metāna ražošanu, īstenojot lauksaimniecības biomasas projektus, zaļo ķīmiju, biomateriāliem utt.), īpašu uzmanību pievēršot mikrouzņēmumiem un darbību sākošiem uzņēmumiem, pamatojoties uz katras teritorijas mantojumā identificētās un uzrādītās identitātes pakāpenisku atzīšanu; atzīmē, ka šo pārvaldības veidu pamatā ir sarežģītas partnerības starp dalībniekiem un institūcijām un to darbu var koordinēt atbilstoši teritoriālās izcilības zīmola jēdzienam; tādēļ aicina dalībvalstis izveidot platformu paraugprakses apmaiņai, it īpaši izmantojot instrumentus, ko sniedz LEADER pieeja lauku attīstības programmām;
 6. norāda, ka vietējo dalībnieku ciešāka koordinācija varētu palīdzēt stiprināt lauku ekonomiku, it īpaši neaizsargātākajos reģionos, tostarp kalnu reģionos un tālākajos reģionos; uzsver, ka teritorijas varētu gūt labumu no labākas organizācijas, lai identificētu to resursu (tostarp apslēpto resursu) pilnīgo potenciālu visu to dalībnieku interesēs, kurus saista savstarpējā atkarība un solidaritāte (piemēram, dalībnieki, kas ir iesaistīti lauksaimniecības nozarē, roku darbā un amatniecībā, tūrisma un mantojumā, tostarp ražotāju organizācijas, apvienības un tirdzniecības palātas u. c.); atzīmē, ka šīs stratēģiskās koordinēšanas mērķis ir iegūt resursus, iekļaujot uz nozari balstītu vai vienas nozares pieeju un ejot tālāk par šādu pieeju un tā vietā prasot izmantot tādas teritoriālās pieejas, kas rada jaunus ieņēmumus teritoriālā līmenī ar tādu papildu preču un pakalpojumu kopumu tirgošanas palīdzību, kuri atspoguļo katras teritorijas raksturīgās iezīmes; šajā sakarībā norāda, ka šī teritoriālā pārvaldība stingri atbalsta darbvieta izveidi, attīstību un uzlabošanu, lai popularizētu lauksaimniecības un pārtikas produktus, kas ietilpst pašreizējās kvalitātes shēmās, kuru pamatā ir intelektuālā īpašuma aizsardzība, un vienlaikus arī augstas kvalitātes pakalpojumus (kuri Eiropā nav oficiāli atzīti), veicinot lauksaimniecības produktu un pakalpojumu savstarpēju popularizēšanu, un visām iesaistītajām pusēm demonstrējot solidaritāti, lai tiktu popularizētas visas attiecīgā apgabala vietējās preces un pakalpojumi;
 7. atzīmē — lai gan teritoriāla kvalitātes zīmola mērķis ir veicināt teritoriālās vērtības radīšanu, cenšoties ietvert produktus un pakalpojumus no identitātes un sociālās atbildības perspektīvas, un, veidojot vienotu kopumu un sinerģiju, papildināt pašreizējās ar cilmes vietu saistītās lauksaimniecības pārtikas produktu kvalitātes marķējuma shēmas, — minētā teritoriālā zīmola piešķiršana ir kas vairāk, jo tā attiecas uz visiem produktiem, precēm un pakalpojumiem attiecīgajā teritorijā un uz pārvaldības modeli, ko attiecīgajā teritorijā izmanto uzņēmumi, institūcijas un vietējie dalībnieki;

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

8. uzsver, ka ir jāveicina dažādu reģionu apvienošanās veidi un starpnozaru partnerība, lai tie būtu konkurētspējīgi; atzīst pārstāvju organizāciju, piemēram, apvienību, lomu reģionālā, valsts un Eiropas līmenī, jo tās nodrošina reģionālo zīmolu popularizēšanu un veicina un stiprina reģionu pieaugošo atpazīstamību; prasa lielāku uzmanību pievērst reģionālu zīmolu izveides iniciatīvām kā iespējamam kopīgam Eiropas teritoriālās sadarbības un Eiropas finansēšanas iniciatīvu tematam un kā instrumentam, kas būtu ieguldījums reģiona konkurētspējas ilgtermiņa dzīvotspējā;

9. uzskata, ka reģionālajam kvalitātes zīmolam ir jāpalīdz saglabāt Eiropas kā augstas kvalitātes tūrisma galamērķa tēlu, balstoties uz dažādiem reģionālā tūrisma veidiem, piemēram, lauku tūrismu, agrotūrismu, ekotūrismu un gastronomisko tūrismu, kā arī rūpniecisko, vēsturisko, dabas un kultūras mantojumu, tostarp velomaršrutiem, kas būtu apvienojami ar sabiedrisko transportu; uzsver, ka pakalpojumu nozarē pašlaik nav ar konkrētu vietu saistīta Eiropas zīmola, kas patērētājam ļautu identificēt kvalitatīvu tūrisma produktu; šajā sakarībā iesaka piedalīties ar kvalitāti saistītas dinamikas ieviešanā tūrisma nozarē, it īpaši attiecībā uz lauku tūrismu un mazajiem uzņēmumiem; uzskata, ka tas varētu palīdzēt rast alternatīvu tradicionālajām nozarēm, tādām kā lauksaimniecība un lopkopība; uzskata, ka ikvienam ar konkrētu teritoriju saistītam kvalitātes zīmolam ir jāatspoguļo kvalitāti garantējošu specifiku kopums un, to piešķirot, ir jārespektē esošie zīmoli, piemēram, pārtikas produktu nosaukumi, un jābalstās uz tiem, novēršot jebkādu to sajaukšanu ar lauksaimniecības produktiem, kam ir ES kvalitātes marķējums;

10. uzskata, ka tādas iniciatīvas kā Eiropas izcilāko tūrisma galamērķu tīkls (*EDEN*), pateicoties mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu potenciālam, veicina konkurētspēju un ilgtspējīgu un augstas kvalitātes tūrisma reģionā un sekmē vietējo institūciju iesaistīšanos, partnerību veidošanu un reģionālā kvalitātes zīmola izveidē iesaistīto dalībnieku diversifikāciju; aicina Komisiju dažādus ar laukos īstenojamām darbībām saistītus tūrisma veidus iekļaut attiecīgos pasākumos un programmās, piemēram, *EDEN*, *Calypso* utt.; uzsver, ka lauku tūrisma darbības ir jāatbalsta ar konkrēti šim mērķim paredzētām iniciatīvām un programmām;

11. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka nākamajās lauku attīstības programmās tiek paredzēti atbilstoši pasākumi un pietiekami līdzekļi, lai sekmētu labu pārvaldību un noturīgus teritoriālās pārvaldības veidus, izstrādājot un pastiprinot šādus uz kolektīvām darbībām balstītus pasākumus: jaunajās lauku attīstības regulās paredzētie pasākumi, kas saistīti ar sadarbību (tostarp ar ilgtspējīgas ražošanas sistēmām), koordināciju, apmaiņu, tīklošanu, inovācijām, apmācību, ražotāju grupām, popularizēšanu, informēšanu un ieguldījumiem; aicina *LEADER+* programmā paredzētās vietējās rīcības grupas sniegt nepieciešamo atbalstu, lai izveidotu sadarbības tīklus starp vietējiem un reģionāliem ražotājiem, pakalpojumu sniedzējiem un kultūras iestādēm, piemēram, universitātēm, bibliotēkām un pētniecības centriem, lai teritoriju kultūras un vēstures aspektus varētu apvienot reģionālos zīmos, kas ļautu izveidot ilgstošas saiknes starp apmācību, pētniecību un ražošanu, tādējādi radot arī stabilas darbvietas;

12. uzstāj uz to, ka minētajām programmām būtu jāaptver dažādi sektori, tomēr atturoties piešķirt īpašu nozīmi lauksaimniecībai, un ka šīs programmas būtu jāizvērtē vadošajām iestādēm, kas ir atbildīgas par attīstības plāniem;

13. aicina Komisiju atbalstīt dalībvalstu centienus jaunu pārvaldības veidu atzīšanā un veicināšanā lauku teritorijās saistībā ar teritoriālās izcilības zīmolu izveidi, izmantojot KLP reformā paredzētos instrumentus, piemēram, Savienības iniciatīvu *LEADER*, tehnisko palīdzību un tīklu veidošanas instrumentus, Eiropas inovāciju partnerību, Eiropas lauku attīstības tīklu un visus pārējos instrumentus un līdzekļus, kas var izrādīties nepieciešami; šiem jaunajiem Eiropas teritoriālās sadarbības veidiem ir jābalstās uz objektīvu reģionālās sinerģijas novērtējumu, ņemot vērā sociālos, ekonomikas un vides aspektus, ilgtspējību, to ekonomisko un sociālo dalībnieku (arī tūrisma nozares dalībnieku) dažādību, kuri ir iesaistīti reģionālās identitātes popularizēšanā, un to īpašo preču un pakalpojumu kopumu, kurus ir iespējams attīstīt katrā attiecīgajā teritorijā, lai radītu un saglabātu pievienoto vērtību;

14. uzskata, ka šo jauno sadarbības veidu kontekstā dalībvalstīm būtu jāspēj izmantot visus lauku attīstības pasākumus, kas saistīti ar pārtikas produktu kvalitātes politiku, lai it īpaši attīstītu tirdzniecību vietējos tirgos un īsās piegādes ķēdes un uzlabotu ilgtspējību, kā arī zināšanas par ražošanas metodēm, vienlaikus pilnībā ievērojot ES noteikumus un neskarot, neapdraudot un nevājinot pašreizējās Savienībā izveidotās kvalitātes shēmas, piemēram, aizsargātus cilmes vietas

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

nosaukumus (ACVN), aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes (AĢIN) un garantētas tradicionālās īpatnības (GTĪ); uzskata, ka lauksaimniecības pārtikas nozarē teritoriālo izcilības zīmolu izveidei vajadzētu būt saistītai ar ACVN, AĢIN un GTĪ kvalitātes shēmu popularizēšanu, ja tādi ir, vai pretējā gadījumā — to radīšanu; ņemot vērā daudzo marķējumu un reģionālo zīmolu izplatīšanos pārtikas produktu jomā Eiropā, aicina Komisiju sagatavot to zīmolu sarakstu, kam ir īpašas ģeogrāfiskās iezīmes, lai novērstu iespējamu negatīvu ietekmi uz kvalitātes shēmām; uzstāj uz to, ka būtu skaidri jādefinē reģionālā zīmola jēdziens, ņemot vērā veiksmīgo pieredzi saistībā ar jau izveidotajiem kvalitātes marķējumiem (ACVN, KCVN un AĢIN), un ka būtu jāizstrādā koordinētas stratēģijas, lai novērstu dublēšanos un pārklāšanos, izmantojot vienotu pieeju, kas balstītos uz ES līmenī noteiktu satvaru;

15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0022

ES un ASEAN turpmākās attiecības**Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra rezolūcija par ES un ASEAN turpmākajām attiecībām (2013/2148(INI))**

(2016/C 482/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā attiecību ar ASEAN galveno tiesisko regulējumu, proti, 1980. gada martā parakstīto ASEAN un EEK sadarbības nolīgumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā pašreizējās sarunas un/vai septiņu partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un ASEAN dalībvalstīm, proti, Bruneju Darusalamu, Indonēziju, Malaiziju, Filipīnām, Singapūru, Taizemi un Vjetnamu, noslēgšanu,
- ņemot vērā sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumiem (BTN) ar Malaiziju, Taizemi un Vjetnamu un ES un Singapūras BTN noslēgšanu,
- ņemot vērā 2003. gada jūlijā pieņemto ES stratēģiju “Jauna partnerība ar Dienvidaustrumu Āziju” (COM(2003)0399), kurā par galvenajām prioritātēm noteiktas ciešākas reģionālās tirdzniecības un ieguldījumu attiecības ar ASEAN, kā arī dialogs īpašās politikas jomās,
- ņemot vērā septīto Āzijas un Eiropas Parlamentārās partnerības (ASEP) augstākā līmeņa sanākumi un ASEAN 22. augstākā līmeņa sanākumi,
- ņemot vērā 2007. gada martā pieņemto Nirnbergas deklarāciju par ES un ASEAN ciešāku partnerību un 2007. gada novembrī pieņemto rīcības plānu,
- ņemot vērā Bandarseribegavanas rīcības plānu ASEAN un ES ciešākas partnerības stiprināšanai (2013–2017), ko pieņēma Brunejā Darusalamā 2012. gada 27. aprīlī,
- ņemot vērā Eiropas Savienības pievienošanos Līgumam par draudzību un sadarbību Dienvidaustrumu Āzijā (TAC) 2012. gada 12. jūlijā Pnompenā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas un Āzijas 9. augstākā līmeņa sanākumi (ASEM), kas notika 2012. gada novembrī Vjentsjanā, Laosā,
- ņemot vērā Āzijas un Eiropas fondu (ASEF), ko nodibināja 1997. gada februārī, lai nodrošinātu nevalstiska dialoga forumu,
- ņemot vērā ASEAN un ES Reģionālās integrācijas atbalsta programmu (APRIS), ASEAN Reģionālās integrācijas atbalsta programmu (ARISE) un Reģionālo ES un ASEAN dialoga instrumentu (READI) politikas saskaņošanas atbalstam un ar tirdzniecību nesaistītu nozaru regulējumam,
- ņemot vērā ES un ASV 2012. gada 12. jūlija kopīgo paziņojumu par Āzijas un Klusā okeāna reģionu,
- ņemot vērā to, ka 1967. gada 8. augustā tika nodibināta Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācija (ASEAN),
- ņemot vērā ASEAN ekonomiskās kopienas plānu, par kuru vienojās 2007. gadā, un 2008. gadā pieņemto ASEAN hartu,
- ņemot vērā 2012. gada 18. novembra pirmo ASEAN Cilvēktiesību deklarāciju, ASEAN Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos (AICHR) izveidi un 2013. gada 8. maijā notikušo pirmo dialogu starp AICHR un jaunieceļto Eiropas Savienības (ES) īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos *Stavros Lambrinidis*,

⁽¹⁾ OV C 85, 8.4.1980., 83. lpp.

⁽²⁾ OV L 154, 15.6.2012., 1. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

- ņemot vērā ASEAN 14. augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2009. gadā, kā arī ASEAN (ekonomiskās) kopienas, ASEAN politiskās drošības kopienas un ASEAN sociālās un kultūras kopienas vienotā tirgus ceļveža izstrādi,
- ņemot vērā ASEAN 22. augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2013. gada 24. un 25. aprīlī Brunejā,
- ņemot vērā Austrumāzijas 7. augstākā līmeņa sanākumi (EAS), kura notika 2012. gada 20. novembrī Pnompenā un kurā piedalījās 17 ASEAN valstu vadītāji, valstu vadītāji no Ķīnas, Japānas un Dienvidkorejas (ASEAN+3), Indijas, Austrālijas un Jaunzēlandes (ASEAN+6), kā arī Amerikas Savienoto Valstu prezidents,
- ņemot vērā ASEAN Nolīgumu par katastrofu pārvarēšanu un reaģēšanu ārkārtas situācijās (AADMER),
- ņemot vērā ASEAN sociālās labklājības un attīstības ministru 8. sanāksmes kopīgo paziņojumu, kas tika pieņemts 2013. gada 6. septembrī Pnompenā, gatavojoties 2013. gada oktobrī plānotajai ASEAN augstākā līmeņa sanāksmei, un tajā ietvertu norādi, ka pieeja sociālā nodrošinājuma pakalpojumiem ir cilvēka pamattiesības,
- ņemot vērā Parlamenta nesenās rezolūcijas par ASEAN dalībvalstīm, jo īpaši 2013. gada 11. septembra rezolūciju par ES un Malaizijas partnerības un sadarbības nolīgumu⁽¹⁾, 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par rohinu tautības musulmaņu stāvokli⁽²⁾, 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu⁽³⁾, 2013. gada 18. aprīļa rezolūciju par Vjetnamu, jo īpaši vārda brīvību šajā valstī⁽⁴⁾ un 2013. gada 7. februāra rezolūciju par Laosu — *Sombath Somphone* lieta⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta nesenās rezolūcijas par ASEAN dalībvalstīm, jo īpaši 2011. gada 17. februāra rezolūciju par Taizemes un Kambodžas robežincidentiem⁽⁶⁾, 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par Indonēziju, tostarp uzbrukumiem minoritātēm⁽⁷⁾, 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Birmu — vēlēšanu norise un opozīcijas līderes *Aung San Suu Kyi* atbrīvošana⁽⁸⁾, 2010. gada 20. maija rezolūciju par stāvokli Birmā/Mjanmā⁽⁹⁾, 2010. gada 20. maija rezolūciju par stāvokli Taizemē⁽¹⁰⁾, 2009. gada 26. novembra rezolūciju par stāvokli Laosā un Vjetnamā⁽¹¹⁾ un 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Birmas bēgļu stāvokli Taizemē⁽¹²⁾,
- ņemot vērā dokumentu “Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipi — ANO programmas “Aizsargāt, ievērot un labot” īstenošana”, ko ANO Cilvēktiesību padome pieņēma 2011. gada 16. jūnijā,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0441/2013),

A. tā kā ASEAN pašlaik ir viena no vissvarīgākajām jaunajām reģionālajām organizācijām pasaulē ekonomikas attīstības un ģeopolitikas kontekstā;

B. tā kā ar ASEAN hartu, ko parakstīja 2007. gada novembrī, tiek izveidots ASEAN juridiskas personas statuss, kā arī tiesiskais regulējums un iestāžu sistēma, tostarp Pastāvīgo pārstāvju komiteja (CPR), kas atbalsta un koordinē ASEAN darbu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0367.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0286.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0245.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0189.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0058.

⁽⁶⁾ OV C 188 E, 28.6.2012., 57. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 201. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 120. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 154. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 152. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 76. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 144. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

- C. tā kā ASEAN ekonomiskās kopienas mērķis ir līdz 2015. gadam izveidot iekšējo tirgu 600 miljoniem cilvēku, kas padarīs ASEAN, tās konkurētspējīgos ekonomikas dalībniekus un strauji augošo iekšējo pieprasījumu līdzvērtīgu citiem lielajiem pasaules tirgiem, piemēram, ES, Amerikas Savienotajām Valstīm, Ķīnai, Japānai un Indijai, kā arī par spēcīgu ekonomisko partneri reģionālajā un starptautiskajā tirgū; tā kā dažas ASEAN dalībvalstis šajā procesā saskarsies ar grūtībām konkurētspējas, sociālās stabilitātes un integrācijas procesa sociālo aspektu stiprināšanas un pilnveidošanas jomā;
- D. tā kā ASEAN dalībvalstu ekonomikas pārstrukturēšanas centieni pēc 1997. gada Āzijas finanšu krīzes ir palīdzējuši tām kopumā izrādīt labu pretestību pašreizējai pasaules ekonomikas krīzei,
- E. tā kā 1993. gadā tika izveidots ASEAN Reģionālais forums (ARF), lai sekmētu dialogu un konsultācijas par politikas un drošības jautājumiem un veicinātu uzticību un preventīvo diplomātiju Āzijas un Klusā okeāna reģionā;
- F. tā kā pēdējā ASEAN augstākā līmeņa sanāksmē tika izplatīts aicinājums atbrīvot Korejas pussalu no kodolieročiem un kodolvalstis tika mudinātas pievienoties Līguma par Dienvidaustrumu Āzijas no kodolieročiem brīvo zonu protokolam; tā kā augstākā līmeņa sanāksmē tika pārrunāta arī iespēja, ka nākotnē Austrumtimora varētu pievienoties ASEAN;
- G. tā kā Ķīna paplašina ekonomiskās saiknes ar Dienvidaustrumu Āzijas valstīm; tā kā dažas ASEAN valstis ir pastiprinājušas sadarbību ar ASV jūras drošības jomā; tā kā Krievija uzskata Āziju par savas starptautiskās stratēģijas svarīgu daļu; tā kā ASEAN valstīm joprojām ir liela nozīme reģiona miera un stabilitātes saglabāšanā; tā kā gan ES, gan ASEAN uztrauc neatrisinātie teritoriālie konflikti Dienvidķīnas jūrā un tām ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt mieru, stabilitāti un starptautisko tiesību aktu, jo īpaši ANO Hartas un ANO 1982. gadā pieņemtās Jūras tiesību konvencijas, ievērošanu; atbalsta 2012. gada jūlijā pieņemtos sešu punktu principus par Dienvidķīnas jūru un 2011. gadā pieņemtās vadlīnijas attiecībā uz deklarācijas par pušu rīcību Dienvidķīnas jūrā īstenošanu, kurās tiek mudināts panākt risinājumu mierīgā ceļā;
- H. tā kā ASEAN cilvēktiesību deklarācijā noteikts, ka katra valsts var neatkarīgi izstrādāt savus tiesību instrumentus cilvēktiesību aizsardzībai, lai arī uz reģionu attiecas vispārēja vienota sistēma cilvēktiesību aizsardzībai;
- I. tā kā 2013. gada 8. novembrī taifūns "Haijan" nodarīja postījumus Filipīnās, iznīcinot veselas pilsētas, nogalinot līdz šim vēl nekonstatētu skaitu — iespējams, tūkstošiem — iedzīvotāju un atstājot bez pajumtes miljoniem cilvēku; tā kā šī vētra, kas ir spēcīgākā uz sauszemes jebkad reģistrētā vētra, parādīja, kādu milzīgu apdraudējumu rada aizvien biežāk vērojami ekstrēmie laika apstākļi;
- J. tā kā augstais piesārņojuma līmenis, ko rada dūmi no reģionā notiekošajiem plašajiem mežu ugunsgrēkiem, nopietni ietekmē vidi un varētu izraisīt netradicionālu drošības apdraudējumu;
- K. tā kā Eiropas Savienībai un ASEAN ir kopīgs politisks mērķis, proti, labklājības, sadarbības un miera veicināšana savos reģionos un visā pasaulē;
- L. tā kā ES un ASEAN 2012. gada Bandarseribegavanas rīcības plāna mērķis ir pievērst lielāku stratēģisku uzmanību sadarbībai ASEAN trīs pilāru jomās, kā arī sadarbībai kultūras un attīstības jomā, un tā kā notiek regulāras tikšanās ministru un augstāko amatpersonu līmenī;
- M. tā kā, ņemot vērā pašreizējās sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumiem (BTN) starp ES un Malaiziju, Taizemi un Vjetnamu, kā arī noslēgto ES un Singapūras BTN un reģionu BTN ilgtermiņa mērķus, ir vēl steidzamāk jāizveido aptverošā politikas sistēma ar ASEAN partneriem,

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

1. uzskata, ka ASEAN kā lielai reģionālai un pasaules ekonomikas dalībnieci var būt liela nozīme miermīlīgas daudzpusējas pasaules kārtības veicināšanā; vēlas, lai vēl vairāk tiktu pilnveidotas ASEAN institucionālās, ekonomiskās un politiskās spējas;
2. stingri mudina ASEAN turpināt politisko un ekonomisko integrāciju, jo īpaši vērienīgo plānu par ASEAN ekonomikas kopienas izveidi līdz 2015. gadam, ietverot tajā iekšējā darba tirgus liberalizāciju, kas radītu milzīgas priekšrocības visām iesaistītajām valstīm;
3. apsvēc ASEAN valstu vadītājus saistībā ar ievērojamo progresu reģionālās integrācijas jomā, ko vislabāk apliecina plānotā ASEAN ekonomikas kopienas izveide; uzskata, ka šīs pozitīvās norises ir jāpapildina, stiprinot parlamentāro dimensiju, un aicina ASEAN valstu vadītājus apsvērt iespēju hartā oficiāli atzīt ASEAN Parlamentārās asamblejas (AIPA) kā ASEAN neatņemamas sastāvdaļas nozīmi;
4. uzsver ASEAN reģiona lielo ekonomisko potenciālu un mudina ASEAN valstis un šo valstu un ārvalstu uzņēmumus, kas darbojas ASEAN valstīs, rīkoties saskaņā ar korporatīvās sociālās atbildības principiem, aktīvi ievērot SDO pamatstandartus nodarbinātības jomā un ANO pamatprincipus par uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām, veicināt atbilstīgas nodarbinātības aizsardzību un pienācīgu darba apstākļu pieejamību un radīt vidi, kas ir labvēlīgāka arodbiedrību attīstībai un darbībai; šajā sakarībā mudina Komisiju palīdzēt izstrādāt pasākumus starptautisko un vietējo tiesībsardzības spēju palielināšanai;
5. uzskata, ka ASEAN valstīm būtu jāvirzās uz jaunu integrējošu ekonomiskās un sociālās attīstības posmu, īpašu uzmanību pievēršot savu tautu cilvēktiesību, sociālo, darba un ekonomisko tiesību veicināšanai, lai nodrošinātu taisnīgāku un vienlīdzīgāku sabiedrību; uzskata — lai sasniegtu šo mērķi, tām būtu jāizmanto ekonomiskā stāvokļa uzlabošanās sociālās drošības un aizsardzības tīklu stiprināšanai; mudina arī ES uzlabot sadarbību cilvēktiesību jomā, lai sekmētu ASEAN Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos (AICHR) efektīvāku rīcību cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības jomā;
6. uzsver, ka ES un ASEAN ir kopīgas vērtības un kopīgas politiskas un ekonomiskas intereses, kuru turpmākajai attīstībai būtu jāpiešķir augsta prioritāte un kuras ir jāpilnveido līdz stratēģiskās partnerības līmenim; atzinīgi vērtē to, ka EĀDD, atzīstot šo attiecību lielo nozīmi, aktīvi apsver iespēju iecelt amatā ES delegācijas sakariem ar ASEAN vadītāju; sagaida, ka tādejādi tiks uzlabota ES delegāciju vadītāju ASEAN valstīs un ES dalībvalstu vēstniecību darbības koordinācija un tiks pastiprināta ES politiskā uzticamība un redzamība; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un Komisiju nākt klajā ar atjaunotu vispusīgāku stratēģiju attiecībā uz Dienvidaustrumu Āziju;
7. uzskata, ka ES un tās dalībvalstīm jāizstrādā kopīga un saskaņota pieeja attiecībā uz ASEAN reģionu, atbalstot un papildinot citai citu un tādejādi dodot iespēju ES nostiprināt savu ekonomisko un politisko klātbūtni šajā reģionā; uzskata, ka ir svarīgi uzlabot ES un dalībvalstu pārstāvju klātbūtni ASEAN reģionāla un valsts mēroga forumos;
8. iesaka Savienībai censties šo valstu iedzīvotājiem darīt zināmu, ka ārpolitikā tā darbojas kā regulatīvs spēks, kuras mērķis ir veicināt reģionālo integrāciju, īstenojot politisko dialogu, preferenču tirdzniecības nolīgumus un asociācijas nolīgumus;
9. ļoti atzinīgi vērtē sarunas par septiņiem partnerības un sadarbības nolīgumiem starp ES un septiņām atsevišķām ASEAN dalībvalstīm, kas kalpos kā pamats savstarpējo attiecību padziļināšanai, un uzsver to, ka ir svarīgi paātrināt sarunas ar pārējām ASEAN dalībvalstīm; prasa ātri ratificēt pašreizējos partnerības un sadarbības nolīgumus; tomēr uzskata, ka partnerības un sadarbības nolīgumiem ar atsevišķām valstīm nebūtu jāklūst par šķērslī ES un ASEAN vispārējās attiecībās;
10. atbalsta priekšlikumu stiprināt attiecību parlamentāro dimensiju; uzskata, ka oficiālas ES un ASEAN parlamentārās asamblejas izveide, tiklīdz rastos piemēroti apstākļi, ļautu ES un ASEAN dalībvalstu attiecībām pāraugt jaunā kvalitātē un arī nodrošinātu forumu daudzpusējai informācijas apmaiņai, lai visaptverošāk risinātu globālus jautājumus; ierosina arī izveidot saiknes starp Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteju un ASEAN Starpvaldību komisiju cilvēktiesību jautājumos (AICHR); uzskata, ka Parlamentārās demokrātijas veicināšanas birojs varētu sniegt palīdzību spēju veicināšanā ASEAN Parlamentārajai asamblejai (AIPA), lai pastiprinātu valstu parlamentu un AIPA nozīmi ASEAN;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

11. uzsver ieguvumus, ko dod kopīgu augsta līmeņa sanāksmju skaita palielināšana un savstarpēja sadarbība un sapratne daudzpusējos forumos, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas, SVF un PTO forumos;
12. uzsver, ka jānodrošina pastāvošo ES un ASEAN dialoga forumu — Eiropas un Āzijas sanāksmes (ASEM) un Āzijas un Eiropas Parlamentārās partnerības (ASEP) — pilnveide un turpmāka attīstība valstu un parlamentu līmenī;
13. atbalsta ASEAN centienus attiecībā uz savas vietas nodrošināšanu, neraugoties uz Ķīnas, Japānas un Amerikas Savienoto Valstu atšķirīgajām ekonomiskajām un drošības interesēm; vēlētos, lai ES būtu aktīva ASEAN politiskā partnere, meklējot nemilitārus risinājumus svarīgām drošības un ģeopolitiskajām problēmām un daloties ar ES pieredzi konfliktu novēršanā un risināšanā un ar robežām un teritoriju saistītu strīdu izšķiršanā, lai nodrošinātu mieru un reģionālo stabilitāti;
14. pauž bažas par neseno notikumu attīstību Dienvidķīnas jūrā un atzinīgi vērtē darbu, ko paveikusi Darba grupa attiecībā uz deklarācijas par pušu rīcību Dienvidķīnas jūrā īstenošanu, kuras mērķis ir rast mierīgu un savstarpēji izdevīgu risinājumu konfliktam par jūras robežām šajā teritorijā;
15. mudina Savienību veicināt reģionālās ģeopolitiskās spriedzes mazināšanu, veidojot ciešas attiecības ar ASEAN, kas nozīmētu konfliktu risināšanas mehānismu stiprināšanu;
16. norāda uz ASEAN dalībvalstu centieniem pirātisma apkarošanas jomā un atzinīgi vērtē līdz šim iesniegtos pozitīvos ziņojumus; uzsver, ka jūras ceļi šajā reģionā pasaules ekonomikas kontekstā ir ļoti svarīgi, sarežģīti un neaizsargāti, un uzskata, ka šim ar minēto reģionu saistītajam jautājumam ir vienmēr jābūt ES dienaskārtībā;
17. aicina Komisiju un EĀDD turpināt sniegt atbalstu ASEAN Sekretariāta un ASEAN iestāžu spēju veidošanas centieniem, pamatojoties uz ES pieredzi; ierosina, lai ASEAN reģionālās integrācijas atbalstam tiek turpināta ES programma (ARISE);
18. mudina atbalstīt reģiona kultūras jomas pārstāvju savstarpēju viesošanos un rosina dalībvalstis sekmēt to, ka valsts plašsaziņas līdzekļos un izglītības sistēmā tiek sniegta plašāka informācija par ASEAN reģionu, kā arī palielināt to klātbūtni šajā reģionā, izmantojot kultūras institūtus vai citus līdzekļus, jo tādējādi tiktu paplašinātas un pastiprinātas kultūras saiknes ar ASEAN valstīm un uzlabotas un popularizētas zināšanas citam par cita kultūru un dialogs kultūras jomā;
19. uzskata, ka ir vērts apsvērt “kultūras gada” organizēšanu, katru gadu izvēloties citu tematu, lai iepazīstinātu ASEAN dalībvalstis ar kādu no ES valstīm, kā arī tāpat iepazīstinātu Eiropu ar kādu no ASEAN valstīm;
20. atzinīgi vērtē to, ka ES pašlaik ir vairākuma ASEAN dalībvalstu lielākā zinātniskās sadarbības partnere, ierosina daudz aktīvāk veicināt Komisijas pētniecības un inovācijas programmu “Apvārsnis 2020” reģiona zinātniskajos institūtos;
21. uzsver jauniešu mobilitāti veicinošu apmaiņas programmu, piemēram, *Erasmus*, svarīgo nozīmi studentu un pētnieku starpkultūru sadarbībā starp ES un ASEAN augstākās izglītības iestādēm; ierosina izveidot ASEAN pētniecības centrus Eiropas universitātēs un ES pētniecības centrus — ASEAN universitātēs un paplašināt kopīga zinātniskā grāda ieguves iespējas; uzskata, ka ES jāpaplašina universitāšu programmas angļu valodā, lai atvieglotu Āzijas studentiem piekļuvi Eiropas universitātēm, un ka ES pētniekiem jāpalīdz pievienoties pētniecības programmām Āzijā, tostarp sadarbojoties ar ASEAN universitāšu tīklu (AUN);
22. ierosina, jo īpaši izmantojot jauno partnerības instrumentu, veikt pasākumus, lai padarītu intensīvāku regulāru apmaiņu un kopējus mācību procesus, piemēram, par daudz kultūru sabiedrību un demokrātiskām 21. gadsimta valsts struktūrām; uzsver nepieciešamību pievērst uzmanību minoritāšu tiesībām un veicināt dzimumu līdztiesību un iespēju nodrošināšanu sievietēm, kā arī uzlabot meiteņu un sieviešu dzīvi un sociālos un nodarbinātības standartus, tostarp aizliedzot piespiedu darbu un bērnu darbu, veicinot atbilstīgas nodarbinātības aizsardzību un pienācīgu darba apstākļu pieejamību, veidojot ilgtspējīgas un visaptverošas valsts labklājības sistēmas, juridiskās un drošības sistēmas, ekonomisko sadarbību un veicot citus atbilstīgus pasākumus;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

23. uzstāj, ka ir svarīgi pilnveidot cilvēku savstarpējo saziņu, un pauž atzinību par darbu, ko paveica Āzijas un Eiropas fonds (ASEF), kura galvenā funkcija ir izveidot abu reģionu pilsonisko sabiedrību sakarus; prasa, lai ES uzņemtos aktīvāku un nozīmīgāku institucionālo lomu, nevis būtu tikai vienkārša locekle;
24. lai radītu saiknes starp Eiropas un Āzijas reģioniem, aicina uzsākt pilsētu mērķsadarbības iniciatīvu, jo līdz šim ir notikuši tikai daži apmaiņas gadījumi;
25. ierosina ES paplašināt starpreģionālo sadarbību ar ASEAN saistībā ar katastrofu un krīžu novēršanu un pārvarēšanu, tādām nopietnām problēmām kā ilgtspējīga attīstība pārtikas drošības, resursu pārvaldības (tostarp ūdens un jūras resursu izmantošanas, tai skaitā Mekongas apakšreģionā), ieguldījumu lauksaimniecībā, sīkzemniekiem sniegtā atbalsta, urbanizācijas, pārkļājuma un transporta jomā, kā arī saistībā ar klimata pārmaiņām, atjaunojamo enerģiju, energoefektivitāti un pāreju enerģētikas jomā, tūrismu, pētniecību un inovāciju;
26. ņem vērā, ka ASEAN valstīs problēmas joprojām sagādā nabadzība un ka tā galvenokārt skar sievietes, personas ar zemu kvalifikāciju, lauku apvidus un etnisko vai reliģisko minoritāšu grupas; uzskata, ka tādēļ ir nepieciešams uzlabot labumu sadali un visos līmeņos veicināt sociālo taisnīgumu, un ka joprojām ir vajadzīga jauna ES stratēģija attīstības sekmēšanai un nevienlīdzības apkarošanai šajās valstīs, tostarp ar mikrokreditu palīdzību radot pieeju finansējumam; uzskata, ka minētajai stratēģijai jo īpaši vajadzētu būt balstītai uz šādiem principiem: attīstības politikas nostādņu saskaņotība, ilgtermiņa atbalsta efektivitāte, prioritātes piešķiršana sociālajām pamatvajadzībām un valstu ieinteresēto aprindu, tostarp valstu parlamentu, vietējo iestāžu, attīstības jomā strādājošu NVO un pilsoniskās sabiedrības, līdzdalība;
27. uzsver to, ka ES būtu jāpalīdz veidot ASEAN Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos spējas, kā arī jāsniedz tehniska palīdzība ASEAN Sieviešu un bērnu komitejai;
28. cer uz sadarbības pastiprināšanu un savstarpēju tuvināšanos tādos cilvēktiesību jautājumos kā vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvība, pulcēšanās un biedrošanās brīvība, tostarp saistībā ar arod biedrībām, un uzskata, ka gan ES, gan ASEAN ir jomas, kurās iespējams panākt uzlabojumus, piemēram, attiecībā uz izturēšanos pret migrantiem un minoritātēm;
29. paredz, ka, pārskatot ASEAN Starpvaldību komisijas cilvēktiesību jautājumos darba uzdevumus, radīsies iespēja palielināt minētās komisijas nozīmi; aicina ASEAN izstrādāt standartus un noteikumus, ar kuriem tiktu sekmēta tās Cilvēktiesību deklarācijas īstenošana; uzsver, ka ASEAN dalībvalstu saistības, kas noteiktas starptautiskos tiesību aktos, aizstāj jebkurus pretrunā esošos minētās deklarācijas noteikumus; ierosina, ka turpmāk būtu jāizveido arī tādi reģionālie mehānismi strīdu izšķiršanai un sankcijas cilvēktiesību pārkāpumu gadījumā, kas līdzinātos citos reģionos jau pastāvošiem mehānismiem un sankcijām, piemēram, Eiropas Cilvēktiesību tiesai; atbalsta ciešāku sadarbību kopēju cilvēktiesību jautājumu risināšanā;
30. mudina ES uzlabot tās palīdzību un sadarbību cīņā ar korupciju, cita starpā veicinot ANO Pretkorupcijas konvencijas ratificēšanu un īstenošanu;
31. mudina Komisiju aizvien sniegt palīdzību ASEAN valstīm, lai mazinātu atšķirības starp valstīm, un atbalstīt tās virzībā uz politisku, ekonomisku un institucionālu integrāciju reģionāla līmenī, pievēršot īpašu uzmanību vismazāk attīstītajām valstīm (Kambodžai, Laosai un Mjanmai);
32. mudina aktivizēt ES 2004. gada zemes politikas pamatnostādnes, lai novērstu zemes sagrābšanu; jo īpaši uzsver, ka līdzekļu devējiem būtu jāiesaistās zemes politikā, kas ir vērsta uz ģimenes maza mēroga lauksaimniecības modeļa aizsardzību un stiprināšanu;
33. izsaka atzinību par ASEAN dalībvalstu lēmumu noteikt ASEAN par no kodolieročiem brīvo zonu un uzskata, ka citām valstīm būtu jārikojas tāpat;
34. pauž bažas par vides politiku, jo īpaši saistībā ar nelikumīgu mežizstrādi, dedzināšanu un tās radīto smogu, kura būtiskā nelabvēlīgā ietekme izplatās arī aiz ASEAN robežām; pauž nožēlu par to, ka ES biodegvielas politikas rezultātā strauji pieaug eļļas palmu audzēšana, kuras dēļ trūcīgiem lauku iedzīvotājiem tiek atņemta zeme un/vai viņi tiek pret savu

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

gribu iekļauti eļļas palmu plantācijās; tādēļ uzskata, ka, piešķirot attīstības palīdzību, ir būtiski atbalstīt jaunattīstības valstu trūcīgo iedzīvotāju tiesības uz zemes resursiem; mudina censties vairāk aizsargāt vidi un bioloģisko daudzveidību, atzinīgi vērtē ASEAN Bioloģiskās daudzveidības centra darbu un cer, ka ES un ASEAN sadarbosies ciešāk klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanas jautājumā;

35. mudina ASEAN dalībvalstis panākt vienošanos par koordinētiem pasākumiem apkārtējo vidi postošo ugunsgrēku novēršanai un ierobežošanai; mudina Indonēziju ratificēt 2002. gada nolīgumu par reģionā notiekošo ugunsgrēku radītu gaisa piesārņojumu;

36. uzsver to, ka ES būtu jāpastiprina politikas dialogs un sadarbība tādos jautājumos kā pamattiesības, ietverot tajās arī etnisko un reliģisko minoritāšu pamattiesības, un tāpat, vienlaikus aizsargājot vārda brīvību un brīvu informācijas plūsmu, tādos ar tiesiskumu un drošību saistītos kopīgu interešu jautājumos kā cīņa pret transnacionālo noziedzību, korupciju, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, cilvēku un narkotiku tirdzniecību, kā arī pretterorisma pasākumi, ieroču neizplatīšana, atbruņošana, jūras satiksmes drošība un kibernetiskā drošība;

37. pauž bažas par pilsētu attīstības problēmām, ar kurām ASEAN valstis saskaras savas ekonomiskās izaugsmes dēļ, tostarp tādām problēmām kā migrācijas plūsmu no laukiem uz pilsētu pārvaldība, pilsētu plānošana un infrastruktūras un pamatpakalpojumu nodrošināšana, graustu rajonu izplatības nepieļaušana un tīru un atjaunojamu energoresursu izmantojuma priekšrocības piesārņojuma novēršanā; aicina Komisiju sadarboties ar ASEAN valstīm, izstrādājot stratēģijas šo problēmu risināšanai.

38. ierosina atbalstīt reģionālo ekonomisko integrāciju, jo īpaši attiecībā uz brīvām preču, pakalpojumu un ieguldījumu plūsmām un kvalificētu darbinieku mobilitāti, lai uzlabotu sadarbību katastrofu un krīžu pārvarēšanas, drošības, nabadzības apkarošanas un ar migrāciju saistītu problēmu novēršanas jomā;

39. atgādina, ka ir svarīgi atbalstīt arī plaukstošo privāto sektoru, pastiprinot dialogu starp Eiropas un Āzijas uzņēmumiem un publiskā un privātā sektora sadarbību finanšu, ieguldījumu, ekonomikas un tirdzniecības jautājumos, tostarp Eiropas MVU internacionalizāciju un viņu piekļuvi tirgum, kā arī risināt jautājumus saistībā ar pašreizējo pasaules finanšu krīzi; mudina ES un ASEAN apmainīties ar paraugpraksi šajā jomā;

40. norāda, ka vairākām ASEAN dalībvalstīm svarīga nozare ir tekstilizstrādājumu eksports uz ES, un atgādina, ka vispārējo preferenču sistēmas (VPS) un VPS+ piešķiršana ir saistīta ar darba pamatstandartu izpildi un ilgtspējīgai attīstībai būtisku SDO un citu starptautisku pamatkonvenciju īstenošanu;

41. aicina ASEAN dalībvalstu vadītājus atbalstīt ES mērķi piedalīties nākamajās Austrumāzijas augstākā līmeņa sanāksmēs pēc ES pievienošanās Līgumam par draudzību un sadarbību Dienvidaustrumu Āzijā;

42. atzinīgi vērtē miera procesu un demokrātiskās reformas Birmā/Mjanmā, kas nodrošina vēsturisku iespēju būtiski uzlabot ES un ASEAN attiecības; joprojām ir īpaši nobažījies par situāciju saistībā ar etniskajām minoritātēm; jo īpaši saistībā ar rohingu tautu mudina Birmas valdību un tās ASEAN kaimiņvalstis pielikt visas pūles, lai uzlabotu šo cilvēku dzīves apstākļus un pilsoniskās tiesības;

43. atzinīgi vērtē to, ka Kambodža un Filipīnas ratificēja Starptautiskās Krimināltiesas (ICC) statūtus, un aicina visas ASEAN dalībvalstis rīkoties tāpat; aicina arī visas ASEAN dalībvalstis sekot tendencēm citās pasaules valstīs un aizliegt nāvessodu; mudina ASEAN dalībvalstis ratificēt un īstenot ANO Pretkorupcijas konvenciju;

44. atzinīgi vērtē Indonēzijas un Filipīnu aktīvu līdzdalību atvērtā pārvaldības partnerībā (OPG) un apņemšanos sekmēt atvērtāku pārvaldību un sabiedrības vienotību; ierosina pārējām ASEAN dalībvalstīm pievienoties OPG un izstrādāt atsevišķu rīcības plānu, cieši un jēgpilni sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību un vietējām organizācijām;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

45. tomēr pauž bažas, ka daudzās ASEAN dalībvalstīs gadījumi, kas saistīti ar zemes sagrābšanu un ar valdošo eliti un korupciju saistīto cilvēku nesodāmību, apdraud būtisku ekonomikas un sociālo izaugsmi šajā reģionā;
 46. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju EĀDD, Padomei un Komisijai, ASEAN Parlamentārajai asamblejai (AIPA), ASEAN Sekretariātam un ASEAN dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0031

Cīņa ar noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem**Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra rezolūcija par noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem (2013/2747(RSP))**

(2016/C 482/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas 2013. gada aprīļa rezolūciju, kuru 2013. gada jūlijā apstiprināja ANO Ekonomikas un sociālo lietu padome un kurā ANO dalībvalstis tiek aicinātas gadījumos, kad ir iesaistīti organizētās noziedzības grupējumi, atzīt savvaļas dzīvnieku un augu sugu nelikumīgu tirdzniecību par smagu noziegumu, tādējādi pielīdzinot to cilvēktirdzniecībai un narkotiku tirdzniecībai,
- ņemot vērā Interpola un IFAW (Starptautiskais Dzīvnieku labturības fonds) izmeklēšanu saistībā ar ziloņkaula tiešsaistes tirdzniecību Eiropas Savienībā, kurā tika konstatēts, ka cīņa ar tiešsaistes noziegumiem pret dzīvniekiem vēl ir pašos pirmsākumos, un tika aicināts Eiropas Savienībā ieviest īpašu e-komercijas regulējumu attiecībā uz savvaļas dzīvnieku tirdzniecību,
- ņemot vērā 2013. gada 6. februāra rezolūciju par ES stratēģiskajiem mērķiem Konvencijas par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) pušu 16. konferencē, kas notiks no 2013. gada 3. līdz 14. martam Bangkokā, Taizemē ⁽¹⁾,
- ņemot vērā rezultātus, kas gūti CITES pušu 16. konferencē, kurā puses vienojās par virkni konkrētu pasākumu malumedniecības un savvaļas dzīvnieku nelegālas tirdzniecības apkarošanai, tostarp par lēmumiem 16.39–16.40 un lēmumiem 16.78–16.83,
- ņemot vērā CITES konvenciju, kura Eiropas Savienībā tiek īstenota, izmantojot Padomes Regulu (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību ⁽²⁾, un Komisijas Regulu (EK) Nr. 865/2006, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 ieviešanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Bernes konvencijas pastāvīgās komitejas Ieteikumu Nr. 155 (2011) par savvaļas putnu nelikumīgu nogalināšanu, notveršanu un tirdzniecību, kas pieņemts 2011. gada 2. decembrī, un pēc tam sagatavoto Komisijas ceļvedi par putnu nelikumīgas nogalināšanas, notveršanas un tirdzniecības izskaušanu (12/2012),
- ņemot vērā nesenās ASV, Filipīnu un Gabonas iniciatīvas, kuru mērķis bija iznīcināt savus nelikumīgi iegūtā ziloņkaula krājumus, lai vērstu sabiedrības uzmanību uz palielināto pieprasījumu pēc ziloņkaula un paaugstināto nelikumīgās tirdzniecības un malumedniecības līmeni, kā arī ierobežotu savvaļas sugu tirdzniecību,
- ņemot vērā 11 Āfrikas ziloņu areāla valstu vadītāju 2013. gada 26. septembra kopīgo paziņojumu, kas tika pieņemts saistībā ar Klintonas globālās iniciatīvas apņemšanos rīkoties partnerībai, lai glābtu Āfrikas ziloņus, un kurā citas valstis tika mudinātas izsludināt vai atjaunot valsts moratorijus jebkādam ziloņu ilķņu vai ziloņkaula produktu komerciālam importam, eksportam un iekšzemes tirdzniecībai vai iegādei, kamēr savvaļas ziloņu populāciju vairs neapdraudēs malumedniecība,
- ņemot vērā 2013. gada 23. oktobra rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu — ieteicamie pasākumi un iniciatīvas (galīgais ziņojums) ⁽⁴⁾ un jo īpaši tās 127. punktu un 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par organizēto noziedzību, korupciju un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu — ieteicamie pasākumi un iniciatīvas (vidusposma ziņojums) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0047.⁽²⁾ OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 166, 19.6.2006., 1. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0444.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0245.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

- ņemot vērā rezultātus, kas gūti Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas 2013. gada 27. februārī Briselē rīkotajā darbseminārā par starptautiskiem noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem,
 - ņemot vērā 2013. gada 29. oktobra jautājumu Komisijai par cīņu ar noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem (O-000123/2013 – B7-0529/2013),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā noziegumi pret savvaļas dzīvniekiem, tostarp malumedniecība un nelikumīga ieguve, nelikumīgu savvaļas izcelsmes produktu un to atvasinājumu tranzīts, kā arī šo produktu nelikumīga tirdzniecība un izmantošana patērētājvalstīs, ir kļuvuši par starptautiski organizētās noziedzības darbības veidu, kura vērtība sasniedz vismaz 19 miljardus ASV dolāru gadā, tādējādi kļūstot tagad par ceturto plašāko nelikumīgo darbību pasaulē aiz narkotiku tirdzniecības, viltojumiem un cilvēku tirdzniecības;
- B. tā kā nelikumīga savvaļas dzīvnieku tirdzniecība bieži ir saistīta ar organizētās noziedzības transnacionāliem tīkliem un tiek izmantota kā ienākumu avots šādiem tīkliem un kareivīgām nemiernieku grupām;
- C. tā kā noziegumi pret savvaļas dzīvniekiem apdraud gan atsevišķu dzīvnieku, gan attiecīgo dzīvnieku sugu un augu šķirņu saglabāšanos un apdraud arī vietējās ekosistēmas kopumā;
- D. tā kā noziegumi pret savvaļas dzīvniekiem ir kļuvuši par nopietnu draudu daudzu valstu drošībai, politiskajai stabilitātei, ekonomikai, vietējiem iztikas līdzekļiem, dabas resursiem un kultūras mantojumam; tā kā atbildes pasākumi, kas būtu nepieciešami efektīvai šo draudu novēršanai, bieži pārsniedz vides vai savvaļas dzīvnieku tiesību aizsardzības aģentūru vai arī vienas valsts vai reģiona kompetences robežas;
- E. tā kā savvaļas dzīvnieku nelegāla tirdzniecība ne tikai nopietni apdraud vietējo kopienas, kurās tiek izmantoti savvaļas sugu resursi, drošību, tiesiskumu un attīstību, bet arī valstu un reģionu, kurās atrodas attiecīgās kopienas, mieru un drošību, kā arī ilgtspējīgu attīstību pasaules mērogā;
- F. tā kā cīņā ar noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem ir nepieciešami pasaules mēroga atbildes pasākumi augstākajā politiskajā līmenī un starp tiesībsardzības aģentūrām starptautiskā un valsts līmenī, kā arī efektīva instrumentu izmantošana, lai stiprinātu tiesībsardzības un kriminālās tiesvedības sistēmas;
- G. tā kā tikmēr, kamēr pieprasījums pēc savvaļas dzīvnieku izcelsmes produktiem joprojām būs augsts un tiesībsardzības pasākumi — vāji, likumīgā tirdzniecība joprojām tiks izmantota kā aizsargs nelikumīgajai tirdzniecībai un veicinās malumedniecību,
1. uzsver, ka ES ir gan savvaļas izcelsmes produktu nelegālas tirdzniecības nozīmīgs tirgus, gan tranzīta koridors; vērs uzmanību uz to, ka Eiropols lēš, ka ieņēmumi, ko rada apdraudētu sugu tirdzniecība, sasniedz EUR 18–26 miljardus gadā, un ES ir nozīmīgākais noieta tirgus pasaulē;
 2. uzsver, ka *CITES* konvencijas mērķis ir nodrošināt to, lai starptautiskā tirdzniecība ar savvaļas dzīvniekiem un augiem neapdraudētu šo sugu izdzīvošanu savvaļā;
 3. pauž satraukumu par to, ka organizācijas *Global Financial Integrity* 2011. gada februārī sagatavotajā ziņojumā "Pārncionālie noziegumi jaunattīstības valstīs" tiek lēsts, ka savvaļas izcelsmes produktu nelegāla tirdzniecība internetā vien ir vērtā aptuveni 10 miljardus ASV dolāru gadā;
 4. pauž bažas par aizvien pieaugošo saikni starp personām un līdzekļiem, kas saistīti ar savvaļas dzīvnieku tirdzniecību, un citiem organizētās noziedzības veidiem, tostarp narkotiku un ieroču tirdzniecību, korupciju un krāpniecību, kā arī kareivību un terorismu;
 5. pauž bažas par to, ka organizētās noziedzības grupējumi, īpaši tie, kuriem iespējams nodarboties ar kontrabandu, uzskata savvaļas dzīvnieku tirdzniecību par pievilcīgu jomu, ņemot vērā tiesībsardzības spēju un īstenošanas trūkumu, kā arī lielo peļņu un vieglos sodus;
 6. uzsver, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm, ja tās vēlas uzņemties patiesi vadošu lomu apdraudētu sugu aizsardzībā, ir ne tikai steidzami jāsniedz aktīvs un vērienīgs atbalsts starptautiskajām sarunām, bet arī jāizveido piemērotākais tiesiskais regulējums un īstenošanas nosacījumi, kas nodrošinātu, ka Savienībā ir novērstas visas nepilnības, kas veicinātu šo nelikumīgo tirdzniecību;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

7. vērš uzmanību uz to, ka noziegumi pret savvaļas dzīvniekiem var nopietni apdraudēt tiesiskumu un ilgtspējīgu attīstību;

8. apzinās, ka dažādu savvaļas dzīvnieku sugu malumedniecība notiek arī ES teritorijā un ka pašlaik joprojām tiek nogalinātas, notvertas un tirgotas retas, īpaši aizsargātas un pat apdraudētas sugas, kas minētas Direktīvas 92/43/EEK (Dzīvotņu direktīva) IV pielikumā un Direktīvas 2009/147/EK (Putnu direktīva) I pielikumā;

Rīcība ES līmenī

9. mudina Komisiju nekavējoties izstrādāt ES rīcības plānu, lai apkarotu noziegumus pret savvaļas dzīvniekiem un savvaļas dzīvnieku tirdzniecību, tostarp skaidri nosakot konkrētus mērķus un laika grafikus;

10. uzsver, ka ES ir būtisks nelikumīgu savvaļas izcelsmes produktu, piemēram, ziloņkaula un dzīvu dzīvnieku, tranzīta mērķis, kā norādīts nesenā *TRAFFIC* ⁽¹⁾ ziņojumā, un tādēļ tai ir priekšrocības kontrolēt šo tirdzniecību;

11. aicina dalībvalstis noteikt moratorijus jebkādam ziloņu ilkņu vai apstrādāta vai neapstrādāta ziloņkaula produktu komerciālam importam, eksportam un iekšzemes tirdzniecībai vai iegādei, kamēr savvaļas ziloņu populāciju vairs neapdraudēs malumedniecība;

12. aicina dalībvalstis pievienoties citām *CITES* konvencijas pusēm, paužot skaidru vēstījumu pret savvaļas dzīvnieku tirdzniecību un pieprasījumu pēc nelikumīgi iegūtiem savvaļas izcelsmes produktiem, iznīcinot savus nelikumīgi iegūtos ziloņkaula krājumus;

13. aicina dalībvalstis pilnībā īstenot Komisijas Ieteikumu 2007/425/EK, ar ko nosaka darbību kopumu, lai izpildītu Padomes Regulu (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību; iesaka dalībvalstīm nekavējoties konfiscēt visus aizturētos īpatņus, lai uzlabotu *CITES* īstenošanu un aizsargātu dzīvu dzīvnieku labturību;

14. aicina Komisiju iesaistīties *CITES* pastāvīgajā komitejā attiecībā uz pušu 16. konferences Lēmumu 16.47 par noteikumiem optimizēt atbrīvošanos no nelikumīgi tirgotiem un konfiscētiem īpatņiem, lai nodrošinātu saskaņotu pieeju informācijas apmaiņai un konfiscēto dzīvo dzīvnieku strauju nogādāšanu to dabiskajā vidē;

15. mudina dalībvalstis stiprināt tiesu iestāžu jomu ES ar labāku informētību, spējām un resursiem, lai nodrošinātu, ka saukšana pie atbildības par savvaļas dzīvnieku nelikumīgu tirdzniecību tiek īstenota efektīvi, pilnībā atbilstoši tiesību aktiem un ka personas, kuras veic noziegumus pret savvaļas dzīvniekiem, tiek sodītas atbilstoši nozieguma smaguma pakāpei; tādēļ mudina Komisiju optimizēt saskaņošanu starp dalībvalstīm saistībā ar Komisijas Ieteikumu Nr. 2007/425/EK, lai novērstu to, ka dalībvalstis ar viszemākajiem soda mēriem tiek izmantotas kā vēlamā ieviešanas vieta;

16. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt un pārraudzīt Direktīvas 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību piemērošanu, jo atsevišķās dalībvalstīs joprojām nav ieviesti efektīvi kriminālsodi, kas minētajā direktīvā ir noteikti attiecībā uz aizsargājamo dzīvnieku un augu īpatņu nogalināšanu, iznīcināšanu, turēšanu vai vākšanu;

17. pamatojoties uz līdzīgām bažām, kas paustas ANO 2013. gada maija rezolūcijā un ietver noziegumus pret mežiem, prasa pārskatīt pašreizējos ES instrumentus attiecībā uz koksnes nelikumīgo tirdzniecību un citus tiesību aktus par mežiem ar mērķi noteikt, vai tie ir pietiekami un efektīvi, lai novērstu lielo nelikumīgās tirdzniecības apjomu, kurš pašreiz ir reģistrēts Savienības teritorijā;

18. vērš uzmanību uz to, ka Eiropas Savienībā starp dažādām dalībvalstīm pašlaik vēl ir lielas atšķirības attiecībā uz sankcijām par aizsargājamo savvaļas sugu īpatņu tirdzniecību, vākšanu, notveršanu vai turēšanu; norāda, ka šādas atšķirības dalībvalstu attieksmē pret sankcijām bieži rada nelabvēlīgu ietekmi uz pārraudzības sistēmu efektivitāti, kā arī uz pārraudzītāju efektivitāti atsevišķās dalībvalstīs;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/environment/cites/pdf/Overview%20significant%20seizures.pdf>

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

19. prasa nodrošināt atbilstīgu sankciju piemērošanu par Regulas (EK) Nr. 338/97 pārkāpumiem, lai novērstu noziegumus pret savvaļas dzīvniekiem, kā arī ņemt vērā īpatņu tirgus vērtību, ar pārkāpumu saistīto sugu saglabāšanas nozīmi un radušās izmaksas; aicina izveidot sistēmu, kas nodrošinātu sankciju summu regulāru atjaunošanu un pielāgošanu;
20. uzsver, ka ar Direktīvu 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību visā Savienībā tiek saskaņotas definīcijas attiecībā uz pārkāpumiem, kas saistīti ar noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem; turklāt norāda, ka saskaņā ar minēto direktīvu dalībvalstīm ir jāievieš efektīvas, samērīgas un preventīvas kriminālsankcijas, tāpēc mudina dalībvalstis nekavējoties noteikt pienācīgus sankciju līmeņus par noziegumiem pret savvaļas dzīvniekiem;
21. aicina Komisiju un Padomi atbalstīt īpašas apmācības visā izpildes ķēdē, izmantojot attiecīgus pašreizējos finanšu instrumentus;
22. aicina dalībvalstis, apkarojot noziegumus pret savvaļas dzīvniekiem, izmantot visus attiecīgos Eiropas un iekšzemes instrumentus pret organizēto noziedzību, korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un līdzekļu atsavināšanu;
23. aicina visas dalībvalstis ievērot ANO Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas 2013. gada aprīļa rezolūciju, atjauninot savus tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka nelikumīga savvaļas augu un dzīvnieku tirdzniecība, kurā iesaistītas organizētas noziedzīgas grupas, tiek definēta kā kriminālpārkāpums, par ko var sodīt ar līdz četriem vai vairāk gadiem cietumā, tā, lai ANO Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību varētu izmantot kā pamatu starptautiskai sadarbībai un savstarpējai tiesiskajai palīdzībai;
24. aicina ES un dalībvalstis pilnībā īstenot ieteikumus, kas izklāstīti saistībā ar "Project WEB" — Interpola un IFAW izmeklēšanu par ziloņkaula tiešsaistes tirdzniecību Eiropas Savienībā;
25. apzinās, ka neilgtspējīga un neētiska trofeju medniecība ir izraisījusi CITES konvencijas I un II pielikumā iekļauto apdraudēto sugu dzīvnieku skaita ievērojamu samazināšanos, un mudina dalībvalstis atbalstīt to ES tiesību normu iespējamo pārskatīšanu, kas reglamentē medību trofeju importu dalībvalstīs, un noteikt atļauju nepieciešamību jebkādu to sugu trofeju importam, kas paredzētas minētā teksta B pielikumā;
26. norāda uz dokumentētajām problēmām saistībā ar savvaļā notvertiem dzīvniekiem, kuri tiek nelikumīgi iegūti, izmantojot mazāk ierobežojošus noteikumus attiecībā uz vairošanos nebrīvē; aicina Komisiju atbalstīt pušu 16. konferences Lēmumus 16.63–16.66 par vairošanos nebrīvē un audzētajiem īpatņiem un, piešķirot līdzekļus, atbalstīt pētījumu, kurā novērtēt bažas par sugām, attiecībā uz kurām tiek apgalvots, ka tās vairotas nebrīvē, un norādījumu izstrādi pārbaudes mehānismiem;
27. prasa Eiropola struktūrā izveidot nodaļu, kas specializētos noziegumos pret savvaļas dzīvniekiem, kurai būtu visas pārrobežu pilnvaras un kompetences un pietiekami un prasmīgi cilvēkresursi, kā arī atbilstošs finansējums, lai centralizētu informāciju un analīzi, kā arī koordinētu izmeklēšanas, kam būtu jānodrošina vairāk kopīgu izmeklēšanu un saskaņotāka un stratēģiskāka pieeja; aicina optimizēt un veicināt sadarbību starp dalībvalstu vietējās pārbaudes un starptautiskajām struktūrām, lai uzlabotu informācijas apmaiņu, tādējādi paaugstinot vietējo pārbaudes darbinieku darbības efektivitāti un lietderību;
28. aicina dalībvalstis šajā sakarībā atbilstīgi Interpola ieteikumam izveidot valsts darba grupu dabas drošības jautājumos un iesaistīties saskaņotās darbībās, izmantojot ierosināto Eiropola struktūras nodaļu, kas specializējas noziegumos pret savvaļas dzīvniekiem;
29. aicina Komisiju nodrošināt, ka resursi, kas tās dienestos piešķirti CITES, ir pietiekami, lai ES varētu būt vadoša loma saistībā ar CITES konvencijas Gaborones grozījuma stāšanos spēkā;
30. aicina Komisiju un Padomi izmantot instrumentus to tirdzniecības un attīstības jomā, lai noteiktu īpašas programmas, lai pastiprinātu CITES īstenošanu un lai piešķirtu līdzekļus malumedniecības un nelegālas tirdzniecības apkarošanai, jo īpaši atbalstot, pastiprinot un izvēršot tādas apkarošanas iniciatīvas kā ASEAN-WEN (ASEAN Savvaļas

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

dzīvnieku tiesībsardzības tīkls), HA-WEN (Āfrikas raga Savvaļas dzīvnieku tiesībsardzības tīkls), LATF (Lusakas nolīguma darba grupa) un PAPECALF (*Plan d'Action sous-régional des pays de l'espace COMIFAC pour le renforcement de l'application des législations nationales sur la faune sauvage 2012 – 2017*), kuras paredz izveidot reģionālus pieredzes centrus un nodrošināt modeļus sadarbībai pret vidi izdarītu noziegumu apkarošanas jomā;

31. mudina ES un tās dalībvalstis proaktīvi strādāt, lai informētu Eiropas iedzīvotājus par to, ka noziegumi pret savvaļas dzīvniekiem nav tikai citu kontinentu problēma, bet gan steidzami risināms jautājums, kas attiecas uz visu planētu un ekosistēmu, politiski, ekonomiski un sociāli ietekmējot kopienas visā pasaulē;

Rīcība starptautiskā līmenī

32. mudina Komisiju un Padomi iekļaut noziegumu pret savvaļas dzīvniekiem apkarošanu kā prioritāti finanšu instrumentu attīstības palīdzībai plānošanā gan tematiskajā, gan reģionālajā plānošanā;

33. atzīnīgi vērtē to, ka, ievērojot 2013. gada 26. aprīļa ANO Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisijas (CCPCJ) rezolūciju, noziegumi pret savvaļas dzīvniekiem tagad tiek pielīdzināti tāda paša līmeņa starptautiskiem smagiem organizētiem noziegumiem kā cilvēku tirdzniecība un narkotiku tirdzniecība, un aicina Komisiju un dalībvalstis līdzsvarot to tirdzniecības un attīstības politiku, lai nodrošinātu starptautiskā nolīguma pilnīgu īstenošanu; ņem vērā, ka viena no ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 68. sesijai, ko Padome pieņēma 2013. gada jūnijā, joprojām ir priekšlikums pastiprināt centienus, lai apkarotu noziegumus pret savvaļas dzīvniekiem un nelikumīgu mežizstrādi un sekmētu labāku pārvaldību;

34. aicina Komisiju un dalībvalstis darīt visu iespējamo CITES konvencijā un divpusējā dialogā ar patērētājvalstīm, lai nodrošinātu, ka tiek slēgti likumīgi paralelie tirgi — starptautiskie un iekšzemes, kas veicina pieprasījumu pēc sugām, kurām ir būtisks apdraudējuma risks, piemēram, ziloņiem, degunradziem un tīģeriem;

35. norāda, ka saskaņā ar CITES konvenciju ir pieejami mehānismi pret pusēm, kuras šo konvenciju neievēro, tāpēc mudina Komisiju un dalībvalstis vajadzības gadījumā pilnībā izmantot minētos mehānismus;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot ieguldījumu fondu vai līdzīgu mehānismu saskaņā ar 187. pantu pārskatītajā finanšu regulā, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar mērķi saglabāt aizsargājamās teritorijas un apkarot savvaļas dzīvnieku tirdzniecību un malumedniecību rīcības plāna savvaļas dzīvnieku tirdzniecības apkarošanai ietvaros;

37. aicina ES un tās dalībvalstis stingri atbalstīt Starptautisko konsorciju noziegumu pret savvaļas dzīvniekiem apkarošanai (ICCWC), kas ietver CITES, Interpolu, ANO Narkotiku kontroles un noziedzīgu nodarījumu novēršanas biroju (UNOCD), Pasaules Banku un Pasaules Muitas organizāciju, tostarp nodrošinot finanšu resursus un speciālistu zinātību, lai atvieglotu valdību spēju veidošanu, informācijas un izlūkdatu apmaiņu un atbalstītu ICCWC locekļu noteikumu īstenošanu un ievērošanu;

38. atzīnīgi vērtē to, ka iepriekšējā G-8 samītā (Loherna, Ziemeļīrija, 2013. gada jūnijs) tika pieņemts lēmums rīkoties, lai risinātu aizsargājamo vai apdraudētu savvaļas dzīvnieku sugu nelikumīgu tirdzniecību un sniegtu politisku un praktisku atbalstu attiecīgajām reģionālajām un starptautiskajām organizācijām, kuras cenšas uzlabot valstu spēju pārraudzīt un kontrolēt savas robežas un novērst veicinošos faktorus, piemēram, korupciju, transnacionālo organizēto noziedzību un nelikumīgu tirdzniecību, kas vājina pārvaldību un tiesiskumu un dažos gadījumos rada ievērojamus finanšu resursus teroristiem;

39. aicina Komisiju izmantot savu darbu ar Āfrikas un Āzijas areāla valstīm, lai palīdzētu šīm valstīm stiprināt politikas jomas un tiesiskos regulējumus, paaugstināt tiesībsardzības spējas, izstrādāt efektīvas tiesu sistēmas un stiprināt mehānismus korupcijas novēršanai, kas vajadzīgs, lai labāk apkarotu noziegumus pret savvaļas dzīvniekiem vietējā, valsts un reģionālā līmenī tostarp atbalstot un finansējot iniciatīvu, piemēram, ICCWC instrumentu kopuma, piemērošanu;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

40. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot politiku un tiesiskos regulējumus, palielināt tiesībsardzības iestāžu spējas, pievērsties ar izlūkošanas tehnoloģijām saistītajām vajadzībām un attīstīt efektīvas tiesiskās sistēmas, lai vietējā, valsts un reģionālā līmenī uzlabotu noziegumu pret savvaļas dzīvniekiem apkarošanu, cita starpā atbalstot tādu iniciatīvu īstenošanu kā, piemēram, ICCWC instrumentu kopums un tādu prokuroru apmācība, kuru specializācija ir noziegumu pret savvaļas dzīvniekiem apkarošana;

41. aicina Komisiju, cita starpā atbalstot Interpola programmu noziegumiem pret vidi, valsts darba grupu izveidi un to integrāciju reģionālās tiesībsardzības struktūrās, piemēram, Lusakas nolīguma darba grupā, HA-WEN, SAWEN (Dienvidāfrikas Savvaļas dzīvnieku tiesībsardzības tīkls) un ASEAN-WEN, izstrādāt un īstenot reģionālās savvaļas dzīvnieku tiesībsardzības stratēģijas un tīklus, kas tiek savstarpēji savienoti ar vispārēja koordinācijas mehānisma palīdzību;

42. norāda uz lielo un arvien pieaugošo pieprasījumu pēc nelikumīgiem savvaļas izcelsmes produktiem no Ķīnas un Dienvidaustrumu Āzijas un uzsver nepieciešamību iekļaut šo jautājumu ES un Āzijas dialoga darba kārtībā augstākajā politiskajā līmenī; šajā sakarībā kā nozīmīgu veikumu atbalsta komisāra J. Potočnik un Ķīnas valsts mežsaimniecības pārvaldes priekšsēdētāja vietnieka Zhang Jianlong 2013. gada jūlijā parakstīto nolīgumu par kopējiem centieniem cīņā pret savvaļas dzīvnieku nelegālu tirdzniecību un vēlas panākt tā pilnīgu īstenošanu;

43. mudina Komisiju un dalībvalstis izskatīt jautājumus ar Āfrikas Savienību, Jaunajām partnerattiecībām Āfrikas attīstībai (NEPAD), Āfrikas Vides Ministru konferenci (AMCEN) un Āfrikas Savienības komisiju 2014. gadā plānotā Āfrikas un ES samita kontekstā, lai noteiktu sadarbības rīcības jomas saistībā ar šo globālo uzdevumu nākamajai kopīgajai Āfrikas-ES 2014.–2020. gada stratēģijai;

44. mudina Komisiju jautājumu par savvaļas dzīvnieku nelegālu tirdzniecību iekļaut transatlantiskajā sadarbībā nolūkā izstrādāt kopēju pieeju, kas nodrošina efektīvus tiesiskos režīmus, kuri novērš nelikumīgi tirgotu produktu ieviešanu Eiropas un Amerikas tirgos, un uzlabot saziņas kanālus, lai apmainītos ar informāciju par savvaļas dzīvnieku pārvaldību un tirdzniecības regulējumiem;

45. mudina Komisiju un dalībvalstis galvenajās attiecīgajās valstīs atbalstīt centienus nodrošināt ministriju sadarbību, lai izstrādātu un īstenotu labi izpētītas pieprasījuma samazināšanas kampaņas un nodrošinātu atbilstošus ilgtermiņa ieguldījumus šādu stratēģiju īstenošanai;

46. aicina Komisiju atbalstīt alternatīvu iztikas līdzekļu izveidi vietējām kopienām, kuras vislabāk pārzina jautājumus par attiecīgajiem savvaļas dzīvniekiem un kuras uzskatāmi veicina savvaļas dzīvnieku populāciju atlabšanu un saglabāšanos, un iesaistīt kopienas darbībās malumedniecības apkarošanai;

47. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt un īstenot skaidrus un efektīvus tiesību aktus un politikas nostādnes, kas kavē neaizsargātu savvaļas sugu izcelsmes produktu patēriņu, izglītot patērētājus par to, kādu ietekmi rada savvaļas sugu patēriņš, un sniegt atbilstīgu informāciju par sekām un draudiem, ko var radīt noteiktu eksotisko sugu nekontrolēta izplatība autohtonās ekosistēmās;

o

o o

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī CITES sekretariātam, Interpolam, Eiropalam, UNODC, Pasaules Bankai un Pasaules Muitas organizācijai.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0032

Eiropas rūpniecības stiprināšana konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai**Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas rūpniecības stiprināšanu konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai (2013/2006(INI))**

(2016/C 482/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību XVII sadaļas 173. pantu (bijušais Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 157. pants), kas attiecas uz ES rūpniecības politiku un cita starpā uz Savienības rūpniecības konkurētspēju,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai. Atjaunināts paziņojums par rūpniecības politiku” (COM(2012)0582),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 29. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2020. gadam “Labklājīga dzīve ar pieejamajiem planētas resursiem” (COM(2012)0710),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 30. novembra priekšlikumu regulai, ar ko izveido Uzņēmumu konkurētspējas un mazo un vidējo uzņēmumu programmu (2014.–2020. gadam) (COM(2011)0834),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 31. jūlija paziņojumu par būvniecības nozares un tās uzņēmumu ilgtspējīgas konkurētspējas stratēģiju (COM(2012)0433),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu ““Vispirms domāt par mazākajiem.” Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “Small Business Act”” (COM(2008)0394),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumu “Izejvielu iniciatīva — apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā” (COM(2008)0699),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Inovācijas savienība”” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu “Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā” (COM(2011)0571),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 14. oktobra paziņojumu “Rūpniecības politika — konkurētspējas uzlabošana” (COM(2011)0642),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 15. decembra paziņojumu “Enerģētikas ceļvedis 2050” (COM(2011)0885),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 13. februāra paziņojumu “Inovācijas ilgtspējīgai izaugsmei: Eiropas bioekonomika” (COM(2012)0060),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 30. maija paziņojumu “Rīcība stabilitātei, izaugsmei un nodarbinātībai” (COM(2012)0299),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 26. jūnija paziņojumu “Eiropas stratēģija par svarīgām pamattehnoloģijām — tilts uz izaugsmi un nodarbinātību” (COM(2012)0341),

⁽¹⁾ OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. marta paziņojumu “Zaļā grāmata — Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansēšana” (COM(2013)0150),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 27. marta paziņojumu “Zaļā grāmata — klimata un enerģētikas politikas satvars 2030. gadam” (COM(2013)0169),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumam “Izejvielu iniciatīva — apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā” (COM(2008)0699, SEC(2008)2741),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 26. septembra darba dokumentu “Eiropas augstas kvalitātes preču nozaru konkurētspēja” (SWD(2012)0286),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 10. oktobra darba dokumentu, kas pievienots paziņojumam “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai. Atjaunināts paziņojums par rūpniecības politiku” (SWD(2012)0297),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2012. gada 10. oktobra darba dokumentu “Eiropas konkurētspējas ziņojums 2012. Globalizācijas sniegto priekšrocību izmantošana” (SWD(2012)0299),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 11. aprīļa darba dokumentu “Ražošanas attiecības Eiropā 2012” (SWD(2013)0126),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 18. jūnija paziņojumu “Komisijas turpmākie pasākumi saistībā ar MVU “TOP TEN” apspriešanos par ES tiesisko regulējumu” (COM(2013)0446),
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 17. aprīļa atzinumu “Būvniecības nozares un tās uzņēmumu ilgtspējīgas konkurētspējas stratēģija” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 20. marta atzinumu par tematu “Darba ņēmēju iesaiste un līdzdalība kā labas uzņēmējdarbības pamatelements un pasākums līdzsvarotai krīzes pārvarēšanai” ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 11. marta rezolūciju par ieguldījumiem zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju attīstībā (SET plāns) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. septembra rezolūciju par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par rūpniecības politiku globalizācijas laikmetā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 13. septembra rezolūciju par efektīvu Eiropas stratēģiju izejvielu nodrošināšanai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 24. maija rezolūciju par resursu ziņā efektīvu Eiropu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 14. jūnija rezolūciju “Akts par vienoto tirgu — turpmākie pasākumi izaugsmes nodrošināšanai” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV C 198, 10.7.2013., 45. lpp.

⁽²⁾ OV C 161, 6.6.2013., 35. lpp.

⁽³⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 84. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 6. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 31. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 131. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 21. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 264 E, 13.9.2012., 59. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 72. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

- ņemot vērā 2012. gada 23. oktobra rezolūciju “Mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) — konkurētspēja un uzņēmējdarbības iespējas”⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 21. novembra rezolūciju par slānekļa gāzes un slānekļa eļļas ieguves radīto ietekmi uz vidi⁽²⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 21. novembra rezolūciju par slānekļa gāzes un slānekļa eļļas rūpnieciskajiem, enerģētiskajiem un citiem aspektiem⁽³⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 14. marta rezolūciju “Enerģētikas ceļvedis 2050 – enerģija nākotnei”⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 15. marta rezolūciju par Ceļvedi virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 21. maija rezolūciju par pašreizējām problēmām un iespējām saistībā ar atjaunojamo energoresursu izmantošanu Eiropas iekšējā enerģijas tirgū⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 21. maija rezolūciju par reģionālajām stratēģijām rūpniecības rajoniem Eiropas Savienībā⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 2. jūlija rezolūciju par kooperatīvu ieguldījumu krīzes pārvarēšanā⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 4. februāra debates, kas tika organizētas pēc Komisijas paziņojuma, par Eiropas rūpniecības atlabšanu, ņemot vērā pašreizējās grūtības (2013/2538(RSP)),
- ņemot vērā Konkurētspējas padomes 3208. sanāksmes 2012. gada 10. un 11. decembra secinājumus “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai”,
- ņemot vērā 2011. gada ziņojumu “ES rūpniecības struktūra 2011 — tendences un darbības rezultāti”, kas sagatavots Komisijas vārdā,
- ņemot vērā ziņojumu par stratēģijas “Eiropa 2020” iniciatīvu pētījumu “Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā”, kas veikts 2013. gada aprīlī Reģionu komitejas vārdā,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 18. jūnija atzinumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai. Atjaunināts paziņojums par rūpniecības politiku”⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2013. gada 11. aprīļa atzinumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai”⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0464/2013),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0387.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0443.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0088.

⁽⁵⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 75. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0201.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0199.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0246.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0301.

⁽¹⁰⁾ OV C 327, 12.11.2013., 82. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 139, 17.5.2013., 11. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

- A. tā kā Eiropas rūpniecību ir skārusi līdz šim vēl nepieredzēta krīze un pastāv arī daudz nepilnību, kas kaitē tās konkurētspējai;
- B. tā kā Komisijas izvirzītie rādītāji ir vērienīgi, taču nosacīti, jo tie ir atkarīgi no ļoti daudziem faktoriem, kuri pagaidām vēl nav pienācīgi identificēti;
- C. tā kā Eiropas rūpniecībai ir būtiska nozīme un svarīga loma krīzes pārvarēšanā;
- D. tā kā Eiropas rūpniecības konkurenti jau gadiem ilgi ir izstrādājuši spēcīgas rūpniecības stratēģijas;
- E. tā kā ES ir vajadzīga stratēģija ekonomikas un finanšu krīzes pārvarēšanai un jaunas, dinamiskas ekonomikas rosināšanai;
- F. tā kā Komisija ir pelnījusi atzinību par darbu, kas sāks rūpniecības politikas izstrādes jomā, sniedzot paziņojumu, kura mērķis ir organizēt rūpniecības restrukturizāciju;
- G. tā kā Eiropas rūpniecības uzņēmumu atrašanās vietas kopējā nākotne ir atkarīga no modernizācijas ofensīvas, kas stiprina inovāciju centrus un novērš rūpnieciski un strukturāli atpalikušo reģionu attīstības nepilnības;
- H. tā kā samazināta kredītu pieejamība ierobežo ieguldījumus, apgrūtinot inovācijas un jaunu un efektīvu tehnoloģiju pieņemšanu; tā kā tāpēc Eiropas rūpniecības politikai ir vajadzīga stabila finanšu struktūra, kas veicina ieguldījumus;
- I. tā kā Dienvideiropā ir stingrāki finansēšanas nosacījumi, tāpēc ir vajadzīgi pielāgoti finanšu risinājumi;
- J. tā kā dalībvalstīm būtu jāizmanto tādas rūpniecības restrukturizācijas metodes, kuras ir sekmīgi īstenotas gan Eiropā, gan citviet pasaulē;
- K. tā kā Komisija ir norādījusi, ka ES rūpniecības nozarēm varētu būt labas izredzes atjaunot savu pievilcību, jo tiek prognozēts, ka globāli samazināsies algu atšķirības;
- L. tā kā labāku vispārējo apstākļu radīšana Eiropas rūpniecības politikai ir saistīta ar ES iekšējā tirgus izveidi un pienācīgu darbību sociālā tirgus ekonomikā;
- M. tā kā Eiropas galvenajai prioritātei ir jābūt ražošanas nozaru un zinātības nodrošināšanai, vienlaikus ļaujot nozarei atgūt tās konkurētspēju pasaulē;
- N. tā kā enerģijas izmaksām rūpniecības nozarē un pieaugošajām enerģijas cenu atšķirībām starp Eiropu un citām rūpnieciski attīstītajām valstīm (jo īpaši ASV) būs arvien lielāka nozīme, ja pašreizējās problēmas netiks pienācīgi risinātas;
- O. tā kā, ja Eiropas rūpniecība vēlas saglabāt konkurētspēju arī nākotnē, tad, ņemot vērā globālās problēmas, ir svarīgi, lai Eiropas rūpniecības atjaunošanas pamatā būtu energoefektivitāte un resursu efektīva izmantošana;
- P. tā kā, lai ES varētu risināt sabiedrībai aktuālas problēmas, tai ir vajadzīga rūpniecības politikas pieeja, kas apvieno konkurētspēju, ilgtspēju un pienācīgas kvalitātes nodarbinātību;
- Q. tā kā ir jānodrošina ES enerģētikas, klimata, vides, rūpniecības un tirdzniecības politikas saskaņotība, lai panāktu līdzsvaru starp klimata un vides aizsardzības politikas mērķiem un RISE mērķiem;
- R. tā kā darba ražīgums pēdējo desmitgažu laikā ir pieaudzis daudz ātrāk nekā resursu produktivitāte, savukārt aprēķini rāda, ka darbaspēka izmaksas veido mazāk nekā 20 % no ražošanas izmaksām, bet resursu izmaksas — 40 %;
- S. tā kā ES ir arī vieta, kur koncentrējies milzīgs inovācijas potenciāls, jo sešas ES dalībvalstis atrodas 50 inovatīvāko pasaules valstu saraksta pirmajā desmitniekā;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

T. tā kā rūpniecības politikai ir spēcīga sociālā dimensija, kas skar visus sabiedrības slāņus;

U. tā kā Eiropas rūpniecības politikai ir vajadzīgs spēcīgs darbspēks, taču vidēji apmācību ir saņēmuši tikai 7 % mazkvalificēto darbinieku,

Stratēģija “Rūpniecības uzplaukums ilgtspējīgai Eiropai” (RISE) — principi, mērķi un pārvaldība

1. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pievērsusies rūpniecības politikai (RP), jo uzmanība šādam mērķim ir būtiska ekonomikas attīstībai un konkurētspējai, nodrošinot ilgtermiņa izaugsmi un bezdarba problēmas risināšanu, ņemot vērā, ka rūpniecībā tiek radīta katra ceturktā darbvieta, nodrošinot darbu aptuveni 34 miljoniem cilvēku; uzsver, ka ar RP ir jārisina salīdzinošie trūkumi ES ekonomikā, neatkarīgi no tā, vai tie ir saistīti ar nepietiekamiem R&D ieguldījumiem, enerģijas cenu pieaugumu, birokrātijas šķēršļiem vai grūtībām finansējuma pieejamībā; norāda, ka rūpniecība veido 80 % no izdevumiem pētniecības un izstrādes jomā un ka gandrīz 75 % no Eiropas eksporta ir rūpniecības preces; uzsver, ka rūpniecība nodrošina lielu daļu vērtību, kas tiek radītas Eiropas ekonomikā, turklāt katra darbvieta rūpniecības nozarē rada aptuveni divas papildu darbvietas piegādes un pakalpojumu nozarēs;

2. uzsver, ka Eiropas Savienības nākotnes rūpniecības stabilitāte un nozīmīgums sakņojas tās stratēģijā “Rūpniecības uzplaukums ilgtspējīgai Eiropai” (RISE), kas tehnoloģisko, uzņēmējdarbības, finansiālo, vides un sociālo inovāciju vada trešās rūpnieciskās revolūcijas virzienā, tostarp efektivitātes stratēģijā, kas atjauno Eiropas rūpniecības nozares, stiprina Eiropas rūpniecību kopumā un sniedz risinājumu jaunām sociālām problēmām; apgalvo, ka, īstenojot RISE, var veidoties jauni tirgi, cita starpā jaunu un inovatīvu produktu un pakalpojumu tirgi, uzņēmējdarbības modeļi un parādīties radoši uzņēmēji un uzņēmumi, kā arī tikt nodrošinātas jaunas darbavietas un pienācīgas kvalitātes nodarbinātība, rūpniecības atjaunošanu apvienojot ar dinamisku ekonomiku, uzticēšanos un konkurētspēju; uzskata, ka viena no galvenajām prioritātēm ir saglabāt stabilas rūpniecības nozares un zinātību un ka atvērti tirgi, enerģijas un izejvielu pieejamība, kā arī inovācija, energoefektivitāte un resursu efektīva izmantošana ir šādas konkurētspējas stratēģijas galvenie pilāri; norāda, ka ļoti svarīga ir arī uzticama, uz nākotni orientēta infrastruktūra transportam, enerģijas ražošanai un sadalei, kā arī telekomunikācijām;

3. uzskata, ka RISE jābūt integrētai ekoloģiski sociālā tirgus ekonomikā saskaņā ar uzņēmējdarbības, godīgas konkurences principiem, ilgtermiņa mērķi saistībā ar ārējo faktoru internalizāciju, stabilu finanšu politiku un vīdei nekaitīgiem ekonomikas pamatnoteikumiem; norāda, ka Eiropas Savienības rūpniecības politikai jābūt atbilstīgai uz inovāciju, ilgtspējību un konkurētspēju vēršamam redzējumam, kas stiprina ražošanas nozares un prasmes, kā arī aprites ekonomiku; norāda uz ražotāju un uzņēmumu nozīmīgumu ilgtspējības veicināšanā, kā arī pārredzamības nozīmīgumu piegādes ķēdēs;

4. uzsver, ka RISE ir vajadzīga īstermiņa programma ražošanas bāzes un zinātības nodrošināšanai, lai atrisinātu neatliekamās problēmas dažās nozarēs (piem., ražošanas jaudas pārpalikumu, pārstrukturēšanu un negodīgu konkurenci), kā arī plāns un grafiks ilgtermiņa sistēmā, kuras pamatā ir pieeja ar skaidriem un stabiliem mērķiem un uzdevumiem, zinātniski pamatotiem rādītājiem un aprites cikla un ekonomikas pieeja, kas ļauj gūt un sniedz stimulus, lai virzītu ieguldījumus radošuma, prasmju, inovācijas un jaunu tehnoloģiju attīstībā, un veicina Eiropas rūpniecības bāzes modernizāciju, ilgtspējību un konkurētspēju, īstenojot apzinātu vērtību radīšanas ķēdes politiku, kas aptver visu lielumu uzņēmumus, velta pienācīgu vērību pamatnozarēm un veicina ražošanas ķēdes saglabāšanu Eiropā; uzskata, ka šādas modernizācijas pamatā vajadzētu būt rūpniecības pamatnozarēm un jaunām rūpniecības nozarēm un ka tai ir jābūt vērstai uz izaugsmi atbilstīgi ilgtspējīgas izaugsmes principiem;

5. uzsver, ka rūpniecības politika aptver visas politikas jomas, kuras ietekmē rūpniecību; atzīst, ka RP ir jārisina visaktuālākās sabiedrības un vides problēmas, kas izklāstītas stratēģijā “Eiropa 2020” un uzdevumos un mērķos, tostarp nākotnes mērķos enerģijas, resursu, nodarbinātības, rūpniecības un klimata jomā, un ka tā ir efektīvi jāintegrē Eiropas pusgada procesā un valstu reformu programmās, lai nodrošinātu vajadzīgos priekšnoteikumus ieguldījumiem un radītu labas darbavietas, jo īpaši jauniešiem; aicina Komisiju uzlabot informācijas sniegšanu attiecībā uz tās saistībām RP atbalstīšanā, lai atjaunotu investoru, darba ņēmēju un iedzīvotāju uzticību ES darbībām;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

6. norāda, ka Eiropas kopējā iekšzemes kopprodukta (IKP) rūpniecības procentuālā daļa 15 gados ir samazinājusies no 20 % līdz 15 %;
7. uzskata, ka RISE ir jāizvirza vērienīgi un reāli sasniedzami rūpniecības mērķi; atzīmē, ka, lai sasniegtu 20 % pamatmērķi, rūpniecības nozarē būtu jārada vismaz 400 000 jaunu darbvietaus gadā; stingri atbalsta 20 % mērķi un ierosina to uzskatīt par stratēģijas virziena mērķi, kas ir saskaņots ar ES “20–20–20” mērķiem;
8. uzskata, ka šiem mērķiem būtu jāatspoguļo jaunā realitāte rūpniecības jomā, piemēram, ražošanas un pakalpojumu integrācija, kā arī pāreja uz ekonomiku, kuras pamatā ir dati, un uz ražošanu ar pievienoto vērtību; šajā sakarībā aicina Komisiju novērtēt un pamatot savu darbu attiecīgo mērķu sasniegšanā un no jauna apsvērt rūpniecības nozaru klasifikāciju;
9. uzsver, ka rūpniecības nozares ļauj pārvarēt krīzes, ar savu produkciju radot arī saistītu pakalpojumu ekonomiku;
10. prasa Komisijai ievērot savu apņemšanos izstrādāt rādītājus, kas ļautu uzraudzīt un novērtēt reindustrializācijas procesu; uzsver, ka šādiem rādītājiem jābūt ne tikai kvantitatīviem, bet arī kvalitatīviem, lai nodrošinātu, ka process ir ilgtspējīgs un atbilst vides aizsardzības standartiem;
11. paredz, ka atbilstīgas īstenošanas rezultātā RISE varētu atjaunot ražošanu ES un pārcelt ražošanu atpakaļ uz ES, uzmanību pievēršot tirdzniecības ķēdes pārvaldībai, ņemot vērā arī reģionālo ražošanas kultūru un vietējo pieprasījumu un vienlaikus atbalstot jaunās nozares, kas ir svarīgas ilgtspējīgai ekonomikai un sabiedrībai;
12. uzsver, ka stratēģija RISE būs sekmīga tikai tadā gadījumā, ja tai būs pienācīga, skaidra un paredzama makroekonomikas bāze, novēršot pretrunas starp politikas virzieniem, un vajadzīgie budžeta līdzekļi, lai palielinātu publiskos un privātos ieguldījumus un veicinātu ES globālo konkurētspēju; pauž nožēlu, ka pašreizējā ES dominējošā makroekonomikas politika nenodrošina nepieciešamo kapitāla pieejamību ieguldījumiem un inovācijai, jo īpaši MVU, tādējādi tā ir pretrunā RP; šajā sakarībā pieprasa Eiropas stratēģiju pārdomātai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei un pauž nožēlu par samazinājumiem, ko Padome veikusi daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 1.a izdevumu kategorijā, jo īpaši programmai “Apvārsnis 2020”, COSME un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam; aicina dalībvalstis būtiski stiprināt minēto programmu finansiālo ietekmi;
13. uzsver, ka pašu resursu izveide Eiropas Savienības budžetā varētu veicināt Eiropas rūpniecības atjaunošanu;
14. uzsver, ka Eiropas Savienības RP vajadzētu būt skaidri definētai, jo pašlaik RP jomā ES un dalībvalstīs pastāv ļoti atšķirīga prakse un daudzas tendences;
15. atzinīgi vērtē Komisijas transversālo pieeju rūpniecības politikai un uzsver, ka ir svarīgi īstenot visaptverošu pieeju, kas ir saskaņota un koordinēta jomās, kurās visos citos politikas virzienos (piemēram, konkurence, tirdzniecība, enerģētika, vides aizsardzība, inovācijas, struktūrfondi, vienotais tirgus utt.) tiek ņemti vērā RISE mērķi; šajā sakarībā atgādina par Eiropas Ogļu un tērauda kopieni (EOTK), kas pierāda, ka RP jomā ir iespējama veiksmīga, integrēta un inovatīva rīcība, un atgādina, ka tā rada izaugsmi un nodarbinātību, veicina tās integrāciju un tai ir sociālās partnerības raksturs; uzskata, ka RISE vajadzētu būt balstītai uz horizontālu, nevis vertikālu RP koncepciju; uzskata, ka ar īpašajiem nozares pasākumiem būtu jāatbalsta vērtību ķēdes un darbību kopumus, kam ir augsts izaugsmes potenciāls, un tiem ir jābūt saistītiem ar nozares specializāciju, veicinot progresīvās tehnoloģijas stratēģijas ar augstu pievienoto vērtību, kā arī inovāciju, prasmes, uzņēmējdarbību, nodarbinātību un radošumu, vienlaicīgi pievēršot pienācīgu uzmanību pamatnozarēm; šajā sakarībā norāda uz nozaru stratēģijām mehānisko transportlīdzekļu (“Automobiļi 2020”) un tērauda ražošanas (Tērauda nozares rīcības plāns) nozarēs un aicina Komisiju veikt atbilstošus pasākumus šo stratēģiju īstenošanai; aicina dalībvalstis un Komisiju arī vēltīt pietiekamu uzmanību nozarēm, kurās ir ievērojama zinātība, augsts ieguldījumu līmenis pētniecībā un izstrādē, kā arī liela pievienotā vērtība, tostarp procesa inovācijā;
16. aicina Komisiju katrā nozarē atsevišķi pievērsties Eiropas rūpnieciskās ražošanas pievienotajai vērtībai pasaules ražošanas ķēdēs, lai noteiktu dažādu rūpniecības nozaru iesakņošanas dažādās dalībvalstīs un efektīvāk izstrādātu kopēju stratēģiju Eiropas rūpniecības interešu aizsardzībai;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

17. uzskata, ka Eiropas Savienībā nepieciešams pārdomāts līdzsvars starp privātiem uzņēmumiem un valsts iestādēm, lai rosinātu vērtību ķēžu veidošanos ES;

18. uzsver, ka turpmāk kohēzijas politika būs viens no ES galvenajiem politikas virzieniem, kas veicinās rūpniecisko inovāciju atbilstoši pārdomātai specializācijai, lai risinātu ilgtspējīgas enerģijas, klimata pārmaiņu, kā arī materiālo un cilvēku resursu efektīvas izmantošanas problēmas; tādēļ uzskata, ka turpmākās kohēzijas politikas un Eiropas strukturālo un investīciju fondu atbalsts ir nozīmīgs ES un tās reģionu rūpniecības atjaunošanā ar patiesi mūsdienīgas rūpniecības politikas palīdzību, un šai politikai jābūt iekļaujošai, ilgtspējīgai, energoefektīvai un ļoti konkurētspējīgai; aicina uzlabot kohēzijas politikas un programmas "Apvāršnis 2020" darbību koordinēšanu un savstarpēju sinerģiju, lai izveidotu reģionālus inovācijas inkubatorus un maksimāli palielinātu inovācijas reģionālā līmenī;

19. piekrīt Komisijai, ka RP ir vajadzīga efektīva un integrēta pārvaldības struktūra, kas ietver arī darbību uzraudzību; atgādina, ka *B. Lange* ziņojumā par rūpniecību EP ieteica attiecīgajos Komisijas ģenerāldirektorātos izveidot pastāvīgu RP darba grupu, kura ņemtu vērā ieinteresēto personu ieguldījumu un koordinētu un pārraudzītu īstenošanu; uzsver, ka Parlaments būtu regulāri jāinformē par RP un prasa Komisijai katru gadu ziņot Parlamentam par saistībā ar RISE gūtajiem panākumiem un to, cik lielā mērā ar pieejamajiem instrumentiem tiek sasniegti tās mērķi; ierosina, lai arī prioritāro darbību darba grupas publisko gada ziņojumu; aicina arī Komisiju izpētīt un noteikt jaudas pārpalikumu un pārstrukturēšanas problēmas, ar kurām saskaras Eiropas rūpniecība un dažas nozares, lai ierosinātu īstermiņa risinājumus, un aicina Komisiju uzraudzīt visus Eiropas uzņēmumu pārvietošanas gadījumus; uzsver, ka RISE ir vajadzīga ieinteresēto personu apvienība un partnerība, ko veido dažādu rūpniecības nozaru (tostarp MVU), arodbiedrību, akadēmisko aprindu un pilsoniskās sabiedrības, piemēram, patērētāju aizsardzības iestāžu un nevalstisko organizāciju pārstāvji; aicina Komisiju rīkoties pilnībā izmantot Līguma 173. panta 2. punktā paredzētās iespējas, lai veicinātu RISE un efektīvāk mobilizētu savus resursus; norāda, ka ir būtiski uzlabot to, kā Savienība par savu rūpniecības politiku informē sabiedrību un jo īpaši jauniešus, lai palielinātu Eiropas rūpniecības, tās darbvieta un zinātnības nozīmīgumu;

20. uzskata, ka RISE ir jāvērs uz tādas pievilcīgas un konkurētspējīgas vides izveidi Eiropā, kura veicina ieguldījumu plūsmu veidošanos visā Eiropas Savienībā un tās reģionos, jo īpaši Eiropas dienvidos, lai stimulētu izaugsmi, jo īpaši īstenojot pārdomātas specializācijas stratēģijas un veidojot kopas, tostarp starptautiskas un reģionālas kopas, kā arī šādus uzņēmējdarbības tīklus;

21. izsaka atzinību par priekšsēdētāja vietnieka *A. Tajani* paveikto, RP ciešāk saskaņojot ar Konkurētspējas padomi; atzīst, ka ES rūpniecības politikai attiecībā uz RISE vajadzētu būt kopīgam pamatam, taču uzsver, ka tajā jāņem vērā atšķirīgie valstu un reģionālie apstākļi un tā ir jāsašķir ar dalībvalstu RP; atbalsta ideju par ietekmīgāku Konkurētspējas padomi, kura kopā ar Komisiju sekmē politikas virzienu vertikālu saskaņošanu Eiropas, reģionālā un dalībvalstu līmenī; norāda, ka cita starpā lietpratīgs regulējums un birokrātijas samazināšana ir būtiski rūpnieciskās izaugsmes priekšnoteikumi;

22. uzskata, ka ir nepieciešams, lai dažāda līmeņa teritoriālās vienības tiktu pilnībā iesaistītas un saskaņoti rīkotos rūpniecības atjaunošanas procesā, prioritāšu un to teritorijā esošā rūpniecības potenciāla un priekšrocību noteikšanā, kā arī MVU attīstības stimulēšanā; norāda, ka MVU ir vērtība, jo sava lieluma un elastīguma dēļ tie spēj pielāgoties pārmaiņām, taču krīze tos ir skārusi vismazāk; aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest īpašas MVU atbalsta un palīdzības programmas un sekmēt to, lai MVU kļūtu par rūpniecības "čempioniem" savā jomā; atzinīgi vērtē Reģionu komitejas aizsākto darbu, kā arī Komisijas darbu saistībā ar pārdomātas specializācijas stratēģijām, lai optimizētu "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanai paredzēto ES finansējumu;

23. aicina dalībvalstis, ja līgumos tiek veikti grozījumi, izveidot kopēju rūpniecības politiku, kura pēc vēriena un līdzekļiem līdzinātos kopējai lauksaimniecības politikai, kas ietvertu, īstenu starptautisku saskaņotību kopējas stratēģijas izveides nolūkā ar vērā ņemamiem finanšu līdzekļiem un tirgu regulēšanas instrumentiem, kas pielīdzināmi tiem, kādi ir pieejami citām lielām tirdzniecības zonām pasaulē, piemēram, monetārais instruments vai rūpniecībai pielāgoti noteikumi par valstu palīdzību, vienlaikus ievērojot starptautiskos tiesību aktus;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

24. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pievērsusi uzmanību arī ražotājiem, jo īpaši rūpnieciskajiem ražotājiem, nevis tikai patērētājiem;

25. pauž nožēlu par to, ka Komisija nav iesniegusi nevienu priekšlikumu pasākumiem pret algu dempingu un sociālo dempingu, kā arī par darbinieku līdzdalību un uzņēmumu pārstrukturēšanu;

Inovāciju, efektivitātes un ilgtspējīgu tehnoloģiju ofensīva

26. uzsver, ka ar inovāciju, efektivitātes un jauno tehnoloģiju, tostarp ilgtspējības tehnoloģiju, stratēģiju un jauniem uzņēmējdarbības modeļiem, radošumu un progresīvu ražošanu ir iespējams atjaunot un modernizēt ES rūpniecības bāzi, paaugstinot tās reģionālo un globālo pamata konkurētspēju; uzskata, ka inovācija ir jāveicina visās jomās, ņemot vērā visas ieinteresētās personas — no ražotnes un ar tehnoloģijām nesaistītas inovācijas līdz progresīvai pētniecībai un izstrādei pētniecības laboratorijās; šajā sakarībā norāda uz to, ka ir svarīgi darbiniekus aktīvi iesaistīt inovācijas procesā, sniedzot stimulus inovatīviem uzņēmumiem, kuri ir līderi ekonomikas, sociālajā un vides aizsardzības ziņā; uzsver labvēlīgas vides izveides nepieciešamību un uzskata, ka ir būtiski nodrošināt apstākļus, kuros uzņēmumi var darboties un būt konkurētspējīgi; uzskata, ka ir jāstiprina Eiropas zināšanu bāze, jāmazina sadrumstalotība, veicinot izcilību zinātnē un izglītībā, jārada apstākļi labu ideju pārvēršanai pārdomām precēs un jāuzlabo inovatīvu uzņēmumu piekļuve finansējumam, izveidojot inovācijai labvēlīgu vidi un likvidējot sociālo un ģeogrāfisko nevienlīdzību, Eiropas mērogā publicējot inovācijas sniegtās priekšrocības; šajā kontekstā uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš Komisijas gada ziņojumam par inovāciju ("Inovācijas Savienības" 2013. gada rezultātu pārskats), kurā ir atspoguļots, kā inovācija ietekmē ilgstošas konkurētspējas palielināšanu, un kurā ir sniegts dalībvalstu veiktspējas attiecībā uz pētniecību un inovāciju salīdzinošs novērtējums, kā arī norādīts to pētniecības un inovācijas sistēmu salīdzinoši stiprās un vājās puses;

27. uzskata, ka ES pētniecības un inovāciju fondiem būtu jādarbojas kā katalizatoriem un tie būtu jāizmanto kopā ar dažādiem Eiropas, valsts un reģionāliem instrumentiem, kā arī fondiem; atgādina par pētniecības un izstrādes 3 % mērķi, no kuriem divas trešdaļas nodrošina privātais sektors; atbalsta publiskā un privātā sektora partnerību (PPP) izveidi atbilstoši programmai "Apvāršnis 2020" un aicina Komisiju nodrošināt pietiekamu privātā sektora ieguldījumu pieaugumu;

28. atzinīgi vērtē to, ka 4 % daļa no fondiem tiks īstenota ar īpaši šim nolūkam izveidotu MVU instrumentu saskaņā ar programmu "Apvāršnis 2020";

29. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir pievērsusies ekodizainam, pārstrādājamībai ar pieeju "no šūpuļa līdz šūpulim", jauniem ilgtspējības kritērijiem attiecībā uz būvniecības materiāliem un procesiem un resursu efektīvai izmantošanai aprites ekonomikas kontekstā; aicina izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus un veikt pētījumus par resursu efektīvu izmantošanu, lai ņemtu vērā ieguldījuma dzīvotspējas novērtējumu, kas veikts, balstoties uz efektivitātes, rentabilitātes un ilgtermiņa peļņas kritērijiem; aicina Komisiju vēl vairāk veicināt "aprites cikla" koncepciju, izmantojot integrētu ražojumu politiku (IPP), kurā tiek ņemts vērā pilns ražojuma aprites cikls ("no šūpuļa līdz šūpulim" pieeja);

30. atzinīgi vērtē Komisijas darbības jomas, kā arī iespējamās PPP; tomēr pauž bažas, ka pienācīgi nav iekļauti lieli dati un informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT) attīstība; aicina Komisiju šīs izmaiņas pienācīgi integrēt; uzskata, ka platjoslas pakalpojumiem ir būtiska nozīme ES rūpniecības attīstībā un ka tie varētu veicināt ES ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību, un tādēļ ieguldījumu stimulēšanai platjoslas iekārtās, kas paredzēti lielaudas platjoslas tīklu un optisko kabeļu piekļuves tīklu būvniecībai, arī turpmāk vajadzētu būt vienai no ES prioritātēm; aicina Komisiju atbalstīt kopu veidošanu visās darbības jomās, veicinot to sinerģiju un savstarpēju ietekmi;

31. uzsver IKT nozīmīgo lomu pārejā uz ilgtspējīgu ekonomiku, ietverot tādas jomas kā dematerializācija, ekoloģiskā uzraudzība, transporta un loģistikas efektivitāte, e-pakalpojumi un veselības aprūpe; atzinīgi vērtē jauno Eiropas rūpniecības stratēģiju elektronikas jomā, kuras mērķis ir divkāršot ES mikroshēmu ražošanu, sasniedzot 20 % no pasaules produkcijas; uzstāj, ka arī turpmāk ir jāveicina IKT ieviešana tradicionālajās rūpniecības nozarēs, kā arī jāizstrādā jauni digitāli produkti un pakalpojumi, kas atbalsta ilgtspējīgas attīstības mērķus;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

32. atzinīgi vērtē ar progresīvām ražošanas tehnoloģijām saistīto darbības jomu; uzskata, ka tās panākumus nodrošinātu tādas PPP kā SPIRE; par prioritāti uzskata zināšanu un inovāciju kopienas izveidi pievienotās vērtības ražošanas jomā līdz 2016. gadam; prasa Komisijai integrēt EPEC (EIB Eiropas PPP ekspertīzes centrs) pieredzi nākamajās PPP; mudina Komisiju arī radīt sinerģiju progresīvās ražošanas jomā, tostarp starp dalībvalstīm un rūpniecības un pētniecības institūtiem; prasa Komisijai apsvērt, kādā apmērā varētu izmantot ASV Nacionālā ražošanas inovāciju tīkla modeļa paraugu;

33. atzinīgi vērtē darbības jomu saistībā ar viedtīkliem un uzskata, ka būtu lietderīgi to paplašināt un sniegt papildu priekšlikumus; iesaka tajā iekļaut arī Komisijas minētos atbilstošas energoinfrastruktūras, enerģijas uzglabāšanas un rezerves jaudas elementus, piemēram, augstas efektivitātes elektroenerģijas tīklu ar starpsavienojumiem, kas palīdzētu pabeigt iekšējā enerģijas tirgus izveidi un spētu apkalpot atjaunojamās enerģijas avotus, piemēram, jūras vēja enerģiju, kā arī atbalstītu augsto tehnoloģiju digitālo infrastruktūru;

34. aicina Komisiju sniegt priekšlikumus par kopu politiku un kopu tīkliem, jo īpaši vērtību radīšanas ķēdēs paredzot sadarbību starp saistītiem uzņēmumiem, piegādātājiem, pakalpojumu sniedzējiem, universitātēm un pētniecības centriem, kas arī stimulē kopu dabisku rašanos augšupējā veidā, reaģējot uz uzņēmējdarbības un/vai pētniecības vajadzībām; uzsver starptautisku kopu veidošanas nozīmi, jo īpaši nolūkā Eiropas rūpniecības vērtību ķēdē integrēt strukturāli vājākus reģionus, balstoties uz konkurenci Savienības līmenī, kas veicinātu nepārstāvēto valstu un reģionu līdzdalību un nodrošinātu zinātnības nodošanu visu dalībvalstu pētniecības aprindās; uzskata, ka tas ir būtisks elements, kas jāiekļauj reģionālajā rūpniecības politikā; norāda, ka Komisijai būtu arī jāvelta pienācīga uzmanība jau izveidoto kopu atbalstam; mudina Komisiju izveidot resursu efektivitātes kopas nākamās MVU videi draudzīgās rīcības programmas ietvaros;

35. atzinīgi vērtē stratēģiju svarīgu pamattehnoloģiju jomā, kurā Eiropas Savienībai ir spēcīgas konkurences priekšrocības un iespējas tās palielināt, ņemot vērā tās spēcīgo pētniecības bāzi, tomēr uzskata, ka ir jāpieliek lielākas pūles pētniecības rezultātu izmantošanā, lai īstenotu praksē šīs priekšrocības; atbalsta ierosinātās darbības, kas paredzētas, lai uzlabotu koordināciju un sinerģiju starp politikas jomām un instrumentiem, tostarp programmu "Apvārnis 2020", EIB, ES struktūrfondiem un citiem publiskiem un privātiem fondiem; atzinīgi vērtē iniciatīvas, kas atbalsta ar svarīgām pamattehnoloģijām saistītas un konkrētai kopai paredzētas darbības un veicina starpreģionālo sadarbību; aicina Komisiju nepieļaut "slēgto klubiņu" veidošanu dažu konsorciju vai atsevišķu uzņēmumu interesēs; atzīmē, ka pētniecības infrastruktūras finansēšana jāveic vairāku iesaistīto dalībnieku interesēs un viņu lietošanai;

36. aicina Komisiju stiprināt komunikācijas tīklus saskaņā ar viedo pilsētu projektiem, īstenojot sadarbību starp reģioniem, pilsētām, ciematiem un vietējām teritorijām nolūkā pārvaldīt kopīgos pakalpojumus un efektīvi ražot un izmantot enerģiju, veicinot energotaupības pasākumus, piemēram, būvējot progresīvo tehnoloģiju ēkas, kurās ir zems enerģijas patēriņš;

37. atzīmē, ka Komisijas pētniecības un inovāciju programmas galvenokārt ir vērstas tehnoloģiju sekmēšanas virzienā; uzskata, ka pastāv vispārēja nepieciešamība stiprināt tādas pieprasījuma veicināšanas pasākumus un darbības, kas efektīvi spētu ieviest risinājumus tirgū;

38. aicina Komisiju sasaistīt piedāvājuma politikas instrumentus ar pieprasījuma politikas instrumentiem, izveidojot inovāciju partnerības (piemēram, "Viedās pilsētas", "Aktīva novecošana" vai "Izejvielas") un attīstot "vadošos tirgus", kuru mērķis ir veicināt tādu jaunu ražojumu un pakalpojumu iekļaušanos tirgū, kas ir atbilstoši sabiedrības vajadzībām;

39. aicina Komisiju izstrādāt stratēģiju, kas nodrošinātu talantīgu ārvalstu speciālistu piesaisti, vienlaicīgi saglabājot attiecības ar talantīgākajiem Eiropas speciālistiem, kuri dzīvo ārzemēs; uzsver, ka ir svarīgi veidot saikni ar ES dzīvojošajiem emigrantiem, mudinot tos izmantot savas zināšanas un sakarus, lai gūtu uzņēmējdarbības iespējas ES;

40. uzskata, ka ar vietējās produkcijas patēriņu saistītu ilgtspējīga tūrisma veidu stimulēšana var veicināt lauksaimniecības un amatniecības darbību atjaunošanos, kā arī mikrouzņēmumu izplatīšanos teritorijās, un tas varētu būt ievērojams ekonomikas dzinējspēks, lai veicinātu ekonomikas atveseļošanu, vienlaicīgi nodrošinot pareizu vides pārvaldību, kultūru un iedzīvotāju apmetņu aizsardzību un eroziju un zemes nogruvumu novēršanu;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

41. uzskata dzīvības zinātnes par stratēģisku Savienības nozari, ņemot vērā to novatoriskās iespējas, lomu Eiropas rūpnieciskajā ražošanā, to tieši vai netieši radītās darbvietas un to eksporta iespējas;

42. uzskata, ka, lai izstrādātu savu rūpniecības politiku, Eiropas Savienībai ir jāizdara politiska izvēle un galvenā uzmanība jāpievērš tām stratēģiskajām nozarēm, kas palīdz risināt Eiropas sabiedrībai aktuālas problēmas, vienlaikus pamatojoties uz Eiropas zinātību; attiecīgi mudina Komisiju izstrādāt stratēģisku darba kārtību Eiropas dabaszinātņu rūpniecībai, kā noteikts tās paziņojumā "Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai. Atjaunināts paziņojums par rūpniecības politiku";

Iekšējā tirgus izveides pabeigšana un ārējo tirgu atvēršana RISE stratēģijai

43. uzsver, ka vienotais Eiropas tirgus ir centrālais Eiropas rūpniecības tirgus un ka ir jāizstrādā iekšējā tirgus stratēģija, kas veicinātu pieprasījuma radītas vajadzības pēc inovācijām, lai veicinātu jaunu tehnoloģiju apguvi, tādējādi atbalstot jaunu tirgu, saimnieciskās darbības modeļu un rūpniecības nozaru veidošanos; uzsver, ka īpaši tas ir attiecināms uz pētniecības un izstrādes rezultātu izplatīšanu tirgū; uzsver, ka paredzami noteikumi un standarti iekšējā tirgū, kuri tiek efektīvi piemēroti dalībvalstīs, sniedz uzņēmumiem stabilas perspektīvas; aicina Komisiju un dalībvalstis steidzami pabeigt vienotā preču, enerģētikas, telekomunikāciju, transporta, videi nekaitīgu ražojumu (kā Komisija noteikusi savā iniciatīvā) un riska kapitāla tirgus izveidi, kā arī garantēt zinātnieku pārvietošanās brīvību un brīvu zinātniskās informācijas un tehnoloģiju apriti; norāda, ka nespēja izveidot iekšējo tirgu rada šķēršļus izaugsmei, un aicina Komisiju veikt pētījumu, lai novērtētu krīzes ietekmi uz iekšējo tirgu, un pievērsties jautājumam par izmaksu atšķirībām ES, kuras var radīt mazāk izdevīgus apstākļus ES uzņēmumiem, salīdzinot ar trešo valstu konkurentiem; brīdina, ka iekšējā tirgus sadrumstalotība var radīt konkurences kropļojumus starp dalībvalstīm Eiropas Savienībā; aicina ES virzīties uz ciešāku sadarbību nodarbinātības tiesību aktu un nodokļu stimulēšanas jomās; mudina Komisiju veicināt zīmola "Ražots Eiropā" izmantošanu, lai stiprinātu vienoto tirgu un Eiropas izcelsmes ražojumus;

44. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izstrādāt horizontālu rīcības plānu, lai veicinātu pieprasījumu pēc inovatīvām precēm un pakalpojumiem; aicina Komisiju turpināt pētīt ražojumu aprites ciklu, sākot no izejvielām līdz otrreizējai pārstrādei, lai īstenotu sekmīgu virzību attiecībā uz efektīviem ražojumu kritērijiem, ar kuriem tiek ņemta vērā izmaksu un ieguvumu attiecība un inovācijas iespējas;

45. uzsver, ka publiskajam iepirkumam vajadzētu pildīt inovāciju virzītājspēka funkciju; norāda, ka publiskais iepirkums ir neatņemama Savienības tirdzniecības partneru rūpniecības politikas daļa; uzskata, ka valsts atbalsta pamatnostādņēs vajadzētu stimulēt ES rūpniecības konkurētspēju, cita starpā ņemot vērā labāko praksi un labus piemērus, ko sniedz ES tirdzniecības partneri, veicināt sadarbību Eiropā un paredzēt inovācijas veicinošus politikas pasākumus; uzskata, ka standartizācijai un ekomarķējumam, kā arī uzņēmumu sociālajai atbildībai, tostarp attiecībā uz importētajām precēm, ir būtiska nozīme jaunu tehnoloģiju ieviešanas sekmēšanā; aicina Komisiju noteikt prioritāros pasākumus, lai atbalstītu jaunu preču, pakalpojumu un tehnoloģiju standartizāciju un savstarpējo izmantojamību kā pamatelementu konkurencei Eiropas iekšienē un tirdzniecības iespējām starptautiskā mērogā;

46. atzīst, ka tirgus uzraudzība ir būtisks pamatelements, lai nodrošinātu ražojumu drošumu un kvalitāti iekšējā tirgū; atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto "Ražojumu drošuma un tirgus uzraudzības tiesību aktu kopumu", uzsverot, cik svarīga var būt izcelsmes norāžu loma ne tikai patērētājiem, bet arī pārredzamākas iekšējās un ārējās tirdzniecības politikas īstenošanai; aicina Komisiju tirgus uzraudzības darbā izmantot interneta iespējas un efektivitāti, kas ļauj cilvēkiem sniegt kvalificētas atsauksmes par ražojumiem; šajā saistībā uzsver, ka pareizi funkcionējošai patērētāju aizsardzības sistēmai Eiropas Savienībā ir svarīga nozīme;

47. uzsver, ka digitālā vienotā tirgus pabeigšana ir svarīgs ES rūpniecības stratēģijas elements; atkārtoti uzsver, ka iekšējā tirgus digitalizācija un elektroniskās komercijas attīstība iekšējā tirgū ir ārkārtīgi svarīga MVU; uzskata, ka digitālajam un jauno informācijas tehnoloģiju tirgum piemīt rūpniecības attīstības potenciāls, kurš vēl nav pilnībā izmantots, un Eiropai ir piemēroti apstākļi tā izmantošanai; uzsver, ka ES Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) standartizācijas politika ir obligāti jāpielāgo tirgus un politikas attīstībai, kā rezultātā tiktu izpildīti Eiropas politikas mērķi, kas paredz savstarpējo izmantojamību, piemēram, tādās iniciatīvās kā e-business, e-komercija, e-krava un intelektiskās transporta sistēmas (ITS), un citas;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

48. uzsver, ka digitālā vienotā tirgus pabeigšanai jāklūst par svarīgu ES rūpniecības stratēģijas elementu; uzsver, ka tiešsaistes un bezsaistes tirgiem jāpiemēro vienlīdzīgs tiesiskais regulējums, lai nodrošinātu godīgu konkurenci un aizsargātu patērētājus;

49. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir atzinusi augstas kvalitātes kultūras un radošo nozaru definēšanu par ekonomikas jomu, kura ietver augstas kvalitātes preču un pakalpojumu tirgus segmentus un kurā tiek ņemtas vērā specifiskās iezīmes, piemēram, preces vai pakalpojuma kultūras un radošā dimensija, ražojuma prestižs, intelektuālais īpašums, ražošanas kvalitāte, dizains un jaunrade, kā arī veids, kādā šis ražojums tiek piedāvāts un reklamēts tirgū; aicina Komisiju atzīt augstas kvalifikācijas profesiju specifisko raksturu Eiropas nozarēs, jo tās veido ievērojamu daļu no darbvietu skaita Eiropā un balstās uz četriem kritērijiem — radošumu, izcilību, zinātību un izglītību visas karjeras laikā;

50. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu atbalstīt augstas kvalitātes preču un pakalpojumu nozares konkurētspēju, kura ES veido 3 % no IKP un rada vairāk nekā 1,5 miljonus tiešu un netiešu darbvietu, un aicina veikt pasākumus prasmju deficīta riska novēršanai šajā nozarē, lai aizsargātu īpaši Eiropai raksturīgās metodes un zinātību;

51. norāda, ka Eiropas tērauda rūpniecība darbojas ar 50 % jaudu un ka Eiropas tērauda ražošana kopš 2008. gada ir samazinājusies par 25 %;

52. norāda, ka Eiropas automobiļu rūpniecības nozarē, kurā 2007. gadā tika saražoti 16 miljoni automobiļu, 2013. gadā nebūs bijis iespējams saražot 12 miljonus automobiļu;

53. uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējo finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi, publiskie un privātie ieguldījumi ir svarīga vispārējās ilgtspējīgas attīstības stratēģijas sastāvdaļa; šajā kontekstā atzinīgi vērtē valsts atbalsta sistēmas vispārējo reformu, piemērojot sociāli un ekonomiski labāk pamatotu pieeju un elastīgākus konkurences noteikumus, kas paredzēti LESD 101. un 102. pantā; atgādina, ka ir svarīgi vairāk ņemt vērā publiskā finansējuma kvalitāti un efektivitāti;

54. uzsver, ka rūpniecības politikā jāizmanto visi konkurences politikas instrumenti, lai radītu visiem vienlīdzīgu konkurences apstākļus un veicinātu konkurētspējīgu tirgu veidošanos;

55. iesaka Komisijai novērtēt, kādā ziņā pasaules līmeņa grupas atteikums nodot kādu vietu, kuru tā nolēmusi slēgt, citai grupai, kura to varētu pārņemt, vai publiskai struktūrai pagaidu izmantošanas nolūkā, ir saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem konkurences jomā;

56. ņem vērā Komisijas veikto pētījumu par rūpniecisko izstrādājumu iekšējā tirgus reformu; aicina Komisiju nodrošināt, ka attiecīgie standarti ir saderīgi ar tirgu;

57. atzinīgi vērtē Komisijas lietpratīga regulējuma stratēģiju, kas ir izstrādāta, lai samazinātu rūpniecībai šķēršļus, neietekmējot tiesību aktu efektivitāti, un kas ietver ietekmes novērtējumus, konkurētspējas analīzi, derīguma pārbaudes un MVU testu, jo īpaši attiecībā uz mikrouzņēmumiem un MVU, un atzīst regulatīvās stabilitātes nepieciešamību, lai veicinātu ieguldījumus; uzskata, ka birokrātiskais slogs un pretrunas starp politikas virzieniem bieži rada šķēršļus rūpniecības uzņēmumu konkurētspējas uzlabošanai un ka šāda sloga samazināšanas pasākumiem būtu jāklūst par vienu no politiskās darba kārtības galvenajiem uzdevumiem, un gaida Komisijas priekšlikumus ar konkrētiem mērķiem par šo jautājumu; atbalsta saskaņotu regulējumu, transversālu regulatīvo pieeju un prioritāšu noteikšanu, kā arī uzlabotu konkurētspējas pārbaudi, kas būtu jānosaka kā obligāta un kam vajadzētu būt neatņemamai ietekmes novērtēšanas pamatnostādņu sastāvdaļai; aicina dalībvalstis izmantot MVU testu un uzlabotu konkurētspējas pārbaudi, tostarp arī dalībvalstu līmenī; atzinīgi vērtē Komisijas centienus novērtēt kopējo tiesību aktu radīto ietekmi tērauda nozarē un aicina Komisiju pilnveidot metodoloģiju, kā arī noteikt citas nozares, kurās varētu izmantot šādu pieeju;

58. mudina padziļināti izmantot Direktīvā 98/34/EK noteiktās paziņošanas procedūras iespējas un ierosina dalībvalstīm ieviest konkurētspējas pārbaudi ietekmes novērtējumos, kurus izstrādā valsts likumdošanas procesu sagatavošanas posmos, plašākā mērogā integrējot tā dēvēto vienotā tirgus pārbaudi, ko Eiropas Parlaments prasīja īstenot 2013. gada 7. februāra rezolūcijā ar ieteikumiem Komisijai par vienotā tirgus pārvaldību;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

59. aicina ātri ieviest Mazās uzņēmējdarbības aktu Eiropas MVU atbalstam; ņem vērā Eiropas Biznesa atbalsta tīkla nozīmi MVU atbalstam ES pārrobežu tirdzniecībā; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt mazos uzņēmumus un palīdzēt tiem kļūt par vidējiem uzņēmumiem, savukārt MVU — par lielākiem tirgus dalībniekiem, lai cita starpā uzlabotu arī to konkurētspēju pasaulē; vērš uzmanību uz ekonomikas ieguvumiem, ko rada arī ciešāku attiecību veidošana starp uzņēmumiem dažās nozarēs, piemēram, aizsardzības nozarē, lai panāktu ievērojamus apjoma ietaupījumus un kopīgi īstenotu rūpniecības projektus;

60. uzskata, ka ir nepieciešams atvieglot, paātrināt un padarīt lētāku MVU piekļuvi antidempinga procedūrām, lai nodrošinātu to efektīvāku aizsardzību pret tirdzniecības partneru negodīgu praksi; aicina Savienību šo punktu ņemt vērā, reformējot tirdzniecības aizsardzības instrumentus;

61. aicina ES uzlabot rūpnieciskos ražojumus, nodrošinot precīzāku informāciju patērētājiem, padarot obligātas norādes par Savienības un no trešām valstīm ievestu produktu izcelsmi un liekot trešām valstīm ievērot ģeogrāfiskās izcelsmes norādes Eiropas pārtikas produktiem;

62. uzsver, ka tehnoloģiju attīstība ir sensitīva un neaizsargāta joma; uzskata, ka intelektuālā īpašuma tiesības (IĪT) ir būtiska uz zināšanām balstītas ekonomikas un stabilas rūpniecības politikas sastāvdaļa, kas var veicināt inovācijas un pētniecību un stiprināt Eiropas rūpniecību; tādēļ atzinīgi vērtē ES vienotā patenta izveidi un aicina dalībvalstis to nekavējoties īstenot; uzskata, ka procedūra, kuras rezultātā tas tika izveidots, ir jā saglabā kā labas prakses paraugs centieniem panākt ciešāku rūpniecības un iekšējā tirgus integrāciju; pauž bažas par to, ka pašreizējais IĪT režīms bieži neatbilst tā mērķim nodrošināt inovācijas; uzskata, ka uzlabota pārredzamība, inovatīva pārvaldība un licencēšanas prakse var paātrināt tirgus risinājumu izstrādi; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas iesākto darbu; aicina Komisiju un dalībvalstis arī stiprināt intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, jo īpaši, lai novērstu preču viltošanu un rūpniecisko spiegošanu; uzsver, ka ir vajadzīgas jaunas pārvaldības struktūras un forumi intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzībai starptautiskā līmenī; aicina Komisiju izstrādāt Eiropas stratēģiju saimnieciskās darbības noslēpumu aizsardzībai;

63. uzsver, ka intelektuālā īpašuma tiesību īstenošana gan fiziskajā, gan digitālajā vidē ir svarīga izaugsmei un darbvietu radīšanai Eiropas nozarēs; šajā sakarā atzinīgi vērtē pašreizējo ES tirdzniecības zīmju sistēmas reformu, kas var veicināt tirdzniecības zīmju aizsardzību tiešsaistē, bezsaistē un visā iekšējā tirgū;

64. atbalsta pašreizējo tirdzniecības zīmju likuma reformu, kas stiprinās tirdzniecības zīmju aizsardzību tiešsaistē, bezsaistē un visā iekšējā tirgū un starptautiskajā tirdzniecībā;

65. atzinīgi vērtē to, ka tiek atzīta “patentu biežokņu” un “patentu slazdu” problēma; atbalsta izmaiņas tiesiskā regulējuma sistēmā, lai sekmētu konkurenci veicinošu šķērslicencēšanu un patentu kopfondu veidošanu;

66. aicina Komisiju izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus, kas ļautu Eiropas uzņēmumiem ražot ģenēriskās un bioloģiski līdzīgās zāles Eiropas Savienībā papildu aizsardzības sertifikāta (PAS) darbības periodā pēc patenta aizsardzības termiņa beigām, lai sagatavotos tūlītējai ieviešanai pēc PAS darbības beigām vai eksportēšanai uz valstīm, kurās nav pieejams patents vai PAS; uzskata, ka šādi noteikumi var palīdzēt izvairīties no ražošanas nodošanas ārpusvalstīs un veicināt darbvietu izveidi Eiropas Savienībā, kā arī radīt vienlīdzīgu konkurenci apstākļus visiem Eiropas uzņēmumiem un to konkurentiem trešās valstīs;

67. uzsver, ka ārējo attiecību ietekme pārsniedz tādu vienošanos robežas, kas tiek noslēgtas Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) vadībā, un ka, attīstot rūpniecības politikas ārējo dimensiju, ES un dalībvalstīm būtu jāvienojas par kopējo nostāju, lai nodrošinātu visiem vienādus konkurenci apstākļus globālā mērogā;

68. vērš uzmanību uz to, ka Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos 2013. gada 7. februāra kopīgajā paziņojumā “Eiropas Savienības kiberdrošības stratēģija — atvērta un droša kibertelpa”⁽¹⁾ uzņēmās saistības izstrādāt, kā arī veicināt rūpniecības un tehnoloģisko resursu nodrošināšanu kiberdrošības jomā;

⁽¹⁾ JOIN(2013)0001, 7.2.2013.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

69. uzsver nepieciešamību uzlabot Eiropas uzņēmumu konkurētspēju pasaules tirgū; ņem vērā ES tirdzniecības stratēģijas nozīmi; aicina Komisiju, ņemot vērā pieaugošo ES tirdzniecības partneru konkurenci, reorganizēt tirdzniecības politiku, lai nodrošinātu, ka Savienības tirdzniecības un konkurences politika atbilst Eiropas rūpniecības politikas mērķiem un ka tā neapdraud Eiropas uzņēmumu jaunrades un konkurētspējas potenciālu; aicina Komisiju kopā ar priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi izstrādāt stratēģiju MVU atbalsta dienestu iekļaušanai ES misijās; atzīmē, ka šiem MVU atbalsta dienestiem būtu jāņem vērā tirdzniecības kameru darbība un jāintegrē Eiropas Biznesa centru darbības ietvaros gūto pieredzi; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt savstarpējo sadarbību, tādējādi atbalstot Eiropas uzņēmumus ārējos tirgos; īpaši aicina tās piešķirt prioritāti instrumentiem, kas paredzēti MVU atbalstam, un centralizēt informācijas nodrošināšanu MVU, izveidojot vienas pieturas informācijas aģentūras visā ES; aicina Komisiju panākt, ka uzlabotā konkurētspējas pārbaude tiek iekļauta tirdzniecības nolīgumu ietekmes un kopējās ietekmes novērtējumos;

70. norāda, ka aizvien biežāk vides izmaksas, kas jāsedz Eiropas rūpniecībai, mudina Eiropas rūpniekus ieguldīt rūpniecībā ārpus Eiropas;

71. uzsver, ka ir svarīgi divpusējos nolīgumos un daudzpusējās tirdzniecības attiecībās ņemt vērā vides un sociālos standartus, lai nodrošinātu godīgu un taisnīgu tirdzniecību un visiem vienādus konkurences apstākļus globālā mērogā; aicina Komisiju, slēdzot jaunus vai pārskatot jau noslēgtos tirdzniecības nolīgumus, nodrošināt, ka uzņēmumi ES iekšienē un ārpus tās darbojas, pamatojoties uz vienlīdzīgiem noteikumiem; uzsver, ka ES būtu jāveic reāli pasākumi, lai aktualizētu jautājumu par noteiktiem tirgus izkropļojumiem, kas kaitē Eiropas rūpniecības interesēm, un ka tai ir pakāpeniski jāievieš savstarpēju tirdzniecības attiecību princips, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem, un jāuzlabo spēja reaģēt, kas varētu sekmēt tirgu atvēršanas procesu;

72. atgādina Komisijai, ka zems algu un vides aizsardzības līmenis joprojām ir ļoti svarīgs starptautiskās konkurences aspekts un ka ir steidzami jāveic šo standartu paaugstināšana, lai ES patiešām varētu īstenot reindustrializāciju; šajā sakarībā aicina Komisiju, vedot sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar trešām valstīm, ietvert tajos saistošus pienākumus attiecībā uz darba ņēmēju tiesībām un vides aizsardzību;

73. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu modernizēt ES tirdzniecības aizsardzības instrumentus, kuri ir ārkārtīgi svarīgi rūpniecības politikas elementi; pauž cerību, ka ar šo modernizāciju var uzlabot minēto instrumentu efektivitāti; šajā sakarībā prasa, lai Komisija šos instrumentus nevājinātu ne *de jure*, ne *de facto*, bet gan tos stiprinātu, lai pēc iespējas efektīvāk un drīzāk Eiropas uzņēmumus neatkarīgi no to lieluma pasargātu no nelikumīgas vai negodīgas tirdzniecības prakses;

74. atgādina par nepieciešamību, ja apstākļi to ļauj, izmantot tirdzniecības aizsardzības instrumentus pret valstīm, kuras neievēro starptautiskās tirdzniecības noteikumus vai ar ES noslēgto brīvās tirdzniecības nolīgumu nosacījumus, un aicina atvieglot, paātrināt un samazināt izmaksas MVU piekļuves nodrošināšanai antidempinga procedūrām, kas tos labāk aizsargātu pret negodīgu praksi;

75. vērš uzmanību uz pētniecības un inovāciju noteicošo lomu Eiropas uzņēmumu konkurētspējas nodrošināšanā pasaules tirgos un uzsver nepieciešamību Eiropas uzņēmumiem panākt labākus rezultātus trešo valstu tirgus prasību prognozēšanā, lai reaģētu uz pieprasījumu pasaules mērogā;

76. uzskata, ka ES centienos atdzīvināt tās rūpniecību ir svarīgi nodrošināt atbilstošus līdzekļus, lai:

— īstenotu aktīvāku antidempinga politiku un veiktu atbilstošus pasākumus, ar kuriem reaģētu arī uz netaisnīgu eksporta subsīdiju ieviešanu atsevišķās trešās valstīs,

— īstenotu patiesu valūtas maiņas kursa politiku, kas aizsargātu Eiropas tirdzniecības intereses,

— atbalstītu "godīgas tirdzniecības" principu, kas būtu balstīts uz savstarpēju cieņu pret sociālajiem, vides, kultūras un cilvēktiesību standartiem starptautiskajā tirdzniecībā;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

77. aicina Komisiju ievērojami uzlabot tās veikto tirdzniecības nolīgumu novērtēšanu, jo īpaši ietekmes novērtēšanu, ņemot vērā arī rūpniecības konkurētspējas jautājumu un veicot *ex post* novērtējumus, kā arī analizējot visu jau noslēgto vai noslēgšanas procesā esošo nolīgumu kopējo ietekmi; uzsver tādas Transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu partnerības nozīmi, kura spētu īstenot Eiropas reindustrializācijas, izaugsmes un nodarbinātības mērķus un kurai ir potenciāls vienkāršot un palielināt Eiropas rūpniecības preču eksportu, uzlabot Eiropas rūpniecības konkurētspēju, paaugstinot starptautiskos rūpniecības standartus, un samazināt izejvielu un pārstrādāto materiālu ieviešanas izmaksas ražošanas uzņēmumiem; atbalsta pieeju, ka Transatlantiskajai tirdzniecības un ieguldījumu partnerībai, tāpat kā citiem tirdzniecības nolīgumiem, būtu jāietver nodaļa par tādiem enerģētikas jautājumiem kā tie, kuri varētu ietekmēt iekšējo tirgu; aicina Komisiju, atceļot tarifus, izveidot labākas tirgus piekļuves iespējas saistībā ar pakalpojumiem un ieguldījumiem, stiprināt regulatīvo sadarbību, nodrošināt labākus publiskā iepirkuma nosacījumus un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, kā arī aktīvi censties sasniegt šos mērķus konkurences politikas jomā un saistībā ar enerģijas un preču tirgiem; uzsver nepieciešamību vienkāršot noteikumus, kā arī mazināt normatīvo un administratīvo slogu, kā paredzēts Transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu partnerībā, kas tiks īstenots, stingri ievērojot un aizsargājot augstus sociālos un vides standartus un darba ņēmēju tiesības; uzsver, ka iespējamā Transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu partnerības noslēgšana pavērs plašas iespējas ekonomikas telpas izveidei, kas savukārt stiprinās ES attiecības un kalpos kā ārvalstu tiešo ieguldījumu (ĀTI) vairotājs ES;

78. aicina Komisiju izpētīt ASV piemēru, kur arodbiedrības drīkst iesniegt sūdzības tirdzniecības jomā, ņemot vērā to, ka tirdzniecības traucējumi var negatīvi ietekmēt rūpniecību un līdz ar to darba ņēmējus, un ierosināt līdzīgus pasākumus ieviest ES;

79. uzsver, ka ir jāstiprina Eiropas rūpniecības vērtību ķēde, noslēdzot papildu tirdzniecības nolīgumus, investīciju nolīgumus un nolīgumus par intelektuālo īpašumu, ar to saprotot, ka attiecīgā stratēģija ir jāintegrē jau pilnvaru izstrādāšanas posmā;

80. aicina Komisiju izstrādāt Eiropas eksporta stratēģiju attiecībā uz resursiem, efektīvām un energoefektīvām tehnoloģijām un attiecīgajiem pakalpojumiem, kas paredz standartizācijas diplomātijas procedūras, lai nodrošinātu Eiropas standartu veicināšanu pasaules mērogā;

81. norāda, ka standartiem un tehniskajiem noteikumiem ir būtiska nozīme, nodrošinot ES vadošo lomu inovatīvajās nozarēs, tostarp videi nekaitīgu tehnoloģiju nozarē; tādēļ aicina Komisiju stiprināt ES spēju izstrādāt starptautiskos standartus un tehniskās normas inovatīvajās nozarēs; turklāt aicina Komisiju uzlabot sadarbību ar trešām valstīm, tostarp ar jaunattīstības valstīm, lai izstrādātu kopīgus standartus un tehniskos noteikumus;

Rūpniecības uzplaukuma finansēšana

82. atzīst banku aizdevumu ierobežojumu faktu un to negatīvo ietekmi, jo īpaši uz MVU; pauž nožēlu par to, ka šādi ierobežojumi skar arī finansēšanas instrumentus, ko dara pieejamus ES, un uzskata, ka Komisijai būtu jāprasa, lai par šo instrumentu administrēšanu atbildīgie finanšu starpnieki iesniegtu gada pārskatus; atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu par ilgtermiņa finansēšanu; uzsver, ka ir jāuzlabo ES banku nozares stabilitāte un uzticamība, izmantojot "Bāzele III" noteikumus, banku savienību un Eiropas Stabilizācijas mehānismu; uzsver, ka ir svarīgi, lai arī mūsu starptautiskie partneri īstenotu "Bāzele III" noteikumus; norāda, ka ieguldījumi rūpniecībā ir ilgtermiņa ieguldījumi; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot tiesisko un finanšu regulējumu tā, lai tas būtu skaidrāk saprotams un labāk paredzams un tādējādi veicinātu ieguldījumus rūpniecībā;

83. uzskata, ka jāizpēta jauni alternatīvi un radoši finansēšanas risinājumi, jo īpaši privātās un kapitāla finansēšanas jomā; norāda, ka šajā sakarībā svarīga nozīme ir arī finanšu lietpratības veicināšanai un ka finanšu lietpratība būtu jāiekļauj skolu programmās;

84. uzsver, ka jaunizveidotiem uzņēmumiem un MVU ir svarīga finanšu resursu pieejamība, lai uzņēmējiem būtu pietiekami resursi inovatīvu ideju ieviešanai tirgū;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

85. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izveidot kopīgus finanšu instrumentus ar EIB un norāda, ka šī iniciatīva ir apstiprināta Eiropadomes 2013. gada jūnija sanāksmē; atzinīgi vērtē arī to, ka Komisija un EIB līdz 2013. gada oktobra sanāksmei gatavojas iesniegt Eiropadomei visaptverošu ziņojumu par minēto instrumentu piemērošanu, nosakot kvantitatīvus mērķus, instrumentus un termiņus;

86. aicina Padomi, apspriežoties ar Komisiju un EIB, nekavējoties precizēt šo instrumentu parametrus, lai panāktu jūtamu sviras efektu; uzsver, ka šie instrumenti būtu jāievieš praksē līdz 2013. gada beigām;

87. atzinīgi vērtē EIB kapitāla pieaugumu un tās nesen publicētās aizdevumu pamatnostādnes saistībā ar jaunu emisiju apmēra standartu 550 g/kWh CO₂; uzskata, ka EIB varētu palīdzēt atrisināt ar ES finanšu tirgu sadrumstalotību saistītās problēmas; aicina EIB arī turpmāk meklēt iespējas izstrādāt jaunus kreditēšanas modeļus, kas būtu pielāgoti rūpniecības vajadzībām; aicina EIB īstenot plānu, kas paredz kreditēšanas darbības palielināšanu ES par vairāk nekā 50 % laikposmā no 2013. līdz 2015. gadam;

88. norāda, ka subsidiaritātes princips paver iespējas izmantot ārkārtīgi atšķirīgu fiskālo politiku un aizdevumu un subsīdiu vienošanās visā Eiropā;

89. aicina Komisiju izpētīt, kā varētu izmantot ar aktīviem nodrošinātu vērtspapīru tirgu un alternatīvus banku starpniecības risinājumus, īstenojot pienācīgu prudenciālu uzraudzību, lai veicinātu MVU finansēšanu; atzīmē uzņēmējdarbības attīstības un infrastruktūras banku iespējamo lomu, veicot ieguldījumus strukturētās nodrošinātās obligācijās, ko emitējušas bankas, šādus ieguldījumus apvienojot ar augstākiem MVU kreditēšanas mērķiem; atzinīgi vērtē priekšlikumu par savstarpējas privātās kreditēšanas partnerības izveidošanu, kurā īstermiņa un ilgtermiņa aizņēmumu izsniegšanai tiek apvienots apdrošināšanas uzņēmums un banka;

90. uzskata, ka ir svarīgi vecināt jaunus novatoriskus finansēšanas modeļus, kas būtu paredzēti MVU ar augstu izaugsmes potenciālu; norāda uz kolektīvās finansēšanas iniciatīvu un e-platformu aizņēmumu saņemšanai uzplaukumu Eiropā un finanšu un nefinanšu ieguvumiem, ko šāda finansēšana sniedz MVU un uzņēmējiem, piemēram, finansējuma nodrošināšana jaundibinātiem uzņēmumiem, produkta validēšana, atsauksmes no patērētājiem un stabila un droša akcionāru struktūra; aicina Komisiju sniegt paziņojumu par kolektīvo finansēšanu; aicina Komisiju izstrādāt efektīvu tiesisko regulējumu kolektīvajai finansēšanai, paredzot regulējumu projektiem, kuru apjoms nepārsniedz EUR 1 miljonu, un risinot jautājumus arī saistībā ar ieguldītāju aizsardzību; aicina Komisiju apsvērt ierobežotu līdzekļu piešķiršanu kolektīvās finansēšanas pakalpojumiem, kā dažas dalībvalstis jau ir izdarījušas;

91. aicina Komisiju atbalstīt vietējo obligāciju tirgu izveidi maziem un vidējiem uzņēmumiem, lai nodrošinātu pietiekamu ilgtermiņa finansējumu, jo īpaši reģionos, kuros ir grūti saņemt kredītu; uzskata, ka lokāla rakstura obligāciju tirgi, piemēram, Štutgartes Fondu birža, varētu kalpot kā paraugs;

92. aicina Komisiju atbalstīt valsts investīciju banku izveidi maziem un vidējiem uzņēmumiem un ļaut esošajām bankām paplašināt savu darbību citās dalībvalstīs un iesaistīties finansēšanas projektos ārpus savas valsts, izstrādājot pamatnostādnes, kuru mērķis būtu plaši izplatītā kredītresursu trūkuma pārvarēšana;

93. uzskata, ka maksājumu kavējumi ir rūpniecības uzņēmumu, jo īpaši MVU, nestabilitātes un konkurētspējas zuduma cēlonis; pauž atzinību dalībvalstīm, kuras ir pilnībā īstenojušas direktīvu par maksājumu kavējumu novēršanu, un aicina to pilnībā īstenot visā ES; uzskata, ka uzņēmumi, jo īpaši MVU, pietiekami labi nepārzina to, kāds ES atbalsts un finanšu instrumenti tiem ir pieejami; pieprasa visā Savienībā izveidot vienas pieturas aģentūras, lai centralizētā veidā nodrošinātu informāciju par MVU pieejamo ES finansējumu; uzsver, ka ir svarīgi izveidot tīklus, kuros bezpeļņas nolūkā apvienotos uzņēmēju asociācijas, ar mērķi sniegt atbalstu, konsultācijas un aizdevumus MVU, tādējādi sekmējot uzņēmējdarbību;

94. uzskata, ka negodīga nodokļu konkurence starp dalībvalstīm nav savienojama ar spēcīga Eiropas intelektuālā īpašuma (IP) attīstību;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

95. atbalsta uzņēmumu nodokļu sistēmu labāku koordinēšanu Eiropas Savienībā, ieviešot saskaņotas nodokļu bāzes;

96. aicina Komisiju izstrādāt pētījumu bez aprēķiniem par dažādu ES īstenoto rūpniecisko darbības veidu konkurētspējas faktoriem (piegādes ilgums, patenti, ražojumu kvalitāte, apkalpošana pēc pārdošanas, transporta kvalitāte, enerģijas un IT infrastruktūras tīkli un citi), salīdzinot ar situāciju citos pasaules reģionos; aicina Komisiju pastāvīgi veikt ES makroekonomiskās konkurētspējas analīzi, īpaši ņemot vērā transporta, enerģētikas un IT infrastruktūras tīklus, kā arī izstrādāt pētījumus par ilgtermiņa finansējumu jaunai vai pašreizējai infrastruktūrai, kas nepieciešami, lai nodrošinātu ES konkurētspējas saglabāšanu;

97. uzsver riska kapitāla un “biznesa eņģeļu” tīklu nozīmi, jo īpaši sieviešu uzņēmējdarbībā; aicina ātri ieviest sieviešu uzņēmēju tiešsaistes portālu; atzinīgi vērtē ES atbalstu “biznesa eņģeļu” un biznesa inkubatoru tīklu izveidei; īpaši atzinīgi vērtē kapitāla finansēšanas instrumentu programmu “Apvārsnis 2020” un COSME, kas paredzētas kā atbalsts kvantitatīvai un kvalitatīvai riska kapitāla piedāvājuma uzlabošanai; uzskata, ka Eiropas Investīciju fondam ir būtiska nozīme riska kapitāla tirgus attīstībā, jo īpaši ilgtspējīgu tehnoloģiju izmantošanā; uzskata, ka pašu kapitāla un saistību nošķiršana nodokļu aprēķināšanas nolūkā būtu jāpārtrauc;

98. aicina Komisiju izpētīt vadošo kompetences vienību vairākkārtējo ietekmi, ietverot atsauci uz to ražošanas, vērtības radīšanas un nodarbinātības tīkliem ekonomikā kopumā; uzskata, ka vadošās kompetences vienības nebūtu jānosaka, pamatojoties uz to lielumu, bet gan uz to atbilstību konkrētiem kritērijiem, piemēram, starptautiskā nozīme, noteikta minimālā daļa vietējā un pasaules tirgū, intensīva pētniecība un izstrāde un sadarbība ar lielu skaitu uzņēmumu; uzskata, ka šāds pētījums vispirms varētu pievērst uzmanību savstarpējai atkarībai, kas pastāv starp rūpniecības uzņēmumiem un MVU, tādējādi laužot noteiktus stereotipus attiecībā uz pārstrādes rūpniecības bāzi;

Prasmju apgūšana un darbaspēka nodrošināšana rūpniecības uzplaukumam

99. uzskata, ka kopš krīzes sākuma ir “pārstrukturēti” aptuveni 5 500 Eiropas rūpniecības uzņēmumu, tādējādi zaudējot apmēram 2,7 miljonus darbvietu;

100. uzsver, ka RISE ir stabilas nodarbinātības iespēja, kas nodrošina labas darbvietas un pienācīgu atalgojumu; uzsver nepieciešamo partnerību ar ieinteresētajām personām, jo īpaši sociālajiem partneriem, kamerām un jaunatnes organizācijām, integrējot jauniešus darba tirgū; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt sociālo dialogu arī rūpniecības nozarē un uzņēmumu iekšienē; uzskata, ka sociālo partneru iesaistīšana pēc iespējas agrākā likumdošanas procesa posmā būtu liels ieguvums; aicina Komisiju tās līmenī veicināt sociālo partneru lomu, pienācīgi ņemot vērā atšķirības dažādu valstu sistēmās; aicina sociālos partnerus iesaistīties dialogā ES līmenī, kad vien iespējams;

101. atzīmē, ka, lai īstenotu RISE, būs vajadzīga plašāka un labāka piekļuve apmācībai, mūžizglītībai, nākotnes vajadzībām atbilstoši profesionālajai apmācībai un augstākajai izglītībai, un īpaša uzmanība jāpievērš zinātnei, tehnoloģijai, inženierzinātnēm un matemātikai (STEM), jo īpaši sievietēm, kā arī jāsniedz atbalsts uzņēmējdarbībai; pauž atbalstu šādu priekšmetu iekļaušanai skolu mācību programmās; atbalsta ar darbu saistītas izglītības un stažēšanās sistēmu izveidi un atbilstošu sociālās drošības tīklu, kā arī otrās iespējas politiku; saistībā ar to svarīga nozīme būs ES programmām un instrumentiem, piemēram, “Apvārsnis 2020” un Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūtam (EIT);

102. uzskata, ka atbalsts kvalificētam darbaspēkam nodrošina Eiropai lielas priekšrocības un ir galvenais dzinulis ieguldījumiem pētniecībā un tehnoloģiju attīstībā; aicina pievērst īpašu uzmanību izglītības atbalstam, lai izveidotu starptautiska līmeņa pētniecības centrus ar akadēmisku izcilību;

103. uzskata, ka inovācijas darbavietā, kompetenču attīstīšana, radoši un patstāvīgi darbinieki un komandas darbs ir būtisks uzņēmumu sociālās un ekonomiskās veiktspējas faktors; uzsver, ka ir jāpaplašina darbavietas demokratizācija, tostarp personāla pārstāvju aktīva līdzdalība un arod biedrību darbība; aicina dalībvalstis un attiecīgās reģionālās iestādes izveidot pastāvīgas apmācības sistēmu gan individuālai apmācībai, gan cita veida apmācībai, ar ko nodrošinātu, ka darba

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

ņēmēju prasmes aizsteigtos priekšā topošajam pieprasījumam attiecīgajā nozarē, būtu pielāgojamas jaunam tirgum vai atlaišanas gadījumā izmantojamas citās rūpniecības nozarēs; norāda, ka darba devējiem un darba ņēmējiem ir jāuzņemas kopīga atbildība par mūžizglītību; turklāt norāda, ka informēšana un konsultēšana darba vietā ir pamattiesības, kas paredzētas Līgumā;

104. aicina Komisiju cieši sadarboties ar dalībvalstīm un attiecīgajiem nozaru partneriem, lai sagatavotu vidēja termiņa un ilgtermiņa prognozes attiecībā uz darba tirgū vajadzīgajām prasmēm, piemēram, izveidojot Eiropas līmeņa padomes rūpnieciskās kompetences jautājumos;

105. aicina dalībvalstis risināt e-prasmju nepilnības visos izglītības līmeņos un izmantojot mūžizglītību, jo IKT attīstība ilgtermiņā var būtiski ietekmēt augošās nozares tādās jomās kā energoefektivitāte, vides plānošana, drošības mērķi un citas komunikācijas iespējas (piemēram, efektīvas un viedas transporta sistēmas un sakaru sistēmas saziņai starp personām, personām ar mašīnām un mašīnām ar mašīnām);

106. uzsver, ka prasmes inženierzinātnēs un informācijas tehnoloģijās uzlabo izturētspēju nodarbinātībā; aicina dalībvalstis ar Komisijas atbalstu apsvērt valsts mērķu izstrādi, lai palielinātu studentu skaitu, kas apgūst STEM priekšmetus; uzskata, ka valsts, reģionālu un Eiropas mēroga STEM platformu izveide paraugprakses apmaiņai starp reģioniem, universitātēm un rūpniecību varētu būt noderīga STEM mērķu noteikšanā; uzskata arī, ka Eiropas platformas, ja tādas tiks izveidotas, būtu svarīgas valstu platformu koordinēšanai un sadarbībai Eiropas līmenī; uzsver, ka saistībā ar minēto IKT pamatprasmes jāveicina arī skolās un profesionālās apmācības programmās;

107. aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt ASV *College-to-Career* (C2C) fondu izveides modeli, saskaņā ar kuru tiek veidotas partnerattiecības starp uzņēmumiem un universitātēm, lai apmācītu jauniešus darbam jaunizveidotās nozarēs; ņem vērā Apvienotajā Karalistē apspriestos plānus universitāšu tehnisko koledžu izveidei kopā ar nozares partneriem;

108. uzsver, cik svarīgi ir uzlabot jauniešu brīvprātīgu mobilitāti, veicinot programmu "Erasmus visiem" un novēršot pašreizējos šķēršļus pārrobežu mācekļības, stažēšanās un prakses iespējām, kā arī uzlabojot pensijas un darba un sociālās aizsardzības tiesību pārvedamību visā ES; uzsver, ka jo īpaši būtu jāpaplašina programmas "Erasmus jaunajiem uzņēmējiem" darbība;

109. iesaka mobilizēt visus pieejamos finanšu un normatīvos instrumentus, lai veicinātu ekonomikas pārvietošanu, un aicina izveidot informācijas centrus, ar kuru palīdzību uzņēmēji tiktu informēti par iespējām saglabāt savu darbību Eiropas teritorijā vai pārcelt to uz Eiropu, jo īsākas piegādes ķēdes varētu likt izmantot vietējos produktus un paaugstināt efektivitāti ražošanas nozarē, vienlaikus veicinot vietējās nodarbinātības iespējas; aicina pēc iespējas efektīvāk izmantot EURES atbalstu, lai izmantotu to jauno eiropiešu zināšanas, kuri meklē darbu, kā arī aicina dalībvalstis veikt uzlabojumus Pakalpojumu direktīvas īstenošanā un novērst sociālo dempingu;

110. uzsver, ka izglītība ir viena no pamatvajadzībām un tai jābūt visiem pieejamai visos līmeņos, no sākumskolas līdz universitātei;

111. uzsver, ka ir jāsamazina priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas rādītājs un ka skolu absolventiem ir vajadzīgas stažēšanās iespējas, ko nodrošina, piemēram, Austrijas "Mācību garantija";

112. atzinīgi vērtē lēmumus īstenot garantijas jauniešiem shēmu un tās vērienīgos mērķus, kā arī dalībvalstu gatavību piešķirt finanšu līdzekļus jauniešu bezdarba apkarošanai; atzinīgi vērtē Mācekļību alianses darbības veicināšanu; uzsver, ka dažās valstīs stažēšanās nav pietiekamā mērā integrēta nodarbinātības politikā; aicina Komisiju izstrādāt vienotus sociālo ieguldījumu rādītājus, kas it sevišķi attiecas uz jaunatnes bezdarbu; aicina nozares pārstāvjus aktīvi piedalīties jauniešu garantijas īstenošanā attiecīgā valsts līmenī un piedāvāt jauniešiem kvalitatīvas darbvietas vai stažiera vietas, ja tas ir iespējams, un radīt kvalitatīvas prakses vietas ar pienācīgu atalgojumu; aicina dalībvalstis padarīt mācekļības programmas pievilcīgākas uzņēmumiem, paredzot dažādus pasākumus;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

113. uzsver, ka dalībvalstīm ar spēcīgu profesionālās apmācības sistēmu krīzes laikā bija salīdzinoši noturīgs darba tirgus; aicina visas dalībvalstis kopā ar sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām, piemēram, profesionāļu apvienībām, izpētīt un ieviest šādu sistēmu; ņem vērā to, cik grūti ir panākt Eiropas kredītpunktu sistēmas profesionālās izglītības un apmācības jomā (ECVET) savietojamību ar Eiropas kredītpunktu pārneses sistēmu (ECTS); uzsver arī to, ka ir svarīgi nodrošināt dažādu valstu profesionālās apmācības sistēmu salīdzināmību un aizvien lielāku savietojamību, lai sekmētu mobilitāti darba tirgū attiecīgajās amatu kategorijās;

114. uzsver, ka mācību iestādēm ar tehnisko vidusskolas izglītību un arodapmācības sistēmām ir būtiska loma, un atbalsta Komisijas iniciatīvas veicināt pārrobežu apmaiņu starp dalībvalstīm;

115. uzskata, ka profesionālās izglītības un apmācības prestižs jāuzlabo, uzsverot tā nepārejošo vērtību un arī sasaistot to ar iespējamo pāreju uz universitāti vai citu augstākās izglītības iestādi; atzīmē, ka arī šim nolūkam nepieciešams, lai augstas kvalitātes profesionālās izglītības un apmācības kvalifikācija saņemtu augstākā līmeņa klasifikāciju dalībvalstu kvalitātes sistēmās; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot izglītības prasmes, lai uzlabotu jaunu ražošanas prasmju attīstīšanas kvalitāti, izmantojot arī ES līmeņa pasākumus, lai standartizētu cilvēkresursu politiku, sākot no pamatapmācības līmeņa;

116. aicina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem izstrādāt un īstenot jauniešiem paredzētas profesionālās orientācijas programmas zinātnes un tehnoloģijas disciplīnās, tā cenšoties veicināt noturīgas un ilgtspējīgas ekonomikas attīstību, kā arī ar ekoloģijas un vides tematiku saistītus informatīvos un izpratnes veidošanas pasākumus gan formālās izglītības sistēmā, gan vietējo un reģionālo pašvaldību pasākumu ietvaros;

117. uzskata, ka darba ņēmēju brīvas pārvietošanās turpmākai attīstībai, izmantojot tādus instrumentus kā profesionālās kvalifikācijas savstarpēja atzīšana un mūžizglītība, jo īpaši attiecībā uz neaizsargātiem darba ņēmējiem, ir liels potenciāls, kas ļaus samazināt kvalificēta darbaspēka trūkumu un rosināt iekļaujošu izaugsmi;

118. aicina dalībvalstis ieviest mikrokredītu saņemšanas iespējas jauniešiem, lai veicinātu uzņēmējdarbību;

119. sagaida, ka pasākumi un darbības, kas veiktas, lai veicinātu uzņēmējdarbību Eiropas vai valstu līmenī, attieksies uz visu veidu uzņēmumiem, kooperatīviem, amatniecības uzņēmumiem, brīvajām profesijām un sociālās ekonomikas uzņēmumiem;

120. uzsver, ka RISE būtu jāizmanto princips "vienāda samaksa par vienādu darbu", lai nodrošinātu dzimumu līdztiesību darbavietās un vienādus noteikumus darba ņēmējiem ar dažāda veida darba līgumiem;

121. norāda, ka katru gadu Eiropā sievietes pārstāv vairāk nekā pusi no augstākās izglītības diplomu ieguvējiem; uzsver labvēlīgo ietekmi, ko kvalificētu sieviešu zināšanas varētu radīt uzņēmumos, jo īpaši saistībā ar Eiropas rūpniecības izaugsmi, ražīgumu un konkurētspēju, un šajā sakarībā aicina ekonomikas, izglītības un sabiedriskās dzīves veidotājus, kā arī Komisiju sekmēt un nostiprināt sieviešu nozīmi ar rūpniecību saistītās nozarēs Eiropā;

122. uzsver, ka ir svarīgi nepieļaut tradicionālo dzimumu nelīdzsvarotību rūpniecībā; uzskata, ka ir svarīgi novērst šo nelīdzsvarotību, lai sievietes un vīrieši varētu pilnībā iesaistīties darba tirgū, jo īpaši ņemot vērā ES demogrāfiskās problēmas;

123. norāda uz nozīmīgo sieviešu darbaspēka lomu rūpniecības uzplaukumā ilgtspējīgai Eiropai; uzsver, ka dzimuma dimensijas trūkums rūpniecības politikā palielina dzimumu nevienlīdzību, uzskata, ka ir svarīgi novērst pašreizējo dzimumu nelīdzsvarotību, lai sievietes un vīrieši varētu pilnībā iesaistīties darba tirgū, pamatojoties uz principu "vienāds atalgojums par tādu pašu darbu"; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai darba ņēmējas nav nepietiekami pārstāvētas vai pat atstumtas no apmācībām, projektiem un programmām ekoloģiskas pārveides jomā, un uzsver nepieciešamību integrēt dzimumu līdztiesības aspektu; aicina dalībvalstis īstenot pasākumus, kas ļautu saskaņot darba un ģimenes dzīvi, lai sievietēm nodrošinātu maksimālās iespējas karjeras nepārtrauktai un regulārai attīstībai;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

124. atzīmē, ka pāreja uz zemu oglekļa emisiju ekonomiku ne tikai radīs jaunas darbvietas jaunās ekonomikas nozarēs, bet var izraisīt arī darbvietu zaudēšanu mazāk ilgtspējīgās nozarēs; šajā sakarībā iesaka izstrādāt un nostiprināt instrumentus, lai varētu laikus paredzēt pārmaiņas un nodrošināt pakāpenisku pāreju no vienas darbvietas uz citu;

125. aicina Komisiju izstrādāt un veicināt līdzekļu kopumu ilgtspējīgas uzņēmumu politikas nodrošināšanai (kas ietver uzņēmumu sociālo atbildību, ilgtspējības ziņojumus, pasākumus ražošanas modeļu ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni vai zemu atkritumu līmeni veicināšanai);

126. uzsver lielo uzņēmumu sociālās atbildības nozīmi, jo tā ir galvenais uzņēmumu politikas instruments, kurā uzmanība tiek vērsta uz efektīvu dabas resursu izmantošanu, sociālajiem aspektiem attiecībā ar sabiedrību un ar darbaspēku un tā pārstāvjiem, kā arī uz ekonomiskajiem aspektiem, kas saistīti ar veiksmīgu uzņēmuma pārvaldību;

127. aicina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām apsvērt elastīgāka darba laika noteikšanas politiku ekonomikas lejupslīdes laikā;

128. ierosina LESD 152. pantā paredzētās trīspusējās sociālās sanāksmes par izaugsmi un nodarbinātību darba kārtībā iekļaut jautājumu par to, ka izmaksu sistēmā būtu jāintegrē obligāto sociālo standartu ievērošana;

Resursu un enerģijas politika rūpniecības uzplaukuma mērķiem

129. uzsver, ka resursi un enerģija ir RISE stratēģijas pamatā, uzskata, ka izejvielu pieejamībai ir vissvarīgākā ietekme uz Eiropas rūpniecību un noteiktu svarīgāko izejvielu neesamības gadījumā nebūs iespējama attīstība vairumā Eiropas stratēģisko nozaru; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt aktīvus pasākumus pārmērīgu izmaksu samazināšanai enerģētiskā; pauž atbalstu integrētai cenas pieņemamības, ilgtspējības un pieejamības trīspusējai pieejai, kurā vienlīdz ņemtas vērā visas trīs minētās dimensijas, vienlaikus mēģināts nesaistīt izaugsmi ar resursu paplašinātu izmantošanu; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt konkurētspējīgu un pārredzamu enerģijas tirgu, novēršot nelīdzsvarotību starp dalībvalstīm, un nodrošināt drošas, ilgtspējīgas, pieņemamas un uzticamas enerģijas viegļu pieejamību; norāda, ka ir vajadzīga stratēģija, ar ko sekmētu Eiropas enerģijas tirgus integrāciju un enerģētikas infrastruktūru attīstību;

130. atzinīgi vērtē Eiropas izejvielu iniciatīvu (RMI), Eiropas inovāciju partnerību izejvielu jautājumos un tās stratēģisko īstenošanas plānu, kā arī Ceļvedi par resursu efektīvu izmantošanu; uzsver nepieciešamību risināt resursu nepietiekamības jautājumu attiecībā uz izšķirošiem resursiem, piemēram, ūdeni, un aicina Komisiju turpināt darbu saistībā ar tās trīs pilāru stratēģiju, strādājot pie starptautiskās partnerības un tirdzniecības izejvielu jomā, izejmateriālu piegādes ES un resursu efektīvas izmantošanas, pārstrādes un atkārtotas izmantošanas; aicina Komisiju Eiropas pusgada programmās, ieteikumos katrai valstij un valstu reformu programmās iekļaut atkritumu apsaimniekošanas politikas mērķus; aicina Komisiju pilnveidot nozares kritērijus resursu izmantošanas efektivitātes novērtēšanai, jo īpaši publiskā iepirkuma vajadzībām; aicina Komisiju integrēt "3R" stratēģiju (materiālu kaitīguma mazināšana, to atkārtota izmantošana un pārstrādāšana) un rūpīgi izvērtēt priekšlikumus ierobežot svarīgus izejmateriālus; uzsver globālas sertifikācijas sistēmas nozīmi attiecībā uz bīstamo atkritumu pirmreizējo pārstrādi un elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (DEEE); norāda, ka dažās dalībvalstīs ir ieviestas attiecīgas celtniecības atkritumu savākšanas un pārstrādes shēmas; atzīmē, ka Eiropas ieguves rūpniecības nozarēm ir vieni no visaugstākajiem standartiem pasaulē un aicina Komisiju divos gados novērtēt priekšlikumu izveidot Eiropas ģeoloģijas institūtu; aicina Komisiju izstrādāt pasākumus, lai saskaņotu noteikumus un licencēšanas procedūras izejmateriālu ieguvei ES; aicina dalībvalstis, rūpniecību, ģeoloģijas institūtus un Komisiju sadarboties, lai noteiktu izejvielu atrašanās vietas;

131. uzsver potenciālu, kas piemīt pārejai uz bioloģiski pamatotu ekonomiku, jo, piemēram, izejvielas no mežiem var būt nozīmīgas atjaunojamās enerģijas ražošanai un ilgtspējīgai rūpnieciskai ražošanai;

132. prasa nekavējoties īstenot energoefektivitātes direktīvu un valsts rīcības plānus, papildinot tos ar attiecīgiem finansiāliem stimuliem; aicina noteikt kopīgu atbrīvojumu visām energoefektivitātes shēmām, kas paziņotas Eiropas Komisijai kā daļa no dalībvalstu energoefektivitātes rīcības plāniem; uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāizstrādā vērienīgas stratēģijas, jo īpaši lai renovētu pašreizējo dzīvojamo fondu saskaņā ar pieņemtiem vienotiem standartiem; uzsver, ka finanšu instrumenti varētu papildus sekmēt efektivitātes uzlabošanu; aicina Komisiju strādāt pie izmaksu ziņā lietderīgiem

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

atjaunojamās enerģijas atbalsta kritērijiem; uzsver, ka Eiropas rūpniecības konkurētspējai būtiska ir droša, uzticama un pieņemama enerģijas piegāde; uzsver, ka ir svarīgi izvirzīt skaidrus ilgtermiņa klimata mērķus, lai uzņēmumi varētu veikt ieguldījumus, jo īpaši "zaļajās" nozarēs, un mudina Komisiju piedāvāt juridisku un noturīgu sistēmu Eiropas enerģētikas un klimata politikai laikposmam līdz 2030. gadam, lai veicinātu ieguldījumus vidējā termiņā un ilgtermiņā, samazinot oglekļa emisijas, atbalstot energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju;

133. norāda, ka tikai Eiropas Savienībā darbojas emisiju kvotu sistēma un ka papildus ES dalībvalstīm mazāk nekā sešas valstis, kas nerada pat 15 % globālo CO₂ emisiju, tostarp ES, joprojām ievēro Kioto protokolu;

134. aicina Komisiju iesniegt rūpniecības stratēģiju attiecībā uz atjaunojamiem enerģijas veidiem, iekļaujot tajā pilnu pētnieciskās darbības spektru, tostarp tās finansējumu, lai nodrošinātu ES vadošo pozīciju saglabāšanu atjaunojamo enerģijas resursu jomā;

135. uzskata — gan Eiropas rūpniecība, gan atsevišķi patērētāji gūtu labumu no modernizētas enerģijas infrastruktūras, piemēram, no viedtīkliem, kas palīdzētu palielināt enerģijas vietējo potenciālu un pilnībā integrēt atjaunojamus enerģijas avotus energoapgādē;

136. aicina Komisiju nodrošināt stabilu enerģijas piegāžu sistēmu nākamajām desmitgadēm, lai nodrošinātu ieguldījumu drošību un tādējādi varētu veikt pasākumus ilgspējīgas konkurētspējas veidošanai;

137. uzsver enerģijas cenu pašreizējās tendences pasaulē, kas ir cieši saistītas ar netradicionālajiem naftas un gāzes resursiem ASV un norisēm Tuvajos Austrumos, un norāda, ka augstas enerģijas cenas ir svarīgs faktors, kas ietekmē Eiropas rūpniecības konkurētspēju; uzsver nepieciešamību veikt analīzi par apstākļiem, kas ietekmē enerģijas cenas; aicina Komisiju ņemt to vērā, iesniedzot turpmākos priekšlikumus, kā tas ir ticis darīts tās ietekmes novērtējumos; uzsver, ka RISE prasa saskaņot rūpniecības, enerģētikas un klimata politiku; atzīmē, ka zemākas enerģijas cenas ASV ir nodrošinājušas jaunus ieguldījumus rūpniecībā; atsaucas uz Parlamenta rezolūcijām par šādiem ieguldījumiem; uzsver energoietilpīgo nozaru ārkārtīgi svarīgo nozīmi, ražojot būtiskus pamatmateriālus, piemēram, tēraudu, cementu, ķīmikālijas, metālus un papīru, kur enerģija rada vislielākās izmaksas; uzsver, ka šīs nozares apdraud oglekļa noplūdes un tādēļ nepieciešami īpaši piesardzības pasākumi, lai saglabātu tās konkurētspēju; prasa Komisijai nākt klajā ar ieteikumiem, kā novērst oglekļa noplūdes risku;

138. pauž nožēlu par to, ka Komisija nav apstiprinājusi savu uzticību piesardzības principam attiecībā uz nozarēm, kas izmanto tādas tehnoloģijas, kuru drošums nav pierādīts;

139. uzsver, ka Eiropas dienvidu valstis maksā augstākās gāzes cenas Eiropā, tādējādi konkurencē diskriminējot rūpniecību, jo īpaši energoietilpīgās nozares, kā arī palielinot oglekļa noplūdes risku;

140. aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt ilgtermiņa līgumu nosacījumus un gāzes līgumus, kuru pamatā ir naftas cenu indeksācijas mehānismi, un pārorientēties uz cenu noteikšanu tirdzniecības vietās, pastiprinot konkurenci iekšējā tirgū; aicina Komisiju palīdzēt izpētīt iespējas sarunu ceļā šos līgumus pārskatīt un veicināt pāreju uz elastīgākām alternatīvām; tādējādi sekmējot mērķi panākt labāku gāzes pieejamību visām dalībvalstīm;

Reģionāla RISE stratēģija, īpašu uzmanību pievēršot Eiropas dienvidiem

141. atbalsta daudzreģionālas rūpniecības politikas pieeju, ar ko atsāk ilgspējīgu izaugsmi līgumslēdzējās valstīs vai valstīs, kuru rūpniecisko bāzi apdraud būtiski riski; atzīmē steidzamo vajadzību īstenot pasākumus to rūpniecības nozaru atbalstam, kuras vismagāk skārusi krīze un starptautiskā konkurence; atbalsta augstas pievienotās vērtības stratēģiju, reģionu ekonomiku, jo īpaši dienvidu valstu ekonomiku, integrējot globālās vērtību radīšanas ķēdēs; uzskata, ka pareizas specializācijas stratēģijas ir īpaši noderīgas un pašreizējās rūpnieciskās priekšrocības ir jāatbalsta, pastiprinot inovācijas un specializāciju; uzskata, ka paralēli pārdomātas specializācijas stratēģijām attiecībā uz finanšu līdzekļu pieejamību dienvidu valstīm ir nepieciešama arī ieguldījumu stratēģija;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

142. uzsver, ka krīzes skartajās valstīs ir jāuzlabo kreditēšana, un uzskata, ka varētu ieviest mikrokreditēšanas programmu, ko finansētu EIB vai valstu attīstības bankas, lai MVU varētu apstrādāt pasūtījumus;

143. ņem vērā, ka vairākus reģionus ietekmē to perifērais izvietojums un ka atbilstošas un pareizi savienotas infrastruktūras trūkums ietekmē to konkurētspēju iekšējā tirgū un ārpus Savienības; norāda, ka tas ir īpaši svarīgi dažiem Eiropas dienvidu reģioniem, taču arī ziemeļu reģioni, piemēram, Eiropas austrumos un ziemeļos, kur atrodas liela daļa Savienības dabas resursu, arī ir ciešāk jāsavieno ar pārējo Savienību; aicina Komisiju veicināt Eiropas infrastruktūras pilnvērtīgu integrāciju, jo īpaši dienvidu valstu ekonomikas integrāciju un jo īpaši dzelzceļa, enerģētikas un IKT jomā, un uzsver, ka šim nolūkam ir jāizmanto Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments; aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis nodrošināt tam atbilstošu finansējumu un vienkāršotas birokrātiskās procedūras, lai veicinātu PPP, projektu finansēšanu un projektu obligācijas; pauž nožēlu par to, ka Pireneju pussala nav pilnībā integrēta Eiropas dzelzceļa tirgū un ka tā kopā ar Eiropas dienvidu un austrumu daļām nav integrēta Eiropas enerģijas tirgū;

144. atzīmē, ka dienvidu reģioniem ir liels attīstības potenciāls stratēģiskajā atjaunojamo enerģijas avotu nozarē; aicina izstrādāt pasākumus tirgus stimulēšanai šajos reģionos, tostarp darbības, ar ko veicina elektrības mikroģenerāciju un uzņēmumus, kuri paši vēlas ražot elektrību un pārdot enerģijas pārpalikumu tīklā;

145. uzsver, ka enerģijas piegādes arvien lielāka dažādība un vietējo resursu, tostarp atjaunojamās enerģijas, izmantošana var būt svarīga dienvidu valstu ekonomikas atdzimšanai; atzīmē, ka dienvidu valstis ir ļoti atkarīgas no enerģijas importa un dažkārt pat no viena piegādātāja;

146. uzsver IKT infrastruktūras nozīmību, jo īpaši attiecībā uz elastīgiem un mobiliem risinājumiem, kas nodrošina rūpniecības attīstību arī perifēros un mazapdzīvotos reģionos;

147. uzsver paraugprakses apmaiņas un tirgus replikācijas mehānismu nozīmi; atzinīgi vērtē priekšlikumus paplašināt sadarbību, veicināt rūpniecības simbiozi un veidot konsultatīvo pakalpojumu tīklus resursu izmantošanas efektivitātes jautājumos; uzskata, ka rūpnieciskās simbiozes centieni var palīdzēt radīt pievienoto vērtību un paaugstināt efektivitāti; norāda, ka Apvienotās Karalistes rūpnieciskās simbiozes modeli var izmantot kā paraugu citām dalībvalstīm;

148. uzsver, ka kapitāla uzņēmumu pārveidošana kooperatīvos dažos reģionos ir bijusi veiksmīga, efektīvi nodrošinot ilgtermiņa pieeju, piesaistot tos vietējai ekonomikai un ļaujot piedalīties vietējā ilgtspējīgā attīstībā; atzīmē, ka kooperatīvi ES ir būtiska ekonomikas realitāte, jo vairāk nekā 160 000 kooperatīvie uzņēmumi pieder 123 miljoniem dalībnieku, tostarp vairāk nekā 50 000 kooperatīvie uzņēmumi rūpniecības un pakalpojumu jomā nodrošina darbavietas 1,4 miljoniem cilvēku un to daļa katras dalībvalsts IKP ir aptuveni 5 %; šajā sakarībā uzskata, ka arī kooperatīvu uzņēmējdarbības modeļi ir jāņem vērā un to īpatnības ir jāiekļauj attiecīgajās ES politikas jomās;

149. uzskata, ka Eiropas dienvidu valstis var izmantot priekšrocības, ko sniedz jaunie eksporta tirgi, un to izvietojums ir stratēģiski izdevīgs attiecībā uz Vidusjūras reģiona dienvidu tirgiem, savukārt Austrumeiropas valstis var izmantot jaunus eksporta tirgus Neatkarīgo Valstu Sadraudzības valstīs (NVS); aicina īstenot uzņēmējdarbības garu un migrantus no Eiropas dienvidiem un austrumiem izveidot uzņēmumus, kas var sasniegt šos eksporta tirgus; aicina Komisiju un dalībvalstis attīstīt uzņēmējdarbības apmaiņu starp Vidusjūras dienvidu un ziemeļu valstīm; atzinīgi vērtē arī priekšsēdētāja vietnieka A. Tajani vadītās izaugsmes misijas; uzskata, ka ciešāka pievēršanās reģionālām rūpnieciskām priekšrocībām un kopām var paaugstināt konkurētspēju, veicinot Eiropas strukturālo attīstību; aicina pienācīgi ņemt vērā visu minēto turpmākajā Eiropas institucionālajā un strukturālajā attīstībā;

150. uzskata, ka ciešāka pievēršanās reģionālām rūpnieciskām priekšrocībām un kopām varētu paaugstināt konkurētspēju, veicinot Eiropas strukturālo attīstību; aicina pienācīgi ņemt vērā visu minēto turpmākajā Eiropas institucionālajā un strukturālajā attīstībā;

o

o o

151. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0036

Ģenētiski modificētas kukurūzas produkta laišana tirgū kultivēšanai

Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ģenētiski modificēta kukurūzas produkta (*Zea mays* L. līnija 1507) ar izturību pret dažiem tauriņu kārtas kaitēkļiem laišanu tirgū kultivēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (2013/2974(RSP))

(2016/C 482/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam par ģenētiski modificēta kukurūzas produkta (*Zea mays* L. līnija 1507) ar izturību pret dažiem tauriņu kārtas kaitēkļiem laišanu tirgū kultivēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK (COM(2013)0758),
- ņemot vērā Komisijas lēmuma projektu par ģenētiski modificēta kukurūzas produkta (*Zea mays* L. līnija 1507) ar izturību pret dažiem tauriņu kārtas kaitēkļiem (D003697/01) laišanu tirgū kultivēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK, kas tika iesniegts balsošanai 2009. gada 25. februārī komitejā, kura minēta Direktīvas 2001/18/EK 30. pantā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvu 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 18. panta 1. punkta pirmo daļu,
- ņemot vērā 2009. gada 25. februāra balsojumu par kukurūzu 1507 komitejā, kas minēta Direktīvas 2001/18/EK 30. pantā, kā rezultātā atzinums netika sniegts,
- ņemot vērā sešus zinātniskos atzinumus par kukurūzu 1507, kurus laikā no 2005. līdz 2012. gadam sniegusi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EPNI) zinātnes ekspertu grupa jautājumos par ģenētiski modificētiem organismiem,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 22. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 365/2013, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz darbīgās vielas glufosināta apstiprināšanas nosacījumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Vides Padomes 2008. gada 4. decembra secinājumus par ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO),
- ņemot vērā Parlamenta nostāju, ko pieņēma pirmajā lasījumā 2011. gada 5. jūlijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko attiecībā uz iespēju, ka dalībvalstis var ierobežot vai aizliegt ĢMO kultivēšanu savā teritorijā, groza Direktīvu 2001/18/EK ⁽³⁾,
- ņemot vērā *Eiropas barometra* īpašo aptauju Nr. 354 par risku, kas saistīts ar pārtiku ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Vispārējās Tiesas (Septītā palāta) 2013. gada 26. septembra spriedumu attiecībā uz pieteikumu par kukurūzas 1507 apzinātu izplatīšanu vidē (Lieta T-164/10) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 111, 23.4.2013., 27. lpp.

⁽³⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 350. lpp.

⁽⁴⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/factsheet/docs/reporten.pdf>

⁽⁵⁾ http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?doclang=EN&text=&pageIndex=0&part=1&mode=lst&docid=142241&occ=first&dir=&cid=127901

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- ņemot vērā 5. panta 5. punktu un 8. pantu Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 88. panta 2. un 3. punktu,
- A. tā kā Direktīvas 2001/18/EK 18. panta 1. punktā ir noteikts, ka lēmumā par ĢMO apzinātu izplatīšanu jāiekļauj 19. panta 3. punktā minētā informācija;
- B. tā kā Direktīvas 2001/18/EK 19. panta 3. punktā noteikts, ka 18. pantā minētajā rakstveida piekrišanā visos gadījumos cita starpā skaidri jānorāda konkrētas ekosistēmas vai vides un/vai ģeogrāfisko apgabalu aizsardzības nosacījumi;
- C. tā kā šādas norādes Komisijas priekšlikumā nav iekļautas;
- D. tā kā pastāvīgajā komitejā 2009. gada 25. februāra balsojumā par Komisijas priekšlikumu piešķirt atļauju atzinums netika sniegts; tā kā par šo priekšlikumu balsoja tikai 6 dalībvalstis, savukārt pret to balsoja 12 dalībvalstis un 7 atturējās;
- E. tā kā, pamatojoties uz EPNI ieteikumiem un lai izpildītu atļaujas piešķiršanas nosacījumus, Komisija ir priekšlikumu būtiski pārveidojusi, piemēram, attiecībā uz noteikumiem par marķēšanu, uzraudzību un praksi, kas noteikta kukaiņu rezistences pārvaldības plānā;
- F. tā kā redakcijā, par kuru balsoja 2009. gada 25. februārī, ir šādas izmaiņas — svītrotas atsauces uz līnijas 1507 kukurūzu ar noturību pret glufosinātu un iekļauta prasība informēt operatorus par to, ka produktu nedrīkst lietot ar glufosināta herbicīdiem nekādā veidā, kas atšķirtos no tradicionālās prakses, tādas kukurūzas gadījumā, kas nav noturīga pret glufosinātu;
- G. tā kā pārstrādātais priekšlikums nav apspriests ar dalībvalstu ekspertiem un par to nav balsots pastāvīgajā komitejā, bet tas tika iesniegts tieši Ministru Padomē;
- H. tā kā Eiropas Savienības Vispārējās Tiesas 2013. gada 26. septembra spriedums attiecībā uz *Pioneer Hi-Bred International* pieteikumu par kukurūzas 1507 apzinātu izplatīšanu vidē neliedz Komisijai pārskatīt tās nostāju un iesniegt jaunu priekšlikumu pastāvīgajai komitejai saskaņā ar Parlamenta rezolūciju un atbilstīgi Padomes Lēmuma 1999/468/EK 8. panta 1. punktam, ierosinot nepiešķirt atļauju attiecībā uz kukurūzu 1507;

EPNI riska novērtējums

- I. tā kā pēc balsojuma pastāvīgajā komitejā saskaņā ar Komisijas pieprasījumu EPNI sagatavoja trīs zinātniskos atzinumus, kuros atjaunināja savus iepriekšējos riska novērtējumus un riska pārvaldības ieteikumus;
- J. tā kā savā 2012. gada februāra atzinumā EPNI viennozīmīgi nepiekrīt pieteikuma iesniedzēja secinājumam, ka pētījums, uz kuru pieteikuma iesniedzējs atsaucas, sniedz pietiekamus pierādījumus, ka kukurūzas 1507 izraisītais apdraudējums ES tauriņu kārtas sugām, kas nav mērķsugas, ir niecīgs, un EPNI norāda, ka ārkārtīgi jutīgas tauriņu un kožu sugas, kas nav mērķsugas, var apdraudēt saskarsme ar kukurūzas 1507 putekšņiem⁽²⁾;
- K. tā kā Bt toksīns, ko izdala kukurūza 1507, — Cry1F — ir atšķirīgs no parastajiem Bt toksīnu veidiem, un ir apstiprinājies, ka tam ir atšķirīga ietekme uz tauriņu kārtas sugām, kas nav mērķsugas; tā kā attiecībā uz Cry1F proteīnu ir veikti nedaudzi pētījumi, un nav veikts neviens pētījums par tā ietekmi uz ūdenī mitošajām sugām vai augsnē dzīvojošajiem organismiem; tā kā EPNI ir apliecinājusi, ka Cry1F proteīna daudzums kukurūzā 1507 ir aptuveni 350 reizes lielāks nekā Cry1Ab proteīna daudzums kukurūzas MON 810 putekšņos⁽³⁾;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽³⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2429.pdf>

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

L. tā kā uzņēmums *Pioneer* atteicās pēc Komisijas pieprasījuma pārskatīt pieteikumu atļaujas saņemšanai un iesniegt papildu dokumentus attiecībā uz uzraudzību un riska mazināšanas pasākumiem organismiem, kas nav mērķorganismi;

M. tā kā EPNI atzīst, ka riska novērtējumā tā neizskatīja potenciālo risku, kas saistīts ar citu kukurūzas 1507 tendenci — tās noturību pret glufosinātamonija herbicīdu ⁽¹⁾, lai gan šī īpašība var izraisīt to, ka glufosināts tiek izmantots lielākā daudzumā;

Glufosināts

N. tā kā EPNI ir pienākums izvērtēt “netiešo ietekmi, piemēram, pesticīdu izmantošanu (...) kā daļu no vides apdraudējuma izvērtējuma” un izvērtēt “iespējamo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un organismiem, kas nav mērķorganismi, kādu var izraisīt jebkuri atsevišķi ĢM kultūraugi, kas noturīgi pret herbicīdiem, jo varētu notikt pārmaiņas lauksaimniecības praksē (tostarp cita veida herbicīdu izmantošana)” ⁽²⁾;

O. tā kā glufosināts ir klasificēts kā toksisks reproduktīvajai sistēmai un tāpēc tam piemērojami Regulā (EK) Nr. 1107/2009 noteiktie izslēgšanas kritēriji; tā kā attiecībā uz jau apstiprinātām vielām izslēgšanas kritēriji ir piemērojami tad, kad apstiprinājums ir jāatjauno; tā kā glufosināta apstiprinājuma termiņš beidzas 2017. gadā ⁽³⁾; tā kā glufosināta izmantošana tādējādi principā būtu jāizbeidz 2017. gadā;

P. tā kā valstīs ārpus ES, piemēram, ASV un Kanādā, kukurūzu 1507 ražotājs tirgo kā pret glufosinātu noturīgu kultūru, taču pieteikumā ES iesniedzējs apgalvo, ka glufosināta noturības gēns ir izmantojams vienīgi kā marķiergēns;

Q. tā kā nav skaidrs, kā Komisija plāno īstenot turpmāku glufosināta aizliegumu, kamēr tas joprojām būs pieejams tirgū;

Vispārīgā situācija ES attiecībā uz ĢMO

R. tā kā ĢMO ir atļauts kultivēt ES kopš 2010. gada, kad tika piešķirta atļauja attiecībā uz *Amyflora* kartupeļiem; tā kā Eiropas Savienības Vispārējā tiesa 2013. gada 13. decembrī šo atļauju anulēja un tā kā vienīgais atļautais kultūraugs ir *Monsanto* kukurūza MON 810, kuras atļauja nav atjaunota nu jau vairākus;

S. tā kā ir plaši pieņemts — ko apliecina arī iepriekš minētie Vides padomes 2008. gada 4. decembra secinājumi —, ka ĢMO kultivēšanas ilgtermiņa ietekme, kā arī ietekme uz organismiem, kas nav mērķorganismi, riska novērtējumos līdz šim nav pienācīgi ņemta vērā;

T. tā kā gan Padome ⁽⁴⁾, gan Parlaments ⁽⁵⁾ atzīst, ka nepieciešams stingrāks ĢMO ilgtermiņa ietekmes izvērtējums, kā arī neatkarīgi pētījumi par potenciālo apdraudējumu, kas saistīts ar ĢMO apzinātu izplatīšanu un laišanu tirgū, tostarp, ka nepieciešams nodrošināt neatkarīgajiem pētniekiem pieeju visiem attiecīgajiem materiāliem;

U. tā kā lielākā daļa patērētāju pauž bažas par ģenētiski modificētu pārtiku, kā tas cita starpā norādīts 2010. gada *Eiropabarometra* īpašajā aptaujā Nr. 345; tā kā ģenētiski modificētā kukurūza 1507 nepiedāvā nekādus ieguvumus patērētājiem,

1. iebilst pret to, ka būtu jāpieņem priekšlikums Padomes lēmumam par ģenētiski modificēta kukurūzas produkta (*Zea mays L.* līnija 1507) ar izturību pret dažiem tauriņu kārtas kaitēkļiem laišanu tirgū kultivēšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/18/EK;

⁽¹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2429.htm>

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 8. septembra vēstule EPNI par vides apdraudējuma izvērtējumu attiecībā uz augiem, kas noturīgi pret herbicīdiem

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:111:0027:0029:LV:PDF>

⁽⁴⁾ Vides Padomes 2008. gada 4. decembra secinājumi

⁽⁵⁾ Sk. iepriekšminēto 2011. gada 5. jūlija nostāju.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

2. uzskata, ka priekšlikums Padomes lēmumam pārsniedz īstenošanas pilnvaras, kas piešķirtas saskaņā ar Direktīvu 2001/18/EK;
 3. aicina Padomi noraidīt Komisijas priekšlikumu;
 4. aicina Komisiju neierosināt nekādu jaunu ĢMO kultūraugu šķirņu atļaušanu, kā arī neatjaunot jau piešķirtās atļaujas, līdz netiks būtiski uzlabotas riska novērtējuma metodes;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0037

Pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošana

Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu (2013/2960(RSP))

(2016/C 482/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 21., 45., 47. un 151. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15., 21., 29., 34. un 45. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. pantu;
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulu (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regulu (EK) Nr. 987/2009, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 13. jūlija paziņojumu “No jauna apstiprinot darba ņēmēju pārvietošanās brīvību — tiesības un svarīgākās norises” (COM(2010)0373),
 - ņemot vērā 2013. gada 14. oktobrī publicēto pētījumu par to, kā nestrādājošu ES iekšējo migrantu tiesības saņemt īpašus no iemaksām neatkarīgus naudas pabalstus un veselības aprūpi, ko piešķir atkarībā no dzīvesvietas, ietekmē dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmas,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 25. novembra paziņojumu “ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu brīva pārvietošanās: piecas darbības, lai panāktu uzlabojumu” (COM(2013)0837),
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Viviane Reding* paziņojumu par brīvu pārvietošanos Tieslietu un iekšlietu padomes 2013. gada 5. decembra sanāksmē,
 - ņemot vērā komisāra *László Andor* 2014. gada 1. janvāra paziņojumu par Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju brīvas pārvietošanās ierobežojumu atcelšanu,
 - ņemot vērā 2009. gada 2. aprīļa rezolūciju par to, kā piemērojama Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2012. gada 29. marta rezolūciju par 2010. gada ziņojumu par ES pilsonību: likvidējot šķēršļus ES pilsoņu tiesību īstenošanai⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā tiesības uz brīvu pārvietošanos ir viena no četrām ES pamatbrīvībām, kas paredzētas Līgumā par Eiropas Savienības darbību kā pamats Eiropas integrācijai un kas ir tieši saistītas ar ES pilsonību;
- B. tā kā brīva pārvietošanās ir viena no svarīgākajām ES vērtībām un sniedz pilsoņiem iespēju izvēlēties, kur dzīvot un strādāt, un rada mobilitāti un sekmē attīstību darba tirgū, izglītības sistēmā un citās jomās;

⁽¹⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

⁽²⁾ OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 284, 30.10.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 137 E, 27.5.2010., 6. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 257 E, 6.9.2013., 74. lpp.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- C. tā kā pārvietošanās brīvība ir tiesības, kas tiek garantētas visiem Eiropas pilsoņiem neatkarīgi no iespējamās robežkontroles, ko ievieš dažas dalībvalstis, lai kontrolētu ES pilsoņu ieceļošanu savā teritorijā; tā kā tas, ka visas dalībvalstis nav Šengenas zonā, nekādi neietekmē visu ES pilsoņu tiesības izmantot pārvietošanās brīvību Savienības teritorijā;
- D. tā kā ES pilsoņi brīvas pārvietošanās tiesības cieši saista ar ES pilsonību, uzskata par pozitīvāko ES sasniegumu un ekonomisku ieguvumu avotu savām valstīm;
- E. tā kā ES darba ņēmēju ieguldījums uzņēmējvalsts sociālās aprūpes sistēmā ir vienāds ar šīs valsts darba ņēmēju ieguldījumu;
- F. tā kā visā Eiropā redzams, ka ES mobilo darba ņēmēju brīva pārvietošanās uzņēmējvalstu attīstībai ir izdevīga, jo īpaši veselības aprūpes, lauksaimniecības un būvniecības jomā;
- G. tā kā ES pilsoņu brīvība dzīvot jebkur ES teritorijā attiecas uz visiem ES pilsoņiem bez izņēmuma, taču ar nosacījumu, kā norādīts Direktīvā 2004/38/EK, ka attiecīgajam ES pilsonim pēc trijiem mēnešiem ir jābūt izpildījušam juridiskus nosacījumus, lai neapgrūtinātu uzņēmējvalsti; tā kā darba ņēmēju brīva pārvietošanās ir viens no ES vienotā tirgus panākumu priekšnoteikumiem; tā kā, lai gan tikai 2,8 % ES pilsoņu dzīvo citās dalībvalstīs, viņi ir būtiski svarīgi iekšējā tirgus panākumiem un stiprina Eiropas ekonomiku;
- H. tā kā vienlīdzīgas attieksmes vai nediskriminācijas princips nozīmē, ka visiem ES pilsoņiem ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā uzņēmējvalsts valstspiederīgajiem (Regula (EK) Nr. 883/2004 un Regula (EK) Nr. 987/2009 pamatojas uz šo principu); tā kā saistībā ar minētajiem principiem visas dalībvalstis var brīvi lemt par to, kādus sociālās nodrošināšanas pabalstus piešķirt un ar kādiem nosacījumiem; tā kā ES noteikumi par sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu aizliedz diskrimināciju sociālās nodrošināšanas pabalstu jomā pret ES valstspiederīgajiem, kas ir darba ņēmēji, darba ņēmēju ģimenes locekļi vai pastāvīgi dzīvo attiecīgajā dalībvalstī;
- I. tā kā mūsdienu Eiropas sabiedrībā ir pieprasījums pēc lielākas darba ņēmēju mobilitātes, jo īpaši, ņemot vērā pārmaiņas rūpniecībā, globalizāciju, jaunus darba organizācijas modeļus, demogrāfiskās pārmaiņas un transportlīdzekļu attīstību;
- J. tā kā darba ņēmēju brīva pārvietošanās ir pozitīvs sociālekonomisko pārmaiņu piemērs ES un tās dalībvalstīs, kas ir svarīgs pagrieziena punkts ES integrācijā, ekonomikas attīstībā, sociālajā kohēzijā un atsevišķu cilvēku profesionālo iemaņu pilnveidošanā, kurš mazina ekonomikas krīzes negatīvās sekas un palīdz veidot spēcīgāku Savienības ekonomiku, kas spējīga pārvarēt globālo pārmaiņu radītās problēmas;
- K. tā kā no 2014. gada 1. janvāra ir atcelta pagaidu kārtība, kas reglamentēja Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju brīvu pārvietošanos;
- L. tā kā Padome ir atkārtoti paudusi atbalstu pārvietošanās brīvībai un ir atzinusi tās radītos savstarpējos ieguvumus, piemēram, nesen notikušajās Tieslietu un iekšlietu padomes debatēs (2013. gada 8. oktobrī un 2013. gada 5. un 6. decembrī);
- M. tā kā Eiropas vēlēšanu priekšvakarā ES pilsoņu pārvietošanās brīvība dažām politiskajām partijām ir kļuvusi par daļu no kampaņas; tā kā šīs debates, ja tās nenoritēs racionāli, varētu dažu ES dalībvalstu pilsoņus vai ES mobilos pilsoņus padarīt par grēkāžiem un izraisīt rasisma un ksenofobijas izpausmju pieaugumu; tā kā augsta ranga Eiropas politikai nesen ir snieguši vairākus paziņojumus, kuros tiek apdraudētas brīvas pārvietošanās tiesības;
- N. tā kā jaunākie Komisijas pētījumi pierāda, ka mobilie darba ņēmēji ir faktiskie iemaksu veicēji uzņēmējvalstu ekonomikā un budžetā; tā kā mobilo darba ņēmēju grupas iemaksātie nodokļi uzņēmējvalsts budžetā un sociālās apdrošināšanas iemaksas pārsniedz pabalstos saņemto summu, vienlaikus veselības aprūpes izdevumi nestrādājošiem ES mobilajiem pilsoņiem ir ļoti mazi attiecībā pret kopējiem uzņēmējvalsts veselības aprūpes izdevumiem (0,2 %) vai tās ekonomiku (0,01 % no IKP), un ļoti neliela daļa no personām, kuras saņem īpašus no iemaksām neatkarīgus naudas pabalstus, ir ES pilsoņi,

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

1. aicina dalībvalstis ievērot Līgumu nosacījumus par ES noteikumiem, kas reglamentē pārvietošanās brīvību, un nodrošināt, ka attiecībā pret visām dalībvalstīm tiek ievērots vienlīdzības princips un garantētas brīvas pārvietošanās pamattiesības;
2. stingri iestājas pret to dažu Eiropas vadošo politiķu nostāju, kuri aicina mainīt un ierobežot pilsoņu brīvu pārvietošanos; aicina dalībvalstis atturēties no jebkādas rīcības, kas varētu ierobežot tiesības uz brīvu pārvietošanos, kuru pamatā ir svarīgākie ES tiesību akti;
3. pilnībā noraida priekšlikumu noteikt ES migrantu maksimālo skaitu, jo tas būtu pretrunā ES līguma principam par cilvēku pārvietošanās brīvību; norāda, ka darbaspēka mobilitāte veicina Eiropas ekonomikas konkurētspēju;
4. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt precīzu Savienības tiesību izpildi, lai garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem ES darba ņēmējiem un novērstu diskrimināciju attiecībā uz nodarbinātības pieejamību, nodarbinātības un darba apstākļiem, atalgojumu, atlaišanu no darba, kā arī sociālajiem pabalstiem un nodokļu atvieglojumiem, līdz ar to panākot godīgu konkurenci uzņēmumu starpā; tāpat mudina valsts iestādes apkarot darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesību nepamatotus ierobežojumus vai apgrūtinājumus, kā arī darba ņēmēju ļaunprātīgu izmantošanu;
5. atgādina, ka darba ņēmēju pārvietošanās brīvība nodrošina katram Savienības pilsonim, neatkarīgi no viņa dzīvesvietas, tiesības brīvi pārvietoties uz citu dalībvalsti, lai tur strādātu un/vai pastāvīgi uzturētos darba nolūkā;
6. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu COM(2013)0837, kurā noteiktas piecas darbības, lai palīdzētu dalībvalstīm un to vietējām iestādēm piemērot ES tiesības un instrumentus, sasniedzot pilnīgu to potenciālu, un šajā sakarībā pilnībā atbalsta šādas darbības, kuras ir jāīsteno kopā ar dalībvalstīm: palīdzēt dalībvalstīm apkarot aprēķina laulības (rokasgrāmata); palīdzēt iestādēm piemērot ES sociālā nodrošinājuma koordinācijas noteikumus (praktiskas vadlīnijas); palīdzēt iestādēm īstenot sociālās integrācijas uzdevumus (finansējums); apmainīties ar paraugpraksi vietējo iestāžu vidū; un nodrošināt apmācību un atbalstu vietējām iestādēm, lai piemērotu ES noteikumus par pārvietošanās brīvību;
7. aicina dalībvalstis nediskriminēt ES mobilos darba ņēmējus, nepamatoti saistot tiesības uz brīvu pārvietošanos darba nolūkā ar iespējamu sociālās nodrošināšanas sistēmu ļaunprātīgu izmantošanu; uzsver, ka neviena no dalībvalstīm, kas sūdzējušās par šo slogu, nav iesniegusi Komisijas prasītos pierādījumus;
8. aicina Komisiju sistemātiski un rūpīgi uzraudzīt tādu ES darba ņēmēju pamattiesību ievērošanu kā tiesības uz brīvu pārvietošanos; mudina Komisiju turpināt tās pašreizējos centienus nodrošināt, lai dalībvalstis pilnībā un precīzi transponē un īsteno Direktīvu 2004/38/EK, pilnībā izmantojot pilnvaras uzsākt pienākumu neizpildes procedūru;
9. aicina dalībvalstis pilnībā un pārredzami izmantot līdzekļus, kas pieejami Eiropas fondos (piemēram, Eiropas Sociālajā fondā un Eiropas Reģionālās attīstības fondā), lai veicinātu integrāciju, sociālo iekļaušanu un apkarotu nabadzību, kā arī atbalstīt vietējo kopienu centienus novērst sociāli atstumto pilsoņu skaitlisko pieaugumu;
10. atgādina dalībvalstīm, ka tās ir sociāli atbildīgas nepieļaut savas sociālās labklājības sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu neatkarīgi no tā, vai šos pārkāpumus izdara tās vai citu dalībvalstu pilsoņi; aicina dalībvalstis ievērot Direktīvas 2004/38/EK noteikumus un cīnīties pret iespējamiem pārkāpumiem;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0038

ES pilsonība par maksu**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par ES pilsonību par maksu (2013/2995(RSP))**

(2016/C 482/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 4., 5., 9. un 10. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā tiek sagaidīts, lai ikviena dalībvalsts rīkotos atbildīgi, saglabājot Savienības kopīgās vērtības un sasniegumus, un tā kā šīs vērtības un sasniegumi ir nenovērtējami, un tiem nevar noteikt cenu;
- B. tā kā vairākas dalībvalstis ir ieviesušas sistēmas, kas tieši vai netieši noved pie ES pilsonības pārdošanas trešo valstu pilsoņiem;
- C. tā kā aizvien lielāks skaits dalībvalstu izsniedz pagaidu vai pastāvīgas uzturēšanās atļaujas tiem trešo valstu pilsoņiem, kas veic ieguldījumus attiecīgajā dalībvalstī;
- D. tā kā dažās dalībvalstīs ir iespējams iegādāties pastāvīgu uzturēšanās atļauju, kas dod iespēju iekļūt visā Šengenas zonā; tā kā dažās dalībvalstīs tiek veikti pasākumi, kas rezultātā varētu novest pie attiecīgās dalībvalsts pilsonības tirgošanas;
- E. tā kā dažos gadījumos šīm investīciju programmām ir iespējama negatīva ietekme, piemēram, radot vietējā mājokļu tirgus izkropļojumus;
- F. tā kā jo īpaši Maltas valdība pēdēja laikā ir veikusi pasākumus, lai ieviestu sistēmu tiešai Maltas pilsonības tirgošanai, kas automātiski nozīmē tiešu ES pilsonības kopumā piedāvāšanu pārdošanai, pat apejot uzturēšanās atļaujas posmu;
- G. tā kā šāda tieša ES pilsonības tirgošana apdraud savstarpējo uzticēšanos, kas ir Savienības izveides pamatā;
- H. tā kā ES pilsoņiem jo īpaši ir tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties ES, balsot un kandidēt pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanās jebkurā ES valstī, kur viņi dzīvo, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem, kā arī viņi ir tiesīgi saņemt palīdzību citas ES dalībvalsts vēstniecībā vai konsulatā ārpus ES ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs citas dalībvalsts pilsoņiem, gadījumā ja attiecīgajā ārvalstī viņu pašu valsts nav pārstāvēta;
- I. tā kā ES pamatā ir dalībvalstu savstarpēja uzticēšanās, kas veidota pakāpeniski ar dalībvalstu un visas Savienības kopumā darbu un labo gribu;
- J. tā kā ir paustas arī bažas par šo investīciju programmu ļaunprātīgu izmantošanu kriminālos nolūkos, tostarp saistībā ar tādiem jautājumiem, kā naudas atmazgāšana;
- K. tā kā ir pamats bažām arī par iespējamu diskrimināciju, tāpēc, ka šo dalībvalstu prakse dod iespēju iegādāties ES pilsonību tikai bagātākajiem trešo valstu pilsoņiem, neapsverot nekādus citus kritērijus;
- L. tā kā nav skaidrs, vai Maltas pilsoņi gūs kādu labumu no šīs jaunās politikas, piemēram, no iekasētajiem nodokļiem, ņemot vērā, ka attiecīgajiem ārvalstu investoriem tie nebūs jāmaksā; atgādina, ka pilsonība nenozīmē tikai tiesības, bet arī pienākumus;
- M. tā kā ES pilsonība ir viens no izcilākajiem ES sasniegumiem, un tā kā saskaņā ar ES līgumiem jautājumi par uzturēšanos un pilsonību ir dalībvalstu ekskluzīva kompetence,

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

1. pauž bažas, ka šāds pilsonības iegūšanas veids Maltā, kā arī ikviena cita valsts sistēma, kas varētu paredzēt tiešu vai netiešu nepārprotamu ES pilsonības tirgošanu, pašos pamatos grauj Eiropas pilsonības koncepciju;
2. aicina dalībvalstis atzīt savu pienākumu — sargāt Savienības vērtības un mērķus, un uzvesties šā pienākuma cienīgi;
3. aicina Komisiju, kā līgumu izpildes uzraudzītāju, skaidri paziņot — vai šādas sistēmas nozīmē līgumu un Šengenas Robežu kodeksa, kā arī ES noteikumu par nediskriminēšanu burtu un gara ievērošanu;
4. atgādina, ka Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā ir noteikts “lojālas sadarbības princips” starp Savienību un dalībvalstīm, kuras ar patiesu savstarpēju cieņu palīdz cita citai, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Līgumiem;
5. pauž bažas par dažu pēdējā laikā vairākās ES dalībvalstīs izveidoto ieguldījumu un pilsonības iegūšanas sistēmu ietekmi;
6. atzīst, ka jautājumi par uzturēšanos un pilsonību ir dalībvalstu kompetencē; aicina dalībvalstis tomēr būt uzmanīgām, īstenojot kompetenci šajā jomā, un ņemt vērā iespējamu negatīvu ietekmi;
7. atzīmē, ka ES pilsonība nozīmē piederību Savienībai un tā ir atkarīga no personas saiknēm ar Eiropu vai tās dalībvalstīm, vai personīgām saiknēm ar ES pilsoņiem; uzsver, ka ES pilsonībai nekad nevajadzētu kļūt par tirgojamu preci;
8. uzsver, ka tiesības, kuras piešķir ES pilsonība, ir pamatotas cilvēka cieņā, un tās ne par kādu cenu nedrīkst pirkt vai pārdot;
9. uzsver, ka piešķirot ES pilsonību trešo valstu pilsoņiem, par galveno kritēriju nedrīkstētu izmantot līdzekļu pieejamību; aicina dalībvalstis ņemt vērā bažas par krimināliem pārkāpumiem, kas saistīti ar krāpšanu, piemēram, naudas atmazgāšanu;
10. atzīmē, ka pašreiz notiekošā sacensība par izdevīgākiem ieguldījumu nosacījumiem vai finanšu resursu iegūšanu var novest pie pazeminātiem standartiem un prasībām attiecībā uz Šengenas zonas uzturēšanās atļaujām un ES pilsonību;
11. aicina Komisiju izvērtēt dažādās pilsonības iegūšanas sistēmas saistībā ar Eiropas vērtībām un ES tiesību aktu, kā arī prakses burtu un garu, un sagatavot ieteikumus, lai novērstu, ka šādas sistēmas apdraud tās vērtības, kas ir Eiropas Savienības izveides pamatā, kā arī sagatavot pamatnostādnes attiecībā uz ES pilsonības pieejamību ar valstu sistēmu starpniecību;
12. aicina Maltu nodrošināt, ka tās pašreizējā pilsonības ieguves sistēma atbilst ES vērtībām;
13. aicina dalībvalstis, kas pieņēmušas sistēmas, ar kuru starpniecību ir iespējama tieša vai netieša ES pilsonības tirgošana trešo valstu pilsoņiem, panākt, lai šīs sistēmas atbilstu ES vērtību garam;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0039

Serbijas 2013. gada progresu ziņojums**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par Serbijas 2013. gada progresu ziņojumu (2013/2880(RSP))**

(2016/C 482/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Padomes prezidentūras 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos notikušās sanāksmes secinājumus attiecībā uz Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/213/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Serbiju, tostarp Kosovu, kā noteikts ANO Drošības padomes Rezolūcijā 1244 1999. gada 10. jūnijs, un ar ko atceļ Lēmumu 2006/56/EK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 12. oktobra atzinumu par Serbijas pieteikumu iestājamai Eiropas Savienībā (SEC(2011) 1208) un Komisijas 2011. gada 12. oktobra paziņojumu "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2011.–2012. gadā" (COM(2011)0666),
- ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2012. gada 11. decembra secinājumus par paplašināšanos un stabilizācijas un asociācijas procesu;
- ņemot vērā stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm un Serbijas Republiku, kurš stājās spēkā 2013. gada 1. septembrī, ņemot vērā par Eiropas Parlamenta un Serbijas Nacionālās asamblejas iesaistīšanu pastāvīgā dialogā atbildīgās Stabilizācijas un asociācijas parlamentārās komitejas pirmo sanākumi, kas notika 2013. gada novembrī,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999), Starptautiskās Cilvēktiesību tiesas 2010. gada 22. jūlija konsultatīvo atzinumu par to, vai vienpusējā Kosovai neatkarības pasludināšana atbilst starptautiskajām tiesībām, un ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. septembra rezolūciju, kurā atzīts šā atzinuma saturs un pausts gandarījums par ES gatavību veicināt dialogu starp Belgradu un Prištinu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 18. un 19. martā notikušās septītās ES un Serbijas parlamentārās sanāksmes kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā Enerģētikas kopienas līgumu, kas stājās spēkā 2006. gada 1. jūlijā un ko Serbija ir parakstījusi, un Enerģētikas kopienas 2012. gada 18. oktobra lēmumu D/2012/04/MC/EnC par Atjaunojamās enerģijas direktīvas 2009/28/EK īstenošanu un Enerģētikas kopienas līguma 20. panta grozīšanu, kas nosaka saistošus mērķus,
- ņemot vērā 2007. gada 8. novembra ES un Serbijas atpakaļuzņemšanas nolīgumu ⁽³⁾ un Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1244/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par pirmspievienšanās palīdzībai paredzēto Eiropas Savienības budžeta līdzekļu pārvaldību tiesu sistēmu darbības uzlabošanas un korupcijas apkarošanas jomā kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs ⁽⁵⁾ un tajā iekļautos novērojumus par Serbiju,

⁽¹⁾ OV L 80, 19.3.2008., 46. lpp.

⁽²⁾ A/RES/64/298.

⁽³⁾ OV L 334, 19.12.2007., 46. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 336, 18.12.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0434.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 28. jūnija secinājumus,
 - ņemot vērā Serbijas pievienošanās sarunu grupas izveidošanu,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 16. oktobrī pieņemto Serbijas 2013. gada progresa ziņojumu (SWD(2013)0412),
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2013. gada 28. jūnija Eiropadomes sanāksme nolēma sākt pievienošanās sarunas ar Serbiju un, vēlākais, 2014. gada janvārī rīkot pirmo starpvaldību konferenci, atkārtoti apstiprinot Serbijas Eiropas perspektīvu atbilstoši ES saistībām attiecībā uz visu Rietumbalkānu reģionu;
- B. tā kā Serbija ir veikusi nozīmīgus pasākumus attiecību normalizēšanai ar Kosovu, kuru rezultātā 2013. gada 19. aprīlī tika parakstīts "Pirmais nolīgums par pamatprincipiem attiecību normalizēšanai", un ir veikusi pasākumus, lai pienācīgi izpildītu stabilizācijas un asociācijas procesa politiskos kritērijus un nosacījumus; tā kā pievienošanās sarunas ir spēcīgs uzraudzības mehānisms reformu īstenošanai;
- C. tā kā 2013. gada 25. septembrī Komisija un Serbija sāka *acquis* caurskatīšanas procesu, sākot ar 23. sadaļu par tiesu varu un pamattiesībām,
- D. tā kā Serbija tāpat kā ikviens valsts, kas vēlas iestāties ES, ir jāvērtē pēc tās nopelniem viena un tā paša kritēriju kopuma ieviešanā, izpildē un ievērošanā;
- E. tā kā ES ir noteikusi tiesiskumu par vienu no paplašināšanās politikas pamatelementiem,
- F. tā kā ir pilnībā jānodrošina tiesiskā regulējuma īstenošana minoritāšu aizsardzībā, jo īpaši izglītības un valodas lietojuma jomā, un piekļuve plašsaziņas līdzekļiem un dievkalpojumiem mazākumtautību valodās;
- G. tā kā Komisija ir uzsvērusi nepieciešamību stiprināt ekonomisko pārvaldību visās Rietumbalkānu valstīs,
1. ar nepacietību gaida pievienošanās sarunu ar Serbiju oficiālo uzsākšanu, kas notiks pirmajā ES un Serbijas starpvaldību konferencē 2014. gada 21. janvārī; uzskata, ka starpvaldību konference ir vēsturisks solis Serbijas Eiropas integrācijas procesā, kas apliecina ES apņemšanos īstenot paplašināšanās procesu; aicina Serbijas iestādes pēc konferences pastiprināt ar ES saistītās reformas valstī, lai piepildītu Serbijas iedzīvotāju gaidas attiecībā uz raitu pievienošanos ES un veicinātu ekonomikas atgūšanos, padarot reāli iespējamu dalību ES;
 2. atzinīgi vērtē Serbijas valdības izrādīto apņēmību attiecībā uz Eiropas integrācijas procesu un mudina Serbiju turpināt sistēmiskās un sociālekonomiskās reformas, kas tai ļaus uzņemties un veiksmīgi īstenot turpmākās dalības pienākumus; uzsver, ka reformu īstenošana joprojām ir galvenais sekmīgas integrācijas procesa rādītājs, un tādēļ mudina iestādes intensificēt centienus tiesiskuma, korupcijas apkarošanas, valsts sektora, civiliedzīvotāju kontroles pār aizsardzības un drošības nozari, enerģētikas politikas, jo īpaši attiecībā uz energotaupību un atjaunojamiem energoresursiem, plašsaziņas līdzekļu brīvības, visu minoritāšu un neaizsargāto grupu aizsardzības — kā arī to pamattiesību aizsardzības —, ekonomikas strukturālo izmaiņu, sociālā dialoga, uzņēmējdarbības vides uzlabošanas un ilgtspējīgas dabas resursu apsaimniekošanas jomās;
 3. atzinīgi vērtē to, ka 2013. gada 1. septembrī stājās spēkā Stabilizācijas un asociācijas nolīgums, kā arī to, ka 2013. gada 21. oktobrī tika sasaukta pirmā Stabilizācijas un asociācijas padome; uzsver, ka Stabilizācijas un asociācijas nolīguma stāšanās spēkā ir nozīmīgs solis Serbijai tās integrācijas Eiropā procesā un rada vispārējo satvaru, lai Serbija un ES padarītu intensīvāku savu sadarbību attiecībā uz politiskajiem kritērijiem un tuvināšanos *acquis* un lai sagatavotu Serbijas turpmāko dalību vienotajā tirgū; mudina visas iesaistītās puses atbildīgi sadarboties;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

4. atzinīgi vērtē 2013. gada 19. aprīlī Serbijas un Kosovas premjerministru augsta līmeņa dialogā panākto "Pirmo nolīgumu par pamatprincipiem attiecību normalizēšanai", kas pavēra ceļu turpmākiem pasākumiem Serbijas un Kosovas Eiropas integrācijas procesā; atzinīgi vērtē abu pušu līdz šim veiktos pasākumus nolīguma īstenošanā un mudina iestādes turpināt visu līdz šim panākto vienošanos godprātīgu un savlaicīgu īstenošanu; atzinīgi vērtē 2013. gada 8. septembra sarunās panāktās vienošanās par telekomunikācijām un enerģētiku; jo īpaši aicina gan Kosovu, gan Serbiju aktīvi un konstruktīvi sadarboties ar EULEX attiecībā uz nolīguma par savstarpējo juridisko palīdzību īstenošanu, lai risinātu jautājumu par arvien pieaugošo skaitu pieprasījumu saistībā ar īpašumiem Kosovā; aicina abas puses saglabāt šo konstruktīvo pieeju, vienojoties par pretrunīgajām un sensitīvajām niansēm, kas vēl jāizstrādā un par kurām jāvienojas; mudina abas puses turpināt risināt jautājumu par pazudušajām personām un šajā saistībā atzinīgi vērtē pirmos rezultātus, kas panākti Sarkanā Krusta vadītājā darba grupā par pazudušajām personām; atzīst ieguldītās pūles, lai samazinātu nelegālo tirdzniecību starp Serbiju un Kosovu; norāda, ka būs nepieciešami turpmāki pastāvīgi Serbijas un Kosovas vadītāju centieni, lai integrētu serbu minoritāti Kosovas sabiedrībā un ciešāk vienotu albāņu un serbu tautības kopienas;

5. atzinīgi vērtē 2013. gada 3. novembrī Kosovā notikušās vēsturē pirmās valsts mēroga pašvaldību vēlēšanas un jo īpaši — vēlēšanu ievērojamo aktivitāti pašvaldībās, kuras atrodas uz dienvidiem no Ibāras upes un kurās vairākums iedzīvotāju ir serbi, kā arī Kosovas pašvaldību vēlēšanu kopumā netraucēto norisi, kā tas novērtēts ES Vēlēšanu novērošanas misijas provizorisksajā paziņojumā, uzskatot to par nozīmīgu panākumu virzībā uz Serbu pašvaldību kopienu izveidi, kas ir normalizēšanas procesa daļa; atzinīgi vērtē Belgradas un Prištinas centienus, tiecoties nodrošināt, lai vēlēšanas noritētu mierīgi un atbilstu demokrātiskajiem standartiem; stingri nosoda Mitrovicas pašvaldības ziemeļdaļā un Zvečanas pašvaldībā notikušo vardarbību un nepārtraukto iebiedēšanu un mudina Serbijas iestādes darīt visu iespējamo, lai veicinātu vardarbībā vainojamo personu saukšanu pie atbildības; šajā saistībā norāda uz Serbijas vadītāju solījumu, ka par vardarbības uzliesmojumiem atbildīgajām personām būs jāatbild par savu rīcību; norāda, ka arī turpmāk ir jāsaglabā modrība un jārikojas, lai likvidētu organizētās noziedzības tīklu un tā saikni ar vadošajiem vietējiem politiķiem un lai atjaunotu tiesiskumu Kosovā ziemeļdaļā; atzinīgi vērtē Serbijas politisko vadītāju nostāju, kuri aktīvi mudināja serbu tautības personas Kosovā piedalīties vēlēšanās, bet vienlaikus atzīmē, ka Belgradai nevajadzētu slāpēt politisko plurālismu serbu kopienā Kosovā, veicot kampaņu par labu kādai konkrētai partijai vai vēlēšanu sarakstam;

6. uzsver, ka ir vajadzīga labāka pārredzamība, darot zināmus Belgradas un Prištinas dialoga rezultātus un iesaistot attiecīgos parlamentus un pilsonisko sabiedrību īstenošanas procesā; šajā sakarībā uzsver, ka Kosovas un Serbijas sarunu dalībniekiem ir jāvairo sabiedrības uzticēšanās un jāapspriežas ar iedzīvotājiem — gan sievietēm, gan vīriešiem; aicina Serbijas iestādes Belgradā, Mitrovicā un dienvidos no Ibāras upes pielikt vairāk pūli, lai palielinātu Kosovas serbu un albāņu kopienu mijiedarbību, jo īpaši mudinot skolas un kopienu centrus mācīt albāņu valodu; uzsver, ka arī Kosovas albāņi ir cieši jāmudina vairāk mijiedarboties ar serbu kopienām viņu apkārtnē un mācīties serbu valodu kā būtiski svarīgu elementu, serbu kopienai integrējoties Kosovā sabiedrībā, risinot turpmāku dialogu un īstenojot divu kopienu pārvaldību;

7. pauž nožēlu par pastāvīgajām grūtībām, ar ko saskaras ES pilsoni, kas vēlas iekļūt Serbijā no Kosovas un pēc tam izbrauc no Serbijas, lai dotos uz trešo valsti; šīs grūtības izriet no tā, ka Serbija neatzīst Kosovā ārējās robežas un uzskata, ka pirmā ierašanās Kosovā ir nelegāla ierašanās Serbijā; pauž nožēlu arī par to, ka Serbijas robežsardze iespējams anulēšanas zīmogus virs Kosovā zīmogiem ārzemju pasēs; mudina Serbiju pārdomāt šādu politiku, uzskatot to par spēcīgas pašapziņas vairošanas pasākumu, nepieciešamu soli ceļā uz attiecību normalizēšanu ar Kosovu un konkrētu līdzekli, lai veicinātu turpmāku integrāciju Eiropas Savienībā atbilstoši pārvietošanās brīvības idejai;

8. aicina Serbijas un tās kaimiņvalstu iestādes turpināt labas gribas paušanu un pilnībā sadarboties, un atbalstīt Īpašo izmeklēšanas darba grupu, kas tika izveidota pēc Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2010. gada decembra ziņojuma iesniegšanas, un mudina vēl vairāk paātrināt tās darbu;

9. atzinīgi novērtē Serbijas valdības konstruktīvo pieeju attiecībām ar kaimiņvalstīm, jo tā ir ļāvusi sasniegt ievērojamu progresu gan ceļā uz reģionālo sadarbību, gan ciešākām attiecībām ar ES; vēlreiz atgādina, ka izšķiroša nozīme ir reģionālajai sadarbībai attiecībā uz enerģētikas jautājumiem, cīņu pret organizēto noziedzību un transporta tīklu attīstīšanu, kā arī samierināšanai un divpusējo jautājumu ar kaimiņvalstīm pakāpeniskai atrisināšanai, pirmkārt un galvenokārt, lai sekmīgi pārvarētu nesēnā konflikta sekas un attiecīgi — lai Serbijas ES integrācija būtu sekmīga; mudina iestādes cieši sadarboties ar bijušās Dienvidslāvijas valstīm, lai atrisinātu visas neatrisinātās problēmas attiecībā uz tiesisko pārmantojamību, kā arī pienācīgi un pilnībā īstenot visus divpusējos nolīgumus ar kaimiņvalstīm; aicina Serbiju pastiprināt

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

centienus, lai atrisinātu vēl neatrisinātos jautājumus ar Horvātiju, jo īpaši jautājumus par pazudušajām personām, robežu demarkāciju un šķēršļu novēršanu attiecībā uz to, lai atteiktos no savstarpējām apsūdzībām genocīdā Starptautiskajā Tiesā; aicina Belgradas iestādes aktīvi atbalstīt un atvieglot konstitucionālās izmaiņas Bosnijā un Hercegovinā, kuru mērķis ir panākt, lai vēlēšanu tiesību akti atbilstu ECT nolēmumam *Sejdić-Finci* lietā, un nostiprināt un integrēt Bosnijas un Hercegovinas valsts līmeņa iestādes, lai valsts varētu virzīties uz pievienošanos ES;

10. atzīst nesēn panākto progresu masu apbedījumu vietu meklēšanā un to personu identificēšanā, kas pazuda karu laikā Horvātijā un Bosnijā un Hercegovinā, un mudina Serbijas iestādes veikt rūpīgāku izmeklēšanu attiecībā uz bijušās Dienvidslāvijas tautas armijas arhīviem un amatpersonām;

11. aicina Serbiju nodrošināt spēcīgu parlamentāro uzraudzību pār pievienošanās sarunu gaitu; atkārtoti norāda, ka ir svarīgi savlaicīgi iesaistīt valsts parlamentu pausto apņemšanos realizēšanā tiesību normās un ar konstruktīvu konsultāciju mehānisma palīdzību iesaistīt pilsonisko sabiedrību visā pievienošanās procesa gaitā, jo tai ir jāuzņemas nozīmīga loma kā kritiskai novērotājai attiecībā uz pastāvīgu Eiropas reformu īstenošanu, vienlaikus nodrošinot, ka dialogs un labas kaimiņattiecības ar Serbijas kaimiņvalstīm gūst stabilu atbalstu sabiedrībā; atzinīgi vērtē sadarbību ar Horvātiju un Melnkalni, kurai pamatā ir nesēnā pieredzē gūtās paraugprakses apmaiņa nolūkā palīdzēt Serbijai strauji un raiti virzīties uz priekšu pievienošanās procesā;

12. atzinīgi vērtē Stratēģijas un Rīcības plāna attiecībā uz tiesu reformu 2013.–2018. gadam pieņemšanu, kas balstās uz tiesas neatkarības, objektivitātes, kompetences un kvalitātes pamatprincipiem un brīvību no jebkādas politiskas ietekmes; mudina iestādes intensīvāk veikt šo reformu atbilstoši Venēcijas komisijas ieteikumiem, jo īpaši attiecībā uz parlamenta lomu tiesnešu iecelšanā un prokuratūras neatkarību, un ņemot vērā 2013. gada 25. septembrī sāktu 23. nodaļas caurskatīšanas procesu; uzsver, ka augstākās tiesas un valsts prokuroru padomju neatkarības nostiprināšana un kavējumu lietu izskatīšanā samazināšana ir nepieciešams nosacījums, lai veiksmīgi noritētu viss reformu process; aicina iestādes nodrošināt visus nepieciešamos resursus Tiesu akadēmijai, kam vajadzētu būt instrumentam, lai garantētu uz nopelniem balstītu pieņemšanu darbā; uzsver, ka ir nepieciešams pastāvīgi apmācīt tiesnešus un prokurorus darbam sarežģītās finanšu lietās un ekonomisko noziegumu izskatīšanā; mudina atbildīgās iestādes nodrošināt pārredzamu un uz nopelniem balstītu procesu, kādā ieceļ tiesnešus un prokurorus, kā arī stabilu reģistrāciju attiecībā uz disciplinārajām procedūrām pret tiesu personālu; turklāt uzstāj, ka ir jānodrošina savlaicīga tiesa līdz ar vienotu tiesu praksi, visu tiesas nolēmumu publicēšanu un vienkāršu piekļuvi tiem tūlīt pēc nolēmuma pieņemšanas, kā arī iztiesājamo lietu sadale pēc nejaušības principa visās tiesās; pauž bažas par tiesisko nenoteiktību, ko rada vairāki tiesneši, kas veic pienākumus izpildītāju statusā; atkārtoti atgādina, ka spēcīga un neatkarīga tiesu vara ir izšķiroša, lai Serbija spētu atbilst ES dalības kritērijiem;

13. ierosina grozīt Likumu par restitūcijām, lai likvidētu visus procesuālos šķēršļus un juridiskos kavēkļus attiecībā uz restitūciju natūrā; aicina Serbijas valdību pilnībā un nediskriminējoši īstenot Likumu par rehabilitāciju; norāda, ka tā īstenošanai būtu jānotiek saskaņā ar krimināltiesību pamatprincipiem, piemēram, nevainības prezumpcijas ievērošanu;

14. atzinīgi vērtē Nacionālās korupcijas apkarošanas stratēģijas un Rīcības plāna 2013.–2018. gadam pieņemšanu un uzsver, ka nepieciešams turpināt darbu, lai to jēgpilni īstenotu kā daļu no ES priekšnoteikumiem, bez kuriem pievienošanās nebūs sekmīga; uzsver, ka būtiska nozīme ir pienācīgam finansējumam, lai pareizi īstenotu stratēģiju; uzsver, ka politiskajai gribai ir izšķiroša nozīme, lai sekmīgi īstenotu uzskaiti par izmeklēšanu un notiesāšanu plašu rezonansi guvušās korupcijas lietās, ieskaitot 24 privatizācijas lietas, uz ko norādīja Korupcijas apkarošanas padome; šajā saistībā atzinīgi vērtē pirmos rezultātus un notiesājošos galīgos spriedumus cīņā ar korupciju; vienlaikus uzsver, ka ir jāveido iestāžu veikspēja, jānostiprina tiesiskums un jāstiprina aģentūru sadarbība, jo īpaši tiesas un tiesībsargājošos orgānos, lai risinātu sarežģītas lietas saistībā ar sistēmisku korupciju un izmeklēšanu finanšu jomā; uzskata, ka būtu jānostiprina Korupcijas apkarošanas aģentūras juridiskā kompetence un resursi; uzsver, ka visu politisko partiju finansējumam jābūt pārredzamam un jāatbilst ES standartiem; aicina valdību pieņemt likumu par ziņotājiem un nodrošināt tā tūlītēju un raitu īstenošanu kā neatņemamu Korupcijas apkarošanas stratēģijas daļu;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

15. norāda, ka korupcija un organizētā noziedzība šajā reģionā ir plaši izplatīta un ir šķērslis Serbijas demokrātiskajai, sociālajai un ekonomiskajai attīstībai; uzskata — lai efektīvāk atrisinātu šos jautājumus, ir būtiski nepieciešama reģionālā stratēģija un ciešāka sadarbība starp visām šā reģiona valstīm;

16. atzīst, ka sievietēm ir liela nozīme, lai panāktu izmaiņas Serbijas sabiedrībā; norāda, ka sieviešu pārstāvība parlamentā pēc 2012. gada vēlēšanām ir uzlabojusies; mudina Serbijas iestādes turpināt centienus, lai nodrošinātu līdzvērtīgu pārstāvību; uzsver, ka sievietes joprojām saskaras ar diskrimināciju darba tirgū un citās sabiedrības dzīves jomās un ka viņas vēl nav pilnībā pārstāvētas valsts politiskajā dzīvē, tostarp valdībā; uzsver, ka pastāvošo tiesību aktu par diskriminācijas aizliegumu un dzimumu līdztiesību efektīva īstenošana un tālāka administratīvās kapacitātes nostiprināšana joprojām ir starp svarīgākajiem uzdevumiem, un mudina Serbijas iestādes palielināt centienus šo jautājumu risināšanā;

17. aicina iestādes nodrošināt liecinieku aizsardzības programmas uzticamību un profesionālismu un piešķirt tai pietiekamus resursus, lai tiesas var efektīvi turpināt tiesvedības procesus par kara noziegumiem un organizēto noziedzību; vērš uzmanību uz to, ka daudzi bijušie policijas darbinieki labprātīgi atteicās no liecinieku aizsardzības programmas tās vēra nemamo trūkumu dēļ;

18. atkārtoti pauž dziļas bažas par Konstitucionālās tiesas lēmumu atcelt Vojvodinas autonomajai provincei garantētās 22 kompetences, kā rezultātā palicis satraucošs daudzums neatrisinātu jautājumu, kuriem ir jāpievēršas; šajā saistībā aicina ievērot tiesiskuma un subsidiaritātes principus; vēlreiz atgādina pusēm, ka saskaņā ar Konstitūciju likumu par autonomās provinces finansēšanu vajadzēja pieņemt līdz 2008. gada beigām; tāpēc mudina valdību bez turpmākas vilcināšanās jautājumu iesniegt parlamentam, jo bez tā nav iespējama demokrātijas un tiesiskuma funkcionēšana Serbijā;

19. uzsver, ka būtiska nozīme Serbijas ekonomiskajā attīstībā ir konstruktīvam sociālajam dialogam; mudina valdību veicināt patiesi neatkarīgu arodbiedrību un darba devēju organizāciju kapacitātes veidošanu un izveidot regulējumu un politisko vidi sociālajam dialogam un koplīgumiem;

20. uzsver, ka ir svarīgi visos līmeņos veicināt un aizsargāt cilvēktiesības, pamatbrīvības un diskriminācijas — jebkādu iemeslu dēļ — novēršanas principu; atzinīgi vērtē Diskriminācijas nepieļaušanas stratēģijas pieņemšanu un uzsver, ka tās īstenošanai ir izšķiroša nozīme; atzinīgi vērtē līdz šim sasniegto progresu, bet joprojām pauž bažas par diskriminācijas līmeni valstī un aicina cienīt visas minoritātes — nacionālās, etniskās, dzimuma, seksuālās orientācijas —, garantējot to sociālekonomiskās un kultūras tiesības; norāda, ka uzmanība īpaši būtu jākoncentrē uz tām iedzīvotāju kategorijām, kas ir visvairāk pakļautas diskriminācijai un diskriminējošai praksei, piemēram, romiem, sievietēm, personām ar īpašām vajadzībām un bērniem; aicina pienācīgi īstenot Serbijas Romu stratēģiju; aicina nodrošināt sieviešu tiesību labāku aizsardzību un dzimumu līdztiesības politiku un uzsver, ka ir pilnībā jāīsteno ANO Drošības padomes rezolūcija Nr. 1325 un dzimuma aspekts jāiekļauj visās attiecīgajās valdības politikas jomās; stingri nosoda iestāžu lēmumu aizliegt 2013. gada septembrī plānoto Belgradas praidu (tāpat kā divus iepriekšējos gadus) un aicina visaugstākajā politiskajā līmenī nodrošināt politisko atbalstu LGBTI personu cilvēktiesībām; uzstāj, ka tiesības uz pulcēšanos ir jānodrošina visiem pilsoņiem un minoritātēm, ieskaitot LGBTI minoritāti; aicina Serbijas iestādes izstrādāt proaktīvu pieeju attiecībā uz LGBTI personu efektīvāku integrāciju; mudina valdību pastiprināt centienus visa gada garumā, lai visaptverošā veidā cīnītos pret vardarbīgajām grupām, kas centās izjaukt LGBTI kopienas miermīlīgo demonstrāciju un tai uzbrukt, lai nepieļautu, ka šīs grupas apdraud tiesiskumu un cilvēktiesību īstenošanu Serbijā; arī aicina Serbijas iestādes saskaņā ar ilgtermiņa stratēģiju pievērsties problēmai saistībā ar 1990. gadā notikušās vardarbības traumatiskajām sekām, lai nepieļautu huligānisma un nelikumību atkārtošanos;

21. uzsver aktīvas un neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības organizāciju (PSO) centrālo lomu valsts demokrātisko politisko procesu nostiprināšanā un konsolidācijā; atzīst, ka PSO un sieviešu organizācijas veic svarīgu darbu saistībā ar LGBT tiesību veicināšanu, vardarbības pret sievietēm izbeigšanu, sieviešu pieaugošu līdzdalību politikā, miera veidošanas centieniem un pilsoniskās sabiedrības kā modra uzraudzītāja lomu; uzsver, ka svarīgs ir dialogs ar PSO, un norāda uz pilsoniskās sabiedrības aktīvistu izšķirošo nozīmi, palīdzot uzlabot reģionālo sadarbību sociālos un politiskos jautājumos; atzinīgi vērtē valdības un NVO sadarbības uzlabošanu, tomēr aicina tās plašāk apspriesties, izstrādājot politiku, tostarp attiecībā uz politikas un tiesību aktu formulēšanu, kā arī iestāžu darbības uzraudzību;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

22. aicina uzņemties lielākas politiskās saistības publiskās administrācijas reformas procesā un cenšoties izveidot uz nopelniem balstītu sistēmu, jo īpaši nodrošinot tiesiskā regulējuma izveides pabeigšanu un tā pilnīgu saskaņošanu ar starptautiskajiem standartiem; pauž nožēlu, ka Likums par valsts ierēdņiem netiek attiecināts uz pašvaldību iestādēm;

23. uzsver, ka Serbija ir ratificējusi Starptautiskās Darba organizācijas galvenās darba tiesību konvencijas un pārskatīto Eiropas Sociālo hartu; vērs uzmanību uz to, ka darba ņēmējiem un arodbiedrībām vēl aizvien ir stipri ierobežotas tiesības, neraugoties uz konstitucionālajām garantijām, un aicina Serbiju turpināt šo tiesību stiprināšanu; pauž bažas par to, ka sociālais dialogs vēl aizvien ir vājš un ka apspriedes ar sociālajiem partneriem notiek neregulāri; aicina veikt turpmākus pasākumus, lai nostiprinātu sociālo un ekonomikas lietu padomi un nodrošinātu, ka tā var aktīvi iesaistīties sociālā dialoga stiprināšanā un ka ar to vairāk apspriežas, pieņemot tiesību aktus;

24. uzsver nepieciešamību nodrošināt plašsaziņas līdzekļu brīvību un šajā saistībā atzinīgi vērtē kriminālatbildības atcelšanu par neslavas celšanu; norāda uz nepieciešamību uzturēt spēcīgu un neatkarīgu sabiedrisko apraidi un nodrošināt tai stabilu un pastāvīgu finansējumu, kā arī nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām; mudina strauji īstenot plašsaziņas līdzekļu stratēģiju un ar to saistītos tiesību aktu projektus, tostarp laikus nodrošinot plašu piekļuvi internetam; pauž dziļas bažas par to, ka turpinās draudu izteikšana žurnālistiem, un atkārtoti aicina iestādes pabeigt nepabeigtās izmeklēšanas lietās par nogalinātajiem žurnālistiem; uzskata, ka būtu jāveic papildu pasākumi, lai žurnālistiem nodrošinātu drošu vidi, kurā viņi varētu veikt savu darbu efektīvi un bez pašcenzūras; vērs īpašu uzmanību uz to, cik bīstama ir publisko līdzekļu ļaunprātīga izmantošana reklāmām, lai īstenotu politisko ietekmi uz plašsaziņas līdzekļiem;

25. aicina Serbijas valdību vairāk sadarboties ar Eiropas iestādēm, lai nodrošinātu labāku piekļuvi pilsoniskās sabiedrības organizācijām pieejamajiem Eiropas fondiem nolūkā atbalstīt šo organizāciju darbu, būtiski veicinot Serbijas integrāciju Eiropā;

26. uzsver, ka ir jāpastiprina cilvēku tirdzniecības apkarošanas centieni, un mudina oficiāli noteikt amatpersonu un pakalpojumu nodrošinātāju funkcijas un atbildību, identificējot upurus un ziņojot par viņiem attiecīgajiem dienestiem;

27. atkārtoti aicina iestādes kā soli virzienā uz Serbijas demokratizāciju turpināt centienus likvidēt bijušo komunistisko slepeno dienestu mantojumu; aicina Serbiju intensīvāk īstenot pēctecības procesu un saistību izpildi attiecībā uz īpašuma sadali un nolīgumu par bijušās Dienvidslāvijas kopīgā arhīva sadali; atkārtoti, ka šajā saistībā būtiski svarīga nozīme ir tam, lai būtu iespējams pilnībā piekļūt visiem arhīva materiāliem, jo īpaši bijušo Dienvidslāvijas slepeno drošības dienestu (UDBA) materiāliem; atkārtoti aicina iestādes atvieglot piekļuvi tiem arhīviem, kas attiecas uz bijušajām Dienvidslāvijas republikām, un nodot tos atpakaļ attiecīgajām valdībām, ja šīs valdības to pieprasa;

28. aicina Serbijas valdību padarīt iespējamu agrāko diktatorisko režīmu pētniecību, politiski un juridiski reabilitēt bijušos minēto režīmu upurus un viņu ģimenes un sniegt viņiem kompensācijas saskaņā ar centieniem stiprināt sociālo kohēziju un nodrošināt ilgstošu mieru un taishīgumu saistībā ar Serbijas integrācijas Eiropā procesu;

29. aicina vienlīdzīgā, nediskriminējošā un samērīgā veidā visā valstī efektīvi īstenot tiesību aktus un divpusējos un daudzpusējos nolīgumus par nacionālajām un etniskajām minoritātēm⁽¹⁾; aicina iestādes veicināt iecietības un līdztiesīgas attieksmes gaisotni, nekādi nediskriminējot nacionālās un etniskās minoritātes, tostarp attiecībā uz iespēju iegūt izglītību dzimtajā valodā un valodu lietojumu vietējās un reģionālajās pašvaldībās; arī aicina veikt uzlabojumus, lai likvidētu diskrimināciju pastāvošajos likumos un praksē, kas attiecas uz īpašuma restitūciju nacionālo un etnisko minoritāšu pārstāvjiem; uzsver nacionālo minoritāšu padomju nozīmi, to lomu nacionālo minoritāšu integrācijā, piemēram, nacionālo minoritāšu individuālo un kolektīvo tiesību īstenošanā, un aicina iestādes nodrošināt pastāvīgu un pienācīgu finansējumu, kas nepieciešams šo padomju darbībai; aicina iestādes nodrošināt raitu balsošanas norisi 2014. gada nacionālo minoritāšu padomju vēlēšanās saskaņā ar ieteikumiem, ko sniegušas neatkarīgas institūcijas; pauž bažas par iespēju, ka paziņotās plašsaziņas līdzekļu privatizācijas dēļ tiks pārtraukts pārraidīt programmas mazākumtautību valodās;

⁽¹⁾ Serbija atzīst šādas nacionālās un etniskās minoritātes: albāņi, bosnieši, bulgāri, buņevci, horvāti, čehi, vācieši, gorani, ungāri, maķedonieši, romi, rumāņi, rusīni, slovāki, ukraiņi, valahi u. c.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

30. uzsver, ka ir enerģiskāk jāpievēršas situācijai, kādā atrodas romu sievietes un vīrieši, kas joprojām saskaras ar nelabvēlīgiem sadzīves apstākļiem, piespiedu izraidīšanu un diskrimināciju darba tirgū; aicina Serbijas iestādes nodrošināt mājokļu un veselības aprūpes pakalpojumu pieejamību; uzsver nepieciešamību pilnībā saskaņot diskriminācijas novēršanas tiesību aktus ar ES politiku un piemērot holistisku pieeju romu integrēšanai; turklāt norāda, ka ir nepieciešams efektīvi uzraudzīt integrēšanas pasākumus, lai mazinātu plaisu starp tiesību aktiem un to īstenošanu;

31. ņem vērā darbu pie kriminālkodeksa grozījumiem; tomēr norāda, ka pēc pieņemtajiem grozījumiem saglabājas tiesiskā nenoteiktība privātajā sektorā; vēlreiz atgādina par savām bažām attiecībā uz jaunā 234. panta noteikumiem par atbildīgu amatu ļaunprātīgu izmantošanu, kuri joprojām pieļauj patvaļīgu interpretāciju, un aicina nekavējoties atcelt pašreizējās netaisnīgās tiesvedības privātajā sektorā (kas ierosinātas pēc 359. panta), lai atjaunotu valstī tiesiskumu un ieviestu tiesisko noteiktību Serbijas uzņēmējdarbības sektorā;

32. uzstāj, ka valsts iestādēm ir jārikojas pārredzami un pārskatatbildīgi; uzteic neatkarīgo regulatīvo struktūru — ombuda, sabiedriski nozīmīgas informācijas komisāra un citu — darbu un atzīst viņu ieguldījumu tiesiskā regulējuma un valsts institūciju pārskatatbildības uzlabošanā; mudina iestādes regulāri veikt izpildes kontroli attiecībā uz to ieteikumiem un konstatējumiem;

33. uzsver, kādu labumu dod decentralizācija, un mudina nostiprināt vietējo iestāžu kompetenci; pauž nožēlu, ka Nacionālā Decentralizācijas padome joprojām nedarbojas aktīvi; joprojām pauž sevišķas bažas par Vojvodinas statusa tiesisko nenoteiktību un kavēšanos ar likuma pieņemšanu par Vojvodinas pašu resursiem;

34. atzinīgi vērtē iestāžu veiktos pasākumus sociālekonomiskās situācijas uzlabošanai Preševas ielejā un Sandžakā, tomēr uzsver, ka nepieciešami arī turpmāki centieni, jo šie reģioni joprojām ir ievērojamā mērā nepietiekami attīstīti un ar augstu bezdarba līmeni; vērš uzmanību uz to, ka vietējās pašvaldībās joprojām nav pietiekami pārstāvētas albāņu un bosniešu tautības minoritātes; aicina Padomi un Komisiju sniegt spēcīgu atbalstu šādām attīstības stratēģijām;

35. atkārtoti pauž atbalstu RECOM (Reģionālās komisijas patiesības noskaidrošanai un samierināšanai) iniciatīvai un aktīvi mudina bijušās Dienvidslāvijas valstis izveidot starpvaldību komisiju, kuras uzdevums būtu noskaidrot faktus par upuriem un personām, kas pazudušas 1991.-2001. gada karos;

36. atzinīgi vērtē Serbijas sadarbību ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai, kuras rezultātā visas par kara noziegumiem aizdomās turētās personas ir nodotas tiesāšanai Hāgas tribunālam, kas ir svarīgs solis virzībā uz integrāciju Eiropā; mudina turpināt sadarbību ar tribunālu un ar citām bijušajām Dienvidslāvijas republikām, lai nodrošinātu taisnīgumu cietušajiem un viņu ģimenēm;

37. aicina valdību pieņemt ieteikumus, kas sniegti EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja noslēguma ziņojumā par parlamenta, vietējām un pirmstermiņa prezidenta vēlēšanām 2012. gada maijā, jo īpaši attiecībā uz vēlēšanu strīdu atrisināšanu un vēlēšanu reģistrācijas un politiskā finansējuma pārredzamību, kā arī konsolidēt un harmonizēt tiesisko regulējumu vēlēšanām Serbijā, ņemot vērā, ka saskaņā ar starptautiskajiem standartiem jebkādas izmaiņas vēlēšanu likumā jāveic krietnu laiku pirms vēlēšanām;

38. atkārtoti pauž stingru atbalstu vīzu režīma atcelšanai attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, uzskatot to par nozīmīgu visa reģiona Eiropas integrācijas procesa pilāru, tomēr vienlaikus pauž dziļas bažas par to personu skaita pieaugumu, kas nepatiesi uzdodas par patvēruma meklētājiem; šajā saistībā aicina dalībvalstis neizmantojot ļaunprātīgi vīzu apturēšanas mehānismu, kas tika pieņemts 2013. gada septembrī, bet drīzāk šim jautājumam pievērsties, pielāgojot savus attiecīgos tiesiskos regulējumus, un noteikt Serbiju par “drošas izcelsmes valsti” kā galveno pasākumu centienos samazināt viltus patvēruma meklētāju skaitu; vienlaikus aicina veikt pasākumus valsts līmenī, jo īpaši sociālekonomiskus pasākumus attiecībā uz visneaizsargātākajām grupām, kā arī aktīvi apkarot organizētās noziedzības tīklus, kas ir iesaistīti nelegālajā migrācijā;

39. mudina Serbijas iestādes nostiprināt nodokļu iekasēšanu un īstenot atbildīgu fiskālo politiku; uzsver, ka plašām strukturālām reformām būtu jāatbalsta fiskālā konsolidācija, un tādēļ mudina valdību veikt jau sen nepieciešamās strukturālās ekonomikas reformas, piemēram, pieņemt likumu par plānošanu un būvniecību, lai uzlabotu apstākļus ieguldījumiem un uzņēmējdarbībai, turpinātu atbalstīt mazo un vidējo uzņēmumu skaita pieaugumu, cīnītos pret augstu bezdarba līmeni un nabadzību (jo īpaši reģionos, kur galvenokārt dzīvo nacionālās minoritātes) un veiktu pensiju reformu nolūkā ieviest ilgtspējīgu pensiju sistēmu; uzstāj, ka ir steidzami nepieciešams atcelt administratīvos šķēršļus uzņēmējdarbībai, un norāda, ka ir svarīgi veikt strauju valsts uzņēmumu pārstrukturēšanu, lai samazinātu zaudējumus

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

un valsts klātesamību ekonomikā; šajā nolūkā aicina Serbijas iestādes veicināt pilnībā funkcionējošu tirgus ekonomiku, izveidot stabilu nodokļu bāzi un izstrādāt nabadzības novēršanas stratēģiju kā izšķirošos elementus, lai padarītu iespējamu Serbijas pievienošanos ES; mudina Serbijas iestādes apspriesties ar pilsonisko sabiedrību un uzņēmējdarbības kopienu un iekļaut to pārstāvjus darba grupās, kas sagatavo jaunus tiesību aktus; mudina Serbijas iestādes ar regulatīvu un juridisku reformu atjaunot uzņēmumu uzticību; norāda, ka sekmīga strukturālo ekonomikas reformu ieviešana un īstenošana palīdzēs mazināt augsto migrācijas līmeni;

40. atzinīgi vērtē darbu, ko līdz šim paveikusi Restitūcijas aģentūra; atbalsta restitūciju natūrā gadījumos, kad vien tas ir iespējams; atzinīgi vērtē Ekonomikas ministrijas lēmumu apkopot pilnīgu sabiedriskā un valsts īpašuma sarakstu un tādējādi izbeigt praksi, ka to nelegāli piesavinās privātu interešu pārstāvji; uzsver, ka rūpīgi sastādītam sabiedriskā un valsts īpašuma sarakstam joprojām ir būtiska nozīme cīņā pret sistēmisku korupciju, jo pastāv ievērojamas atšķirības starp faktisko un oficiāli reģistrēto valsts un sabiedrisko īpašumu;

41. aicina iestādes pielikt visas pūles, lai līdz minimumam samazinātu ekonomikas politikas negatīvās sekas, kā — nabadzība, bezdarbs, sociālā atstumtība, bet arī pievērsties to pamatā esošajiem cēloņiem un tos apkarot, un veicināt attīstību;

42. pauž nožēlu par progresa trūkumu un regulāru aizkavēšanos atjaunojamo energoresursu regulējuma praktiskajā īstenošanā; norāda, ka Serbija atpaliek no citām kandidātvalstīm atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanā, un pauž bažas, ka Serbijas mērķi atjaunojamās enerģijas jomā 2020. gadam netiks sasniegti; uzsver nepieciešamību pēc paredzamības valdības konsultāciju procesos un izsaka nožēlu par to, ka Serbijas iestādes nav spējušas ņemt vērā starptautisko finanšu iestāžu viedokli Enerģijas iepirkuma nolīguma pieņemšanā;

43. pauž nožēlu, ka vides un klimata pārmaiņu jomā ir panākts tikai neliels progress, un aicina Serbijas iestādes pēc iespējas ātri pieņemt visaptverošu klimata stratēģiju saskaņā ar ES izvirzītajiem mērķiem;

44. uzsver, ka turpmākajos gados Serbijai un pārējām šā reģiona valstīm vajadzēs īstenot ES vides standartus un pieņemt mērķus, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, jo tās jau ir pieņēmušas mērķus attiecībā uz atjaunojamo enerģiju 2020. gadam; atzīmē, ka Serbijas 2012. gadā pieņemtajā Enerģētikas kopienas enerģētikas stratēģijā ir norādīts uz plāniem palielināt elektrības ražošanu no oglēm lielās sadedzināšanas iekārtās, un vērš uzmanību uz to, ka tas ir pretrunā plānotajai siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai; šajā sakarībā aicina Serbijas iestādes pieņemt enerģētikas politiku atbilstoši ES noteiktajiem mērķiem un, jo īpaši, izmantot neseno Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) lēmumu finansēt 75 miljonus eiro vērtu projektu, ar kuru paredzēts piešķirt kredītlīnijas vietējām bankām Rietumbalkānu valstīs, lai izsniegtu kredītus privātiem un pašvaldību aizņēmējiem ar energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju saistītiem ieguldījumiem;

45. mudina Serbijas iestādes uzlabot patērētāju aizsardzības politiku, jo īpaši attiecībā uz vispārējiem pārtikas drošības principiem un nacionālās references laboratorijas izveidošanu; pauž nožēlu, ka likums par ģenētiski modificētiem organismiem vēl nav ticis pielāgots ES tiesību aktiem;

46. atbalsta Belgradas pilsētas iestāžu kampaņu par Belgradu kā 2020. gada Eiropas kultūras galvaspilsētu un mudina īstenot līdzīgus projektus ar mērķi kultūras jomā tuvināt Belgradu un Serbiju ES, jo īpaši attiecībā uz tautību līdzaspastāvēšanu, multikulturālu sapratni un dažādu reliģiju dialogu;

47. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Serbijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0040

Kosovas integrācijas process Eiropas Savienībā**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par Kosovas integrācijas procesu Eiropas Savienībā (2013/2881(RSP))**

(2016/C 482/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras 2003. gada 19. un 20. jūnijā Salonikos notikušās sanāksmes secinājumus attiecībā uz Rietumbalkānu valstu izredzēm pievienoties Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā premjerministru *Ivica Dacic* un *Hasim Thaci* 2013. gada 19. aprīlī panākto pirmo vienošanos par attiecību normalizēšanas principiem un ņemot vērā 2013. gada 22. maija īstenošanas pasākumu plānu, kas tika apstiprināts pēc desmit augsta līmeņa Belgradas un Prištinas dialoga kārtām,
- ņemot vērā 2013. gada 22. aprīļa priekšsēdētāja vietnieces/augstās pārstāves un Eiropas Komisijas kopīgo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Kosovas progresu Padomes 2012. gada decembra secinājumos izvirzīto jautājumu risināšanā, ņemot vērā iespējamo lēmumu par sarunu uzsākšanu saistībā ar stabilizācijas un asociācijas nolīgumu,
- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 28. jūnija secinājumus attiecībā uz lēmuma pieņemšanu, ar kuru tiek ļauts sākt sarunas par stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp ES un Kosovu,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu par priekšizpēti par Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Kosovu (COM(2012)0602),
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 22. oktobra lēmumu, ar kuru Komisijai tiek ļauts sākt sarunas par pamatnolīgumu ar Kosovu attiecībā uz piedalīšanos Savienības programmās,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra ziņojumus par Apvienoto Nāciju Organizācijas pagaidu pārvaldes Kosovā veiktajām darbībām un ar tām saistīto notikumu attīstību, tostarp ziņojumu, kas tika sniegts 2013. gada 29. augustā un kas aptver laika posmu no 2013. gada 23. aprīļa līdz 15. jūlijam, un pēdējo ziņojumu, kurš tika sniegts 2013. gada 28. oktobrī,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 4. februāra Vienoto rīcību 2008/124/KĀDP par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā (*EULEX Kosovo*), kas grozīta ar Padomes 2009. gada 9. jūnija Vienoto rīcību 2009/445/KĀDP, Padomes 2010. gada 8. jūnija Lēmumu 2010/322/KĀDP un Padomes 2012. gada 5. jūnija Lēmumu 2012/291/KĀDP,
- ņemot vērā Vispārējo lietu padomes 2009. gada 7. decembra, 2010. gada 14. decembra un 2011. gada 5. decembra sanāksmes secinājumus, kuros attiecīgi tika uzsvērts un vēlreiz apliecināts, ka, neskarot dalībvalstu pozīciju attiecībā uz Kosovas statusu, tai vajadzētu gūt priekšrocības saistībā ar eventuālo vīzu režīma liberalizācijas perspektīvu, tiklīdz tā būs izpildījusi visus nosacījumus, ņemot vērā to, ka 2012. gada janvārī tika uzsākt dialogs par vīzu režīmu, 2012. gada jūnijā tika iesniegts vīzu režīma liberalizācijas ceļvedis un 2013. gada 8. februārī — Komisijas pirmais ziņojums par Kosovas progresu saistībā ar vīzu režīma liberalizācijas ceļvedi noteikto prasību izpildi (COM(2013)0066),
- ņemot vērā 2012. gada 30. maijā sākto strukturēto dialogu par tiesiskumu,

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- ņemot vērā to, ka prezidenta biroja struktūrā tika izveidota un 2012. gada martā svinīgi atklāta Kosovas Eiropas integrācijas nacionālā padome, kas darbojas kā augsta līmeņa koordinējošā struktūra ar uzdevumu panākt vienprātību par Eiropas plānu, izmantojot iekļaujošu un visas puses aptverošu pieeju,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1244 (1999), Starptautiskās Tiesas 2010. gada 22. jūlija konsultatīvo atzinumu par to, vai vienpusējā Kosovas neatkarības pasludināšana atbilst starptautiskajām tiesībām, un ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. septembra rezolūciju ⁽¹⁾, kurā atzīts šā atzinuma saturs un pausta atzinība ES gatavībai veicināt dialogu starp Belgradu un Prištinu,
 - ņemot vērā 2008. gada 28.–29. maijā, 2009. gada 6.–7. aprīlī, 2010. gada 22.–23. jūnijā, 2011. gada 20. maijā, 2012. gada 14.–15. martā un 2013. gada 30.–31. oktobrī notikušo EP un Kosovas starpparlamentāro sanāksmju kopīgos paziņojumus,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 16. oktobra paziņojumu “Paplašināšanās stratēģija un galvenās problēmas — 2013.–2014. gads” (COM(2013)0700),
 - ņemot vērā Parlamenta 2013. gada 22. oktobra rezolūciju par pirmspievienšanās palīdzībai paredzēto Eiropas Savienības budžeta līdzekļu pārvaldību tiesu sistēmu darbības uzlabošanas un korupcijas apkarošanas jomā kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs ⁽²⁾ un tajā iekļautos novērojumus par Kosovu,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā premjerministru *H. Thaci* un *I. Dacic* 2013. gada aprīlī panāktais nolīgums ir svarīgs solis, kas apliecina abu pušu atbildību to godprātīgi īstenot, turpināt attiecību normalizēšanu un ierosināt reformas, kuras nepieciešamas virzībā uz Eiropas integrāciju;
- B. tā kā 104 no 193 ANO dalībvalstīm, tostarp 23 no 28 ES dalībvalstīm atzīst Kosovas neatkarību;
- C. tā kā visas ES dalībvalstis atbalsta Kosovas Eiropas perspektīvu, atbilstīgi ES saistībām attiecībā uz Rietumbalkāniem un neskarot dalībvalstu nostāju attiecībā uz Kosovas statusu;
- D. tā kā Kosovas Republikas varas iestādes un iedzīvotāji ir īstenojuši svarīgas politiskās, administratīvās un ekonomiskās reformas; tā kā vēl ir daudz darāmā, lai nostiprinātu tiesiskumu, kas ir ilgtermiņa attīstības stūrakmens, kā arī demokrātiju un sociālo tirgus ekonomiku;
- E. tā kā Kosova ir palielinājusi savas spējas risināt Eiropas integrācijas procesa prioritātes, ņemot vērā īstermiņa prioritātes, kas tika noteiktas priekšizpētes gaitā un gatavojoties sarunām par stabilizācijas un asociācijas nolīgumu (SAN);
- F. tā kā vīzu režīma liberalizācijas dialoga kontekstā Kosova ir grozījusi un pieņēmusi svarīgus tiesību aktus, tostarp saistībā ar patvēruma sniegšanu, partiju finansēšanu un cilvēku tirdzniecību;
- G. tā kā ir nepieciešami turpmāki pūliņi, lai izpildītu Eiropas reformu plāna uzdevumus, ņemot vērā SAN, jo īpaši tādās prioritārajās jomās kā tiesiskums, tiesu iestādes, valsts pārvalde, vēlēšanu reforma, cilvēktiesības un pamattiesības,

⁽¹⁾ A/RES/64/298

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0434.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

1. atzinīgi vērtē 2013. gada 19. aprīlī abu premjerministru panākto "Pirmo nolīgumu par pamatprincipiem attiecību normalizēšanai", kā arī vienošanos par īstenošanas plānu, un uzsver, cik svarīgi ir to godprātīgi īstenot pilnībā un atbilstīgi; atzinīgi vērtē arī papildu ES finansējuma piešķiršanu saskaņā ar pirmspievienošanās instrumentu (IPA), lai atbalstītu vienošanās īstenošanu;
2. apsveic priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi par viņas ieguldījumu Belgradas un Prištinas dialoga veicināšanā;
3. atzinīgi vērtē 2013. gada 28. oktobrī sāktās ES un Kosovas sarunas par SAN; tomēr pauž nožēlu, ka Padomē novērojamas iekšējās šķelšanās dēļ sarunu pilnvaras atšķiras no iepriekšējos nolīgumos pieņemtajām; uzsver, ka šis SAN radīs spēcīgu stimulu reformām un jaunas iespējas, kas stiprinās Kosovas attiecības ar tās kaimiņvalstīm un nodrošinās lielāku stabilitāti reģionā;
4. uzsver, ka 2013. gada 3. novembrī notikušās pašvaldību vēlēšanas bija nozīmīgs pārbaudījums Belgradas un Prištinas attiecību normalizēšanas procesā;
5. atzinīgi vērtē 2013. gada 3. novembrī, 17. novembrī un 1. decembrī Kosovas valsts vēsturē notikušās pirmās pašvaldību vēlēšanas valsts mērogā, kas tika rīkotas saskaņā ar Kosovas tiesību aktiem, un uzskata tās par milzīgu soli virzībā uz demokrātiju šajā valstī un iedzīvotāju uzticības vairošanā demokrātijas procesiem, kuri ir normalizācijas procesa pamatā, un atzinīgi vērtē šo vēlēšanu vispārējo norisi, kā atzīts ES Vēlēšanu novērošanas misijas provizoriskajos ziņojumos; atzinīgi vērtē faktu, ka Kosovā mēra amatā pirmo reizi ir ievēlēta sieviete; joprojām uzsver nepieciešamību mudināt sievietes kandidēt nākamajās vēlēšanās; atzinīgi vērtē Kosovas iestāžu veiktos pasākumus, lai vairotu uzticību valsts institūcijām, piemēram, ieviešot spēcīgu rezerves mehānismu, kuru iedzīvotāji var izmantot, lai iesniegtu sūdzības par iebaidīšanu un pārkāpumiem vēlēšanu dienā; atzinīgi vērtē vēlēšanu ievērojamo aktivitāti pašvaldībās, kuras atrodas uz dienvidiem no Ibāras upes un kurās vairākums iedzīvotāju ir serbi, uzskatot to par nozīmīgu panākumu virzībā uz asociācijas izveidi ar Serbijas pašvaldībām; šajā sakarā uzsver, ka jauna mēra neinaugurēšana Ziemeļu Mitrovicā un tam sekojošs aicinājums jaunu vēlēšanu rīkošanai šajā pašvaldībā nedrīkst kavēt procesa turpināšanu un 2013. gada 19. aprīļa nolīguma pilnīgu īstenošanu; stingri nosoda *Dimitrije Janićijevic*, Ziemeļu Mitrovicas pašvaldības deputāta, slepkavību un aicina attiecīgās iestādes nekavējoties uzsākt izmeklēšanu un saukt vainīgos pie atbildības;
6. stingri nosoda Mirovicas pašvaldības ziemeļdaļā un Zvečanas pašvaldībā notikušo vardarbību; uzsver, ka šādi uzbrukumi apdraud stabilitāti un drošību plašākā reģionā, un mudina attiecīgās iestādes darīt visu iespējamo, lai veicinātu vardarbībā vainojamo personu saukšanu pie atbildības; norāda, ka arī turpmāk ir jāsauglabā modrība un jārīkojas, lai likvidētu organizētās noziedzības tīklu un tā saikni ar vadošajiem vietējiem politiķiem un lai atjaunotu tiesiskumu Kosovas ziemeļdaļā; atzinīgi vērtē Serbijas politisko vadītāju nostāju, kuri aktīvi mudināja serbu tautības personas Kosovā piedalīties vēlēšanās; tomēr pauž nožēlu par to, ka Belgradas vadošie politiķi pirms 2013. gada 3. novembra aktīvi neapmeklēja Kosovas ziemeļdaļu;
7. mudina Kosovas varas iestādes pēc iespējas ātri un pēc konsultācijām ar Venēcijas padomi pieņemt jaunu vēlēšanu likumu, lai vēlēšanu procedūru padarītu pārredzamāku, vienkāršotu balsošanu, atjaunotu Kosovas iedzīvotāju uzticību demokrātijas procesiem un nodrošinātu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību vēlēšanu reformu procesā;
8. vienlaikus norāda, ka būs nepieciešami turpmāki nepārtraukti centieni, lai satuvinātu etnisko albāņu un serbu kopienas;
9. atzinīgi vērtē nolīgumus telekomunikāciju un enerģētikas jomā un uzsver, cik svarīgi pēc iespējas ātri piešķirt Kosovai atsevišķu starptautisku tālrunu kodu, kas palīdzēs veidot Kosovai identitāti un tās starptautisko redzamību;
10. uzsver, ka ir nepieciešama absolūta pārredzamība, darot zināmus Belgradas un Prištinas dialoga rezultātus, kā arī nolūkā iesaistīt attiecīgos parlamentus un pilsonisko sabiedrību īstenošanas procesā; atzinīgi vērtē sadarbības koordinātoru iecelšanu abās pusēs un mudina nodrošināt viņiem nepārtrauktu atbalstu;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

11. uzsver, cik svarīgi ir liberalizēt vīzu režīmu Kosovas iedzīvotājiem, un mudina Kosovas varas iestādes pielikt lielākas pūles, lai īstenotu attiecībā uz vīzu režīmu rīcības plānā noteiktās prioritātes; mudina Komisiju un dalībvalstis izrādīt lielāku atsaucību attiecībā uz Kosovas valdības centieniem, un šajā sakarībā aicina Komisiju paātrināt tehnisko darbu jautājumā par vīzu liberalizācijas procesu;

12. aicina Padomi pēc iespējas drīz pieņemt nepieciešamos lēmumus, lai ļautu Kosovai piedalīties ES programmās;

13. mudina tās piecas ES dalībvalstis, kas vēl nav atzinušas Kosovu, izdarīt to; aicina visas ES dalībvalstis veikt visu iespējamo, lai sekmētu ekonomiskās, cilvēku savstarpējās, sociālās un politiskās attiecības starp šo valstu un Kosovas iedzīvotājiem; norāda uz nepieciešamību aktīvi rīkoties, lai pilnībā īstenotu IPN un uzlabotu arī sadarbību starp *EULEX*, Eiropu un Interpolu, tostarp praktiskus pasākumus nolūkā iekļaut Kosovu abu šo aģentūru darbā, kamēr tiks panākta pilnīga atzīšana, un aicina Komisiju iesaistīties darbā attiecībā uz nolīgumiem, kas ļautu veidot sadarbību starp Kosovu un ES aģentūrām;

14. atzinīgi vērtē Kosovas policijas reģionālās komandas izveidošanu valsts ziemeļdaļā, uzskatot to par vienotas Kosovas policijas veidošanas procesa sastāvdaļu;

15. uzsver, cik svarīgs ir *EULEX* ieguldījums tiesiskuma nostiprināšanā Kosovas iestādēs, taču norāda uz plašo neapmierinātību ar *EULEX* misijas rezultātiem Kosovas serbu un albāņu vidū; tādēļ aicina *EULEX* palielināt sava darba efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību, regulāri informēt Eiropas Parlamentu un Kosovas parlamentu par savām darbībām un lēmumiem un jo īpaši pierādīt Kosovas un Serbijas iestādēm un plašākai sabiedrībai, ka tas spēj panākt konkrētākus un augstāka līmeņa rezultātus; pievērš uzmanību, ka ir jomas, kurās vajadzētu veikt uzlabojumus, tostarp labāk jādefinē veikspējas palielināšanas mērķi un to saistība ar konkrētiem kritērijiem; uzsver, ka ir nepieciešama labāka ārējo un iekšējo mērķu koordinācija, labāka ES iestāžu koordinācija, kā arī to koordinācija ar Kosovas iestādēm un starptautisko kopienas; šajā sakarībā mudina *EULEX* visos attiecīgos gadījumos noteikt savu mērķu prioritāti, uzlabot resursu un personāla izmantošanu un paātrināti īstenot Padomes darbības dokumentu par ANO Drošības Padomes rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanu saistībā ar EDAP (no 2005. gada novembra);

16. aicina Kosovas varas iestādes arī turpmāk ievērot *EULEX* piešķirtās pilnvaras un atbalstīt tās īstenošanas pilnvaras; norāda uz Kosovas valdības ieinteresētību pārņemt *EULEX* funkcijas; uzstāj uz *EULEX* klātbūtni, lai palīdzētu īstenot 2013. gada 19. aprīļa nolīgumu tiesiskuma jomā; uzsver, ka sabiedrības drošība ir būtisks faktors nolīgumu sekmīgā īstenošanā; uzsver, ka steidzami ir neieciešami pasākumi, lai risinātu šo jautājumu; uzsver, ka vairāk nekā 250 lietās, kuras pašlaik izmeklē *EULEX*, tostarp organizētās noziedzības, korupcijas, kara noziegumu un cita veida smagās lietās, cita starpā ir iesaistīti vairāki desmiti politisko partiju pārstāvju; uzsver, ka jebkāda veida atbildības nodošanai jānotiek pakāpeniski, pamatojoties uz reāli panākto progresu uz vietām, tajā iesaistot Kosovas Republikas pilsonisko sabiedrību un demokrātiskās iestādes; tādēļ aicina Kosovas valdību piekrist *EULEX* pilnvaru pagarināšanai Kosovā arī pēc 2014. gada jūnija;

17. jo īpaši aicina gan Kosovu, gan Serbiju aktīvi un konstruktīvi sadarboties ar *EULEX* attiecībā uz nolīguma par savstarpējo juridisko palīdzību īstenošanu, lai risinātu jautājumu par arvien pieaugošo skaitu pieprasījumu attiecībā uz īpašumiem Kosovā;

18. stingri nosoda 2013. gada 19. septembra uzbrukumu netālu no *Zvečan/Zvečan* pašvaldības, kura rezultātā tika nogalināts viena *EULEX* loceklis, un prasa veikt tūlītēju izmeklēšanu; mudina visas puses izvairīties no jebkādam darbībām, kas varētu izraisīt spriedzi;

19. vēlreiz uzsver, ka atbildība un iniciatīva par samierināšanās procesu ir jāuzņemas vietējām iestādēm, un vienlaikus nosoda abas puses par nacionālistiskiem izteikumiem; uzskata, ka Kosovas iestādēm būtu jāveic nozīmīgi papildu pasākumi uzticēšanās veicināšanā starp Kosovas serbiem un albāņiem jo īpaši valsts ziemeļos un kontaktu nodibināšanā ar serbu un citām minoritātēm, lai nodrošinātu sabiedrībā plašu integrāciju; prasa arī pilnībā īstenot konstitucionālo principu piešķirt visiem Kosovā dzīvojošajiem serbiem tiesības vērsties valsts dienestos savā dzimtajā valodā; tajā pašā laikā uzsver bilingvālās

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

izglītības nozīmi; mudina visus Kosovā dzīvojošos serbus un viņu pārstāvjus izmantot visas tiem Kosovas konstitūcijā paredzētās tiesības, lai konstruktīvi darbotos politiskajā un sabiedriskajā dzīvē, un tādējādi, aktīvi iesaistoties Kosovas iestāžu darbā, kopā ar Kosovas albāņiem dalītu atbildību par sociālo attīstību un iestāžu veidošanu, un īpaši veltīt uzmanību sieviešu iesaistīšanai šajā procesā; atzinīgi vērtē panākto progresu attiecībā uz pašvaldību administrācijas organizēšanu;

20. pauž gandarījumu par ES centieniem veicināt starpkopienų dialogu un samierināšanas procesu; aicina visus dalībniekus turpināt pievērst īpašu uzmanību ES integrācijas tehniskajiem aspektiem, kā arī samierināšanas simboliskajam žestam;

21. uzsver, ka tiesību aktu īstenošana minoritāšu un to kultūras tiesību aizsardzības jomā joprojām ir lielākā problēma Kosovā; norāda uz nepieciešamību īstenot tiesību aktus par kultūrvēsturisko mantojumu un serbu ortodoksālo baznīcu, kā arī stratēģiju un rīcības plānu attiecībā uz romu, aškalu un ēģiptiešu kopienām, kuru stāvoklis valstī joprojām rada bažas; atzinīgi vērtē progresu romu, aškalu un ēģiptiešu kopienu dzīves apstākļu uzlabošanā, tomēr joprojām pauž bažas par viņu stāvokli, ņemot vērā to, ka viņu bērni vēl aizvien ir neaizsargāti un atstumti; uzsver nepieciešamību risināt jautājumu par romu stāvokli, pievēršoties tam no tāda svarīga aspekta kā cilvēktiesības; aicina iestādes un Komisiju pievērst atbilstīgu vērību šo kopienu dzīves apstākļu uzlabošanai, tostarp viņu iespējām iegūt izglītību; uzsver, ka situācijā, kādā atrodas horvātu, bosniešu, aškalu, turku, goranu un Balkānu ēģiptiešu mazākumtautības, svarīga nozīme ir daudzvalodu izglītībai, lai nepieļautu šo etnisko minoritāšu politisko izolāciju;

22. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir piešķirusi papildu līdzekļus saskaņā ar ES IPA, lai visā Kosovā atbalstītu tās pašvaldības, kurās lielākā daļa iedzīvotāju ir serbi;

23. aicina Kosovas varas iestādes uzlabot tiesu sistēmas efektivitāti, pārredzamību, pārskatatbildību un objektivitāti un ievērot tās neatkarību, lai nodrošinātu plašas sabiedrības un uzņēmēju uzticēšanos tiesu iestādēm un efektīvu novērstu visa veidu vardarbību pret sievietēm; mudina iestādes visaptveroši stiprināt tiesiskumu, jo īpaši — mazinot politisku iejaukšanos tiesu iestāžu darbā, nodrošinot tiesnešiem un prokuroriem piemēroto disciplinārsodu praktisku izpildi, cenšoties panākt Prokuroru padomes un Ģenerālprokuratūras neatkarību un darba efektivitāti un īstenojot jauno kriminālkodeksu un kriminālprocesuālo kodeksu;

24. aicina iestādes palielināt apņemšanos veikt patiesas reformas tiesu sistēmā un veidot spējas, lai tiesu iestādēs pieņemtu darbā cilvēkus, ņemot vērā viņu nopelnus, un lai ar šo darbinieku palīdzību samazinātu neizskatīto lietu skaitu, un nodrošināt tiesnešiem un prokuroriem drošu darba vidi bez politiskas iejaukšanās;

25. jo īpaši pauž bažas par to, ka nav panākts acīmredzams progress korupcijas novēršanas jomā Kosovā; uzskata, ka korupcija vēl aizvien ir lielākā problēma un nopietns šķērslis, kas traucē valsts iestāžu darbību; šajā sakarībā pauž nožēlu par to, ka 2006. gadā izveidotajai Korupcijas novēršanas aģentūrai nav izmeklēšanas pilnvaru; norāda, ka Kosovas Asambleja ir pieņēmusi jaunu korupcijas novēršanas stratēģiju un rīcības plānu; aicina iestādes nodrošināt stratēģijas un rīcības plāna īstenošanu, nosakot korupcijas novēršanas iestādēm skaidrus pienākumus un atbildību, lai tās spētu sasniegt konkrētus un noturīgus rezultātus;

26. joprojām pauž bažas par ierobežotajām liecinieku aizsardzības programmas iespējām Kosovā, kas ir īpaši būtiski ļoti nozīmīgās lietās, un prasa, lai ES dalībvalstis vairāk sadarbotos attiecībā uz liecinieku varbūtēju pārvietošanu;

27. pauž bažas par būtisku panākumu trūkumu cīņā pret korupciju un organizēto noziedzību un jo īpaši — par augsto organizētās noziedzības līmeni Kosovas ziemeļos; norāda, ka korupcija un organizētā noziedzība ir plaši izplatīta visā reģionā un ir šķērslis Kosovas demokrātiskajai, sociālajai un ekonomiskajai attīstībai; uzsver, ka Kosovai ir steidzami jānodrošina konkrēti pierādījumi par panākumiem cīņā pret organizēto noziedzību un korupciju; uzskata, ka ir nepieciešams attīstīt reģionālo stratēģiju un ciešāku sadarbību starp visām šī reģiona valstīm, lai efektīvāk atrisinātu šos jautājumus, jo īpaši attiecībā uz uzlabojumiem robežu pārraudzībā un cīņā pret sieviešu un nepilngadīgo izmantošanu un cilvēktirdzniecību, jo īpaši saistībā ar viņu piespiešanu sniegt seksuālos pakalpojumus vai ubagot; mudina centrālās un vietējās līmeņa iestādes nodrošināt konkrētus rezultātus cīņā pret organizēto noziedzību un cilvēku, narkotiku un ieroču tirdzniecību; uzsver, ka liela nozīme ir visaptverošai daudzdisciplīnu pieejai, kas vērsta uz cietušo personu problēmu

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

risināšanu un kas nodrošinātu cietušajām personām neierobežotas iespējas saņemt palīdzību, atbalstu un aizsardzību; pauž nožēlu par to, ka EULEX gandrīz nemaz nav risinājis ar augsta līmeņa korupciju un organizēto noziedzību saistītās problēmas;

28. uzsver, cik būtiski ir īstenot nepieciešamo valsts pārvaldes sistēmas reformu un visos pārvaldes līmeņos vairāk iesaistīt sievietes un pie minoritātēm piederošus cilvēkus; joprojām pauž bažas par to, ka daudzi civildienesta ierēdņi strādā papildu darbos un ka šāda situācija principā varētu radīt interešu konfliktus vai veicināt korupciju;

29. atbalsta kara noziegumu, tostarp kara laikā izdarīto izvarošanas gadījumu, izmeklēšanas turpināšanu valsts līmenī; pauž nožēlu par to, ka Kosovā 1999. gadā notikušā kara rezultātā par bez vēsts pazudušām vēl joprojām tiek uzskatītas 1 869 personas; norāda, ka šis jautājums Serbijas un Kosovas iestādēm ir nekavējoties jārisina, jo tas ir būtisks priekšnosacījums izlīgumam starp kopienām un mierīgai nākotnei šajā reģionā, un uzsver, ka nolūkā turpināt dialogu starp Kosovu un Serbiju jautājumam par sadarbību pazudušo cilvēku meklēšanā, kā arī citiem aspektiem, kas saistīti ar pārejas posma tiesiskumu, jāpiešķir prioritāte;

30. šajā saistībā aicina Serbijas iestādes sniegt neierobežotu atbalstu, repatriējot nesen Serbijā atrasto un Kosovā par pazudušiem uzskatīto cilvēku liņus un turpināt meklējumus noteiktajā teritorijā, kurā, kā tiek uzskatīts, ir aprakti pazudušu cilvēku liķi;

31. mudina Kosovas un Serbijas iestādes sadarboties un pilnībā uzņemties atbildību par noturīgu risinājumu rašanu attiecībā uz iekšienē pārvietotām personām Serbijā un Kosovā; uzsver, ka, ņemot vērā pievienošanās Eiropas Savienībai procesu, Kosovas iestādēm būtu jāpastiprina centieni, lai rastu risinājumu problēmai, kas saistīta ar valsts iekšienē pārvietotām personām, jo īpaši pievēršoties jautājumam par to, kā efektīvi atrisināt strīdus par īpašumiem;

32. aicina Kosovas un tās kaimiņvalstu iestādes turpināt labas gribas paušanu un pilnībā sadarboties, un atbalstīt Īpašo izmeklēšanas darba grupu, kas tika izveidota pēc Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2010. gada decembra ziņojuma iesniegšanas, kā arī atbalstīt vainīgo saukšanu pie atbildības, ja tas nepieciešams Īpašās izmeklēšanas darba grupas veiktā darba rezultātā, un mudina arī turpmāk paātrināt tās darbu;

33. aicina centrālās un vietējās iestādes efektīvi īstenot tiesību aktus cilvēktiesību jomā un veicināt daudz nacionālas sabiedrības turpmāko attīstību, īpaši pievēršoties visu minoritāšu grupu pārstāvju izglītošanai un nodarbinātībai;

34. atbalsta civildienesta profesionalizāciju un šajā sakarībā prasa ieviest nepieciešamos tiesību aktus; pauž bažas par politisku iejaukšanos, pieņemot darbā un ieceļot amatā valsts amatpersonas;

35. pauž bažas par to, ka diskriminācija joprojām ir nopietna problēma, un aicina varas iestādes īstenot konstitucionālo principu par diskriminācijas aizliegumu; uzsver, ka ir nepieciešama visaptveroša diskriminācijas novēršanas stratēģija un ka ir pilnībā jāīsteno Likums par diskriminācijas nepieļaušanu, lai saskaņā ar ES Pamattiesību hartu garantētu visu cilvēku līdztiesību neatkarīgi no viņu etniskās izcelsmes, reliģiskās pārliecības, dzimuma, seksuālās orientācijas, vecuma vai invaliditātes;

36. ņem vērā apsūdzības, kas izvirzītas pret trim Kosovas iedzīvotājiem saistībā ar piedalīšanos uzbrukumā laikraksta "Kosovo2.0" prezentācijas laikā Jaunatnes un sporta centra Sarkanajā zālē 2012. gada 14. decembrī un sagaida, ka vainīgie pēc iespējas drīz tiks saukti pie atbildības;

37. uzsver — lai gan brīvību pievienoties arodbiedrībām garantē likums, joprojām ir jāuzlabo darba un arodbiedrību pamattiesību ievērošana; mudina Kosovu stiprināt sociālo dialogu lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī politikas veidošanas jomā un palielināt sociālo partneru veiktspēju;

38. aicina Kosovu pilnībā īstenot Konvenciju par bērnu tiesībām un iesaka pārskatīt politiskās nostādnes attiecībā uz bērnu nabadzību, tostarp izdarot izmaiņas sociālās palīdzības sistēmā un ieviešot universālu un no ienākumiem atkarīgu bērnu pabalstu sistēmu;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

39. pauž bažas par bērnu augsto nabadzības un mirstības līmeni, zemo nodrošinājuma līmeni, kāds paredzēts Kosovas sociālās aizsardzības sistēmā, un lielajiem izdevumiem par veselības aprūpi, kas jāsedz pašiem no savas kabatas, tādējādi pakļaujot mazaizsargātās ģimenes hroniskai nabadzībai;

40. prasa Kosovai uzlabot attiecības ar starptautiskajām kultūras un kultūras mantojuma iestādēm un nosūtīt turp savus pārstāvjus, lai uzlabotu reliģisko un kultūras objektu un pieminekļu aizsardzību, kā arī uzlabot tās pārstāvību Eiropas un starptautiskajās mediju un sporta organizācijās nolūkā dot Kosovos māksliniekiem un sportistiem iespēju piedalīties visos starptautiskajos kultūras un sporta notikumos, tostarp dziesmu konkursā "Eirovīzija", Eiropas un pasaules čempionātos un olimpiskajās spēlēs;

41. uzsver brīvu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu nozīmi un aicina Komisiju ātrāk izveidot programmas, lai uzlabotu to kvalitāti un žurnālistu profesionalitāti; uzsver sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu nozīmi; pauž bažas par neatkarīgo žurnālistu neaizsargātību un pret viņiem izdarīto spiedienu; aicina Kosovos iestādes nodrošināt sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu ilgtspējīgas finansēšanas mehānismu un pabeigt pārvaldības struktūras locekļu iecelšanas amatā procedūru; uzsver nepieciešamību nodrošināt skaidrību par plašsaziņas līdzekļu īpašniekiem, raidorganizāciju neatkarību un to sniegto pakalpojumu kvalitāti; atbalsta iestāžu centienus piešķirt Kosovai paši savu interneta domēna kodu;

42. uzsver aktīvu un neatkarīgu pilsoniskās sabiedrības organizāciju (PSO) centrālo lomu valsts demokrātisko politisko procesu nostiprināšanā un konsolidācijā un integrētas sabiedrības izveidē; uzsver dialoga ar PSO svarīgumu un norāda uz pilsoniskās sabiedrības aktīvistu izšķirošo nozīmi, palīdzot uzlabot reģionālo sadarbību sociālos un politiskos jautājumos; atzinīgi vērtē sadarbības uzlabošanu starp NVO un valdību un aicina Kosovos iestādes veidot strukturētu dialogu un konsultāciju mehānismu ar pilsonisko sabiedrību politikas veidošanas jautājumos, tostarp jautājumos par politikas virzieniem un tiesību aktiem, un uzraudzīt Eiropas integrācijas procesu;

43. ņem vērā notiekošo valsts īpašumu privatizācijas procesu, jo īpaši attiecībā uz Kosovos pasta un telekomunikāciju uzņēmumu (PTK); mudina Kosovos varas iestādes veikt praktiskus pasākumus, lai sekmētu kopējā procesa pārredzamību, pārskatatbildību un legitimitāti, piemēram, informāciju laikus padarot pieejamu visām ieinteresētajām personām;

44. aicina Kosovu uzlabot uzņēmējdarbības vidi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, samazinot administratīvo slogu un ar šo slogu saistītās izmaksas, palielinot piekļuvi finansējumam un sniedzot īpašu atbalstu jaunizveidotajiem uzņēmumiem; ļoti atzinīgi vērtē saprašanās memoranda parakstīšanu starp Kosovos un Serbijas tirdzniecības kamerām;

45. atzinīgi vērtē to, ka Kosova 2012. gada 17. decembrī kļuva par Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) 66. dalībnieci; atzinīgi vērtē arī to, ka 2013. gada 8. maijā tika pieņemta valstij paredzētā pirmā pilnīgā ERAB stratēģija, kas veicinās reformu procesa ātrāku īstenošanu un atbalstīs Kosovos ekonomiku, uzlabos cilvēku dzīvi, sekmēs pāreju un veicinās reģiona stabilitāti;

46. atzinīgi vērtē ES provizoriskās saistības nodrošināt papildu dotācijas, lai pilnībā segtu vecās Kosovos atomelektrostacijas ekspluatācijas pārtraukšanas izmaksas līdz 2017. gadam; aicina Kosovu pastiprināt centienus un nekavējoties veikt konkrētus pasākumus, kas nepieciešami, lai pārtrauktu Kosovos A elektrostacijas ekspluatāciju, un prasa veikt pilnu Kosovos jaunās elektrostacijas vides ietekmes novērtējumu saskaņā ar ES standartiem; turklāt aicina Kosovu strādāt pie atjaunojamo energoresursu attīstīšanas un enerģijas avotu dažādošanas atbilstīgi savām saistībām līdz 2020. gadam panākt, lai 25 % no kopējās patērētās enerģijas būtu iegūti no atjaunojamajiem energoresursiem, un šajā sakarībā uzsver nepieciešamību lielāku daļu ES un ERAB sniegtā finanšu atbalsta piešķirt energotaupības, energoefektivitātes, integrācijas reģionālajos elektrotirgos un atjaunojamās enerģijas projektiem;

47. pauž nožēlu par Kosovos iestāžu vilcināšanos attiecībā uz ticamas un efektīvas vides stratēģijas sagatavošanu un pieņemšanu, jo īpaši attiecībā uz vides ietekmes novērtēšanas noteikumiem un ES mērķiem klimata jomā;

48. ar bažām norāda uz augsto bezdarba līmeni, jo īpaši jauniešu vidū, un mudina valdību risināt šo jautājumu, nodrošinot pienācīgas iespējas jauniešiem un tādu izglītību, kas apmierina darba tirgus vajadzības;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

49. uzsver, ka visām valstīm šajā reģionā būtu jāveicina un jāiedrošina Kosovas līdzdalība reģionālās sadarbības organizācijās; šajā saistībā atbalsta Kosovas iesaistīšanos reģionālajās organizācijās un prasa likvidēt visus šķēršļus, lai nodrošinātu iespēju Kosovai iesaistīties visās šajās organizācijās, tostarp Eiropas Padomē;
 50. uzsver, cik svarīgi ir attīstīt sabiedrisko transportu, jo īpaši, uzlabojot vai būvējot jaunus dzelzceļa savienojumus, kas būtu daļa no noturīgas transporta sistēmas; iesaka visās Rietumbalkānu valstīs veidot ātrgaitas dzelzceļu pārrobežu satiksmes sistēmu, savienojot to ar ES Eiropas komunikāciju tīklu;
 51. ar bažām norāda uz pašreizējo stāvokli ekonomikas jomā Kosovā; uzsver, ka pirms problēmas risināšanas veidu noteikšanas jāuzlabo statistikas rādītāji ekonomikas jomā, lai novērtētu ekonomikas stāvokli;
 52. aicina Kosovas iestādes censties uzlabot statistikas datu ticamību, ievērojot Eiropas standartus un starptautiskās metodoloģijas;
 53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam un Kosovas valdībai un Nacionālajai asamblejai.
-

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0041

2012. gada progresa ziņojums par Islandi un pēcvēlēšanu perspektīvas**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par Islandes 2012. gada progresa ziņojumu un perspektīvām pēc notikušajām vēlēšanām (2013/2932(RSP))**

(2016/C 482/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija lēmumu uzsākt pievienošanās sarunas ar Islandi,
 - ņemot vērā pievienošanās konferences ar Islandi rezultātus,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2012.-2013. gadā" un tam pievienoto Islandes 2012. gada progresa ziņojumu, kas pieņemti 2012. gada 10. oktobrī (COM(2012)0600),
 - ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Islandi un jo īpaši 2010. gada 7. jūlija rezolūciju par Islandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā ⁽¹⁾, 2011. gada 7. aprīļa rezolūciju par Islandes 2010. gada progresa ziņojumu ⁽²⁾ un 2012. gada 14. marta rezolūciju par Islandes 2011. gada progresa ziņojumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2013. gada 14. janvārī pieņemto vienošanos attiecībā uz sarunu par pievienošanās ES vadīšanu pirms parlamenta vēlēšanām, kā arī Progresa partijas un Neatkarības partijas 2013. gada 22. maijā pieņemto valdības platformu,
 - ņemot vērā Islandes ārlietu ministra *Gunnar Bragi Sveinsson* un paplašināšanās un kaimiņattiecību politikas komisāra *Stefan Füle* 2013. gada 13. jūnija paziņojumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Islande atbilst Kopenhāģenas kritērijiem un tā kā 2010. gada 27. jūlijā pēc Padomes apstiprinājuma saņemšanas tika sāktas pievienošanās sarunas ar Islandi;
- B. tā kā sarunās tikušas atvērtas 27 sadaļas, no kurām 11 uz laiku ir slēgtas;
- C. tā kā jaunā ievēlētā Islandes valdība ir apturējusi pievienošanās procesu un patlaban veic pievienošanās sarunu un procesu Eiropas Savienībā novērtējumu pirms šo jautājumu apspriešanas Altingā;
- D. tā kā Islandes valdība ir paziņojusi, ka pirms tautas referenduma pievienošanās sarunas netiks turpinātas,
1. norāda, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu un pēc labvēlīga balsojuma Altingā Islandes valdība 2009. gada 17. jūlijā iesniedza pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā;
 2. atzinīgi vērtē perspektīvu uzņemt jaunu dalībvalsti ar labi funkcionējošām demokrātiskām tradīcijām, stiprām iestādēm un spēcīgu pilsonisko sabiedrību;
 3. norāda, ka Islandei piemīt laba vispārēja spēja uzņemties dalības saistības, jo īpaši, ņemot vērā tās līdzdalību Eiropas Ekonomiskajā zonā;
 4. uzsver, ka sarunas noritējušas pārredzami un iekļaujoši, un atzinīgi vērtē 27 sarunu sadaļu atvēršanu un 11 sadaļu pagaidu slēgšanu, norādot uz sasniegto virzību pievienošanās procesā;

⁽¹⁾ OV C 351 E, 2.12.2011., 73. lpp.⁽²⁾ OV C 296 E, 2.10.2012., 89. lpp.⁽³⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 61. lpp.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

5. uzsver, ka Eiropas Savienība saglabā ciešu apņēmību turpināt pievienošanās sarunu procesu un to pabeigt;
 6. norāda, ka nesenās sabiedrības aptaujas rāda, ka vairums islandiešu vēlas pabeigt pievienošanās sarunas;
 7. norāda, ka Islande joprojām ir uzskatāma par kandidātvalsti;
 8. ņem vērā Islandes valdības lēmumu rīkot referendumu, negaidot pievienošanās sarunu beigas; ar nepacietību gaida parlamenta diskusijas par pievienošanās sarunu un procesu Eiropas Savienībā novērtējumu un šā novērtējuma izskatīšanu Altingā; piedāvā palīdzību šāda novērtējuma gatavošanā; cer, ka attiecīgo novērtējumu varēs savlaicīgi pabeigt, un gaida jaunus lēmumus par turpmāko rīcību, tostarp lēmumu rīkot vai nerīkot referendumu par pievienošanās sarunu turpināšanu;
 9. cer, ka referendums tiks rīkots tuvākajā laika posmā;
 10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Altinga priekšsēdētājam un Islandes valdībai.
-

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0042

Stāvoklis Dienvidsudānā**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par stāvokli Dienvidsudānā (2014/2512(RSP))**

(2016/C 482/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sudānu un Dienvidsudānu un jo īpaši 2013. gada 10. decembra rezolūciju par starptautiskās sabiedrības centieniem saistībā ar attīstības un valsts izveides sekmēšanu Dienvidsudānā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos Ketrīnas Eštones 2014. gada 2. janvāra un 2013. gada 24. decembra paziņojumus par stāvokli Dienvidsudānā,
- ņemot vērā augstās pārstāves preses sekretāra 2013. gada 16. un 28. decembra paziņojumus par stāvokli Dienvidsudānā,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. jūlija secinājumus par Sudānu un Dienvidsudānu,
- ņemot vērā vietēju ES 2013. gada 20. decembra paziņojumu, ko sniegusi Eiropas Savienības delegācija,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2013. gada 24. decembra Rezolūciju Nr. 2132 (2013) un 2013. gada 25. novembra Rezolūciju Nr. 2126 (2013) ,
- ņemot vērā ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos 2013. gada 24. decembra paziņojumu, kurā Dienvidsudānas vadītāji tiek aicināti apturēt satraucošos pret civiliedzīvotājiem vērstos vardarbības aktus,
- ņemot vērā ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroja (OCHA) 2014. gada 7. janvāra Stāvokļa ziņojumu — ziņojumu Nr. 8 par krīzi Dienvidsudānā,
- ņemot vērā sarunas par stāvokli Dienvidsudānā, kuras rīkot pieprasīja Āfrikas Savienības Miera un drošības padome (MDO), jo īpaši tās 2013. gada 30. decembra Bandžulā rīkotajā sanāksmē, un Starpvaldību attīstības iestādes augstākā līmeņa sanāksme, ko rīkoja 2013. gada 27. decembrī Nairobi;
- ņemot vērā 2014. gada 8. janvāra paziņojumu, ko sniedza IGAD īpašie sūtņi pēc brauciena uz Džūbu, lai atjaunotu sarunas starp valdību un nemierniekiem;
- ņemot vērā 2005. gada Sudānas Vispārējo miera nolīgumu (VMN);
- ņemot vērā Sudānai un Dienvidsudānai paredzēto plānu, kas noteikts Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes 2012. gada 24. aprīļa paziņojumā un ko ES pilnībā atbalsta,
- ņemot vērā paziņojumu preseī, ko 2014. gada 4. janvārī Āfrikas Savienības vārdā sniedza Āfrikas Savienības Komisijas priekšsēdētājs Dr. *Nkosazana Dlamini-Zuma*,
- ņemot vērā Starpvaldību attīstības iestādes izpildsekretariāta 2013. gada 19. decembrī sniegto paziņojumu;
- ņemot vērā pārskatīto Kotonū nolīgumu,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0546.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā šis politiskais konflikts sākās pēc tam, kad valsts prezidents Salva Kīrs, kurš pārstāv dinka etnisko grupu, apvainoja paša atlaisto prezidenta vietnieku Rīku Maharu, kurš pārstāv nūru etnisko grupu, pret viņu vērstā valsts apvērsuma plānošanā; tā kā Rīks Mahars ir noliedzis apvērsuma mēģinājumu;
- B. tā kā Dienvidsudānas valdība ir apcietinājusi 11 augsta ranga politiķus, tostarp bijušo finanšu ministru un bijušo Sudānas Atbrīvošanas kustības armijas partijas ģenerālsēkretāru, apvainojot viņus pret valsts prezidentu Kīru vērstā savēršībā; tā kā valsts prezidents Kīrs 2013. gada 23. jūlijā atlaida visu valdības sastāvu un atbrīvoja no amata viceprezidentu Rīku Maharu;
- C. tā kā pašreizējam konfliktam būtu jārod demokrātisks politiskais risinājums, kā arī jānodrošina iespējas radīt iestādes, par kurām panākta demokrātiska vienošanās, jaunas valsts veidošanai, kas nodibināta neatkarīga referendumā rezultātā; tā kā pilsoniskā sabiedrība ir pieprasījusi rast miermīlīgu politisku risinājumu šai problēmai;
- D. tā kā Dienvidsudānas konfliktā iesaistītās puses 2014. gada 7. janvārī Adisabebā uzsāka sarunas Starpvaldību attīstības iestādes (IGAD) aizgādībā; tā kā sadursmju pārtraukšana, koridoru atvēršana humānajai palīdzībai, politisko ieslodzīto atbrīvošana un civiliedzīvotāju aizsardzība būs galvenie jautājumi sarunu programmā;
- E. tā kā, neraugoties un notiekošajām miera sarunām, valstī valda nestabilitāte un turpinās cīņas un bruņoto spēku mobilizēšana; tā kā valdības karaspēks cenšas atgūt kontroli pār Boras pilsētu, pēdējo nemiernieku rokās esošo pavalsts galvaspilsētu;
- F. tā kā 2014. gada 11. janvārī ASV sūtņi *Donald Booth* un Dienvidsudānas kaimiņvalstu sūtņi tikās ar Rīku Maharu, lai mēģinātu abu pušu priekšlikumus iekļaut dokumenta par karadarbības pārtraukšanu projektā;
- G. tā kā 2014. gada 8. janvārī vairāki cilvēki Džūbā rīkoja miera maršu, nosodot kaujas starp valsts prezidentu un atlaistā viceprezidenta atbalstītājiem;
- H. tā kā pašreizējā konflikta, kuram ir izveidojusies arī etniska dimensija, sākums meklējams jau 1991. gadā, kad notika šķelšanās Sudānas Atbrīvošanas kustības armijas iekšienē starp Garanga, tagad jau mirušā atbrīvošanās kustības vadītāja, grupu, kuras piekritējs bija arī Salva Kīrs, un Rīka Mahara grupu, kurš apšaubīja Garanga līderību;
- I. tā kā ANO Drošības padome ir pieņēmusi rezolūciju, saskaņā ar kuru Dienvidsudānā izvietotajai ANO misijai tiks nosūtīti papildspēki — 5 500 karavīri un 440 policisti, lai palielinātu šīs misijas kopējo spēku līmeni;
- J. tā kā 2013. gada 15. decembrī Džūbā armijas kazarmās notika militāras sadursmes ar valsts prezidenta apsardzes vienībām; tā kā kaujas sāka pārņemt arī apkārt Džūnkali esošo reģionu;
- K. tā kā ir dokumentāli fiksēts, ka masveidā tiek izpildīti nāvessodi bez tiesas sprieduma, notiek vēršanās pret cilvēkiem, pamatojoties uz viņu etnisko piederību, un veikta patvaļīga apcietināšana, un 2014. gada 6. janvārī tika identificēti vismaz trīs masveida apbedījumi;
- L. tā kā saskaņā ar ANO informāciju Dienvidsudānā notiekošās krīzes rezultātā ir nogalināti tūkstošiem cilvēku un simtiem tūkstoši civiliedzīvotāju ir pārvietoti, bet desmitiem tūkstošu ANO bāzēs visā valstī ir nepieciešami pamata veselības aprūpes pakalpojumi, tīrs ūdens un labāki sanitārie apstākļi; tā kā dramatiski ir pieaudzis to Dienvidsudānas iedzīvotāju skaits, kuri meklē pajumti Ugandā un Etiopijā; tā kā 2014. gada 14. janvārī vismaz 200 civiliedzīvotāju noslika prāmja avārijas rezultātā uz Baltās Nīlas upes, mēģinot izbēgt no kaujām Malakalas pilsētā;
- M. tā kā aktīvās sadursmes rada galvenās piekļuves problēmas humanitārajiem reaģēšanas pasākumiem; tā kā cilvēku piekļuve pārtikai joprojām ir ierobežota visā valstī un tā kā pamata pārtikas un barības piegāžu sadale īpaši ir vajadzīga Borā un Benitiu; tā kā vardarbības un pārvietošanas rezultātā ir zaudēti iztikas līdzekļi, jo īpaši ietekmējot pārtikas avotus, un tas var eventuāli radīt uztura krīzi;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- N. tā kā nesen ir notikuši uzbrukumi nūbiem, nelikumīgi nonāvējot, masveidā izvarojot un patvaļīgi arestējot civiliedzīvotājus, kas dzīvo Nūbas kalnu teritorijā; tā kā 2013. gada decembra pēdējo divu nedēļu laikā Sudānas valdības militāristi un bruņotie spēki ar drošības spēku atbalstu uzbruka vairākām teritorijām pie Kāduglī un Dilanžas un tūkstošiem civiliedzīvotāju devās bēgļu gaitās, kā arī ir saņemti ziņojumi par nelikumīgiem nonāvēšanas un sieviešu masveida izvarošanas gadījumiem; tā kā krīzes dēļ ir apdraudēts daudz plašāks reģions, kurā jau vērojama nestabilitāte, un tā kā šis apstāklis katrā ziņā jāņem vērā, īstenojot starptautiskus reaģēšanas pasākumus uz vietas;
- O. tā kā Āfrikas austrumos esošās kaimiņvalstis, tostarp Kenija un Etiopija, ir izdarījušas spiedienu uz abām pusēm, lai tās censtos panākt mieru; tā kā Uganda pēc valsts prezidenta Kīra lūguma ir nosūtījusi 1 200 vīru lielu karaspēku un militāro tehniku, lai apsargātu tādus objektus kā lidosta un valdības ēkas;
- P. tā kā pēc ANO lūguma 2014. gada 4. janvārī pēc palīdzības tika aktivizēts Savienības civilās aizsardzības mehānisms, lai sniegtu Dienvidsudānai palīdzību, piegādājot pajumti, medicīnas materiālus, medikamentus, sadzīves priekšmetus un pārtiku;
- Q. tā kā Dienvidsudānas Republika ir viena no visnabadzīgākajām un mazattīstītākajām pasaules valstīm, kurā 50 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa, māšu mirstība ir visaugstākā pasaulē, bērnu mirstības līmenis ir viens no visaugstākajiem augstākajiem pasaulē, 75 % iedzīvotāju ir analfabēti un tikai vienai trešdaļai iedzīvotāju ir pieejams tīrs dzeramais ūdens; tā kā pārtikas nepietiekamība katru gadu apdraud vairāk nekā miljonu cilvēku; tā kā apmēram 80 % no visiem veselības aprūpes un pamata pakalpojumiem sniedz nevalstiskas organizācijas un humānās palīdzības sniegšanu aprūtinā aktīva karadarbība un uzbrukumi palīdzības sniedzējiem un palīdzības precēm;
- R. tā kā ES ir paziņojusi, ka tā sniegs finansējumu EUR 50 miljonu apmērā humānajai palīdzībai Dienvidsudānā; tā kā kopā ar minēto summu ES līdzšinējais finansējums humānajai palīdzībai veido EUR 170 miljonus 2013. un 2014. finanšu gadā;
- S. tā kā palīdzības sniegšanas aģentūras Dienvidsudānā uzsākušas 2013. gada 31. decembra reaģēšanas plānu; tā kā ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs (OCHA) ir vērsies pie visām valstīm ar aicinājumu piešķirt 166 miljonus USD, lai reaģētu uz šo krīzi un no 2014. gada janvāra līdz martam sniegtu atbalstu apmēram 628 000 cilvēku;
- T. tā kā valsts veidošanai un krīzes pārvarēšanai ir nepieciešama ilgtermiņa perspektīva, kā arī starptautiskās sabiedrības nopietna, prognozējama un ilgstoša iesaistīšanās,
1. asi nosoda neseno karadarbības uzliesmojumus Dienvidsudānā un aicina visas puses nolikt ieročus un nekavējoties pārtraukt vardarbību, kuras rezultātā kopš krīzes sākuma 2013. gada decembrī ir gājuši bojā un ievainoti civiliedzīvotāji, kā arī tiem nodarīts kaitējums, turklāt vairāk nekā simtiem tūkstošu cilvēku ir pārvietoti;
 2. pauž dziļas bažas par neseno vardarbības palielināšanos Dienvidsudānā, kas ir izraisījusi nopietnas humanitāras, politiskās, ekonomiskākās un sociālās sekas, kā arī sekas no drošības viedokļa valstī, kura jau tāpat ir nestabila un nepastāvīga, un varētu izraisīt destabilizāciju visā Austrumāfrikas reģionā; pauž īpašas bažas par šā konflikta etnisko dimensiju; uzsver, ka centieni iegūt varu, pielietojot vardarbību vai vērtējot cilvēkus pēc etniskās piederības, ir pretrunā demokrātiskajam tiesiskās valsts principam un starptautiskajām tiesību normām;
 3. nosoda visus cilvēktiesību pārkāpumus un nelikumības, aicina visas iesaistītās puses nekavējoties izbeigt visus cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp tos pārkāpumus, kuri vērsti pret bēgļiem un pārvietotajām personām, sievietēm un pie neaizsargātām grupām piederošiem cilvēkiem, kā arī žurnālistiem, un aicina saukt pie atbildības tos, kuri izdarījuši cilvēktiesību pārkāpumus; uzskata, ka valsts prezidentam Kīram un Rīkam Maharam, būtu jādara viss iespējamais, lai apstādinātu viņu kontrolē esošos karavīrus, kuri īsteno šādu pret cilvēkiem vērstu vardarbību;
 4. mudina visas iesaistītās puses respektēt starptautiskos cilvēktiesību un humanitāro tiesību aktus, kā arī nodrošināt piekļuvi un aizsardzību humanitārajām aģentūrām, kuras ierodas sniegt palīdzību cietušajiem civiliedzīvotājiem, un atvērt humanitāros koridorus preču un aprīkojuma piegādēm; norāda, ka vairākas ārzemju humānās palīdzības organizācijas jau ir pārtraukušas savu darbību Dienvidsudānā, un tās, kas tur vēl darbojas, saskaras ar lielām grūtībām, lai apmierinātu pārvietoto civiliedzīvotāju vajadzības; turklāt norāda, ka šīs palīdzības organizācijas joprojām nespēj piekļūt daudzām teritorijām, kurās, domājams, desmitiem tūkstošu cilvēku vēl arvien varētu gaidīt palīdzību vai arī ir devušie to meklēt;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

5. mudina abas puses panākt vienošanos un pilnībā atbalsta Adisabebā notiekošās sarunas, aicinot nekavējoties panākt uguns pārtraukšanu un censties atrast veidu, kā nodrošināt ilgstošu mieru un stabilitāti; aicina valdību un dumpiniekus iesaistīties integrējošās un visaptverošās politiskās sarunās bez jebkādiem nosacījumiem, lai pēc labākās sirdsapziņas panāktu veiksmīgu sarunu noslēgumu; atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības un Starpvaldību attīstības iestādes centienus iekļaujoša dialoga veicināšanā un starpniecībā;
6. aicina atbrīvot politiskos ieslodzītos un pašreiz apcietinātos 11 politiskos līderus, kuru turēšana ieslodzījumā ir kļuvusi par nopietnu šķērslī miera sarunās;
7. aicina visas Dienvidsudānas kaimiņvalstis un reģionālos spēkus cieši sadarboties, lai šajā valstī un reģionā uzlabotu drošības situāciju un rastu šai krīzei miermīlīgu un ilgstošu politisku risinājumu; uzsver, ka sadarbība ar Sudānu jo īpaši palīdzētu uzlabot savstarpējos sakarus pēc tam, kad pilsoņu karā iesaistītie pretinieki 2012. gada sākumā nebija tālu no nākamā konflikta strīdos par ieņēmumiem no naftas pārdošanas un robežām;
8. atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes lēmumu izveidot komisiju, lai izmeklētu cilvēktiesību pārkāpumus un citas nelikumības un ieteiktu veidus un līdzekļus, kā nodrošināt atbildības uzņemšanos, samierināšanos un situācijas atveseļošanu visās šīs valsts kopienās; atzinīgi vērtē ANO misijas Dienvidsudānā (UNMISS) spēju ar Augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos biroja atbalstu izmeklēt cilvēktiesību pārkāpumus;
9. pauž nožēlu par ES augstās pārstāves pieņemto lēmumu nepagarināt pilnvaras ES īpašajam pārstāvim Sudānā un Dienvidsudānā, neraugoties uz nopietniem politiskajiem nemieriem Sudānā un bruņotajiem konfliktiem; uzskata, ka, atsakoties iecelt ES īpašo pārstāvi Sudānā un Dienvidsudānā, ES nespēs aktīvi piedalīties starptautiskās sarunās un pasākumos; tādēļ aicina augsto pārstāvi atcelt šo lēmumu un pagarināt pilnvaras īpašajam pārstāvim Sudānā un Dienvidsudānā;
10. aicina starptautisko sabiedrību ievērot savas pamatsaistības attiecībā uz Dienvidsudānu un reģionu un mobilizēt līdzekļus, lai nekavējoties reaģētu uz humanitārās situācijas pasliktināšanos Dienvidsudānā;
11. pauž bažas par plaši izplatīto korupciju; turklāt ir nobažījies par to, ka šāda korupcija apdraud iespējas izveidot brīvu un patiesu demokrātiju, nodrošināt stabilitāti un ekonomisko izaugsmi;
12. atzinīgi vērtē lēmumu pastiprināt ANO misiju Dienvidsudānā (UNMISS), nosūtot turp papildu militāros, policijas, loģistikas un civilos darbiniekus; tomēr uzsver, ka par civiliedzīvotāju aizsardzību galvenokārt ir atbildīga pati valsts; atzinīgi vērtē ANO īpašās pārstāves un UNMISS vadītājas Hildes Džonsones paveikto darbu;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Dienvidsudānas valdībai, Dienvidsudānas cilvēktiesību komisāram, Dienvidsudānas Nacionālajai leģislatīvajai asamblejai, Āfrikas Savienības institūcijām, Starpvaldību attīstības iestādei, ES un ĀKK Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un ANO ģenerālsekretāram.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0043

ES stratēģija attiecībā uz bezpajumtniekiem**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz bezpajumtniekiem (2013/2994(RSP))**

(2016/C 482/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 2. un 3. pantu,
 - ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 9., 14., 151. un 153. pantu,
 - ņemot vērā pārskatīto Eiropas Padomes Eiropas Sociālo hartu un jo īpaši tās 31. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 34. un 36. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758),
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
 - ņemot vērā 2008. gada 22. aprīļa deklarāciju par bezpajumtniecības uz ielām izbeigšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada Eiropas Konsensa konferenci,
 - ņemot vērā 2011. gada 14. septembra rezolūciju par ES bezpajumtniecības stratēģiju ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra paziņojumu “Sociālie ieguldījumi izaugsmei un kohēzijai, tostarp Eiropas Sociālā fonda īstenošana 2014.–2020. gadā” (COM(2013)0083),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2013. gada 20. februāra darba dokumentu par bezpajumtniecības apkarošanu Eiropas Savienībā (SWD(2013)0042),
 - ņemot vērā 2013. gada 11. jūnija rezolūciju par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā sešus principus, par kuriem tika panākta vienošanās pēc Īrijas prezidentūras iniciatīvas 2013. gada 1. martā Lēvenē notikušajā bezpajumtniecības problēmai veltītajā ministru apaļā galda sanāksmē;
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā visi cilvēki ir dzimuši brīvi, ar vienlīdzīgu cilvēcisko cieņu un tiesībām, un dalībvalstu atbildība ir veicināt un garantēt šo tiesību ievērošanu;

⁽¹⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.⁽²⁾ OV C 259 E, 29.10.2009., 19. lpp.⁽³⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 101. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0246.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- B. tā kā bezpajumtniecība ir pretrunā cilvēka cieņai un cilvēktiesībām; tā kā mājoklis ir viena no cilvēka pamatvajadzībām un pamatnosacījums pienācīgai dzīvei un sociālajai iekļautībai;
- C. tā kā bezpajumtniecības problēma ir kļuvusi par ES nabadzības apkarošanas politikas prioritāti, kas ir saistīta ar stratēģiju "Eiropa 2020", tās pamatiniciatīvas "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību", kā arī ES ES sociālo investīciju tiesību aktu paketi; tā kā pašreizējais nabadzības un sociālās atstumtības līmenis apdraud stratēģijā "Eiropa 2020" noteikto mērķi par vismaz 20 miljoniem samazināt to cilvēku skaitu, kuri nokļuvuši nabadzībā un sociālajā atstumtībā vai kuriem tāda draud;
- D. tā kā bezpajumtniecība ir nabadzības un trūkuma galējā izpausme un pēdējos gados ir pieaugusi praktiski visās dalībvalstīs;
- E. tā kā dalībvalstīs, kuras vissmagāk skārusi ekonomikas un finanšu krīze, ir bezprecedenta bezpajumtniecības pieaugums;
- F. tā kā sociālos mājokļos dzīvojošu cilvēku un ģimeņu profils ir mainījies un tā kā ir pieaudzis pieprasījums pēc sociālajiem mājokļiem;
- G. tā kā dažās dalībvalstīs trūkst sociālo mājokļu un palielinās pieprasījums pēc mājokļiem par pieņemamu cenu;
- H. tā kā vairākas ES struktūras, piemēram, Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padome (EPSCO), Reģionu komiteja, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Parlaments ir aicinājuši Komisiju izstrādāt ES stratēģiju par bezpajumtniecību vai līdzīgu stratēģiju;
- I. tā kā bezpajumtniecība savā būtībā ir daudzšķautņaina problēma un līdz ar to tai nepieciešams daudzšķautņains politiskais risinājums;
- J. tā kā ir aizvien vairāk pierādījumu tam, ka uz mājokļu nodrošināšanu balstīta pieeja nav pati efektīvākā pieeja bezpajumtniecības problēmas risināšanai;
- K. tā kā bezpajumtniecībai saistībā ar ES pusgadu tiek pievērsta aizvien lielāka uzmanība un dažās dalībvalstīs bezpajumtniecība kā nabadzības novēršanas prioritāte ir iekļauta 2012. un 2013. gada nacionālajā reformu programmās;
- L. tā kā pašreizējās ES politikas pamatnostādnes un sociālā realitāte sagatavo vidi plašākai un vērienīgākai rīcībai bezpajumtniecības jomā ES mērogā;
- M. tā kā ES dalībvalstīm ir pasaules attīstītākā sociālās aizsardzības sistēma ar lielākajiem tēriņiem iedzīvotāju sociālajiem pabalstiem;
- N. tā kā tieša atbildība par bezpajumtniecības jautājuma risināšanu ir dalībvalstīm, jo īpaši reģionālajām un vietējām iestādēm, un tā kā ES stratēģijai ir papildinoša loma;
- O. tā kā Komisija, ņemot vērā tās pašreizējās pilnvaras, var uzņemties lielāku lomu, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu;
- P. tā kā aizvien vairāk dalībvalstu ir pieņēmušas holistisku bezpajumtniecības stratēģiju un varētu gūt labumu no Eiropas sadarbības savas politikas pilnveidošanā;
- Q. tā kā nabadzība nav noziegums un bezpajumtniecība nav nedz noziegums, nedz izvēlēts dzīvesveids;
- 1. norāda, ka bezpajumtnieki ar grūtībām risina savas dzīves problēmas un ir spiesti dzīvot necilvēcīgos apstākļos;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

2. mudina Komisiju bez jebkādas turpmākas kavēšanās izstrādāt ES bezpajumtniecības stratēģiju saskaņā ar pamatnostādņēm, kas izklāstītas Parlamenta 2011. gada 14. septembra rezolūcijā par ES bezpajumtniecības stratēģiju un citu ES iestāžu un struktūru priekšlikumos;
3. uzskata, ka ES bezpajumtniecības stratēģijā pilnībā ir jāievēro Līgums, kurā uzsvēta “valsts, reģionālo un vietējo iestāžu būtiskā nozīme un lielā rīcības brīvība, nodrošinot, pasūtot un organizējot sabiedriskus pakalpojumus, lai, cik vien iespējams, ievērotu patērētāju vajadzības”; uzskata, ka cīņa pret bezpajumtniecību ir dalībvalstu pienākums un ka tādēļ, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu, ar ES stratēģiju attiecībā uz bezpajumtniekiem būtu jāatbalsta dalībvalstis, lai tās varētu pildīt šo savu pienākumu tik efektīvi, cik vien iespējams;
4. aicina Komisiju izveidot augsta līmeņa ekspertu grupu, lai atbalstītu tās darbu ES bezpajumtniecības stratēģijas sagatavošanā un turpmākā pilnveidošanā;
5. aicina Komisiju pievērst pienācīgu uzmanību bezpajumtniecības problēmai ieteikumos tām dalībvalstīm, kurās steidzami jāveic pasākumi bezpajumtniecības novēršanai; aicina dalībvalstis turpināt iekļaut bezpajumtniecības novēršanas pasākumus savās valsts reformu programmās;
6. uzsver nepieciešamību apkopot visaptverošus un salīdzināmus datus par bezpajumtniecības, nepieļaujot bezpajumtnieku stigmatizāciju; uzsver, ka datu vākšana ir priekšnosacījums tādas efektīvas politikas izstrādei, ar kuru izdotos izskaust bezpajumtniecību;
7. atzinīgi vērtē jaunās Sociālā fonda regulas noteikumus par rādītāju izveidi tādu investīciju lietderīguma novērtēšanai, kas skar bezpajumtniekus vai cilvēkus, kas izlikti no mājām; aicina Komisiju pilnībā izmantot šo jauno instrumentu potenciālu;
8. aicina Komisiju izmantot programmu *EaSI* (nodarbinātība un sociālās inovācijas) kā galveno līdzekļu avotu ES stratēģijai, ar kuru finansē pētniecību un starpvalstu apmaiņu, un turpināt veidot sadarbību ar galvenajiem Eiropas partneriem;
9. aicina Komisiju integrēt bezpajumtniecības problēmu visās attiecīgajās ES politikas jomās;
10. aicina Komisiju pievērst uzmanību šādiem prioritāriem jautājumiem saistībā ar ES bezpajumtniecības stratēģiju:
 - uz mājokļiem/mājokļu piešķiršanu balstītas pieejas bezpajumtniecības problēmai,
 - pārrobežu bezpajumtniecība,
 - bezpajumtniekiem sniegto pakalpojumu kvalitāte,
 - bezpajumtniecības prevencija,
 - jauniešu bezpajumtniecība;
11. attiecībā uz galvenajiem elementiem ES stratēģijā attiecībā uz bezpajumtniekiem atgādina par 2011. gada 14. septembra rezolūciju par bezpajumtniecību un uzsver jo īpaši šādus elementus:
 - regulāra bezpajumtniecības problēmas uzraudzība Eiropā,
 - izpēte un zināšanu vairošana par bezpajumtniecības politikas virzieniem un pakalpojumiem,
 - sociālā inovācija bezpajumtniecības politikā un bezpajumtniekiem sniegtajos pakalposumos;
12. mudina dalībvalstis izveidot tādu pieejamu sociālo mājokļu bāzi, kas ir pielāgoti visneaizsargātākajām personām, lai novērstu sociālo atstumtību un bezpajumtniecību;
13. aicina dalībvalstis nepārkāpt starptautiskos cilvēktiesību līgumus un pilnībā ievērot to, kam ir piekritušas un ko ir parakstījušas, tostarp Pamattiesību hartu, ANO Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un pārskatīto Eiropas Padomes sociālo hartu;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

14. aicina dalībvalstis nekavējoties pārtraukt bezpajumtnieku sodīšanu par bezpajumtniecību un mainīt pašreizējo diskriminējošo praksi, kas liedz bezpajumtniekiem piekļuvi sociālajiem pakalpojumiem un pajumtei;
 15. aicina dalībvalstis izmantot līdzekļus no Eiropas Vistrūcīgāko personu atbalstīšanas fonda (*FEAD*) un citām programmām, piemēram, Eiropas Sociālā fonda (*ESF*), lai uzlabotu bezpajumtnieku stāvokli, radot iespējas viņu sociālai iekļaušanai un integrācijai nodarbinātībā;
 16. aicina dalībvalstis un ES prezidentūru regulāri rīkot par bezpajumtniecību atbildīgo ES ministru apaļā galda diskusiju, ko Īrijas ES prezidentūra aizsāka 2013. gada martā; aicina Komisiju nodrošināt praktisku un finansiālu atbalstu šādai sanāksmei;
 17. aicina dalībvalstis padziļināt sadarbību, lai veicinātu savstarpēju mācīšanos un labākās prakses apmaiņu un izstrādātu kopīgu politisku pieeju;
 18. aicina dalībvalstis, izstrādājot visaptverošas stratēģijas bezpajumtniecības jomā, izmantot holistisku pieeju, kas ir balstītas uz mājokļu nodrošināšanu un kurām ir spēcīga preventīvā ievirze;
 19. uzskata, ka dalībvalstīm un to vietējām iestādēm sadarbībā ar īrnieku apvienībām vajadzētu īstenot efektīvu preventīvu politiku, lai samazinātu no mājām izlikto cilvēku skaitu;
 20. aicina Padomi apsvērt iespēju izstrādāt ieteikumu par garantiju mehānismu, lai nodrošinātu, ka neviens Eiropas Savienībā nav spiests gulēt uz ielas, jo nav (ārkārtas palīdzības) pakalpojumu;
 21. aicina dalībvalstis saskaņā ar tajās ierasto praksi sadarboties ar attiecīgajām palīdzības organizācijām, lai nodrošinātu bezpajumtniekiem konsultatīvo palīdzību un izmitināšanu;
 22. uzsver steidzamo nepieciešamību cīnīties pret jebkāda veida bezpajumtnieku diskriminēšanu un veselu kopienu atstumšanu;
 23. uzsver, ka tiesību uz mājokli ievērošana ir būtiski svarīga, lai cilvēki varētu izmantot veselu virkni citu tiesību, tostarp vairākas politiskās un sociālās tiesības;
 24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Sociālās aizsardzības komitejai un Eiropas Padomei.
-

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0044

Tiesību aizstāvju un opozīcijas aktīvistu stāvoklis Kambodžā un Laosā**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par tiesību aizstāvju un opozīcijas aktīvistu stāvokli Kambodžā un Laosā (2014/2515(RSP))**

(2016/C 482/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Kambodžu un Laosu,
- ņemot vērā vietējo ES 2014. gada 4. janvāra paziņojumu par vardarbību, kas saistīta ar darba strīdiem un vietējo ES 2013. gada 23. septembra paziņojumu par Kambodžas jaunā sasaukuma parlamentu,
- ņemot vērā priekšsēdētāja vietnieces/augstās pārstāves *Catherine Ashton* preses sekretāra paziņojumu pēc Kambodžā 2013. gada 29. jūlijā notikušajām vēlēšanām,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta 2013. gada 5. augusta ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Kambodžā,
- ņemot vērā *Equitable Cambodia* un *Inclusive Development International* 2013. gada ziņojumu ‘*Bittersweet harvest – A human rights impact assessment of the European Union’s Everything But Arms initiative in Cambodia*’ [“Skumjš iznākums — cilvēktiesību ietekmes novērtējums Eiropas Savienības iniciatīvai “Viss, izņemot ieročus” Kambodžā”];
- ņemot vērā 1997. gadā noslēgto sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Kambodžas Karalisti,
- ņemot vērā priekšsēdētāja vietnieces/augstās pārstāves *Catherine Ashton* preses sekretāra 2012. gada 21. decembra paziņojumu par *Sombath Somphone* pazušanu Laosā,
- ņemot vērā Eiropas jaunattīstības partnervalstu 2013. gada 19. novembra paziņojumu apaļā galda sanāksmē, ko organizēja Laosas Tautas Demokrātiskās Republika,
- ņemot vērā 1997. gada 1. decembrī noslēgto ES un Laosas Tautas Demokrātiskās Republikas sadarbības nolīgumu,
- ņemot vērā ES 2008. gada Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Starptautisko konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedi pazušanu un ANO 1992. gada 18. decembra Deklarāciju par visu personu aizsardzību pret piespiedi pazušanu,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,

Kambodža

- A. tā kā 2014. gada 3. janvārī tekstilrūpniecībā strādājošo demonstrācijas, pieprasot algu paaugstināšanu, kļuva vardarbīgas, drošības spēki uz demonstrantiem atklāja uguni ar kaujas munīciju, nogalinot piecus un ievainojot vairāk nekā 30 cilvēkus; tā kā 2014. gada 4. janvārī drošības spēki vardarbīgi izklīdināja Brīvības parkā sapulcējušos opozīcijas aktīvistus;
- B. tā kā neseno notikumu laikā tika arestēti 23 cilvēki, tostarp cilvēktiesību aktīvistu, un ziņo, ka viņi tika piekauti un spīdzināti;
- C. tā kā spriedzes rezultātā, kuru saasināja policijas klātbūtne, tika noteikts demonstrāciju aizliegums;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- D. tā kā miermīlīgas pulcēšanās tiesības paredzētas Kambodžas konstitūcijā, Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas 20. pantā un Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 21. pantā;
- E. tā kā Kambodžas Nacionālās glābšanas partijas (CNRP) līderi *Sam Rainsy* un *Kem Sokha* izsaukti ierasties 2014. gada 14. janvārī Pnompeņas pilsētas tiesā uz nopratināšanu; tā kā *Sam Rainsy* un *Kem Sokha* var tikt apsūdzēti kūdišanā uz nemieriem;
- F. tā kā varas iestādes neveic vajadzīgos pasākumus tādu svarīgāko vēlēšanu procesa trūkumu novēršanai kā vēlētāju sarakstu ticamības paaugstināšana, vienlīdzīga piekļuve medijiem un valsts resursu izmantošanas novēršana, tostarp civildienesta ierēdņu un militārpersonu iesaistīšanu vēlēšanu kampaņā;
- G. tā kā karalis 2013. gada 14. jūlijā *Sam Rainsy* amnestēja, viņam radot iespējas atgriezties Kambodžā; tā kā tomēr netika atjaunotas viņa tiesības balsot un piedalīties vēlēšanās;
- H. tā kā 2013. gada septembrī pēc vēlēšanu rezultātu paziņošanas CNRP sāka trīs dienas ilgušas nevardarbīgas masu demonstrācijas par Nacionālās Asamblejas vēlēšanu rezultātiem; tā kā atbildot uz šiem miermīlīgajiem protestiem, valdība izmantoja lielus bruņotas policijas un žandarmērijas spēkus;
- I. tā kā notiek pastāvīga vardarbība pret cilvēktiesību aizstāvjiem patvaļīgu arestu veidā vai notiesāšana pēc nepatiesām vai pārspīlētām apsūdzībām par cilvēktiesību miermīlīgu izmantošanu; tā kā šāda rīcība notiek nesodāmības gaisotnē;
- J. tā kā Kambodžai ir bijušas nopietnas problēmas attiecībā uz cilvēktiesību situāciju, jo īpaši sistemātiskas zemes ekspropriācijas rezultātā un valdības, valdošās partijas un privātā sektora korupcijas dēļ, kurai saņem oficiālu atbalstu un aizsardzību;
- K. tā kā ANO īpašais referents par situāciju cilvēktiesību jomā Kambodžā no 2014. gada 12. līdz 17. janvārim dosies oficiālā vizītē uz šo valsti;
- L. tā kā ES ir lielākais atsevišķais līdzekļu devējs Kambodžai;
- M. tā kā daudzas starptautiskās kompānijas, tostarp Eiropas kompānijas, jo īpaši cukura nozarē, ir iesaistītas zemes tiesību pārkāpumos, un tā kā 2013. gada Coca-Cola pasludinājusi nulles iecietības pieeju zemes atsavināšanai bez kompensācijas;

Laosa

- N. tā kā cilvēktiesību un vides tiesību aktīvists un pilsoniskās sabiedrības līderis, pirms ASEM 9 galotņu tikšanās Vjentjanā 2012. gada oktobrī notikušā 9. Āzijas un Eiropas foruma līdzpriekšsēdētājs *Sombath Somphone* 2012. gada 15. decembrī Vjentjanā ir kļuvis par piespiedu pazušanas upuri; tā kā *Sombath Somphone* ģimene kopš minētās dienas nav varējusi viņu sameklēt, neskatoties uz atkārtotiem aicinājumiem vietējām iestādēm un vairākkārtēju tuvējās apkārtnes pārmeklēšanu;
- O. tā kā Laosas varas iestādēm 2013. gada 28. oktobrī Delegācijas attiecībām ar Dienvidaustrumāzijas valstīm un Dienvidaustrumāzijas valstu asociāciju (ASEAN) vizītes laikā Laosā tika izvirzīts jautājums par *Sombath Somphone* pazušanu;
- P. tā kā joprojām vairāk nekā gadu pēc viņa pazušanas nav atrisināti ar šo lietu saistītie svarīgākie jautājumi, tostarp ir vai nav veikta izmeklēšana, un Laosas varas iestādes šīs pazušanas izmeklēšanai atteikušās no ārvalstu palīdzības;
- Q. tā kā Laosas partneri Eiropā uzskata *Sombath Somphone* pazušanu par ļoti nopietnu jautājumu un valdības paziņojumus par šo lietu vērtē kā nepietiekamus un nepārliciecināšus;
- R. tā kā 62 nevalstiskās organizācijas 2013. gada 15. decembrī aicinājušas veikt viņa pazušanas jaunu izmeklēšanu; tā kā ANO Darba grupa vardarbīgas vai piespiedu pazušanas jautājumos 2013. gada 16. decembrī aicināja Laosas valdību darīt visu iespējamo, lai *Sombath Somphone* atrastu, noskaidrotu viņa likteni un atrašanās vietu, un sauktu pie atbildības šajā noziegumā vainīgos;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- S. tā kā ir bijuši vairāki citi piespiedu pazušanas gadījumi; tā kā līdz pat šai dienai joprojām nav zināma deviņu citu cilvēku — divu sieviešu: *Kingkeo* un *Somchit* un septiņu vīriešu: *Soubinh*, *Souane*, *Sinpasong*, *Khamstone*, *Nou*, *Somkhit* un *Sourigna* — atrašanās vieta, kurus Laosas drošības spēki 2009. gada novembrī patvaļīgi aizturēja valsts vairākās vietās;
- T. tā kā Laosa pēdējo gadu laikā demonstrējusi Dienvidaustrumāzijā straujāko ekonomisko izaugsmi, un pilsoniskās sabiedrības darbs ir būtiski svarīgs, lai nodrošinātu, ka laikā, kad notiek Laosas strauja izaugsme, cilvēktiesībām netiktu atstāta otršķirīga loma,

Kambodža

1. izsaka līdzjūtību vardarbības upuru ģimenēm; nosoda nesamērīgo un pārmērīgo spēka piemērošanu, ko izmanto Kambodžas drošības spēki, jo tā rezultātā tika zaudētas dzīvības un bija ievainotie;
2. aicina Kambodžas iestādes atturēties no vardarbības izpausmēm pret protestētājiem un atgādina, ka jebkādi oficiālo amatpersonu spēka izmantošanai jābūt saskaņā ar likumības, nepieciešamības un proporcionālītātes principiem;
3. aicina Kambodžas iestādes nekavējoties atbrīvot 23 nepamatoti arestētās personas;
4. aicina Kambodžas varas iestādes veikt rūpīgu izmeklēšanu un saukt pie atbildības tos, kas atbildīgi par bojāgājušajiem un ievainotajiem miermīlīgiem protestētājiem;
5. pauž bažas par tiesību aizstāvju un opozīcijas aktīvistu stāvokli Kambodžā; nosoda visas politiski motivētās apsūdzības, piespiedus sodus un apsūdzības, kas celtas pret politikajiem kritiķiem, opozīcijas politiķiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un zemes tiesību aktīvistiem Kambodžā; uzsver, ka iestādēm jānodrošina to personu un organizāciju tiesību aizsardzība, kuri aizstāv un veicina cilvēktiesības, tostarp tiesības miermīlīgi kritizēt valdības politiku un iebilst pret to, publiski pulcējoties uz protestiem un streikiem;
6. aicina Kambodžas valdību stiprināt demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un nekavējoties atcelt publiskas pulcēšanās aizliegumu;
7. mudina Kambodžas valdību atzīt politiskās opozīcijas likumīgo lomu, veicinot Kambodžas vispārējo ekonomisko un politisko attīstību; aicina Kambodžas iestādes nekavējoties atsaukt pavēstes, ka izdotas CNRP līderiem *Sam Rainsy* un *Kem Sokha* un Kambodžas Neatkarīgo skolotāju asociācijas (*CITA*) arodbiedrības un Kambodžas Arodbiedrību konfederācijas (*CCFU*) līderim *Rong Chhun*;
8. ar bažām atzīmē notiekošo strīdu par iespējamiem pārkāpumiem vēlēšanu procesā; aicina politiskās partijas sadarboties, lai konstatētu jebkādas pieļautos trūkumus un vienoties par pasākumiem, lai uzlabotu vēlēšanu procesu, jo īpaši reformētu vēlēšanu sarakstu, nodrošinātu piekļuvi plašsaziņas līdzekļiem un līdzsvarotu pārskatu sniegšanu, un uzlabotu arī valsts vēlēšanu komisiju, un tāpat aicina vienoties par strukturālajām reformām jomās, kas veicinās Kambodžas ilgāka termiņa attīstību, tostarp tiesu sistēmas reformu, Nacionālās asamblejas reformas un citus pasākumus, lai uzlabotu pārvaldi un demokrātiju;
9. aicina Kambodžas valdību pieņemt neatkarīgu, starptautiski atbalstītu izmeklēšanu saistībā ar iespējamo krāpšanu balsu skaitīšanā un citām nelikumībām, kas notikušas 2013. gada jūlija vēlēšanu laikā;
10. aicina Kambodžas valdību un parlamentu apstiprināt un īstenot tiesību aktus, lai nodrošinātu tiesu sistēmas neatkarību no politiskās kontroles un korupcijas;
11. aicina Kambodžas valdību izveidot valsts cilvēktiesību iestādi, pilnībā ievērot ANO speciālās procedūras un jo īpaši atļaut īpašā ziņotāja tiesnešu un advokātu neatkarības jautājumos un īpašā ziņotāja par tiesībām uz miermīlīgas pulcēšanās un biedrošanās brīvību ierašanos;
12. mudina Kambodžas valdību pārtraukt visa veida piespiedu izraidīšanas un ieviest un piemērot izraidīšanas moratoriju Kambodžā, līdz tiek ieviests pārredzams un atbildīgs tiesiskais regulējums un attiecīgās politikas nostādnes, lai nodrošinātu, ka izraidīšana notiek vienīgi saskaņā ar starptautiskajiem standartiem; aicina starptautiskos uzņēmumus negūt tiešu labumu no šādas piespiedu izraidīšanas gadījumiem, par to nemaksājot taisnīgu atlīdzību;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

13. atzinīgi vērtē ANO īpašā ziņotāja par cilvēktiesību situāciju Kambodžā vizīti 2014. gada 12.–17. janvārī un aicina Kambodžas valdību ievērot šīs amatpersonas ziņojumos sniegtos ieteikumus;
14. atzinīgi novērtē tādas iniciatīvas kā nesen sāktā Apģērbu ražošanas nozaru pārredzamības iniciatīva (GITI), kuru kā vienotu pieeju atbalstījušas valdības, nozare un pilsoniskā sabiedrība gan ražotājās, gan patērētājās valstīs un ir vērsta uz vienošanos par visaptverošiem kopīgi uzraugāmiem darba standartiem;
15. aicina ES institūcijas, dalībvalstis, kā arī Eiropas un daudznacionālās kompānijas atbalstīt šo un tai līdzīgas iniciatīvas un iesaistīties ētiskās, sociāli atbildīgās korporatīvajās praksēs, ieskaitot pienācīgu darba standartu un iztikas minimuma garantēšanu, tiesības iesaistīties arodbiedrībās un slēgt kopīgumus, un visiem strādājošajiem nodrošināt drošus un humānus darba apstākļus;
16. aicina Komisiju steidzami pieņemt lēmumu jautājumā par cilvēktiesību ietekmes novērtējumu ES iniciatīvai “Viss, izņemot ieročus (EBA)” Kambodžā, un apsvērt iespējas kritērijos eksportētājiem no vismazāk attīstītajām valstīm, kuri vēlas izmantot EBA priekšrocības, pienākumu apliecināt, ka viņi bez pienācīgas kompensācijas nav padzinuši cilvēkus no viņu zemēm un mājām;
17. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi cieši uzraudzīt situāciju Kambodžā;

Laosa

18. aicina Laosas valdību sniegt skaidrojumu par izmeklēšanas procesu, kas uzsākts saistībā ar *Sombath Somphone* atrašanās vietu, lai atbildētu uz daudzajiem neatrisinātajiem jautājumiem saistībā ar *Sombath* pazušanu, kā arī meklēt un pieņemt palīdzību no ārvalstu tiesu un tiesībaizsardzības ekspertiem;
19. uzskata, ka Laosas valdības reakcijas trūkums rada aizdomas, ka iestādes varētu būt iesaistītas viņa nolaupīšanā;
20. atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos cieši uzraudzīt Laosas valdības veikto izmeklēšanu *Sombath Somphone* pazušanas lietā;
21. aicina dalībvalstis turpināt uzrunāt Laosas valdību par *Sombath Somphone* lietu; uzsver, ka personu piespiedu pazušanu joprojām ir galvenais šķērslis Laosai, kas tai traucē pievienoties ANO Cilvēktiesību padomei;
22. aicina Laosas valdību veikt rūpīgu, objektīvu un efektīvu izmeklēšanu saistībā ar visiem apgalvojumiem, kas liecina par piespiedu pazušanu, un novērst pilsonisko un politisko tiesību, tostarp vārda, bēdrosānās un miermīlīgas pulcēšanās brīvības, apspiešanu Laosā, lai nodrošinātu visu cilvēktiesību aizstāvju, aktīvistu, mazākumtautību un pilsoniskās sabiedrības locekļu tiesību ievērošanu un tās aizsargātu un lai nodrošinātu tiesības uz reliģijas vai ticības brīvību;
23. aicina Laosas valdību bez kavēšanās ratificēt Starptautisko konvenciju par personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu, kas parakstīta 2008. gadā;
24. aicina Laosas iestādes nodrošināt tādu reformu veicināšanu, kas garantē cilvēka pamattiesību ievērošanu, un atgādina Laosai par tās starptautiskajām saistībām, kas izriet no līgumiem cilvēktiesību jomā, ko tā ir ratificējusi;
25. pauž bažas par piespiedu atsavināšanu un izlikšanu no dzīvesvietas bez kompensācijas, kā arī korupciju Laosā;

o

o o

26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas (ASEAN) sekretariātam, ANO ģenerālsēkretāram un ANO augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos, Kambodžas Karalistes valdībai un Nacionālajai asamblejai un Laosas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0045

Nesen notikušās vēlēšanas Bangladešā**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par nesen notikušajām vēlēšanām Bangladešā (2014/2516(RSP))**

(2016/C 482/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta rezolūcijas par Bangladešu, jo īpaši 2013. gada 21. novembra rezolūciju par Bangladešu — cilvēktiesības un gaidāmās vēlēšanas ⁽¹⁾, 2013. gada 23. maija rezolūciju par darba apstākļiem un veselības aizsardzības un drošības standartiem pēc nesenajiem rūpnīcu ugunsgrēkiem un ēkas sabrukšanas Bangladešā ⁽²⁾, 2013. gada 14. marta rezolūciju par stāvokli Bangladešā ⁽³⁾ un 2013. gada 17. janvāra rezolūciju par cilvēku bojāeju nesenaajos tekstilrūpnīcu ugunsgrēkos, jo īpaši Bangladešā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2014. gada 9. janvāra deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par likumdevēja vēlēšanām Bangladešā un augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2013. gada 30. novembra paziņojumu par gatavošanos vispārējām vēlēšanām Bangladešā,
 - ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* preses sekretāra 2013. gada 20. decembra paziņojumu par ES vēlēšanu novērošanas misiju Bangladešā,
 - ņemot vērā ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos *Navi Pillay* 2013. gada 1. decembra paziņojumu preseī "Politiskā krīze, kas var būt kritiska Bangladešai",
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2014. gada 5. janvārī Bangladešā tika rīkotas vispārējās vēlēšanas pagaidu valdības pārraudzībā, ko vada bijusī un pašreizējā premjerministre *Sheikh Hasina*, kura 2011. gadā likvidēja Bangladešas tradicionālo neitrālas pagaidu valdības sistēmu, pieņemot 15. Konstitūcijas grozījumu;
- B. tā kā atbilstoši saņemtajām ziņām 2013. gadā noticis visvairāk vardarbības aktu Bangladešas vēsturē pēc neatkarības iegūšanas un pirmsvēlēšanu un vēlēšanu posmus jo sevišķi raksturoja plaša vardarbība, blokādes, streiki un vēlēšanu iebiedēšana, ko lielākoties organizēja opozīcija, un kopš 2013. gada sākuma tikuši nogalināti vairāk nekā 300 cilvēki, tostarp vismaz 18 no tiem — vēlēšanu dienā, un šīs vardarbības rezultātā ir paralizēta Bangladešas trauslā ekonomika;
- C. tā kā opozīcijas alianse, ko vada BNP (Bangladešas nacionālistu partija), kura tika uzstājusi uz bezpartejisku pagaidu valdību, vēlēšanas boikotēja un tā rezultātā gandrīz bez jebkādas pretestības uzvarēja valdošā *Awami* līga, vairāk nekā pusē vēlēšanu apgabalos nepiedaloties citiem kandidātiem un esot zemi balsotāju aktivitātei; tā kā ir ziņots, ka vēlēšanu komisija vairāk nekā 300 vēlēšanu iecirkņos tika apturējusi balsošanu vardarbības dēļ;
- D. tā kā divām galvenajām Bangladešas partijām ir ilgstoši raksturīga nepiekāpīga konfrontācija un savstarpēja neuzticība, kas apdraud iespaidīgo sociālo un ekonomisko progresu, ko Bangladeša sasniegusi pēdējā desmitgadē;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0516.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0230.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0100.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0027.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- E. tā kā *Oscar Fernández-Taranco* vadītā ANO misija, kam bija paredzēts palīdzēt vest sarunas kompromisa panākšanai, 2013. gada 5. oktobrī beidza savu piecu dienu vizīti bez būtiskiem panākumiem;
- F. tā kā ANO ģenerālsēkretārs *Ban-Ki Moon* puda nožēlu par to, ka partijas netika panākušas vienošanos pirms vēlēšanām, un aicināja visas iesaistītās puses nodrošināt mierīgus apstākļus, kuros "cilvēki var aizstāvēt savas tiesības uz pulcēšanās un vārda brīvību";
- G. tā kā ES un Bangladešai jau sen ir labas attiecības, tostarp pamatojoties uz Sadarbības nolīgumu par partnerību un attīstību; tā kā ES tomēr nesūtīja uz valsti vēlēšanu novērošanas misiju, jo opozīcijas kandidātu trūkuma dēļ nebija izpildīti pārstāvju vēlēšanām piemērojamie nosacījumi;
- H. tā kā Bangladešas vēlēšanu komisija ir paziņojusi, ka vēlēšanas bija brīvas, godīgas un uzticamas, un tā kā ir iecelta jaunā valdība, ko vada atkārtoti ievēlētā premjerministre *Sheikh Hasina*; tā kā šajās vēlēšanās piedalījās ļoti maz vēlētāju: 40 % saskaņā ar valdības datiem, 20 % saskaņā ar diplomātiem, kas atrodas Dakā, vai pat vēl mazāk atbilstoši opozīcijas pārstāvju informācijai;
- I. tā kā opozīcijas vadītājai *Khaleda Zia* ir noteikti pārvietošanās ierobežojumi, nesen ir aizturēti citi vadošie BNP biedri un ir ziņots, ka liels skaits BNP atbalstītāju paslēpušies, baidoties no izrēķināšanās;
- J. tā kā opozīcijā esošā BNP turpina sadarboties ar *Jamaat-e-Islami* partiju un atšķēlušos *Hafezat-e-Islam* grupu, kuras tiek uzskatītas par galvenajām kūditājām uz vardarbību;
- K. tā kā 2013. gada 12. decembrī viens no galvenajiem *Jamaat-e-Islami* vadītājiem *Abdul Quader Molla* kļuva par pirmo personu, kam izpildīts nāvessods par Bangladešas neatkarības kara laikā izdarītiem kara noziegumiem, un tā kā valsts Starptautiskā Kara noziegumu tribunāla (ICT) īstenotā tiesvedība bija sevišķi strīdīgs vēlēšanu jautājums, jo sešiem no septiņiem cilvēkiem, kuri atzīti par vainīgiem kara noziegumos, ir piespriests nāvessods;
- L. tā kā vēlēšanu laikā un pēc vēlēšanām ir notikuši vardarbīgi uzbrukumi tūkstošiem iedzīvotāju, kas pieder pie neaizsargātām minoritāšu grupām, jo īpaši hinduistu minoritātei, un šie cilvēki tikuši padzīti no mājām, un šos uzbrukumus saskaņā ar saņemtajām ziņām veikuši galvenokārt *Jamaat e-Islami* kaujinieki daļēji ar ICT tiesvedības procesiem saistītu iemeslu dēļ, jo daudzi no apsūdzības lieciniekiem ir hinduisti;
- M. tā kā vismaz viens liecinieks Starptautiskajā Kara noziegumu tribunālā — *Mustafa Howlader* — 2013. gada 10. decembrī tika nogalināts savās mājās,
1. stingri nosoda slepkavības un visā valstī pirms vēlēšanām 2014. gada janvārī un to laikā uzliesmojušo plaša mēroga vardarbību, jo īpaši uzbrukumus reliģiskajām un kultūras minoritātēm un citām neaizsargātām grupām; pauž dziļas bažas par paralizēto ikdienas dzīvi Bangladešā streiku un blokāžu, kā arī divu politisko noietņu konfrontācijas dēļ;
 2. aicina Bangladešas valdību nekavējoties apturēt visu drošības spēku pielietoto represīvo metožu izmantošanu, tostarp vispārējo kaujas munīcijas izmantošanu un aizturēto spīdzināšanu, kā arī atbrīvot patvaļīgi apcietinātos opozīcijas politiķus; mudina veikt tūlītēju, neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu par nesējamiem vardarbīgas nāves gadījumiem pirms un pēc vēlēšanām un pieprasa vainīgos, tostarp drošības spēku pārstāvjus, nodot tiesai;
 3. uzsver, ka Bangladešai ir iecietīgas sabiedrības sekulārā valstī reputācija, un aicina Bangladešas iestādes pastiprināti aizsargāt apdraudētās etniskās un reliģiskās minoritātes un nodrošināt, lai visi kūditāji uz vardarbību kopienā tiktu efektīvi saukti pie atbildības;

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

4. pauž patiesu nožēlu par to, ka Bangladešas parlaments un politiskās partijas nav spējušas vienoties par iekļaujošu mehānismu attiecībā uz vēlēšanām, un aicina valdību un opozīciju steidzamā kārtā pievērsties Bangladešas interešu ievērošanai un rast kompromisu, kas Bangladešas tautai dotu iespēju izteikt savu demokrātisko izvēli pārstāvniecības veidā; uzskata, ka būtu jāapsver visas iespējas, tostarp pirmstermiņa vēlēšanas, ja visas likumīgās politiskās partijas vēlētos piedalīties un dot vēlētājiem izveles iespēju;
5. aicina ES pielietot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, lai palīdzētu šādā procesā, ja tas tiktu lūgts, un pilnā mērā izmantot tās resursus, jo īpaši Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu un stabilitātes instrumentu; arī aicina Demokrātijas atbalsta direktorātu Parlamentārās demokrātijas veicināšanas biroja darbībās galveno uzmanību pievērst Bangladešai;
6. uzskata, ka Bangladešas nākotnes interesēs partijām, kas uzskatāmas par demokrātiskām, ir jāveido savstarpējas cieņas kultūra; mudina BNP nepārprotami norobežoties no *Jamaat-e-Islami* un *Hafezat-e-Islam* partijām;
7. uzsver, ka partijas, kas pievēršas terora aktiem, būtu jāaizliedz;
8. atzīst, ka Starptautiskajam Kara noziegumu tribunālam, neraugoties uz tā vērā ņemamajiem trūkumiem, ir bijusi nozīmīga loma, atzīstot un atļūdzinot nodarīto Bangladešas neatkarības kara upuriem un citām personām, ko tas skāris;
9. tomēr pauž bažas par to, ka Bangladešā ir pieaudzis uz nāvi notiesāto cilvēku skaits papildus ICT notiesātājām sešām personām, un jo īpaši par 152 karēivju notiesāšanu uz nāvi 2009. gada asiņainās sacelšanās dēļ, kā arī par neseno nāvessoda izpildi *Abdul Quader Molla*; aicina valdību un parlamentu atcelt nāvessodu un aizstāt visus piesprieštos nāvessodus; turklāt aicina iestādes steidzami izveidot efektīvu mehānismu, lai aizsargātu lieciniekus ICT izskatītajās lietās;
10. arī aicina valdību pārskatīt Informācijas un komunikāciju tehnoloģiju aktu un Pretterrorisma aktu, kuru noteikumus iepriekšējā valdība ir padarījusi stingrākus un kurus piemērojot iedzīvotājus var patvaļīgi atzīt par vainīgiem noziedzīgos nodarījumos;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerāļsekretāram, ANO Cilvēktiesību padomei un Bangladešas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0046

Nesen veiktie pasākumi, lai pakļautu kriminālsodam lesbietes, gejus, biseksuāļus, transpersonas un interseksuāļus

Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par nesen veiktajiem pasākumiem, lai pakļautu kriminālsodam lesbietes, gejus, biseksuāļus, transpersonas un interseksuāļus (2014/2517(RSP))

(2016/C 482/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Konvenciju par jebkādas sievietu diskriminācijas izskaušanu, Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu, Indijas konstitūciju;
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2011. gada 17. jūnija rezolūciju A/HRC/17/19 par cilvēktiesībām, seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti,
- ņemot vērā Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļu, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, Partnerattiecību nolīguma (Kotonū nolīgums) un tajā iekļautās cilvēktiesību klauzulas, jo īpaši 8. panta 4. punkta un 9. panta otro pārskatīšanu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu un 21. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 10. pantu, kas Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm uzliek par pienākumu attiecībās ar pārējo pasauli aizstāvēt un veicināt vispārējo cilvēktiesību ievērošanu un fizisko personu aizsardzību,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 24. jūnijā pieņemtās vadlīnijas, lai veicinātu un aizsargātu lesbiešu, homoseksuāļu, biseksuāļu, transpersonu un starpdzimuma personu (LGBTI) tiesības,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2013. gada 20. decembra paziņojumus par homoseksualitāti apkarojoša likuma pieņemšanu Ugandā,
- ņemot vērā Catherine Ashton 2014. gada 15. janvāra paziņojumu, kurā viņa pauda savas bažas par to, ka Nigērijā ir parakstīts likums par viendzimuma laulību aizliegumu,
- ņemot vērā agrāk pieņemto 2012. gada 5. jūlija rezolūciju par vardarbību pret lesbietēm un lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un starpdzimuma personu (LGBTI) tiesībām Āfrikā⁽¹⁾, 2013. gada 13. jūnija nostāju par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu, ar kuru otro reizi groza Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā un pirmo reizi grozīts Luksemburgā 2005. gada 25. jūnijā⁽²⁾, un 2013. gada 11. decembra normatīvo rezolūciju par 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā⁽³⁾,
- ņemot vērā agrāk pieņemto 2009. gada 17. decembra rezolūciju par Ugandu: pret homoseksualitāti vērstis likumprojekts,⁽⁴⁾ 2010. gada 16. decembra par Ugandu — Bahati likums un homoseksuāļu, biseksuāļu un transpersonu diskriminācija⁽⁵⁾, un 2011. gada 17. februāra rezolūciju par Ugandu — David Kato slepkavība⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV C 349 E, 29.11.2013., 88. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0273.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0575.

⁽⁴⁾ OV C 286 E, 22.10.2010., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 169 E, 15.6.2012., 134. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 188 E, 28.6.2012., 62. lpp.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

- ņemot vērā iepriekš pieņemtās 2012. gada 15. marta ⁽¹⁾ un 2013. gada 4. jūlija ⁽²⁾ rezolūcijas par stāvokli Nigērijā,
 - ņemot vērā 2011. gada 11. maija Eiropas Parlamenta rezolūciju par pašreizējo stāvokli sarunās par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā visas personas ir dzimušas brīvas un ir vienādas no cieņas un tiesību viedokļa; tā kā visām valstīm ir pienākums novērst vardarbību, naida kurināšanu un stigmatizāciju, pamatojoties uz individuālām iezīmēm, tostarp seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti un dzimuma izpausmi;
- B. tā kā 78 valstīs joprojām turpina uzskatīt, ka brīvprātīga viena dzimuma pieaugušu personu darbība ir noziegums, un 7 valstīs par šo noziegumu ir paredzēts nāves sods (Irānā, Mauritānijā, Nigērijas daļās, Saūda Arābijā, Somālijas daļās, Sudānā un Jemenā); tā kā šie juridiskie ierobežojumi ir novecojuši, ņemot vērā lesbiešu, geju, biseksuālu, transpersonu un starpdzimuma personu (*LGBTI*) tiesību iekļaušanu vispārējā tiesību korpusā, kas ir vērojama pēdējos gadu desmitus, un tā kā daudzās valstīs notiekošām pozitīvām tendencēm būtu jākalpo par attieksmes pret *LGBTI* personām uzlabojuma piemēru visā pasaulē;
- C. tā kā par viena dzimuma personu labprātīgiem aktiem Ugandā jau pienācās 14 gadus ilgs cietumsods un 7 gadus ilgs cietumsods Nigērijā (vai nāves sods 12 pavalstīs saskaņā ar Šariāta likumu) un tā kā šāda rīcība ir dekriminalizēta Indijā, 2009. gada Deli Apgabaltiesai pieņemot attiecīgu spriedumu;
- D. tā kā Ugandas parlaments 2013. gada 20. decembrī pieņēma pret homoseksualitāti vērstu likumu, kurā ir paredzēts sods par atbalstu *LGBTI* personu tiesībām, nosakot līdz pat 7 gadu ilgu cietumsodu, par neziņošanu attiecībā uz *LGBTI* personām — līdz pat 3 gadu ilgu cietumsodu, un recidīvistiem vai *HIV* vīrusa nēsātājiem, kas piekļūst šādiem aktus, nosakot mūža ieslodzījumu, un tā kā viena dzimuma personu labprātīga rīcība jau ir klasificēta kā krimināli sodāms noziegums saskaņā ar Ugandas Kriminālkodeksa 145 pantu;
- E. tā kā Nigērijas Senāts 2013. gada 17. decembrī pieņēma viendzimuma laulības aizliedzošu likumu, kurā ir paredzēts sodīt viendzimuma attiecībās esošas personas, piespriežot līdz pat 14 gadus ilgu cietumsodu, vai sodīt viendzimuma laulību lieciniekus vai *LGBTI* bāru īpašniekus, organizācijas vai sapulces, piespriežot līdz pat 10 gadus ilgu cietumsodu; tā kā prezidents *Goodluck Jonathan* likumu parakstīja 2014. gada janvārī;
- F. tā kā Indijas Augstākā tiesa 2013. gada 11. decembrī atcēla 2009. gada Deli Apgabaltiesas spriedumu, kurā bija teikts, ka Indijas Kriminālkodeksa 377. pants, kas ir koloniālā posmā pieņemta homoseksualitāti aizliedzoša norma, pārkāpj Indijas konstitūcijā noteikto vienlīdzības principu, tādējādi homoseksualitāti pasludinot no jauna par krimināli sodāmu darbību, par ko var piespriest cietumsodu līdz pat mūža ieslodzījumam;
- G. tā kā Krievijas Valsts dome 2013. gada jūnijā pieņēma likumu, ar ko aizliedza tā saukto "homoseksuālo propagandu" un kas nopietni ierobežo *LGBTI* organizāciju vārda un pulcēšanās brīvību, un tā kā prezidents *Vladimir Putin* ir parakstījis šo likumu;
- H. tā kā plašsaziņas līdzekļi, sabiedrība un politiskie un reliģiskie līderi šajā valstīs aizvien vairāk cenšas iebiedēt *LGBTI* personas, ierobežot viņu tiesības un attaisnot pret viņiem vērstu vardarbību;
- I. tā kā daudzi valstu un valdību vadītāji, ANO līderi, valdību un parlamentu pārstāvji, ES (ieskaitot Padomi, Parlamentu, Komisiju un Augsto pārstāvi) un daudzas pasaules mēroga personības ir stingri nosodījušas tiesību aktus, kuros *LGBTI* personām ir paredzēts kriminālsods,
1. stingri nosoda vispārējo tiesību uz dzīvību, tiesību netikt spīdzinātam, tikt pasargātam no nežēlīgas, necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās, privātuma un vārda un pulcēšanās brīvības apdraudējumu kontekstā ar diskrimināciju un ierobežojumiem, kas vērsti pret *LGBTI* personām un visiem, kas aizstāv viņu cilvēktiesības; uzsver to, ka *LGBTI* personu vienlīdzība ir neatņemama pamata cilvēktiesību sastāvdaļa;

⁽¹⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 97. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0335.

⁽³⁾ OV C 377 E, 7.12.2012., 13. lpp.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

2. stingri nosoda to, ka pret *LGBTI* personām vēršas, pieņemot aizvien bargākus tiesību aktus; atgādina, ka seksuāla orientācija un dzimumidentitāte ir jautājumi, kas attiecas uz fiziskas personas tiesībām uz privātumu, ko aizsargā ar starptautiskām tiesībām un valstu konstitūcijām; aicina iepriekš minētās 78 valstis izbeigt viena dzimuma personu brīvprātīgu aktu kriminālsodišanu;
 3. aicina Ugandas prezidentu atturēties no homoseksualitāti apkarjoša likuma parakstīšanas un atcelt Ugandas Kriminālkodeksa 145. pantu; atgādina Ugandas iestādēm to pienākumus atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem un Kotonū nolīgumam, kurā tiek prasīts ievērot vispārējās cilvēktiesības;
 4. stingri nosoda viendzimuma laulības aizliedzoša likuma pieņemšanu un parakstīšanu Nigērijā; aicina Nigērijas prezidentu atcelt šo likumu un arī Nigērijas Kriminālkodeksa 214. un 217. pantu;
 5. pievērš uzmanību tam, ka pieaugušo viena dzimuma personu labprātīgi akti ir legāli Burkinafaso, Beninā, Čadā, Centrālāfrikas Republikā, Kongo, Kongo Demokrātiskajā republikā, Ekvatoriālajā Gvinējā, Gabonā, Gvinejā-Bisavā, Kotdivuārā, Madaskarā, Mali, Nigērā, Ruandā un Dienvidāfrikā un ka Dienvidāfrikas konstitūcijā ir aizliegta diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ, kas liecina par to, ka Āfrikas valstu pieejas šim jautājumam ir dažādas;
 6. aicina Komisiju, Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis paust visstingrākos iebildumus minētajiem trim likumiem un paskaidrot, ka šie likumi lielā mērā ietekmēs attiecīgo valstu divpusējās attiecības ar ES un tās dalībvalstīm;
 7. atzinīgi vērtē Indijas valdības iniciatīvu lūgt Augstāko tiesu pārskatīt savu nolēmumu, ņemot vērā, ka tas pārkāpj konstitucionālo vienlīdzības principu; aicina Indijas Parlamentu atcelt Indijas Kriminālkodeksa 377. pantu, ja Augstākā tiesa nepārskatīs savu nolēmumu;
 8. pauž dziļas bažas par sekām, kādas ir likumam, ar kuru aizliedz netradicionālo seksuālo attiecību propagandu Krievijā un kas palielina pret *LGBTI* personām vērstas diskriminācijas un vardarbības līmeni; aicina Krievijas iestādes atcelt šo likumu un prasa, lai starptautiskās sabiedrība uzmanītu šā jautājuma risināšanu arī turpmāk;
 9. atgādina, ka tiesību akti, ar kuriem tiek paredzēti kriminālsodi par viena dzimuma pieaugušo personu labprātīga darbību un *LGBTI* personu aizsardzību, ir uzskatāmi par ievērojamu cīņas pret *HIV/AIDS* šķērslī, jo tādējādi pieaug *HIV* un seksuāli transmisīvo slimību izplatība, jo riska grupu pārstāvji baidās no saskares ar profesionāliem mediķiem, un šādi tiesību akti sekmē ārkārtējas homofobijas un diskriminācijas gaisotni; konstatē, ka šie likumi cita starpā apgrūtina *HIV/AIDS* profilaksi valstīs, kurās ir fiksēts augsts izplatības līmenis;
 10. uzsver, ka kriminālsodu noteikšana par viena dzimuma pieaugušo personu labprātīga darbību padarīs vēl grūtāku gan Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, it īpaši attiecībā uz dzimumu vienlīdzību un slimību apkarošanu, gan panākumu gūšanu attiecībā uz attīstības pēc 2015. gada sistēmu;
 11. aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis izmantot visus pieejamos līdzekļus, tostarp divpusējos un daudzpusējos forumus un nepabeigtas sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Indiju, lai paust vislielāko nosodījumu par *LGBTI* personu sodīšanu ar kriminālsodiem;
 12. aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis sniegt visu iespējamo palīdzību NVO un cilvēktiesību aktīvistiem, izmantojot Padomes *LGBTI* vadlīnijas, Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu un citas programmas;
 13. aicina Komisiju un Padomi iekļaut konkrētu norādi par nediskrimināciju dzimumorientācijas dēļ, pārskatot Kotonū nolīgumu, kā to Parlaments ir prasījis vairākkārt;
 14. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu valdībām, Ugandas, Nigērijas, Indijas un Krievijas valdībām un parlamentiem, kā arī Ugandas, Nigērijas un Krievijas prezidentiem.
-

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P7_TA(2014)0001

Pieprasījums aizstāvēt Lara Comi deputāta imunitāti**Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Lara Comi imunitāti un privilēģijas (2013/2190(IMM))**

(2016/C 482/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā *Lara Comi* 2013. gada 30. jūlija pieprasījumu aizstāvēt viņas imunitāti saistībā ar kriminālo tiesvedību Ferrāras tiesā, kurš paziņots plenārsēdē 2013. gada 9. septembrī,
 - pēc *Lara Comi* uzklaušanās 2013. gada 5. novembrī saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 8. un 9. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta un 2011. gada 6. septembra spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 3. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0469/2013),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta deputāte *Lara Comi* ir pieprasījusi aizstāvēt viņas deputātes imunitāti, jo pret viņu Ferrāras prokuratūra ir uzsākusi kriminālprocesu, pamatojoties uz sūdzību par apmelošanu smagā formā, kas paredzēta Itālijas kriminālkodeksa 595. panta 2. un 3. punktā, un 1990. gada 6. augusta likuma Nr. 223 30. pantā un kas esot notikusi, viņai uzstājoties televīzijas translētas politiskas diskusijas laikā;
- B. tā kā protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā, uz kuru konkrēti atsaucas *Lara Comi*, pieprasot aizstāvēt viņas imunitāti, ir noteikts, ka pret Eiropas Parlamenta deputātu nevar veikt izmeklēšanas darbības, viņus aizturēt vai uzsākt tiesvedību sakarā ar viedokli, ko viņi pauduši vai balsojumu, ko viņi veikuši, pildot pienākumus;

⁽¹⁾ 1964. gada 12. maija spriedums lietā 101/63, *Wagner/Fohrmann* un *Krier* (*Recueil*, 387. lpp.), 1986. gada 10. jūlija spriedums lietā 149/85, *Wybot/Faure* u. c. (*Recueil*, 2391. lpp.), 2008. gada 15. oktobra spriedums lietā T-345/05, *Mote*/Parlaments (Krājums, II-2849. lpp.), 2008. gada 21. oktobra spriedums apvienotajās lietās C-200/07 un C-201/07, *Marra/De Gregorio* un *Clemente* (Krājums, I-7929. lpp.), 2010. gada 19. marta spriedums lietā T-42/06, *Gollnisch*/Parlaments (Krājums, II-1135. lpp.), 2011. gada 6. septembra spriedums lietā C-163/10, *Patriciello* (Krājums, I-7565. lpp.).

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

- C. tā kā Reglamenta 6. pantā ir noteikts, ka, īstenojot savas pilnvaras attiecībā uz privilēģijām un imunitāti, Parlamenta mērķis ir pirmām kārtām saglabāt savu demokrātiskas likumdevējas asamblejas integritāti un nodrošināt deputātu neatkarību, viņiem veicot savus pienākumus;
- D. tā kā Parlamentam ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz lēmumu par kāda Parlamenta deputāta pieprasījumu aizstāvēt viņa parlamentāro imunitāti ⁽¹⁾;
- E. tā kā Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka deputāta viedoklis, kuru tas ir paudis ārpus Eiropas Parlamenta, var tikt uzskatīts par viedokli, kuru viņš ir izteicis, pildot savus pienākumus saskaņā ar protokola 8. pantu, tādējādi par galveno kritēriju uzskatot izteikuma raksturu un saturu, nevis vietu, kurā ir izteikti vārdi ⁽²⁾;
- F. tā kā *Lara Comi* uzaicināja uz minēto televīzijas raidījumu kā Eiropas Parlamenta deputāti, nevis kā personu, kas pārstāv kādu nacionālo partiju, kuru cita starpā jau pārstāvēja viena cita programmas viesņa, ievērojot valsts tiesību normas, ar kurām ir paredzēts nodrošināt politisko partiju locekļu līdzsvarotu pārstāvību vēlēšanu kampaņas laikā rīkotajās televīzijas debatēs, kā tas arī bija šajā gadījumā;
- G. piekrītot, ka mūsdienu demokrātijā politiskās debates notiek arī ārpus Parlamenta sienām un ka tiek izmantoti visdažādākie komunikācijas līdzekļi — sākot no paziņojumiem presē un beidzot ar internetu;
- H. tā kā minētajā televīzijas raidījumā *Lara Comi* uzstājās kā Eiropas Parlamenta deputāte, lai apspriestu politiskas problēmas, tostarp tādas, kas attiecas uz publisko iepirkumu un organizēto noziedzību, proti, par jautājumiem, ar kuriem viņa ir nerimstoši nodarbojusies, būdama Eiropas Parlamenta deputāte;
- I. tā kā nākamajā dienā deputāte *Lara Comi* debašu oponentam aizsūtīja savu atvainošanos, kuru pēc tam atkārtoja citā valsts televīzijas raidījumā,
1. nolemj aizstāvēt *Lara Comi* imunitāti un privilēģijas;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu Itālijas Republikas kompetentajām iestādēm un *Lara Comi*.

⁽¹⁾ spriedums lietā T-42/06 *Gollnisch* pret Parlamentu, 101. punkts.

⁽²⁾ sprieduma lietā *Patricello*, sk. iepriekš, 30. punkts.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0003

Balsošanas noteikumi un ziņojumu saturs piekrišanas procedūrā**Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta 81. panta grozīšanu attiecībā uz piekrišanas procedūru (2012/2124(REG))**

(2016/C 482/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētāja 2011. gada 9. decembra vēstuli,
 - ņemot vērā Reglamenta 211. un 212. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0412/2013),
1. nolemj Reglamentā veikt turpmāk minētos grozījumus;
 2. nolemj, ka grozījumi stāties spēkā nākamās sesijas pirmajā dienā un ka tos piemēros tām piekrišanas procedūrām, kurās atbildīgā komiteja vēl nav pieņēmusi ieteikumu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu zināšanai Padomei un Komisijai.

Grozījums Nr. 1**Eiropas Parlamenta Reglaments****50. pants – komentārs – 2. daļa**

Spēkā esošais teksts

Saistībā ar starptautiska nolīguma izskatīšanu atbilstoši 90. pantam šajā pantā paredzēto komiteju iesaistīšanas procedūru nevar piemērot **81. pantā paredzētajai piekrišanas procedūrai**.

Grozījums

Šajā pantā paredzēto komiteju iesaistīšanas procedūru nevar piemērot **saistībā ar ieteikumu, ko atbildīgā komiteja pieņem saskaņā ar 81. pantu**.

Grozījums Nr. 2**Eiropas Parlamenta Reglaments****81. pants – 1. punkts – 1. daļa**

Spēkā esošais teksts

Ja Parlamentu lūdz dot piekrišanu ierosinātam **tiesību** aktam, Parlaments **pieņem** lēmumu, **pamatojoties uz** atbildīgās komitejas sagatavotu ieteikumu pieņemt vai noraidīt attiecīgo **tiesību** aktu.

Grozījums

Ja Parlamentu lūdz dot piekrišanu ierosinātam aktam, Parlaments, **pieņemot** lēmumu, **ņem vērā** atbildīgās komitejas sagatavotu ieteikumu pieņemt vai noraidīt attiecīgo aktu. **Ieteikumā ir atsauces, bet tajā nav apsvērumu. Tajā var būt īss pamatojums, par kuru ir atbildīgs referents un par kuru nebalso. Pēc analogijas piemēro 52. panta 1. punktu. Komitejā iesniegtie grozījumi ir pieņemami tikai tad, ja to mērķis ir pilnībā mainīt referenta ierosināto ieteikumu.**

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Grozījums Nr. 3

Eiropas Parlamenta Reglaments

81. pants – 1. punkts – 1. daļa (jauna)

Spēkā esošais teksts

Grozījums

Atbildīgā komiteja var iesniegt nenormatīvas rezolūcijas priekšlikumu. Citas komitejas var būt iesaistītas rezolūcijas sagatavošanā saskaņā ar 188. panta 3. punktu, to lasot saistībā ar 49., 50. vai 51. pantu.

Grozījums Nr. 4

Eiropas Parlamenta Reglaments

81. pants – 1. punkts – 2. daļa

Spēkā esošais teksts

Grozījums

Parlaments pieņem **lēmumu** ar vienu balsojumu par **tiesību** aktu, kuram saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību vai Līgumu par Eiropas Savienības darbību vajadzīga Parlamenta piekrišana, un nevar iesniegt nekādus grozījumus. **Vajadzīgo vairākumu**, lai piekrišanu pieņemtu, **nosaka saskaņā ar to** Līguma par Eiropas Savienību vai Līguma par Eiropas Savienības darbību **pantu**, kurš veido ierosinātā **tiesību** akta juridisko pamatu.

Parlaments **lēmumu par piekrišanu** pieņem ar vienu balsojumu par aktu, kuram saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienību vai Līgumu par Eiropas Savienības darbību vajadzīga Parlamenta piekrišana, **neatkarīgi no tā, vai atbildīgās komitejas ieteikums ir apstiprināt vai noraidīt aktu**, un nevar iesniegt nekādus grozījumus. **Vajadzīgais vairākums**, lai piekrišanu pieņemtu, **ir vairākums, kas noteikts tajā** Līguma par Eiropas Savienību vai Līguma par Eiropas Savienības darbību **pantā**, kurš veido ierosinātā akta juridisko pamatu, **vai nodotais balsu vairākums, ja attiecīgajā pantā vairākums nav noteikts. Ja vajadzīgais vairākums netiek iegūts, uzskata, ka ierosinātais akts ir noraidīts.**

Grozījums Nr. 5

Eiropas Parlamenta Reglaments

81. pants – 2. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

2. Attiecībā uz pievienošanās līgumiem, **starptautiskiem nolīgumiem un gadījumā, ja** konstatē, ka dalībvalsts ir vairākkārt nopietni pārkāpusi **kopīgos principus**, piemēro attiecīgi 74.c., 74.e un **90.** pantu. **Ja vajadzīga ciešāka sadarbība jomā, uz kuru attiecas parastā likumdošanas procedūra, piemēro Reglamenta 74.g pantu.**

2. **Turklāt** attiecībā uz **starptautiskiem nolīgumiem**, pievienošanās līgumiem, **gadījumiem, kad** konstatē, ka dalībvalsts ir vairākkārt nopietni pārkāpusi **pamatprincipus, kā arī attiecībā uz Parlamenta sastāva noteikšanu, ciešākas sadarbības izveidi starp dalībvalstīm un daudzgadu finanšu shēmas pieņemšanu** piemēro attiecīgi **90., 74.c, 74.e, 74.f, 74.g** un 75. pantu.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Grozījums Nr. 6

Eiropas Parlamenta Reglaments

81. pants – 3. punkts

Spēkā esošais teksts

3. Ja ir vajadzīga Parlamenta piekrišana **ierosinātam** tiesību **aktam** vai paredzētam starptautiskam nolīgumam, atbildīgā komiteja, **lai veicinātu pozitīvu procedūras iznākumu, var pieņemt lēmumu** iesniegt Parlamentam starpposma ziņojumu **par Komisijas priekšlikumu** kopā ar rezolūcijas priekšlikumu, kurā ir ieteikumi par ierosinātā akta grozīšanu vai īstenošanu.

Grozījums

3. Ja ir vajadzīga Parlamenta piekrišana leģislatīvā **akta priekšlikumam** vai paredzētam starptautiskam nolīgumam, atbildīgā komiteja **var** iesniegt Parlamentam starpposma ziņojumu kopā ar rezolūcijas priekšlikumu, kurā ir ieteikumi par ierosinātā **leģislatīvā** akta **vai paredzētā starptautiskā nolīguma** grozīšanu vai īstenošanu.

Grozījums Nr. 7

Eiropas Parlamenta Reglaments

81. pants – 3.a punkts – 1. daļa (jauna)

Spēkā esošais teksts

3.a Atbildīgā komiteja pieprasījumu dot piekrišanu izskata bez liekas kavēšanās. Ja atbildīgā komiteja sešu mēnešu laikā pēc tam, kad tai ir nosūtīts pieprasījums dot piekrišanu, nolemj ieteikumu nesniegt vai ieteikumu nav pieņēmusi, Priekšsēdētāju konference var vai nu jautājumu iekļaut nākamās sesijas darba kārtībā izskatīšanai, vai pienācīgi pamatotos gadījumos nolemt sešu mēnešu termiņu pagarināt.

Grozījums

Grozījums Nr. 8

Eiropas Parlamenta Reglaments

81. pants – 3.a punkts – 2. daļa (jauna)

Spēkā esošais teksts

Ja ir nepieciešama Parlamenta piekrišana paredzētam starptautiskam nolīgumam, Parlaments, pamatojoties uz atbildīgās komitejas ieteikumu, var nolemt piekrišanas procedūru apturēt uz laiku, kas nepārsniedz gadu.

Grozījums

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0018

Pastāvīgo komiteju kompetences

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra lēmums par pastāvīgo komiteju kompetencēm (2013/2996(RSO))

(2016/C 482/27)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences priekšlikumu,

— ņemot vērā Reglamenta 183. pantu,

1. nolēmj Reglamenta VII pielikumu aizstāt ar šādu:

“VII pielikums — Parlamenta pastāvīgo komiteju kompetences

I. Ārlietu komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par Savienības ārpolitikas popularizēšanu, īstenošanu un pārraudzību saistībā ar:

1. kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP) un Eiropas kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP). Šajā kontekstā šai komitejai palīdz drošības un aizsardzības apakškomiteja;
2. attiecībām ar citām Savienības iestādēm un struktūrām, ANO un citām starptautiskām organizācijām un parlamentārajām asamblejām jautājumos, kas ietilpst tās kompetencē;
3. Eiropas Ārējās darbības dienesta pārraudzību;
4. politisko attiecību stiprināšanu ar trešām valstīm, it īpaši ar tām, kas atrodas tieši blakus Eiropas Savienībai, visaptveroši ar tām sadarbojoties un īstenojot palīdzības programmas, vai noslēdzot tādus asociācijas un partnerattiecību nolīgumus;
5. sarunu uzsākšanu, pārraudzību un noslēgšanu par Eiropas valstu pievienošanos Savienībai;
6. visu to darbību likumdošanas aspektiem, plānošanu un kontroli, kas veiktas saistībā ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, Eiropas kaimiņattiecību instrumentu, pirmspievienšanās palīdzības instrumentu, stabilitātes un miera veicināšanas instrumentu un partnerattiecību instrumentu sadarbībai ar trešām valstīm, kā arī politikas jomām, kas nosaka minētos instrumentus;
7. cita starpā ar Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) pārraudzību un paveiktā darba kontroli, jo īpaši attiecībā uz EKP gada progresa ziņojumiem;
8. jautājumiem saistībā ar demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesībām, ietverot minoritāšu tiesības, trešās valstīs un starptautisko tiesību principiem. Šajā kontekstā komitejai palīdz cilvēktiesību apakškomiteja, kurai ir jānodrošina saskaņa ar visiem Savienības ārpolitikas virzieniem nu cilvēktiesību politiku. Neskarot attiecīgos noteikumus, citu šajā jomā kompetento komiteju un struktūru locekļus aicina piedalīties apakškomitejas sanāksmēs.
9. Parlamenta iesaistīšanos vēlēšanu novērošanas misijās, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar citām atbilstīgajām komitejām un delegācijām.

Komiteja nodrošina politisku pārraudzību un koordinē apvienoto parlamentāro komiteju un parlamentāro sadarbības komiteju darbu, kā arī parlamentu sadarbības delegāciju un *ad hoc* delegāciju darbu, un vēlēšanu novērošanas misijas, kuras ietilpst tās kompetencē.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

II. Attīstības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Savienības attīstības un sadarbības politikas veicināšanu, īstenošanu un pārraudzību, it īpaši par:
 - a) politisko dialogu ar attīstības valstīm divpusēji un attiecīgajās starptautiskajās organizācijās un parlamentu sadarbības forumos,
 - b) palīdzību jaunattīstības valstīm un sadarbības līgumiem ar tām, jo īpaši efektīvu atbalsta finansēšanu un izpildes novērtēšanu, tostarp saistībā ar nabadzības izskaušanu,
 - c) dalībvalstu politikas un Savienības līmenī īstenotās politikas attiecību pārraudzību,
 - d) demokrātisko vērtību, labas pārvaldības un cilvēktiesību veicināšanu jaunattīstības valstīs,
 - e) konsekventas politikas īstenošanu, pārraudzību un virzību saistībā ar attīstības politiku;
2. visu to darbību likumdošanas aspektiem, plānošanu un kontroli, kas veiktas saistībā ar Attīstības sadarbības instrumentu (ASI), Eiropas Attīstības fondu (EAF) — ciešā sadarbībā ar valstu parlamentiem — un Humānās palīdzības instrumentu, kā arī visiem jautājumiem, kuri attiecas uz humāno palīdzību jaunattīstības valstīs un politiku, kas šos jautājumus nosaka;
3. jautājumiem saistībā ar ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu un attiecībām ar atbilstošajām struktūrām;
4. jautājumiem saistībā ar aizjūras zemēm un teritorijām (AZT);
5. Parlamenta iesaistīšanos vēlēšanu novērošanas misijās, kad nepieciešams, sadarbībā ar citām atbilstošām komitejām un delegācijām.

Komiteja koordinē parlamentu sadarbības un *ad hoc* delegāciju darbu, kas ietilpst tās kompetencē.

III. Starptautiskās tirdzniecības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par jautājumiem saistībā ar Eiropas Savienības kopējas tirdzniecības politikas izstrādāšanu, īstenošanu un pārraudzību, kā arī par tās ārējiem ekonomiskajiem sakariem, it īpaši par:

1. finansiālajām, ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar trešām valstīm un reģionālajām organizācijām;
2. kopējo ārējo tarifu un tirdzniecības veicināšanu, kā arī muitas noteikumu un pārvaldības ārējiem aspektiem;
3. divpusējo, daudzpusējo un vairākpušu tirdzniecības nolīgumu parakstīšanu, pārraudzību, noslēgšanu un izpildes pārbaudi saistībā ar ekonomikas, tirdzniecības **un investēšanas** attiecībām ar trešām valstīm un reģionālām organizācijām;
4. saskaņošanas vai standartizācijas tehniskajiem pasākumiem jomās, uz kurām attiecas starptautisko tiesību instrumenti;
5. attiecībām ar atbilstošām starptautiskām organizācijām un starptautiskiem forumiem par tirdzniecības jautājumiem, un organizācijām, kas veicina reģionu ekonomikas un tirdzniecības reģionālo integrāciju ārpus Savienības;
6. attiecībām ar PTO, ieskaitot tās parlamentāro dimensiju.

Komiteja uztur sakarus ar atbilstošām parlamentu sadarbības un *ad hoc* delegācijām saistībā ar ekonomiskajiem un tirdzniecības aspektiem attiecībās ar trešām valstīm.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

IV. Budžeta komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Savienības ieņēmumu un izdevumu daudzgadu finanšu programmu un Savienības pašas resursu sistēmu;
2. Parlamenta budžeta prerogatīvām, proti, Savienības budžetu, kā arī sarunām par iestāžu nolīgumu un tā piemērošanu šajā jomā;
3. Parlamenta tāmi saskaņā ar Reglamentā noteikto procedūru;
4. decentralizēto struktūru budžetu;
5. Eiropas Investīciju bankas finansiālo darbību, kas neietilpst Eiropas ekonomiskajā pārvaldībā;
6. Eiropas Attīstības fonda iekļaušanu budžetā, neskarot tās komitejas pilnvaras, kas ir atbildīga par ĀKK un ES Partnerattiecību nolīgumu;
7. Savienības tiesību aktu finansiālo ietekmi un to samērīgumu ar daudzgadu finanšu programmu, neskarot attiecīgo komiteju kompetences;
8. kārtējā budžeta izpildes gaitu un izpildes novērtēšanu, neskatoties uz Reglamenta 78. panta 1. punktu, apropriāciju pārvietošanu, ar štatu sarakstiem saistītajām procedūrām, administratīvajām apropriācijām un viedokļiem saistībā ar ēku celtniecības projektiem, kuriem ir nozīmīga finansiāla ietekme;
9. Finanšu regulu, atskaitot jautājumus, kas saistīti ar budžeta izpildi, pārvaldi un kontroli.

V. Budžeta kontroles komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Savienības un Eiropas Attīstības fonda budžeta izpildi un lēmumiem, ko pieņem Parlaments par budžeta izpildes apstiprināšanu, ieskaitot iekšējo budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru, kā arī par visiem citiem pasākumiem saistībā ar šādiem lēmumiem vai to īstenošanu;
2. Savienības, tās iestāžu un jebkuras struktūras, kas no tās saņēmusi finansējumu, kontu un bilanču slēgšanu, uzrādīšanu un revīziju, ieskaitot pārvietojamo apropriāciju un saldo noteikšanu;
3. Eiropas Investīciju bankas finansiālās darbības kontroli,
4. dažādu Savienības finansēšanas veidu rentabilitātes uzraudzību, tai īstenojot Savienības politikas virzienus, kas pēc Budžeta kontroles komitejas pieprasījuma saistīts ar īpašu komiteju iesaisti un pēc Budžeta kontroles komitejas pieprasījuma rīkošanos sadarbībā ar īpašajām komitejām, lai pārbaudītu Revīzijas palātas īpašos ziņojumus;
5. attiecībām ar Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF), Eiropas Savienības budžeta izpildes gaitā konstatēto krāpšanas gadījumu un pārkāpumu izskatīšanu, pasākumiem, kuru mērķis ir šādus gadījumus novērst un par tiem iesniegt prasību tiesā, kā arī Savienības finansiālo interešu stingru vispārēju aizsardzību, un par Eiropas Prokuratūras attiecīgām darbībām šajā jomā;
6. attiecībām ar Revīzijas palātu, tās locekļu iecelšanu un tās ziņojumu izskatīšanu;
7. Finanšu regulu, ciktāl tas attiecas uz budžeta izpildi, pārvaldi un kontroli.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

VI. Ekonomikas un monetārā komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Savienības ekonomikas un monetāro politiku, Eiropas Ekonomiskās un monetārās savienības un Eiropas monetārās un finansiālās sistēmas darbību (ieskaitot attiecības ar attiecīgajām iestādēm vai organizācijām);
2. kapitāla un maksājumu brīvu apriti (pārrobežu maksājumi, vienota maksājumu telpa, maksājumu bilance, kapitāla aprīte un aizņēmumu un aizdevumu politika, tāda kapitāla aprītes kontrole, kuram ir izcelsme trešā valstī, pasākumi Savienības kapitāla eksporta veicināšanai);
3. starptautisko monetāro un finansiālo sistēmu (ieskaitot attiecības ar finanšu iestādēm un organizācijām);
4. konkurences noteikumiem un noteikumiem par valsts vai sabiedriskā sektora atbalstu;
5. fiskālajiem noteikumiem;
6. finanšu pakalpojumu, iestāžu un tirgu reglamentēšanu un uzraudzību, ieskaitot finanšu atskaites, revīziju, grāmatvedības noteikumus, uzņēmumu vadību un citus jautājumus saistībā ar uzņēmumu tiesībām, kuri īpaši attiecas uz finanšu pakalpojumiem;
7. Eiropas Investīciju bankas attiecīgajām finansiālajām darbībām, kas ir daļa no Eiropas ekonomiskās pārvaldības eurozonā.

VII. Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. nodarbinātības politiku un visiem sociālās politikas aspektiem, tostarp darba apstākļiem, sociālo nodrošināšanu un sociālo aizsardzību;
2. darba ņēmēju tiesībām;
3. pasākumiem saistībā ar veselības aizsardzību un drošību darba vietā;
4. Eiropas Sociālo fondu;
5. arodmācības politiku, ieskaitot profesionālās kvalifikācijas celšanu;
6. darba ņēmēju un pensionāru brīvu pārvietošanos;
7. sociālo dialogu;
8. jautājumiem, kas saistīti ar visa veida diskrimināciju darba vietā un darba tirgū, atskaitot diskrimināciju saistībā ar dzimumu;
9. attiecībām ar:
 - Eiropas Arodmācības attīstības centru (*Cedefop*),
 - Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fondu,
 - Eiropas Mācību fondu,
 - Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru,kā arī attiecībām ar citām atbilstošām Savienības struktūrām un starptautiskām organizācijām.

VIII. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. vides politiku un pasākumiem vides aizsardzībā, it īpaši saistībā ar:
 - a) klimata pārmaiņām,
 - b) gaisa, augsnes un ūdens piesārņošanu, atkritumu apsaimniekošanu un pārstrādi, veselībai bīstamām vielām un preparātiem, trokšņu līmeņiem un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību,

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

- c) noturīgu attīstību,
 - d) starptautiskiem un reģionāliem pasākumiem un nolīgumiem, kas vērsti uz vides aizsardzību,
 - e) videi nodarītā kaitējuma novēršanu,
 - f) civilo aizsardzību,
 - g) Eiropas Vides aizsardzības aģentūru;
 - h) Eiropas Ķīmisko vielu aģentūru;
2. veselības aizsardzību, it īpaši:
- a) programmām un specifiskiem pasākumiem veselības aizsardzības jomā,
 - b) farmaceitiskiem preparātiem un kosmētikas līdzekļiem,
 - c) veselības aspektiem saistībā ar bioterorismu,
 - d) Eiropas Medicīnas aģentūru un Slimību profilakses un kontroles Eiropas centru;
3. jautājumiem saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, it īpaši:
- a) pārtikas produktu marķēšanu un nekaitīgumu,
 - b) tiesību aktiem veterinārijas jomā saistībā ar aizsardzību pret kaitīgo iedarbību uz cilvēka veselību, veselības aizsardzības nolūkā veiktām pārtikas produktu un pārtikas ražošanas sistēmu pārbaudēm,
 - c) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un Eiropas Pārtikas un veterināro biroju.

IX. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Savienības rūpniecības politiku un ar to saistītiem jautājumiem, un jaunu tehnoloģiju ieviešanu, ieskaitot pasākumus saistībā ar MVU;
2. Savienības pētniecības un inovācijas politiku, ieskaitot zinātnei un tehnoloģiju, kā arī pētniecības rezultātu izplatīšanu un izmantošanu;
3. Eiropas kosmosa politiku;
4. Kopīgā pētniecības centra, Eiropas Pētniecības padomes, Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta un References materiālu un mērījumu institūta darbību, kā arī JET, ITER un citiem tās pašas jomas projektiem;
5. Savienības pasākumiem saistībā ar enerģētikas politiku vispār un iekšējā enerģētikas tirgus izveides kontekstā, ietverot pasākumus, kas saistīti ar:
 - a) energoapgādes drošību Savienībā,
 - b) energoefektivitātes un energotaupības veicināšanu, kā arī jaunu un neizsīkstošu enerģijas veidu attīstību,
 - c) energotīklu starpsavienojumu veicināšanu un energoresursu efektivitāti, ieskaitot Eiropas komunikāciju tīkla izveidi un attīstību enerģētikas infrastruktūras nozarē;
6. Euratom līgumu un Euratom Apgādes aģentūru (AAE), kodoldrošību, kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu un kodolatkritumu apglabāšanu kodolenerģētikas sektorā;
7. informācijas sabiedrību, informācijas tehnoloģiju un komunikācijas tīkliem un pakalpojumiem, ieskaitot tehnoloģijas un drošības aspektus un Eiropas tīklu izveidi un attīstību telekomunikāciju infrastruktūras nozarē, kā arī Eiropas Savienības Tīklu un informācijas drošības aģentūras (ENISA) darbības.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

X. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu Eiropas Savienības līmenī saistībā ar iekšējo tirgu un muitas savienību, it īpaši:
 - a) brīvu preču apriti, ieskaitot tehnisko standartu saskaņošanu,
 - b) tiesībām veikt uzņēmējdarbību,
 - c) brīvību sniegt pakalpojumus, izņemot finanšu un pasta nozarēs;
2. vienotā tirgus darbību, tostarp pasākumiem, kuru mērķis ir identificēt un novērst iespējamās šķēršļus vienotā tirgus izveidei, ietverot digitālo vienoto tirgu;
3. patērētāju ekonomisko interešu veicināšanu un aizsardzību, izņemot veselības aizsardzības un pārtikas nekaitīguma jomas;
4. politiku un likumdošanu attiecībā uz vienotā tirgus **noteikumu** un patērētāju tiesību nostiprināšanu.

XI. Transporta un tūrisma komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. jautājumiem saistībā ar kopējās dzelzceļa, autoceļu, iekšējo ūdensceļu, jūras un gaisa transporta politikas attīstīšanu, it īpaši:
 - a) kopējiem noteikumiem, kas jāpiemēro transportam Eiropas Savienībā,
 - b) Eiropas komunikāciju tīklu izveidi un attīstību transporta infrastruktūras jomā,
 - c) transporta pakalpojumu sniegšanu un sakariem transporta jomā ar trešām valstīm,
 - d) transporta drošību,
 - e) attiecībām ar starptautiskām transporta struktūrām un organizācijām;
 - f) Eiropas Jūras drošības aģentūru, Eiropas Dzelzceļa aģentūru, Eiropas Aviācijas drošības aģentūru un kopuzņēmumu SESAR;
2. pasta pakalpojumiem;
3. tūrismu.

XII. Reģionālās attīstības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Savienības reģionālās attīstības un kohēzijas politikas darbību un izstrādi, kā tas noteikts Līgumos;
2. Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Kohēzijas fondu un citiem Savienības reģionālās politikas instrumentiem,
3. novērtējumu, kāda ietekme ir citiem Savienības politikas virzieniem uz ekonomisko un sociālo kohēziju,
4. Savienības strukturālo instrumentu koordinēšanu,
5. kohēzijas politikas pilsētvides dimensiju,
6. attālākajiem reģioniem un salām, kā arī pārrobežu un starpreģionālo sadarbību,
7. attiecībām ar Reģionu komiteju, starpreģionālās sadarbības organizācijām un vietējām un reģionālajām varas iestādēm.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

XIII. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. kopējās lauksaimniecības politikas darbību un attīstību;
2. lauku attīstību, ieskaitot attiecīgo finanšu instrumentu darbību;
3. likumdošanu šādās jomās:
 - a) veterinārijā un augu veselības jautājumos, dzīvnieku barībā, ar nosacījumu, ka šie pasākumi nav paredzēti aizsardzībai pret cilvēku veselības apdraudējumu,
 - b) lopkopībā un dzīvnieku labturībā;
4. lauksaimniecības produktu kvalitātes uzlabošanu;
5. lauksaimniecības izejvielu piegādēm;
6. Kopienas Augu šķirņu biroju;
7. mežsaimniecību un agromežsaimniecību.

XIV. Zivsaimniecības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. kopējās zivsaimniecības politikas darbību un attīstību, kā arī tās vadību;
2. zivju krājumu saglabāšanu, tādu zvejniecību un flotu pārvaldību, kas izmanto zivju krājumus, un jūras un zivsaimniecības lietišķiem pētījumiem;
3. zvejniecības un akvakultūras produktu tirgus kopējo organizāciju un šo produktu pārstrādi un tirdzniecību;
4. struktūrpolitiku zivsaimniecības un akvakultūras nozarē, ieskaitot zivsaimniecības virzības finansēšanas instrumentus un fondus šo nozaru atbalstam;
5. integrēto jūrniecības politiku attiecībā uz zvejas darbībām;
6. ilgtspējīgas zvejniecības partnerattiecību nolīgumiem, reģionālām zivsaimniecības organizācijām un starptautisko saistību īstenošanu zivsaimniecības jomā.

XV. Kultūras un izglītības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Eiropas Savienības kultūras aspektiem, it īpaši:
 - a) zināšanu uzlabošanu un kultūras izplatīšanu,
 - b) kultūras un valodu daudzveidības aizsardzību un veicināšanu,
 - c) kultūras mantojuma saglabāšanu un aizsardzību, kultūras apmaiņu un māksliniecisko jaunradi;
2. Savienības izglītības politiku, ieskaitot Eiropas Augstākās izglītības telpu, Eiropas skolu sistēmas un mūžizglītības veicināšanu;
3. audiovizuālo politiku un kultūras un izglītības aspektiem informācijas sabiedrībā;
4. jaunatnes politiku;
5. sporta un brīvā laika pavadīšanas politikas izstrādi;
6. informācijas un plašsaziņas līdzekļu politiku;
7. sadarbību ar trešām valstīm kultūras un izglītības jomās un attiecībām ar atbilstošām starptautiskām organizācijām un iestādēm.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

XVI. Juridiskā komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Savienības tiesību interpretēšanu, piemērošanu un pārraudzību un Savienības tiesību aktu atbilstību primārajiem tiesību aktiem, proti, juridiskā pamata izvēli, kā arī subsidiaritātes un proporcionalitātes principa ievērošanu;
2. starptautisko tiesību interpretēšanu un piemērošanu, ciktāl tas skar Eiropas Savienību;
3. labāku likumdošanas procesu un Savienības tiesību vienkāršošanu;
4. Parlamenta tiesību un prerogatīvu juridisko aizsardzību, ieskaitot tā iesaistīšanos Eiropas Savienības Tiesas procesos;
5. Savienības tiesību aktiem, kas skar dalībvalstu tiesisko regulējumu, it īpaši tādās jomās kā:
 - a) civillikums un komerclikums,
 - b) uzņēmējdarbības tiesības,
 - c) intelektuālā īpašuma tiesības,
 - d) procesuālās tiesības;
6. pasākumiem attiecībā uz tiesu iestāžu un valsts pārvaldes sadarbību civillietās;
7. atbildību par vidi un sankcijām par noziegumiem pret vidi;
8. ētikas jautājumiem, kas saistīti ar jaunajām tehnoloģijām, attiecīgajām komitejām piemērojot procedūru ar iesaistītajām komitejām;
9. Deputātu nolikumu un Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem;
10. privilēģijām un imunitāti, kā arī deputātu pilnvaru pārbaudi;
11. Eiropas Savienības Tiesas organizatorisko struktūru un statūtiem;
12. Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju.

XVII. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. pilsoņu tiesību, cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzību Savienības teritorijā, ieskaitot minoritāšu tiesību aizsardzību, kā noteikts Līgumos un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;
2. pasākumiem, kas jāveic, lai apkarotu visu veidu diskrimināciju, atskaitot diskrimināciju dzimuma dēļ vai diskrimināciju darba vietā vai darba tirgū;
3. likumdošanu tādās jomās kā pārredzamība un fizisko personu aizsardzība saistībā ar personas datu apstrādi;
4. brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidi un attīstību, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus, it īpaši:
 - a) pasākumiem saistībā ar personu iebraukšanu un pārvietošanos, patvērumu un migrāciju,
 - b) pasākumiem saistībā ar kopīgo robežu integrētu pārvaldību,
 - c) pasākumiem saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp saistībā ar terorismu, un materiālo tiesību un procesuāliem pasākumiem, kas attiecas uz Savienības saskaņotākas pieejas izstrādi krimināltiesību jomā;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

5. Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centru un Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru, Eiropolu, Eurojust, Eiropas Policijas koledžu Cēpol, Eiropas Prokuratūru un citām šīs nozares struktūrām un aģentūrām;
6. nepārprotama apdraudējuma noteikšanu, dalībvalstij nopietni pārkāpjot dalībvalstīm kopējos principus.

XVIII. Konstitucionālo jautājumu komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. Eiropas integrācijas attīstības procesa institucionālajiem aspektiem, it īpaši saistībā ar parasto un vienkāršoto Līguma pārskatīšanas procedūru sagatavošanu, sākšanu un norisi;
2. Līgumu īstenošanu un to darbības novērtēšanu;
3. Savienības paplašināšanās sarunu vai izstāšanās no Savienības izraisītajām pārmaiņām iestāžu sistēmā;
4. iestāžu attiecībām, ieskaitot iestāžu nolīgumu izskatīšanu pirms to apstiprināšanas plenārsesijā saskaņā ar Reglamenta 127. panta 2. punktu;
5. vienotu vēlēšanu procedūru;
6. Eiropas līmeņa politiskajām partijām un politiskajiem fondiem, neskarot Prezidija kompetences;
7. tādu gadījumu noteikšanu, kad dalībvalsts vairākkārt nopietni pārkāpusi dalībvalstīm kopīgos principus;
8. iekšējā Reglamenta interpretēšanu un piemērošanu un tā grozījumu priekšlikumiem.

XIX. Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. sieviešu tiesību definēšanu, veicināšanu un aizstāvību Savienībā un ar to saistītajiem Savienības pasākumiem;
2. sieviešu tiesību veicināšanu trešās valstīs;
3. vienlīdzīgu iespēju politiku, ieskaitot vīriešu un sieviešu vienlīdzības veicināšanu attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi darbā;
4. visa veida uz dzimumu balstītas vardarbības un diskriminācijas novēršanu;
5. vienlīdzīgu iespēju principa īstenošanu un turpmāku attīstību visos politikas virzienos;
6. to starptautisko nolīgumu un konvenciju pārraudzību un īstenošanu, kas attiecas uz sieviešu tiesībām;
7. izpratnes par sieviešu tiesībām popularizēšanu.

XX. Lūgumrakstu komiteja

Šī komiteja ir atbildīga par:

1. lūgumrakstiem;
2. atklātu uzklauššanu par pilsoņu iniciatīvām organizēšana saskaņā ar 197.a pantu;
3. attiecībām ar Eiropas ombudu.”
2. nolemj, ka šis lēmums stāsies spēkā Parlamenta astotā pilnvaru laika pirmās sesijas pirmajā dienā;
3. uzdod priekšsēdētājam informēšanas nolūkā nosūtīt šo lēmumu Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0035

Eiropas Parlamenta Reglamenta grozīšana attiecībā uz imunitātes atcelšanu un aizstāvēšanu**Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra lēmums par Eiropas Parlamenta Reglamenta grozīšanu attiecībā uz imunitātes atcelšanu un aizstāvēšanu (2013/2031(REG))**

(2016/C 482/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Juridiskās komitejas priekšsēdētāja 2012. gada 9. novembra vēstuli,
 - ņemot vērā Reglamenta 211. un 212. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0012/2014),
1. nolemj Reglamentā veikt turpmāk minētos grozījumus;
 2. norāda, ka šie grozījumi stāsies spēkā nākamās sesijas pirmajā dienā;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt zināšanai Padomei un Komisijai.

Grozījums Nr. 1**Eiropas Parlamenta Reglaments****5. pants – 1.a punkts (jauns)**

Spēkā esošais teksts

Grozījums

1.a Deputāta imunitāte nav viņa personīgā privilēģija, bet gan visa Parlamenta un tā deputātu neatkarības garantija.

Grozījums Nr. 2**Eiropas Parlamenta Reglaments****6. pants – 1. punkts**

Spēkā esošais teksts

Grozījums

1. Īstenojot savas pilnvaras attiecībā uz privilēģijām un imunitāti, **Parlamenta mērķis ir pirmām kārtām saglabāt** savu demokrātiskas likumdevējas asamblejas integritāti un **nodrošināt** deputātu neatkarību, viņiem veicot savus pienākumus.

1. Īstenojot savas pilnvaras attiecībā uz privilēģijām un imunitāti, **Parlaments rīkojas tā, lai saglabātu** savu demokrātiskas likumdevējas asamblejas integritāti un **nodrošinātu** deputātu neatkarību, viņiem veicot savus pienākumus. **Jebkuru pieprasījumu atcelt imunitāti izvērtē saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 7., 8. un 9. pantu un saskaņā ar šajā pantā minētajiem principiem.**

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

Grozījums Nr. 3
Eiropas Parlamenta Reglaments
6. pants – 2. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

2. Par visiem Parlamenta priekšsēdētājam adresētajiem dalībvalsts kompetentas iestādes pieprasījumiem atcelt deputāta imunitāti paziņo plenārsēdē, un tos nodod atbildīgajai komitejai.

svītrots

Grozījums Nr. 4
Eiropas Parlamenta Reglaments
6. pants – 3. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

3. Par visiem Parlamenta priekšsēdētājam adresētajiem deputātu vai bijušo deputātu pieprasījumiem aizstāvēt deputāta imunitāti un privilēģijas paziņo plenārsēdē, un tos nodod atbildīgajai komitejai.

svītrots

Grozījums Nr. 5
Eiropas Parlamenta Reglaments
6. pants – 4. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

4. Ja deputāts ir aizturēts vai viņam ir liegta pārvietošanās brīvība, acīm redzami pārkāpjot viņa privilēģijas un imunitāti, Parlamenta priekšsēdētājs pēc apspriešanās ar atbildīgās komitejas priekšsēdētāju un referentu var steidzamā kārtā uzņemties iniciatīvu apstiprināt attiecīgā deputāta privilēģijas un imunitāti. Par savu iniciatīvu Parlamenta priekšsēdētājs paziņo komitejai un informē Parlamentu.

svītrots

Grozījums Nr. 6
Eiropas Parlamenta Reglaments
6. pants – 4.a punkts (jauns)

Spēkā esošais teksts

Grozījums

4.a Ja deputātam jāierodas tiesā kā lieciniekam vai ekspertam, imunitātes atcelšana nav jāpieprasa, ja:

— deputātam nav jāierodas tiesā tajā dienā un laikā, kurā viņš līdz ar to nevar pildīt deputāta pienākumus vai tiek kavēts minēto pienākumu izpildē, vai arī ja viņš var iesniegt rakstisku vai jebkādu cita veida paziņojumu, kurš viņam netraucē veikt deputāta pienākumus; kā arī

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

Spēkā esošais teksts

Grozījums

- deputātam nav jāliecina par informāciju, ko viņš ieguvis konfidencialā veidā, pildot savas pilnvaras, un ko viņš uzskata par neizpaužamu.

Grozījums Nr. 7

Eiropas Parlamenta Reglaments

6.a pants (jauns)

Spēkā esošais teksts

Grozījums

6.a pants

Privilēģiju un imunitātes aizstāvēšana

1. Gadījumos, kad tiek apgalvots, ka dalībvalsts iestādes ir pārkāpušas deputāta vai bijušā deputāta privilēģijas un imunitāti, saskaņā ar 7. panta - 1. punktu var iesniegt pieprasījumu, lai Parlaments pieņem lēmumu par to, vai imunitāte un privilēģijas tiešām ir tikušas pārkāptas.
2. Proti, šādu pieprasījumu aizstāvēt privilēģijas un imunitāti var iesniegt, ja tiek uzskatīts, ka apstākļi rada administratīva vai cita veida šķēršļus deputāta pārvietošanās brīvībai, viņam ierodoties Parlamenta sanāksmju vietā vai to atstājot, deputāta viedokļa paušanai, balsošanai viņa pienākumu pildīšanas laikā vai arī tie attiecas uz Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. panta piemērošanas jomu.
3. Pieprasījums aizstāvēt deputāta privilēģijas un imunitāti nav pieņemams, ja par to pašu tiesas procesu jau ir saņemts pieprasījums atcelt vai aizstāvēt attiecīgā deputāta imunitāti, neatkarīgi no tā, vai lēmums tad jau ir ticis pieņemts.
4. Pieprasījums aizstāvēt deputāta privilēģijas un imunitāti netiek tālāk skatīts, ja par to pašu tiesvedību ir saņemts pieprasījums atcelt attiecīgā deputāta imunitāti.
5. Gadījumos, kad ir ticis pieņemts lēmums neaizstāvēt deputāta privilēģijas un imunitāti, deputāts var iesniegt pieprasījumu lēmumu pārskatīt, iesniedzot jaunus pierādījumus. Pieprasījums lēmumu pārskatīt nav pieņemams, ja saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. pantu ir sākta tiesvedība pret lēmumu vai ja Parlamenta priekšsēdētājs uzskata, ka iesniegtie jaunie pierādījumi nav pietiekami pamatoti, lai sāktu pārskatīšanu.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

Grozījums Nr. 8
Eiropas Parlamenta Reglaments
6.b pants (jauns)

Spēkā esošais teksts

Grozījums

6.b pants

Steidzama Parlamenta priekšsēdētāja rīcība imunitātes apstiprināšanai

1. Ja deputāts ir aizturēts vai viņam ir liegta pārvietošanās brīvība, acīmredzami pārkāpjot viņa privilēģijas un imunitāti, Parlamenta priekšsēdētājs pēc apspriešanās ar atbildīgās komitejas priekšsēdētāju un referentu var steidzamā kārtā uzņemties iniciatīvu apstiprināt attiecīgā deputāta privilēģijas un imunitāti. Par savu iniciatīvu Parlamenta priekšsēdētājs paziņo komitejai un informē Parlamentu.

2. Ja Parlamenta priekšsēdētājs izmanto pilnvaras, kas viņam piešķirtas ar 1. punktu, komiteja Parlamenta priekšsēdētāja iniciatīvu pieņem zināšanai savas nākamās sanāksmes laikā. Vajadzības gadījumā komiteja var sagatavot ziņojumu iesniegšanai Parlamentā.

Grozījums Nr. 9
Eiropas Parlamenta Reglaments
7. pants – 1. punkts (jauns)

Spēkā esošais teksts

Grozījums

-1. Par visiem Parlamenta priekšsēdētājam adresētajiem dalībvalsts kompetentas iestādes pieprasījumiem atcelt deputāta imunitāti vai deputāta vai bijušā deputāta pieprasījumiem aizstāvēt privilēģijas un imunitāti paziņo plenārsēdē, un tos nodod atbildīgajai komitejai.

Grozījums Nr. 10
Eiropas Parlamenta Reglaments
7. pants – 1. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

1. **Atbildīgā** komiteja nekavējoties **un iesniegšanas secībā** izskata pieprasījumus atcelt vai aizstāvēt **imunitāti un** privilēģijas.

1. Komiteja nekavējoties, **bet ņemot vērā to salīdzinošo sarežģītību**, izskata pieprasījumus atcelt vai aizstāvēt privilēģijas **un imunitāti**.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

Grozījums Nr. 11

Eiropas Parlamenta Reglaments

7. pants – 3. punkts

Spēkā esošais teksts

3. Komiteja var pieprasīt, lai attiecīgā iestāde tai iesniedz visu informāciju un skaidrojumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai izlemtu par imunitātes atcelšanu vai aizstāvēšanu. **Attiecīgajam deputātam dod iespēju sniegt paskaidrojumus, un viņš var iesniegt tik daudz dokumentu vai cita veida rakstisku apliecinājumu, cik viņš uzskata par vajadzīgu. Viņu var pārstāvēt cits deputāts.**

Grozījums

3. Komiteja var pieprasīt, lai attiecīgā iestāde tai iesniedz visu informāciju un skaidrojumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem, lai izlemtu par imunitātes atcelšanu vai aizstāvēšanu.

Grozījums Nr. 12

Eiropas Parlamenta Reglaments

7. pants – 3.a punkts (jauns)

Spēkā esošais teksts

Grozījums

3.a Attiecīgajam deputātam dod iespēju tikt uzklausiņam, viņš var iesniegt jebkādu dokumentu vai cita veida rakstisku apliecinājumu, ko viņš uzskata par vajadzīgu, un viņu var pārstāvēt cits deputāts.

Deputāts nepiedalās debatēs — izņemot uzklausiņšanu — par pieprasījumu atcelt vai aizstāvēt viņa imunitāti.

Komitejas priekšsēdētājs uzaicina deputātu uz uzklausiņšanu, norādot datumu un laiku. Deputāts var atteikties no tiesībām tikt uzklausiņam.

Ja deputāts pēc minētā uzaicinājuma uzklausiņšanā nav piedalījies, tiek uzskatīts, ka viņš ir atteicies no tiesībām tikt uzklausiņam, izņemot ja viņš, minot iemeslus, ir lūdzis attaisnot viņa nepiedalīšanos ierosinātajā datumā un laikā. Komitejas priekšsēdētājs izlemj, vai šāds pieprasījums attaisnot nepiedalīšanos ir pieņemams, ņemot vērā norādītos iemeslus, un šo lēmumu nav atļauts pārsūdzēt.

Ja komitejas priekšsēdētājs apstiprina pieprasījumu attaisnot nepiedalīšanos, viņš uzaicina deputātu uz uzklausiņšanu, nosakot jaunu datumu un laiku. Ja deputāts neievēro otro uzaicinājumu uz uzklausiņšanu, procedūru turpina bez deputāta uzklausiņšanas. Turpmāki pieprasījumi attaisnot nepiedalīšanos vai tikt uzklausiņam vairs netiek pieņemti.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

Grozījums Nr. 13
Eiropas Parlamenta Reglaments
7. pants – 5. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

5. Ja deputātam jāierodas tiesā kā lieciniekam vai ekspertam, imunitātes atcelšana nav jāpieprasa, ja:

svītrots

— deputātam nav jāierodas tiesā tajā dienā un laikā, kas viņam liedz vai kavē pildīt deputāta pienākumus, vai arī ja viņš var iesniegt rakstisku vai jebkādu citu paziņojumu, kurš viņam netraucē veikt deputāta pienākumus;

— deputātam nav jāliecina par informāciju, ko viņš ieguvis konfidencialā veidā, pildot savas pilnvaras, un ko viņš neuzskata par vajadzīgu izpaust.

Grozījums Nr. 14
Eiropas Parlamenta Reglaments
7. pants – 6. punkts

Spēkā esošais teksts

Grozījums

6. Privilēģiju vai imunitātes aizstāvēšanas gadījumos komiteja precizē, vai šie apstākļi rada administratīva vai citāda veida šķēršļus deputāta pārvietošanās brīvībai, viņam ierodoties Parlamenta sanāksmju vietā vai to atstājot, vai deputāta viedokļa paušanai vai balsošanai savu pilnvaru pildīšanas laikā, vai arī tie ir pielīdzināmi Protokola par privilēģijām un imunitāti 9. panta aspektiem, ko nenosaka attiecīgās dalībvalsts tiesību akti, un iesniedz atbildīgajai iestādei priekšlikumu izdarīt vajadzīgos secinājumus.

svītrots

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

Grozījums Nr. 15
Eiropas Parlamenta Reglaments
7. pants – 10. punkts

Spēkā esošais teksts

10. Ja Parlamenta priekšsēdētājs īsteno tiesības, kas viņam piešķirtas ar 6. panta 4. punktu, atbildīgā komiteja Parlamenta priekšsēdētāja iniciatīvu ņem vērā nākamās sanāksmes laikā. Vajadzības gadījumā komiteja var sagatavot ziņojumu iesniegšanai Parlamentā.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 16
Eiropas Parlamenta Reglaments
7. pants – 12.a punkts (jauns)

Spēkā esošais teksts

Grozījums

12.a Komiteja sagatavo šī panta piemērošanas principus.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P7_TA(2014)0004

Jauno vieglo kravas automobiļu radītās CO₂ emisijas ***I

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 510/2011, lai noteiktu kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo kravas automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam (COM(2012)0394 – C7-0185/2012 – 2012/0191(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2012)0394),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 192. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0185/2012),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 12. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 4. oktobra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā to Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A7-0168/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 44, 15.2.2013., 109. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TC1-COD(2012)0191

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 510/2011, lai noteiktu kārtību, kādā jāsasniedz jaunu vieglo kravas automobiļu radīto CO₂ emisiju samazināšanas mērķis 2020. gadam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 253/2014.)

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0005

Patērētāju tiesību aizsardzības programma 2014.–2020. gadam *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2014.–2020. gadam (COM(2011)0707) – C7-0397/2011 – 2011/0340(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0707),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 169. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0397/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 28. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 4. maija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 23. oktobra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0214/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0340

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014 par daudzgadu patērētāju tiesību aizsardzības programmu no 2014. līdz 2020. gadam un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1926/2006/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 254/2014.)

⁽¹⁾ OV C 181, 21.6.2012., 89. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 217. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0006

Kopienas tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 774/94, ar ko atver dažas Kopienas tarifa kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, mājputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz to pārvaldi (COM(2011)0906 – C7-0524/2011 – 2011/0445(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0906),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0524/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 28. oktobra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0212/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju⁽¹⁾;
 2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šīs rezolūcijas pielikumā;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0445

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 774/94 groza attiecībā uz Komisijai piešķiramām īstenošanas un deleģētajām pilnvarām

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 252/2014.)

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS**Komisijas paziņojums par kodifikāciju**

Šīs regulas pieņemšana ietvers ievērojamu skaitu grozījumu attiecīgajos aktos. Lai uzlabotu attiecīgo aktu skaidrību, Komisija ierosinās aktus kodificēt pēc iespējas drīz pēc tam, kad abas šīs regulas būs pieņemtas, un vēlākais līdz 2014. gada 30. septembrim.

⁽¹⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2012. gada 12. septembrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0328).

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Komisijas paziņojums par deleģētajiem aktiem

Saistībā ar šo regulu Komisija atgādina par apņemšanos, ko tā paudusi Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām 15. punktā, proti, sniegt Parlamentam pilnīgu informāciju un dokumentāciju par sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar tās darbu deleģēto aktu sagatavošanā.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0007

Olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu imports no Turcijas *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2008/97, Regulu (EK) Nr. 779/98 un Regulu (EK) Nr. 1506/98 par olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu importu no Turcijas (COM(2011)0918 – C7-0005/2012 – 2011/0453(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0918),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. pantu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0005/2012),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 28. oktobra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0209/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju⁽¹⁾;
 2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumus, kas pievienoti šīs rezolūcijas pielikumā;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0453

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. ./2014, ar ko attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2008/97, Regulu (EK) Nr. 779/98 un Regulu (EK) Nr. 1506/98 par olīveļļas un citu lauksaimniecības produktu importu no Turcijas

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 255/2014.)

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS**Komisijas paziņojums par kodifikāciju**

Šīs regulas pieņemšana ietvers ievērojamu skaitu grozījumu attiecīgajos aktos. Lai uzlabotu attiecīgo aktu skaidrību, Komisija ierosinās aktus kodificēt pēc iespējas drīz pēc tam, kad abas šīs regulas būs pieņemtas, un vēlākais līdz 2014. gada 30. septembrim.

⁽¹⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2012. gada 12. septembrī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti P7_TA(2012)0329).

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

Komisijas paziņojums par deleģētajiem aktiem

Saistībā ar šo regulu Komisija atgādina par apņemšanos, ko tā paudusi Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām 15. punktā, proti, sniegt Parlamentam pilnīgu informāciju un dokumentāciju par sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar tās darbu deleģēto aktu sagatavošanā.

Otrdiena, 2014. gada 14. janvāris

P7_TA(2014)0008

Aromatizēto vīna produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes *I****Eiropas Parlamenta 2014. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par aromatizēto vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību (COM(2011)0530 – C7-0234/2011 – 2011/0231(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2016/C 482/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0530),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 43. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija ir iesniegusi Parlamentam priekšlikumu (C7-0234/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar Protokolu Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniegusi Luksemburgas Deputātu palāta un kurā apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 7. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 14. oktobra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A7-0158/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0231**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 251/2014.)*

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 67. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0019

Padomes Lēmuma 2007/124/EK, Euratom atcelšana ***

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Padomes Lēmuma 2007/124/EK, Euratom atcelšanu, ar ko laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam kā daļu no Vispārējās programmas “Drošība un brīvību garantēšana” izveido īpašu programmu “Terora aktu un citu ar drošību saistītu risku profilakse, gatavība tiem un to seku pārvarēšana” (15187/2013 – C7-0418/2013 – 2013/0281(APP))

(Īpašā likumdošanas procedūra — piekrišana)

(2016/C 482/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (15187/2013),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 352. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 203. pantu (C7-0418/2013),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. panta 1. punktu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0432/2013),
1. sniedz piekrišanu Padomes lēmuma projektam;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.
-

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0020

ES un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošana ***

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai atjaunotu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Krievijas Federācijas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (13152/2013 – C7-0370/2013 – 2013/0282(NLE))

(Piekrišana)

(2016/C 482/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam par to, lai atjaunotu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Krievijas Federācijas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā (13152/2013),
 - ņemot vērā Padomes 2000. gada 16. novembra Lēmumu 2000/742/EK par Nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un Krievijas Federācijas valdību par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 186. pantu, kā arī 218. panta 6. punkta v) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C7-0370/2013),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu, 90. panta 7. punktu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Ārlietu komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A7-0473/2013),
1. sniedz piekrišanu nolīguma atjaunošanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0021

Apdrošināšanai paredzēto euro monētu nominālvērtība un tehniskie dati*

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par apdrošināšanai paredzēto euro monētu nominālvērtību un tehniskajiem datiem (pārstrādāta redakcija) (COM(2013)0184 – C7-0132/2013 – 2013/0096(NLE))

(Apspriešanās — pārstrādāšana)

(2016/C 482/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2013)0184),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 128. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0132/2013),
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2013. gada 17. jūnija vēstuli Ekonomikas un monetārajai komitejai, kura iesniegta saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 87. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0479/2013),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi, kā vien tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz spēkā esošo aktu negrozīto noteikumu kodifikāciju ar šiem grozījumiem priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Grozījums Nr. 1

Regulas priekšlikums

4. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(4) Savienības vienotās metāla naudas sistēmai vajadzētu piesaistīt sabiedrības uzticību un izraisīt tehnoloģiskus jauninājumus, kas nodrošina, ka tā ir droša, uzticama un efektīva sistēma.

(4) Savienības vienotās metāla naudas sistēmai vajadzētu piesaistīt sabiedrības uzticību un izraisīt tehnoloģiskus jauninājumus, kas nodrošina, ka tā ir droša, uzticama un efektīva sistēma. **Tai arī būtu jāatvieglo cīņa pret kontrabandu.**

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
10. pants – 8. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

8. Visu atbilstīgo informāciju saistībā ar jaunajiem apgrozības monētu valsts dizainparaugiem Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Grozījums

8. Visu atbilstīgo informāciju saistībā ar jaunajiem apgrozības monētu valsts dizainparaugiem Komisija publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Par jebkādiem iebildumiem, kas tai radušies saskaņā ar 5. punktu, Komisija informē Eiropas Parlamentu.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0023

Tahogrāfi un sociālie tiesību akti autotransporta jomā ***II

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par tahogrāfiem autotransportā, ar kuru atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (11532/4/2013 – C7-0410/2013 – 2011/0196(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2016/C 482/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (11532/4/2013 – C7-0410/2013),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 7. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0451),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 72. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0471/2013),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
 2. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 3. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 4. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 5. uzdod ģenerāļsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerāļsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

Komisijas paziņojums attiecībā uz Regulu (EK) Nr. 561/2006

Lai garantētu vienādu un efektīvu tādu noteikumu piemērošanu, kas attiecas uz braukšanas un atpūtas laiku, Komisija turpinās stingri sekot šī tiesību akta īstenošanai un vajadzības gadījumā veiks atbilstīgas darbības.

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 79. lpp.

⁽²⁾ OV C 349 E, 29.11.2013., 105. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0024

Koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana *I****Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (COM(2011)0897 – C7-0004/2012 – 2011/0437(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)**

(2016/C 482/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0897),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 53. panta 1. punktu, 62. pantu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0004/2012),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniedzis Vācijas Bundesrāts, Spānijas Deputātu kongress un kuros norādīts, ka leģislatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 26. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 19. jūlija atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 17. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0030/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam(-ai) nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0437**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/.../ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2014/23/ES.)*⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 84. lpp.⁽²⁾ OV C 277, 13.9.2012., 74. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0025

Publiskais iepirkums *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par publisko iepirkumu (COM(2011)0896 – C7-0006/2012 – 2011/0438(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2011)0896),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 53. panta 1. punktu, 62. pantu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0006/2012),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā pamatotos atzinumus, kurus saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu iesniedzis Zviedrijas Riksdāgs un Apvienotās Karalistes parlamenta Pārstāvju palāta un kuros norādīts, ka legīslatīvā akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 26. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 17. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, ka arī Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0007/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0438

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/.../ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2014/24/ES.)

⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 84. lpp.

⁽²⁾ OV C 391, 18.12.2012., 49. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0026

Iepirkums, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs *I****Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (COM(2011)0895 – C7-0007/2012– 2011/0439(COD))****(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)**

(2016/C 482/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0895),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 53. panta 1. punktu, 62. un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0007/2012),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā argumentētos atzinumus, kurus Protokola Nr. 2 par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu ietvaros iesniedza Zviedrijas Parlaments un Apvienotās Karalistes Apakšnams un kuros ir apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 26. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 9. oktobra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 17. jūlija vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0034/2013),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0439**Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/.../ES par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK***(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2014/25/ES.)*⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 84. lpp.⁽²⁾ OV C 391, 18.12.2012., 49. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0027

Preču un pakalpojumu piekļuve publiskā iepirkuma tirgum ***I

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi Eiropas Savienības publiskā iepirkuma iekšējam tirgum un par procedūrām, kas atbalsta sarunas par Savienības preču un pakalpojumu piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem (COM(2012)0124 – C7-0084/2012 – 2012/0060(COD)) ⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/41)

Grozījums Nr. 1 Regulas priekšlikums 1. virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Priekšlikums

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi Eiropas Savienības publiskā iepirkuma iekšējam tirgum un par procedūrām, kas atbalsta sarunas par Savienības preču un pakalpojumu piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem

par trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi Eiropas Savienības publiskā iepirkuma **un koncesiju** iekšējam tirgum un par procedūrām, kas atbalsta sarunas par Savienības preču un pakalpojumu piekļuvi trešo valstu publiskā **un koncesiju** iepirkuma tirgiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

Grozījums Nr. 2 Regulas priekšlikums 3.a atsauce (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Nemot vērā pārskatītās publiskā iepirkuma direktīvas (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) un 2011/0437(COD));

Grozījums Nr. 3 Regulas priekšlikums 3.b atsauce (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Nemot vērā pārskatīto Daudz gadu nolīgumu par valsts iepirkumu (VIN);

⁽¹⁾ Jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7- 0454/2013).

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums

1. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (1) Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā paredzēts, ka Savienība nosaka un īsteno kopējo politiku un darbības, kā arī tiecas sasniegt augstu sadarbības līmeni visās starptautisko attiecību jomās, lai cita starpā veicinātu visu valstu integrāciju pasaules ekonomikā, arī pakāpeniski atceļot starptautiskās tirdzniecības ierobežojumus.

Grozījums

- (1) Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā paredzēts, ka Savienība nosaka un īsteno kopējo politiku un darbības, kā arī tiecas sasniegt augstu sadarbības līmeni visās starptautisko attiecību jomās, lai cita starpā ***aizstāvētu tās vērtības, pamatintereses, drošību, neatkarību un integritāti un*** veicinātu visu valstu integrāciju pasaules ekonomikā, arī pakāpeniski atceļot starptautiskās tirdzniecības ierobežojumus.

Grozījums Nr. 86

Regulas priekšlikums

4.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (4a) ***Pārskatītais daudzpusējais Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Nolīgums par valsts iepirkumu (NVI) Savienības uzņēmumiem paredz tikai ierobežotu piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem un attiecas tikai uz zināmu skaitu PTO dalībvalstu, kas ir parakstījušas NVI. Pārskatīto NVI Savienība ratificēja 2013. gada decembrī.***

Grozījums Nr. 5

Regulas priekšlikums

5. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (5) Pasaules tirdzniecības organizācijas ietvaros un divpusējās attiecībās Savienība atbalsta vērienīgu Savienības un tās tirdzniecības partneru starptautiskā publiskā iepirkuma tirgus atvēršanu, ievērojot savstarpību un abpusēju labumu.

Grozījums

- (5) Pasaules tirdzniecības organizācijas ietvaros un divpusējās attiecībās Savienība atbalsta vērienīgu Savienības un tās tirdzniecības partneru starptautiskā publiskā iepirkuma ***un koncesiju*** tirgus atvēršanu, ievērojot savstarpību un abpusēju labumu.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
5.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (5a) *Publiskais iepirkums ir svarīga Savienības iekšzemes kopprodukta daļa un tāpēc tas būtu jāizmanto, lai stiprinātu Savienības inovāciju un rūpnieciskās ražošanas spēju. Ņemot vērā Savienības ilgtspējīgas rūpniecības politikas stratēģiju, negodīgi piedāvājumi, kas attiecas uz precēm un/vai pakalpojumiem, kuru izcelsmes valsts nav Eiropas Savienības dalībvalsts, tāpēc būtu jāizslēdz. Vienlaikus būtu jānodrošina savstarpība un godīgi Savienības ekonomikas nozaru dalībnieku piekļuves tirgum nosacījumi.*

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
5.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (5b) *Īstenojot Savienības tirdzniecības politiku un sekmējot labākus darba apstākļus, veselību un drošību darba vietā un pamattiesības, būtu jāsekmē nabadzības izskaušana visā pasaulē.*

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
6. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (6) Daudzas trešās valstis nevēlas atvērt publiskā iepirkuma tirgus starptautiskai konkurencei vai atvērt tos plašāk, nekā tie atvērti līdz šim. Rezultātā Savienības ekonomikas dalībnieki saskaras ar ierobežojošu iepirkuma praksi daudzās Savienības tirdzniecības partnervalstīs. Tāda ierobežojoša iepirkuma prakse izraisa ievērojamu tirdzniecības iespēju zudumu.

- (6) Daudzas trešās valstis nevēlas atvērt publiskā iepirkuma **un koncesiju** tirgus starptautiskai konkurencei vai atvērt tos plašāk, nekā tie atvērti līdz šim. Rezultātā Savienības ekonomikas dalībnieki saskaras ar ierobežojošu iepirkuma praksi daudzās Savienības tirdzniecības partnervalstīs. Tāda ierobežojoša iepirkuma prakse izraisa ievērojamu tirdzniecības iespēju zudumu.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 87
Regulas priekšlikums
7. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽¹⁰⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁽¹¹⁾, ir tikai daži noteikumi par Savienības publiskā iepirkuma politikas ārējo dimensiju, kā Direktīvas 2004/17/EK 58. un 59. pants. Šiem noteikumiem tomēr **ir** tikai ierobežota darbības joma, un vadošu norāžu trūkuma dēļ līgumslēdzēji tos daudz **nepiemēro**.

⁽¹⁰⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

Grozījums

- (7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs⁽¹⁰⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru⁽¹¹⁾, ir tikai daži noteikumi par Savienības publiskā iepirkuma politikas ārējo dimensiju, kā Direktīvas 2004/17/EK 58. un 59. pants. Šiem noteikumiem tomēr **bija** tikai ierobežota darbības joma, un vadošu norāžu trūkuma dēļ līgumslēdzēji tos daudz **nepiemēroja, un tāpēc tie būtu jāaizstāj ar lakoniskākiem un vieglāk piemērojamiem noteikumiem**.

⁽¹⁰⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

Grozījums Nr. 88
Regulas priekšlikums
7.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- (7a) **Trešo valstu piedāvātāju piekļuve Savienības publiskā iepirkuma tirgiem būtu jānodrošina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2014/./ES⁽¹²⁾, 2014/./ES⁽¹³⁾ un 2014/./ES⁽¹⁴⁾;**

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes .. Direktīva 2014/./ES par publisko iepirkumu (OV L ..).

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes .. Direktīva 2014/./ES par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV L ..).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes .. Direktīva 2014/./ES par koncesijas līgumu piešķiršanu (OV L ..).

Grozījums

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
8. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (8) Saskaņā ar LESD 207. pantu kopējā tirdzniecības politika publiskā iepirkuma jomā ir jābalsta uz vienādiem principiem.

Grozījums

- (8) Saskaņā ar LESD 207. pantu kopējā tirdzniecības politika publiskā iepirkuma **un koncesiju** jomā ir jābalsta uz vienādiem principiem.

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
9. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (9) Savienības un trešo valstu ekonomikas dalībnieku un līgumslēdzēju iestāžu/līgumslēdzēju juridiskās noteiktības interesēs starptautiskā tirgus piekļuves saistības attiecībā pret trešām valstīm, kuras Savienība uzņēmusies publiskā iepirkuma jomā, būtu jāatspoguļo ES tiesību sistēmā, tādējādi nodrošinot to efektīvu piemērošanu. Komisijai būtu jāizdod norādījumi par Eiropas Savienības spēkā esošo starptautisko tirgus piekļuves saistību piemērošanu praksē. Šie norādījumi būtu regulāri jāatjaunina, un tajos būtu jābūt vienkārši izmantojamai informācijai.

Grozījums

- (9) Savienības un trešo valstu ekonomikas dalībnieku un līgumslēdzēju iestāžu/līgumslēdzēju juridiskās noteiktības interesēs starptautiskā tirgus piekļuves saistības attiecībā pret trešām valstīm, kuras Savienība uzņēmusies publiskā iepirkuma **un koncesiju** jomā, būtu jāatspoguļo ES tiesību sistēmā, tādējādi nodrošinot to efektīvu piemērošanu. Komisijai būtu jāizdod norādījumi par Eiropas Savienības spēkā esošo starptautisko tirgus piekļuves saistību piemērošanu praksē. Šie norādījumi būtu regulāri jāatjaunina, un tajos būtu jābūt vienkārši izmantojamai informācijai.

Grozījums Nr. 11
Regulas priekšlikums
9.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (9a) **Komisijai būtu jānodrošina, lai tā nefinansētu programmas, par kuru īstenošanu piešķir starptautiskus publiskus līgumus vai kuras īsteno veidā, kas neatbilst publiskā iepirkuma direktīvās noteiktajiem principiem (2011/0438(COD), 2011/0439(COD) un 2011/0437(COD)).**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (10) Mērķis uzlabot ES ekonomikas dalībnieku piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem dažās trešās valstīs, kurus aizsargā ierobežojoši iepirkuma pasākumi, un saglabāt vienādus konkurences apstākļus Eiropas vienotajā tirgū prasa, lai visā Eiropas Savienībā tiktu saskaņots režīms trešo valstu precēm un pakalpojumiem, kuri nav ietverti Savienības starptautiskajās saistībās.

Grozījums

- (10) Mērķis uzlabot ES ekonomikas dalībnieku piekļuvi publiskā iepirkuma **un koncesiju** tirgiem dažās trešās valstīs, kurus aizsargā ierobežojoši iepirkuma pasākumi, un saglabāt vienādus konkurences apstākļus Eiropas vienotajā tirgū prasa, lai visā Eiropas Savienībā tiktu saskaņots režīms trešo valstu precēm un pakalpojumiem, kuri nav ietverti Savienības starptautiskajās saistībās.

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
11. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (11) Šim nolūkam izcelsmes noteikumiem būtu jābūt tādiem, lai līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji zinātu, vai uz precēm un pakalpojumiem attiecas Eiropas Savienības starptautiskās saistības. Preču izcelsme būtu jānosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes **1992. gada 12. oktobra** Regulu (EK) Nr. **2913/1992 par Kopienas muitas kodeksa izveidi** ⁽¹²⁾ 22.–26. pantu. Saskaņā ar šo regulu preces uzskata par Savienības precēm, ja tās ir pilnībā iegūtas vai saražotas Savienībā. Precēm, kuru ražošanā iesaistīta viena vai vairākas trešās valstis, izcelsmes valsts ir tā, kurā šim nolūkam apgādātā ražotavā notikusi pēdējā būtiskā ekonomiski pamatotā pārstrāde vai apstrāde, kas beidzas ar jauna produkta saražošanu vai ir svarīga tā ražošanas stadija. Pakalpojuma izcelsme būtu jānosaka, pamatojoties uz tās fiziskās vai juridiskās personas izcelsmi, kas to sniedz. Norādījumiem, kas minēti 9. apsvērumā, būtu jāaptver izcelsmes noteikumu piemērošana praksē.

⁽¹²⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

Grozījums

- (11) Šim nolūkam izcelsmes noteikumiem būtu jābūt tādiem, lai līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji zinātu, vai uz precēm un pakalpojumiem attiecas Eiropas Savienības starptautiskās saistības. Preču izcelsme būtu jānosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. **952/2013 59.–63. pantu, tostarp papildus normām, kuras ir jāpieņem saskaņā ar tās 65. pantu.** Saskaņā ar šo regulu preces uzskata par Savienības precēm, ja tās ir pilnībā iegūtas vai saražotas Savienībā. Precēm, kuru ražošanā iesaistīta viena vai vairākas trešās valstis, izcelsmes valsts ir tā, kurā šim nolūkam apgādātā ražotavā notikusi pēdējā būtiskā ekonomiski pamatotā pārstrāde vai apstrāde, kas beidzas ar jauna produkta saražošanu vai ir svarīga tā ražošanas stadija. Pakalpojuma izcelsme būtu jānosaka, pamatojoties uz tās fiziskās vai juridiskās personas izcelsmi, kas to sniedz. **Pakalpojuma izcelsmes noteikšanai būtu jāatbilst PTO Vispārējā nolīguma par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) principiem. Pieņemot normas, ar kurām nosaka pakalpojumu izcelsmes noteikumus, būtu jāvar novērst iespēju pārkāpt piekļuves Savienības publiskā iepirkuma tirgum ierobežojumus, izveidojot “pasta kastēs” uzņēmumus.** Norādījumiem, kas minēti 9. apsvērumā, būtu jāaptver izcelsmes noteikumu piemērošana praksē.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 14 un 89

Regulas priekšlikums

12. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (12) Komisijai būtu jāizvērtē, vai apstiprināt, ka līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji Direktīvu [2004/17/EK, 2004/18/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes (...) Direktīvas (...) par koncesijas līgumu piešķiršanu⁽¹³⁾] nozīmē attiecībā uz **līgumiem**, kuru paredzamā vērtība ir vismaz EUR 5 000 000, izslēdz no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām preces un pakalpojumus, uz kuriem neattiecas Eiropas Savienības starptautiskās saistības.

⁽¹³⁾ OV L

Grozījums

- (12) ***Gadījumā, ja Komisija sāk ārējā iepirkuma izmeklēšanu, lai konstatētu reālas savstarpības trūkumu attiecībā uz piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgum, tai būtu jāizvērtē, vai apstiprināt, ka līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji Direktīvu [2004/17/EK, 2004/18/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes (...) Direktīvas (...) par koncesijas līgumu piešķiršanu⁽¹³⁾] nozīmē attiecībā uz tādu koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām, kuru paredzamā vērtība ir vismaz EUR 5 000 000, izslēdz no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām preces un pakalpojumus, uz kuriem neattiecas Eiropas Savienības starptautiskās saistības. Tas neattiecas uz tādu preču un pakalpojumu iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām, kuru izcelsme ir Eiropas Ekonomiskās zonas valstīs, kā tas ir noteikts attiecīgajos izcelsmes noteikumos, un tāpat neattiecas uz tādu preču un pakalpojumu līgumiem, kuru izcelsme ir valstīs, kuras piemēro iniciatīvā "Viss, izņemot ieročus" regulējumu un kuras ir uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu^(13 bis) IV pielikumā, kā arī neattiecas uz tādu preču un pakalpojumu līgumiem, kuru izcelsme ir valstīs, kuras tiek uzskatītas par neaizsargātām, jo to ekonomikas nav diversificētas un pietiekami integrētas starptautiskās tirdzniecības sistēmā, kā tas teikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu VII pielikumā.***

⁽¹³⁾ OV L

^(13 bis) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 (OV L 303, 31.10.2012., 1. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 15 un 90**Regulas priekšlikums****13. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts

- (13) Pārredzamības labad līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem, kuri vēlas izmantot savas tiesības saskaņā ar šo regulu izslēgt no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras piedāvājumus, kuri ietver preces un/vai pakalpojumus ar izcelsmi ārpus Eiropas Savienības un kuros starptautisko saistību neaptverto preču vai pakalpojumu vērtība pārsniedz 50 % no šo preču vai pakalpojumu kopējās vērtības, par to būtu jāinformē ekonomikas dalībnieki Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicējamā paziņojumā par līgumu.

Grozījums

- (13) Pārredzamības labad līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem, kuri vēlas izmantot savas tiesības saskaņā ar šo regulu izslēgt no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras piedāvājumus, kuri ietver preces un/vai pakalpojumus ar izcelsmi ārpus Eiropas Savienības un kuros starptautisko saistību neaptverto preču vai pakalpojumu vērtība pārsniedz 50 % no šo preču vai pakalpojumu **vai koncesiju** kopējās vērtības, par to būtu jāinformē ekonomikas dalībnieki, **, šo informāciju ierakstot Direktīvas [2014/./ES] par publisko iepirkumu 2. panta 1. punkta 15. apakšpunktā un Direktīvas [2014/./ES] par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs 2. panta 15. punktā minēto tehnisko specifikāciju vai aprakstošā dokumenta ievaddaļā vai Direktīvas [2014/./ES] 2. panta 13. punktā minēto tehnisko un darbības prasību ievaddaļā**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
15. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (15) Attiecībā uz līgumiem, kuru paredzamā vērtība ir vismaz EUR 5 000 000, Komisijai tāda izslēgšana būtu jāapstiprina tikai tad, ja starptautiskajā nolīgumā par tirgus piekļuvi publiskā iepirkuma jomā starp Savienību un preču un/vai pakalpojumu izcelsmes valsti ir ietvertas nepārprotamas Savienības atrunas par piekļuvi tirgum attiecībā uz precēm un/vai pakalpojumiem, kurus ir ierosināts izslēgt. Ja šāda nolīguma nav, Komisijai būtu jāapstiprina izslēgšana, ja trešā valsts saglabā ierobežojošus iepirkuma pasākumus, kuru rezultātā trūkst reālas savstarpības tirgus atvērtībā starp Savienību un attiecīgo trešo valsti. Par reālas savstarpības trūkumu būtu jāuzskata stāvoklis, kad ierobežojošie iepirkuma pasākumi rada nopietnu un atkārtotu diskrimināciju ES ekonomikas dalībniekiem, precēm un pakalpojumiem.

Grozījums

- (15) Attiecībā uz līgumiem **un koncesijām**, kuru paredzamā vērtība ir vismaz EUR 5 000 000, Komisijai tāda izslēgšana būtu jāapstiprina tikai tad, ja starptautiskajā nolīgumā par tirgus piekļuvi publiskā iepirkuma **un koncesiju** jomā starp Savienību un preču un/vai pakalpojumu izcelsmes valsti ir ietvertas nepārprotamas Savienības atrunas par piekļuvi tirgum attiecībā uz precēm un/vai pakalpojumiem, kurus ir ierosināts izslēgt. Ja šāda nolīguma nav, Komisijai būtu jāapstiprina izslēgšana, ja trešā valsts **līguma slēgšanas tiesību vai koncesijas tiesību piešķiršanas jomā** saglabā ierobežojošus iepirkuma pasākumus, kuru rezultātā trūkst reālas savstarpības tirgus atvērtībā starp Savienību un attiecīgo trešo valsti. Par reālas savstarpības trūkumu būtu jāuzskata stāvoklis, kad **līguma slēgšanas tiesību vai koncesijas tiesību piešķiršanas jomā īstenotie** ierobežojošie iepirkuma pasākumi rada nopietnu un atkārtotu diskrimināciju ES ekonomikas dalībniekiem, precēm un pakalpojumiem **vai kad publiskas iestādes neievēro Direktīvas [2014/./ES] par publisko iepirkumu XI pielikumā un] Direktīvas [2014/./ES] par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, XIV pielikumā uzskaitītos starptautiskos darba tiesību noteikumus, Eiropas uzņēmumiem radot nopietnas grūtības, un kad par šiem pārkāpumiem ir informēta Komisija gadījumos, kad minētie uzņēmumi ir centušies iegūt līgumu slēgšanas tiesības un koncesijas tiesības trešās valstīs.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
16. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (16) Novērtējot, vai pastāv reālas savstarpības trūkums, Komisijai būtu jāizskata, kādā mērā attiecīgās valsts publiskā iepirkumu tiesību akti nodrošina pārredzamību saskaņā ar starptautiskajiem standartiem publiskā iepirkuma jomā un nepieļauj nekādu diskrimināciju pret Savienības precēm, pakalpojumiem un ekonomikas dalībniekiem. Turklāt tai būtu jāizskata, kādā mērā valsts iestādes un/vai atsevišķi līgumslēdzēji saglabā vai pieņem diskriminējošu praksi pret Savienības precēm, pakalpojumiem un ekonomikas **dalībniekiem**.

Grozījums

- (16) Novērtējot, vai pastāv reālas savstarpības trūkums, Komisijai būtu jāizskata, kādā mērā attiecīgās valsts publiskā iepirkumu **un koncesiju jomā pieņemtie** tiesību akti nodrošina pārredzamību saskaņā ar starptautiskajiem standartiem publiskā iepirkuma **un koncesiju** jomā un nepieļauj nekādu diskrimināciju pret Savienības precēm, pakalpojumiem un ekonomikas dalībniekiem. Turklāt tai būtu jāizskata, kādā mērā valsts iestādes un/vai atsevišķi līgumslēdzēji saglabā vai pieņem diskriminējošu praksi pret Savienības precēm, pakalpojumiem un ekonomikas **dalībnieku vai kādā mērā tas, ka publiskas iestādes neievēro Direktīvas [2014/./ES] par publisko iepirkumu XI pielikumā un Direktīvas [2014/./ES] par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, XIV pielikumā uzskaitītos starptautiskos darba tiesību noteikumus, Eiropas uzņēmumiem rada nopietnas grūtības un par šiem pārkāpumiem ir informēta Komisija gadījumos, kad minētie uzņēmumi ir centušies iegūt līgumu slēgšanas tiesības un koncesijas tiesības trešās valstīs.**

Grozījums Nr. 18
Regulas priekšlikums
16.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- (16a) Novērtējot piedāvājumus par precēm un/vai pakalpojumiem, kuru izcelsme nav Savienības dalībvalstīs, līgumslēdzējai iestādei būtu jānodrošina to godīgas tirdzniecības kritēriju, kā arī darba tiesību un vides standartu ievērošana, kas minēti Direktīvas par publisko iepirkumu [2014/./ES] 15. panta 2. punktā un XI pielikumā.

Grozījums

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 19
Regulas priekšlikums
17. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (17) Komisijai būtu jāspēj novērst iecerētas izslēgšanas iespējamo negatīvo ietekmi uz tirdzniecības sarunām, kas notiek ar attiecīgo valsti. Tāpēc, ja kāda valsts iesaistās saturīgās sarunās ar Savienību par tirgus piekļuvi publiskā iepirkuma jomā un Komisija uzskata, ka tuvākajā nākotnē ir paredzama ierobežojošas iepirkuma prakses atcelšana, Komisijai būtu jāspēj pieņemt īstenošanas tiesību aktu, kas noteiktu, ka preces un pakalpojumi no attiecīgās valsts vienu gadu nav izslēdzami no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras.

Grozījums

- (17) Komisijai būtu jāspēj novērst iecerētas izslēgšanas iespējamo negatīvo ietekmi uz tirdzniecības sarunām, kas notiek ar attiecīgo valsti. Tāpēc, ja kāda valsts iesaistās saturīgās sarunās ar Savienību par tirgus piekļuvi publiskā iepirkuma **un/vai koncesiju** jomā un Komisija uzskata, ka tuvākajā nākotnē ir paredzama ierobežojošas iepirkuma **un/vai koncesiju** prakses atcelšana, Komisijai būtu jāspēj pieņemt īstenošanas tiesību aktu, kas noteiktu, ka preces un pakalpojumi no attiecīgās valsts vienu gadu nav izslēdzami no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras.

Grozījums Nr. 20
Regulas priekšlikums
18. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (18) Ņemot vērā to, ka uz trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi Savienības publiskā iepirkuma tirgum attiecas kopējā tirdzniecības politika, dalībvalstīm vai to līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem nedrīkstētu būt iespēja trešo valstu preču vai pakalpojumu piekļuvi iepirkuma procedūrām ierobežot ar tādiem pasākumiem, kas nav paredzēti šajā regulā.

Grozījums

- (18) Ņemot vērā to, ka uz trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi Savienības publiskā iepirkuma **un koncesiju** tirgum attiecas kopējā tirdzniecības politika, dalībvalstīm vai to līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem nedrīkstētu būt iespēja trešo valstu preču vai pakalpojumu piekļuvi iepirkuma procedūrām ierobežot ar tādiem pasākumiem, kas nav paredzēti šajā regulā **vai attiecīgās Savienības tiesībās**.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 21
Regulas priekšlikums
19. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (19) Ņemot vērā to, ka līgumslēdzējam iestādēm/līgumslēdzējiem ir grūtāk novērtēt pretendentu paskaidrojumus apstākļos, kad piedāvājumi aptver preces un/vai pakalpojumus ar izcelsmi ārpus Eiropas Savienības un starptautisko saistību neaptverto preču vai pakalpojumu vērtība tajos pārsniedz 50 % no šo preču vai pakalpojumu kopējās vērtības, ir lietderīgi noteikt labāku pārredzamību attieksmei pret nepamatoti lētiem piedāvājumiem. Papildus Direktīvas par publisko iepirkumu 69. panta un Direktīvas par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 79. panta noteikumiem līgumslēdzējai iestādei/līgumslēdzējam, kas plāno pieņemt šādu nepamatoti lētu piedāvājumu, būtu rakstveidā jāinformē pārējie pretendenti, minot iemeslus, kuru dēļ cenas vai izmaksas ir nepamatoti zemas. Tas ļauj šiem pretendentiem veicināt precīzāku novērtējumu par to, vai izraudzītais pretendents spēs pilnībā izpildīt līgumu saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti iepirkuma procedūras dokumentācijā. Tāpēc šī papildu informācija radītu līdzvērtīgākus konkurences apstākļus ES publiskā iepirkuma tirgū.

Grozījums

- (19) Ņemot vērā to, ka līgumslēdzējam iestādēm/līgumslēdzējiem ir grūtāk novērtēt pretendentu paskaidrojumus apstākļos, kad piedāvājumi aptver preces un/vai pakalpojumus ar izcelsmi ārpus Eiropas Savienības un starptautisko saistību neaptverto preču vai pakalpojumu vērtība tajos pārsniedz 50 % no šo preču vai pakalpojumu kopējās vērtības, ir lietderīgi noteikt labāku pārredzamību attieksmei pret nepamatoti lētiem piedāvājumiem. **Būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu piedāvājumi, kas šķiet nepamatoti lēti, iespējams, balstās uz tehniski, ekonomiski vai juridiski kļūdainiem pieņēmumiem vai praksi.** Papildus **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas [2014/./ES]** par publisko iepirkumu ^(13 bis) 69. panta un **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas [2014/./ES]** par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ^(13 ter), 79. panta noteikumiem līgumslēdzējai iestādei/līgumslēdzējam, kas plāno pieņemt šādu nepamatoti lētu piedāvājumu, būtu rakstveidā jāinformē pārējie pretendenti, minot iemeslus, kuru dēļ cenas vai izmaksas ir nepamatoti zemas. **Ja pretendents nespēj sniegt pietiekami pamatotu paskaidrojumu, līgumslēdzēja iestādei vajadzētu būt tiesībām piedāvājumu noraidīt.** Tas ļauj šiem pretendentiem veicināt precīzāku novērtējumu par to, vai izraudzītais pretendents spēs pilnībā izpildīt līgumu saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti iepirkuma procedūras dokumentācijā. Tāpēc šī papildu informācija radītu līdzvērtīgākus konkurences apstākļus ES publiskā iepirkuma tirgū.

^(13 bis) **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva [2014/./ES] par publisko iepirkumu (OV ..) (2011/0438(COD)).**

^(13 ter) **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva [2014/./ES] par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs (OV ..) (2011/0439(COD)).**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 22 un 91

Regulas priekšlikums

20. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (20) Komisijai būtu jāspēj pēc savas ierosmes vai pēc ieinteresētās personas vai dalībvalsts iesnieguma jebkurā brīdī uzsākt **ārējā iepirkuma** izmeklēšanu saistībā ar ierobežojošu publiskā iepirkuma praksi, ko, iespējams, piekopj trešā valsts. **Jo īpaši tajā ņem vērā to, ka Komisija ir apstiprinājusi vairākus plānotus izņēmumus attiecībā uz trešo valsti, ievērojot šās regulas 6. panta 2. punktu.** Tādai izmeklēšanai nebūtu jāskar Padomes 1994. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaulē tirdzniecības organizācijas aizgādībā⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ OV L 349, 31.12.1994.

Grozījums

- (20) Komisijai būtu jāspēj pēc savas ierosmes vai pēc ieinteresētās personas vai dalībvalsts iesnieguma jebkurā brīdī uzsākt **ārēju** izmeklēšanu saistībā ar ierobežojošu publiskā iepirkuma **un koncesiju** praksi, ko, iespējams, piekopj trešā valsts **Lēmumā par ārējās izmeklēšanas procedūras sākšanu, tai būtu jāņem vērā no dalībvalstu līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem saņemto pieprasījumu skaits.** Tādai izmeklēšanai nebūtu jāskar Padomes 1994. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaulē tirdzniecības organizācijas aizgādībā⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁴⁾ OV L 349, 31.12.1994.

Grozījums Nr. 23

Regulas priekšlikums

21. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (21) Ja Komisijai, pamatojoties uz tai pieejamo informāciju, ir iemesls uzskatīt, ka trešā valsts ir izveidojusi vai uztur spēkā ierobežojošu publiskā iepirkuma praksi, tai jāspēj sākt izmeklēšanu. Ja ierobežojoša publiskā iepirkuma prakse trešā valstī apstiprinās, Komisijai būtu jāaicina attiecīgā valsts sākt konsultācijas, lai ekonomikas dalībniekiem, precēm un pakalpojumiem uzlabotu konkurēšanas iespējas minētās valsts publiskajā iepirkumā.

Grozījums

- (21) Ja Komisijai, pamatojoties uz tai pieejamo informāciju, ir iemesls uzskatīt, ka trešā valsts ir izveidojusi vai uztur spēkā ierobežojošu publiskā iepirkuma **un koncesiju** praksi, tai jāspēj sākt izmeklēšanu. Ja ierobežojoša publiskā iepirkuma prakse trešā valstī apstiprinās, Komisijai būtu jāaicina attiecīgā valsts sākt konsultācijas, lai ekonomikas dalībniekiem, precēm un pakalpojumiem uzlabotu konkurēšanas iespējas minētās valsts publiskajā iepirkumā.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 24
Regulas priekšlikums
22. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (22) Ja konsultācijas ar attiecīgo valsti nerada pietiekamu dalības iespēju uzlabojumu ES ekonomikas dalībniekiem, precēm un pakalpojumiem, Komisijai būtu jāveic piemēroti ierobežojoši pasākumi.

Grozījums

- (22) Ja konsultācijas ar attiecīgo **valsti saprātīgā termiņā** nerada pietiekamu dalības iespēju uzlabojumu ES ekonomikas dalībniekiem, precēm un pakalpojumiem **vai attiecīgās valsts veiktie stāvokļa izlabošanas/korekcijas pasākumi nav atzīti par pietiekamiem**, Komisijai būtu jāveic piemēroti ierobežojoši pasākumi.

Grozījums Nr. 25
Regulas priekšlikums
23. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (23) Šādi pasākumi var ietvert atsevišķu trešās valsts preču un pakalpojumu obligātu izslēgšanu no publiskā iepirkuma procedūrām Eiropas Savienībā vai var pakļaut obligātam cenas sodam piedāvājumus, ko veido preces vai pakalpojumi, kuru izcelsme ir minētajā valstī. Lai izvairītos no šo pasākumu apiešanas, var būt arī nepieciešams izslēgt atsevišķas ārvalstu kontrolētas vai tām piederošas Eiropas Savienībā reģistrētas juridiskas personas, kas nav iesaistītas reālā uzņēmējdarbībā tā, lai tām būtu tiešas un faktiskas saiknes ar attiecīgās dalībvalsts ekonomiku. Attiecīgie pasākumi nedrīkstētu būt nesamērīgi salīdzinājumā ar ierobežojošo publiskā iepirkuma praksi, uz kuru ar tiem tiek reaģēts.

Grozījums

- (23) Šādi pasākumi var ietvert atsevišķu trešās valsts preču un pakalpojumu obligātu izslēgšanu no publiskā iepirkuma procedūrām **vai koncesijas tiesību piešķiršanas procedūrām** Eiropas Savienībā vai var pakļaut obligātam cenas sodam piedāvājumus, ko veido preces vai pakalpojumi, kuru izcelsme ir minētajā valstī. Lai izvairītos no šo pasākumu apiešanas, var būt arī nepieciešams izslēgt atsevišķas ārvalstu kontrolētas vai tām piederošas Eiropas Savienībā reģistrētas juridiskas personas, kas nav iesaistītas reālā uzņēmējdarbībā tā, lai tām būtu tiešas un faktiskas saiknes ar attiecīgās dalībvalsts ekonomiku. Attiecīgie pasākumi nedrīkstētu būt nesamērīgi salīdzinājumā ar ierobežojošo publiskā iepirkuma praksi, uz kuru ar tiem tiek reaģēts, **un šie pasākumi būtu jāpiemēro ilgākais piecus gadus, šo termiņu pagarinot vēl par pieciem gadiem.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 26
Regulas priekšlikums
24.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (24a) *Lai pienācīgi integrētu vides, sociālās un darba tiesību normas, līgumslēdzējām iestādēm ir arī jāveic attiecīgi pasākumi nolūkā ievērot vides, sociālās un darba tiesību jomas normas, kuras ir jāīsteno būvdarbu veikšanas vietā un kuras izriet gan no valstu, gan Savienības līmenī spēkā esošām starptautiskām saistībām, likumiem, regulām, dekrētiem un lēmumiem un izriet arī no koplīgumiem.*

Grozījums Nr. 27
Regulas priekšlikums
26. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (26) Ņemot vērā kopējo Savienības **politiku attiecībā uz vismazāk attīstītajām valstīm, kas cita starpā noteikta Padomes 2008. gada 22. jūlija Regulā (EK) Nr. 732/2008 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu no 2009. gada 1. janvāra**, ir lietderīgi **preces un pakalpojumus no šīm valstīm** pielīdzināt Savienības precēm un pakalpojumiem.

- (26) Ņemot vērā kopējo Savienības **politikas mērķi atbalstīt attīstības valstu ekonomisko izaugsmi un to integrāciju globālajā vērtības ķēdē, kas ir Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 978/2012 vispārīgi noteiktās vispārējās preferenču sistēmas izveides pamats**, ir lietderīgi pielīdzināt Savienības precēm un pakalpojumiem **to vismazāk attīstīto valstu preces un pakalpojumus, kuras piemēro iniciatīvas “Viss izņemot ieročus” regulējumu, un to attīstības valstu preces un pakalpojumus, kuras tiek uzskatītas par neaizsargātām, jo to ekonomikas nav diversificētas un pietiekami integrētas starptautiskās tirdzniecības sistēmā, kā tas teikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu attiecīgi IV un VII pielikumā.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 28
Regulas priekšlikums
27. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (27) Lai Eiropas Savienības tiesiskajā kārtībā atspoguļotu starptautiskā tirgus piekļuves saistības, kas publiskā iepirkuma jomā uzņemtas pēc šās regulas pieņemšanas, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu par grozījumiem starptautisko nolīgumu sarakstā, kas pievienots šai regulai. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, laicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums

- (27) Lai Eiropas Savienības tiesiskajā kārtībā atspoguļotu starptautiskā tirgus piekļuves saistības, kas publiskā iepirkuma **un koncesiju** jomā uzņemtas pēc šās regulas pieņemšanas, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu par grozījumiem starptautisko nolīgumu sarakstā, kas pievienots šai regulai. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, laicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums Nr. 29
Regulas priekšlikums
30. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (30) Komisijai būtu vismaz reizi trijos gados jāiesniedz ziņojums par šās regulas piemērošanu.

Grozījums

- (30) Komisijai būtu vismaz reizi trijos gados jāiesniedz ziņojums par šās regulas piemērošanu. **Šajā ziņojumā Komisijai būtu jānovērtē šīs regulas piemērošana un savstarpības jomā gūtie panākumi, atverot publiskā iepirkuma tirgus. Komisijai līdztekus otrajam ziņojumam par šīs regulas piemērošanu, kurš ir jāpabeidz vēlākais pēc sešiem mēnešiem pēc regulas stāšanās spēkā, būtu vai nu jāiesniedz priekšlikums uzlabot regulu vai jāpamato, kāpēc Komisijas skatījumā grozījumi šajā regulā nav nepieciešami. Gadījumā, ja Komisija nedz iesniedz priekšlikumu, nedz sniedz šīs regulas negrozīšanas pamatojumu, šī regula zaudē spēku.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 30
Regulas priekšlikums

31. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

(31) Lai sasniegtu galveno mērķi izveidot kopīgu ārējo politiku publiskā iepirkuma jomā, saskaņā ar proporcionalitātes principu ir nepieciešami un lietderīgi pieņemt noteikumus par režīmu precēm un pakalpojumiem, kuri nav ietverti Eiropas Savienības starptautiskajās saistībās. Šī regula par trešo valstu ekonomikas dalībnieku, preču un pakalpojumu piekļuvi nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu vēlamos mērķus, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu,

Grozījums

(31) Lai sasniegtu galveno mērķi izveidot kopīgu ārējo politiku publiskā iepirkuma **un koncesiju** jomā, saskaņā ar proporcionalitātes principu ir nepieciešami un lietderīgi pieņemt noteikumus par režīmu precēm un pakalpojumiem, kuri nav ietverti Eiropas Savienības starptautiskajās saistībās. Šī regula par trešo valstu ekonomikas dalībnieku, preču un pakalpojumu piekļuvi nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu vēlamos mērķus, saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu,

Grozījums Nr. 31
Regulas priekšlikums

1. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi par trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi tiesībām slēgt līgumus ar Savienības līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem par būvdarbu vai būves realizāciju, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, un noteiktas procedūras, kas atbalsta sarunas par Savienības preču un pakalpojumu piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem.

Grozījums

1. Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi par trešo valstu preču un pakalpojumu piekļuvi tiesībām slēgt līgumus ar Savienības līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem par būvdarbu vai būves realizāciju, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, un noteiktas procedūras, kas atbalsta sarunas par Savienības preču un pakalpojumu piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem. ***Dalībvalstīm vai to līgumslēdzējām iestādēm/līgumslēdzējiem ir tiesības ierobežot trešo valstu preču un pakalpojumu pieeju savām iepirkuma procedūrām, pamatojoties tikai uz šajā regulā noteiktajām normām un attiecīgajām Savienības tiesībām.***

Grozījums Nr. 93
Regulas priekšlikums

1. pants – 2. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šī regula attiecas uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ja preces vai pakalpojumus iepērk pārvaldes vajadzībām **bez nodoma tos tālāk pārdot tirdznieciskā nolūkā vai izmantot preču ražošanai vai pakalpojumu sniegšanai** tirdznieciskā nolūkā.

Grozījums

Šī regula attiecas uz līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ja preces vai pakalpojumus iepērk pārvaldes vajadzībām, **un uz būvdarbu un pakalpojumu koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu pārvaldes vajadzībām, ja nav komerciāla tālāk-pārdošanas nodoma vai nodoma ar to palīdzību ražot preces vai sniegt pakalpojumus** tirdznieciskā nolūkā.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 33**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – a apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts

- (a) **“piegādātājs”** ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas tirgū piedāvā **preces**;

Grozījums

- (a) **“ekonomikas dalībnieks”** ir jebkura fiziska vai juridiska persona **vai publiska struktūra vai šādu personu un/vai struktūru grupa**, kas tirgū piedāvā **būvdarbu vai būves realizāciju vai piegādā produktus vai sniedz pakalpojumus**;

Grozījums Nr. 34**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – b apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts

- (b) **“pakalpojumu sniedzējs”** ir **fiziska vai juridiska persona, kas tirgū piedāvā būvdarbu vai būves realizāciju vai pakalpojumus**;

Grozījums

- (b) **“pretendents”** ir **ekonomikas dalībnieks, kas ir iesniedzis piedāvājumu**;

Grozījums Nr. 35**Regulas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – d apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts

- (d) **“aptvertas preces vai pakalpojumi”** ir preces vai pakalpojumi, kuru izcelsme ir valstī, ar kuru Savienība publiskā iepirkuma jomā ir noslēgusi starptautisku nolīgumu, kurā ietilpst tirgus piekļuves saistības, un uz kuriem attiecas attiecīgais nolīgums. Šās regulas I pielikumā ietverts attiecīgo nolīgumu saraksts;

Grozījums

- (d) **“aptvertas preces vai pakalpojumi”** ir preces vai pakalpojumi, kuru izcelsme ir valstī, ar kuru Savienība publiskā iepirkuma **un koncesiju** jomā ir noslēgusi starptautisku nolīgumu, kurā ietilpst tirgus piekļuves saistības, un uz kuriem attiecas attiecīgais nolīgums. Šās regulas I pielikumā ietverts attiecīgo nolīgumu saraksts;

(Šis grozījums attiecas uz visu tiesību akta tekstu (pievienots vārds “koncesijas” katru reizi, kad tiek minēts publiskais iepirkums); pieņemot regulu, tehniski labojumi būs jāveic visā tekstā.)

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 39

Regulas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – ga apakšpunkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(ga) “būtiskas savstarpības trūkums” ir jebkurš tāds normatīvs vai administratīvs akts, procedūra vai prakse, ko trešā valstī ir pieņēmusi vai īsteno publiska iestāde vai atsevišķi līgumslēdzēji, ierobežojot dalības publiska iepirkuma vai koncesiju tirgos tiesības, jo īpaši nenodrošinot pārredzamību salīdzinājumā starptautiskiem standartiem un īstenojot diskriminējošas likumdošanas normas un administratīvo praksi, kuru dēļ Savienības ekonomikas dalībniekus, preces un pakalpojumus nopietni un vairākkārt diskriminē.

būtiskas savstarpības trūkumu prezumē arī tad, ja publiskas iestādes neievēro Direktīvas par publisko iepirkumu [2014/./ES] XI pielikumā un Direktīvas par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs [2014/./ES] XIV pielikumā uzskaitītos starptautiskos darba tiesību noteikumus, radot grūtības Eiropas uzņēmumiem, un ja par šiem pārkāpumiem ir informēta Komisija gadījumos, kad minētie uzņēmumi cenšas iegūt līguma slēgšanas tiesības un koncesijas tiesības trešās valstīs;

Grozījums Nr. 36

Regulas priekšlikums

2. pants – 2. punkts – b apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(b) ar terminu “ekonomikas dalībnieks” apzīmē gan piegādātāju, gan pakalpojuma sniedzēju;

svītrots

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 37**Regulas priekšlikums****2. pants – 2. punkts – c apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts

(c) **piedāvājumu iesniedzis ekonomikas dalībnieks tiek uzskatīts par “pretendentu”;**

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 38**Regulas priekšlikums****2. pants – 2. punkts – e apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts

(e) “obligāts cenas sods” attiecas uz līgumslēdzēju pienākumu palielināt, ar zināmiem izņēmumiem, pakalpojumu un/vai preču, kuru izcelsme ir dažās trešās valstīs, cenu, kas ir piedāvāta līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās.

Grozījums

(e) “obligāts cenas sods” attiecas uz līgumslēdzēju pienākumu palielināt, ar zināmiem izņēmumiem, pakalpojumu un/vai preču, kuru izcelsme ir dažās trešās valstīs, cenu, kas ir piedāvāta līguma slēgšanas tiesību **un koncesijas tiesību** piešķiršanas procedūrās.

(Grozījums attiecas uz visu pārbaudāmo normatīvo tekstu (atsauces uz koncesiju tiesību piešķiršanas procedūrām iekļaušana visos gadījumos, kad minētas līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras gan vienskaitlī, gan daudzskaitlī); pieņemot grozījumus, visā tekstā ir jāveic korekcijas.)

Grozījums Nr. 40**Regulas priekšlikums****3. pants – 1. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

1. Preces izcelsmi nosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EK) Nr. **2913/1992 par Kopienas muitas kodeksa izveidi**⁽¹⁸⁾ 22.–26. pantu.

Grozījums

1. Preces izcelsmi nosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. **952/2013** par Kopienas muitas kodeksa izveidi 59.–63. pantu, **tostarp ar papildu normām, kas ir jāpieņem, piemērojot šīs regulas 65. pantu.**

⁽¹⁸⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 41

Regulas priekšlikums

3. pants – 2. punkts – 1. daļa – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Pakalpojuma izcelsmi nosaka, pamatojoties uz tās fiziskās vai juridiskās personas izcelsmi, kura to sniedz. Par **pakalpojuma sniedzēja** izcelsmes valsti uzskata:

Grozījums

Pakalpojuma izcelsmi nosaka, pamatojoties uz tās fiziskās vai juridiskās personas izcelsmi, kura to sniedz. Par **pakalpojumu sniedzoša ekonomikas dalībnieka** izcelsmes valsti uzskata:

Grozījums Nr. 42

Regulas priekšlikums

4. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Režims aptvertajām precēm un pakalpojumiem

Grozījums

Režims aptvertajām precēm un pakalpojumiem

Piešķirot tiesības slēgt līgumus par būvdarbu un/vai būves realizāciju, preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji pielīdzina aptvertās preces un pakalpojumus precēm un pakalpojumiem, kuru izcelsme ir **Eiropas** Savienībā.

Preces vai pakalpojumus ar izcelsmi Regulas (EK) Nr. 732/2008 I pielikumā norādītajās vismazāk attīstītajās valstīs uzskata par aptvertajām precēm un pakalpojumiem.

Piešķirot tiesības slēgt līgumus par būvdarbu un/vai būves realizāciju, preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu **vai piešķirot tiesības slēgt koncesijas līgumus par būves realizāciju un pakalpojumu sniegšanu**, līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji pielīdzina aptvertās preces un pakalpojumus precēm un pakalpojumiem, kuru izcelsme ir Savienībā.

Preces vai pakalpojumus ar izcelsmi **Eiropas Parlamenta un Padomes** Regulas (ES) Nr. 978/2012 IV pielikumā norādītajās vismazāk attīstītajās valstīs **vai jaunattīstības valstīs, kas uzskatāmas par neaizsargātām, jo to ekonomikas nav diversificētas un pietiekami integrētas starptautiskajā tirdzniecības sistēmā, kā teikts Regulas (ES) Nr. 978/2012 VII pielikumā**, uzskata par aptvertajām precēm un pakalpojumiem.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 43
Regulas priekšlikums
6. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Attiecībā uz līgumiem, kuru paredzamā vērtība ir vismaz EUR 5 000 000 bez pievienotās vērtības nodokļa (PVN), **Komisija pēc līgumslēdzēju iestāžu/līgumslēdzēju pieprasījuma izvērtē**, vai dot piekrišanu izslēgt no līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras preču vai pakalpojumu piedāvājumus, kuru izcelsme ir ārpus Savienības, ja neapvertoto preču vai pakalpojumu vērtība pārsniedz 50 % no piedāvājumā iekļauto preču vai pakalpojumu kopējās vērtības, saskaņā ar tālāk minētajiem nosacījumiem.

Grozījums

1. **Ja Komisija uzsāk ārējā iepirkuma izmeklēšanas procedūru, kas ir paredzēta 8. pantā, Komisija pēc līgumslēdzēju iestāžu/līgumslēdzēju pieprasījuma un pēc paziņojuma publicēšanas Savienības Oficiālajā Vēstnesī par izmeklēšanas sākšanu, izvērtē** attiecībā uz līgumiem, kuru paredzamā vērtība ir vismaz EUR 5 000 000 bez pievienotās vērtības nodokļa (PVN), vai dot piekrišanu izslēgt no līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras preču vai pakalpojumu piedāvājumus, kuru izcelsme ir ārpus Savienības, ja neapvertoto preču vai pakalpojumu vērtība pārsniedz 50 % no piedāvājumā iekļauto preču vai pakalpojumu kopējās vērtības, saskaņā ar tālāk minētajiem nosacījumiem.

Grozījums Nr. 44
Regulas priekšlikums
6. pants – 2. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Ja līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji plāno izslēgšanu no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, pamatojoties uz 1. punktu, tie to norāda **paziņojumā par līgumu, ko publicē saskaņā ar Direktīvas 2004/18/EK 35. pantu vai saskaņā ar Direktīvas 2004/17/EK 42. pantu, vai Direktīvas** par koncesiju līgumu piešķiršanu 26. pantu.

Grozījums

Ja līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji plāno izslēgšanu no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, pamatojoties uz 1. punktu, tie to **nepārprotami** norāda **tādu “tehnisko specifikāciju” vai “aprakstošā dokumenta” ievaddaļā, kas minēti Direktīvas [2014/././ES] par publisko iepirkumu 2. panta 15. punktā un Direktīvas [2014/././ES] par iepirkumu, ko veic uzņēmumi, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs 2. panta 15. punktā, vai to “tehnisko un darbības prasību” ievaddaļā, kas minētas Direktīvas [2014/././ES] par koncesijas līgumu piešķiršanu 2. panta 13. punktā.**

Grozījums Nr. 45
Regulas priekšlikums
6. pants – 2. punkts – 3. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Ja līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji saņem 1. punkta nosacījumiem atbilstošus piedāvājumus, par kuriem tie plāno šā iemesla dēļ pieprasīt izslēgšanu, tie par to paziņo Komisijai. Paziņošanas procedūras laikā līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs var turpināt piedāvājumu analīzi.

Grozījums

Ja līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji saņem 1. punkta nosacījumiem atbilstošus piedāvājumus, par kuriem tie plāno šā iemesla dēļ pieprasīt izslēgšanu, tie par to paziņo Komisijai **astoņu kalendāro dienu laikā**. Paziņošanas procedūras laikā līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs var turpināt piedāvājumu analīzi.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 46

Regulas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – 4. daļa – b punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) līguma priekšmeta apraksts;

Grozījums

(b) līguma priekšmeta **vai koncesijas** apraksts;

Grozījums Nr. 47

Regulas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – 4. daļa – da punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(da) vajadzības gadījumā jebkāda cita informācija, ko Komisija uzskata par lietderīgu.

Grozījums Nr. 48

Regulas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – 5. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija var līgumslēdzējai iestādei/līgumslēdzējam lūgt papildu informāciju.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 49

Regulas priekšlikums

6. pants – 2. punkts – 6. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Minēto informāciju sniedz astoņās **darba** dienās, sākot no pirmās **darba** dienas pēc dienas, kurā saņemts papildu informācijas pieprasījums. Ja Komisija noliktajā laikā nekādu informāciju nesaņem, 3. punktā noteikto termiņu atliek, līdz Komisija saņem pieprasīto informāciju.

Grozījums

Minēto informāciju sniedz astoņās **kalendārās** dienās, sākot no pirmās **kalendārās** dienas pēc dienas, kurā saņemts papildu informācijas pieprasījums. Ja Komisija noliktajā laikā nekādu informāciju nesaņem, 3. punktā noteikto termiņu atliek, līdz Komisija saņem pieprasīto informāciju.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 50
Regulas priekšlikums
6. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. **Attiecībā uz 1. punktā minētajiem līgumiem Komisija pieņem īstenošanas aktu par paredzētās izslēgšanas apstiprināšanu divu mēnešu termiņā, kas sākas pirmajā darba dienā pēc dienas, kad tā ir saņēmusi paziņojumu.** Minētos īstenošanas aktus pieņem **saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.** Minēto termiņu attiecīgi pamatotos gadījumos vienu reizi var pagarināt par ne vairāk kā **diviem mēnešiem**, it īpaši, ja paziņojumā vai tam pievienotajos dokumentos ir nepilnīga vai neprecīza informācija vai ja paziņotie fakti būtiski mainās. Ja šā **divu mēnešu** laikposma beigās vai pagarinājuma laikā Komisija nav pieņēmusi lēmumu, ar kuru atzīst vai neatzīst izslēgšanu, tiek uzskatīts, ka Komisija izslēgšanu nav apstiprinājusi.

Grozījums

3. **Ja Komisija attiecībā uz precēm un/vai pakalpojumiem, kurus ir ierosināts izslēgt no līgumu slēgšanas tiesību procedūras, konstatē būtiskas savstarpības trūkumu, kas ir definēta 2. panta 1. punkta ga) apakšpunktā, tā pieņem īstenošanas aktu, ar ko apstiprina to attiecīgo piedāvājumu izslēgšanu, par kuriem tiek veikta izmeklēšana saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.** Minētos īstenošanas aktus pieņem **viena mēneša laikā, sākot ar pirmo kalendāro dienu pēc šā panta 1. punktā minētā pieprasījuma saņemšanas.** Minēto termiņu attiecīgi pamatotos gadījumos vienu reizi var pagarināt par ne vairāk kā **vienu mēnesi**, it īpaši, ja paziņojumā vai tam pievienotajos dokumentos ir nepilnīga vai neprecīza informācija vai ja paziņotie fakti būtiski mainās. Minēto termiņu attiecīgi pamatotos gadījumos vienu reizi var pagarināt par ne vairāk kā **vienu mēnesi**, it īpaši, ja paziņojumā vai tam pievienotajos dokumentos ir nepilnīga vai neprecīza informācija vai ja paziņotie fakti būtiski mainās.

Minētajai izslēgšanai ir pagaidu raksturs un to piemēro, līdz ir pabeigta 8. pantā paredzētā ārējā iepirkuma izmeklēšanas procedūra, pieņemti 9. pantā minētās konsultāciju procedūras secinājumi un vajadzības gadījumā noteikti visi pasākumi, kas ierobežo neapvertu preču un pakalpojumu piekļuvi Savienības publiskā iepirkuma tirgum saskaņā ar 10. pantu.

Grozījums Nr. 51
Regulas priekšlikums
6. pants – 4. punkts – 1. daļa – b punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(b) ja a) apakšpunktā minēta nolīguma nav un trešā valsts patur spēkā ierobežojošus iepirkuma pasākumus, kuru rezultātā trūkst reālas savstarpības tirgus atvērtībā starp Savienību un attiecīgo trešo valsti.

Grozījums

(b) ja a) apakšpunktā minēta nolīguma nav un trešā valsts patur spēkā ierobežojošus iepirkuma **vai koncesijas līguma piešķiršanas** pasākumus, kuru rezultātā trūkst reālas savstarpības tirgus atvērtībā starp Savienību un attiecīgo trešo valsti, **it īpaši ja šie ierobežojošie pasākumi mazina Savienības rūpniecības politikas efektivitāti.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 52
Regulas priekšlikums
6. pants – 4. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Šā punkta b) apakšpunkta izpildes vajadzībām tiek uzskatīts, ka trūkst reālas savstarpības, ja ierobežojošu iepirkuma pasākumu dēļ nopietni un atkārtoti tiek diskriminēti Savienības ekonomikas dalībnieki, preces un pakalpojumi.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 53
Regulas priekšlikums
6. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Novērtējot, vai trūkst reālas savstarpības, Komisija aplūko šādus aspektus:

- (a) **kādā mērā attiecīgās valsts publiskā iepirkuma tiesību akti nodrošina pārredzamību saskaņā ar starptautiskajiem standartiem publiskā iepirkuma jomā un nepieļauj nekādu diskrimināciju pret Savienības precēm, pakalpojumiem un ekonomikas dalībniekiem;**
- (b) **kādā mērā valsts iestādes un/vai atsevišķi līgumslēdzēji saglabā vai pieņem diskriminējošu praksi pret Savienības precēm, pakalpojumiem un ekonomikas dalībniekiem.**

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 92
Regulas priekšlikums
6. pants – 7. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

7. Līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji, **kas ir izslēguši piedāvājumus saskaņā ar 1. punktu, to norāda** paziņojumā par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ko publicē saskaņā ar Direktīvas 2004/18/EK 35. pantu, Direktīvas 2004/17/EK 42. pantu vai Direktīvas par koncesiju līgumu piešķiršanu 27. pantu. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka standarta veidlapas paziņojumiem par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 17. panta 3. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Grozījums

7. **Ja piedāvājumi ir izslēgti saskaņā ar 3. punktu, līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji šo faktu un tā pamatojumu iekļauj** paziņojumā par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, ko publicē saskaņā ar Direktīvas 2004/18/EK 35. pantu, Direktīvas 2004/17/EK 42. pantu vai Direktīvas par koncesiju līgumu piešķiršanu 27. pantu. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka standarta veidlapas paziņojumiem par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 17. panta 3. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 55
Regulas priekšlikums
6. pants – 8. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

8. Šā panta 1. punktu **nepiemēro**, ja Komisija ir pieņēmusi īstenošanas tiesību aktu par pagaidu piekļuvi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem no valsts, kura iesaistīta **saturīgās** sarunās ar Savienību, kā noteikts 9. panta 4. punktā.

Grozījums

8. Šā panta 1. punktu **var nepiemērot**, ja Komisija ir pieņēmusi īstenošanas tiesību aktu par pagaidu piekļuvi attiecībā uz precēm un pakalpojumiem no valsts, kura iesaistīta sarunās ar Savienību, kā noteikts 9. panta 4. punktā. **Komisija pieteikumu iesniegušajai līgumslēdzējai iestādei pienācīgi pamato savu atbilstošo lēmumu.**

Grozījums Nr. 56
Regulas priekšlikums
7. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Ja līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs saskaņā ar Direktīvas par publisko iepirkumu 69. pantu vai saskaņā ar Direktīvas par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 79. pantu pārbaudījis pretendenta paskaidrojumus, plāno pieņemt nepamatoti zemu piedāvājumu, kurš ietver preces un/vai pakalpojumus ar izcelsmi ārpus Savienības un kurā neaptverto preču vai pakalpojumu vērtība pārsniedz 50 % no piedāvājumā iekļauto preču vai pakalpojumu kopējās vērtības, tas par to rakstveidā informē pārējos pretendentes, minot nepamatoti zemo cenu vai izmaksu iemeslus.

Grozījums

Ja līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs saskaņā ar Direktīvas par publisko iepirkumu 69. pantu vai saskaņā ar Direktīvas par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, 79. pantu pārbaudījis pretendenta paskaidrojumus, plāno pieņemt nepamatoti zemu piedāvājumu, kurš ietver preces un/vai pakalpojumus ar izcelsmi ārpus Savienības un kurā neaptverto preču vai pakalpojumu vērtība pārsniedz 50 % no piedāvājumā iekļauto preču vai pakalpojumu kopējās vērtības, tas par to rakstveidā informē pārējos pretendentes, minot nepamatoti zemo cenu vai izmaksu iemeslus. **Dalībvalstis veic attiecīgus pasākumus nolūkā nodrošināt, lai izpildot publiskos līgumus, ekonomikas dalībnieki ievērotu ES un valsts tiesībās, koplīgumos vides, sociālo un darba tiesību jomā noteiktās tiesības vai Direktīvas [2014/./ES] par publisko iepirkumu XI pielikumā uzskaitītos starptautiskos vides, sociālo un darba tiesību noteikumus.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 57
Regulas priekšlikums
7. pants – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs var paturēt pie sevis informāciju, ja tās izpaušana kavētu tiesībaizsardzību vai citādi būtu pretrunā sabiedrības interesēm, kaitētu publiskā vai privātā sektora ekonomikas dalībnieku legītimajām komerciālajām interesēm vai varētu traucēt godīgai konkurencei starp tiem.

Grozījums

Pēc tam, kad pārējie pretendenti no līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēja ir saņēmuši informāciju par līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēja nolūku izvēlēties nepamatoti lētu piedāvājumu, tiem ir tiesības līgumslēdzējas iestādei/līgumslēdzējam sapratīgā termiņā sniegt nepieciešamo informāciju, lai līgumslēdzējas iestāde/līgumslēdzējs varētu pieņemt lēmumu par izvēli, pilnībā apzinoties iespējamus faktorus, kas varētu ietekmēt pieprasītās nepamatoti zemās cenas vai izmaksu novērtējumu.

Grozījums Nr. 58
Regulas priekšlikums
8. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Ja Komisija uzskata, ka tas ir Savienības interesēs, Komisija jebkurā laikā pēc savas ierosmes vai pēc ieinteresētu personu vai dalībvalsts iesnieguma var uzsākt ārējā iepirkuma izmeklēšanu saistībā ar aizdomām par ierobežojošiem iepirkuma pasākumiem.

Grozījums

Komisija jebkurā laikā pēc savas ierosmes vai pēc ieinteresētu personu, **līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēja** vai dalībvalsts iesnieguma var uzsākt ārējā iepirkuma izmeklēšanu saistībā ar aizdomām par ierobežojošiem iepirkuma pasākumiem. **Komisija, pieņemot lēmumu sākt ārējā iepirkuma izmeklēšanu, ņem vērā līgumslēdzēju iestāžu/līgumslēdzēju vai dalībvalstu iesniegto pieprasījumu skaitu. Ja Komisija atsakās sākt izmeklēšanu, tai ir jāpamato savs lēmums pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij, ieinteresētajai personai vai līgumslēdzējam.**

Grozījums Nr. 59
Regulas priekšlikums
8. pants – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija īpaši ņem vērā, vai vairākas paredzētās izslēgšanas ir apstiprinātas saskaņā ar šās regulas 6. panta 3. punktu.

Grozījums

svītrots

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 60
Regulas priekšlikums
8. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Šā panta 1. punktā minēto izmeklēšanu veic, pamatojoties uz **6. pantā** noteiktajiem kritērijiem.

Grozījums

2. Šā panta 1. punktā minēto izmeklēšanu veic, pamatojoties uz **2. panta 1. punkta ga) apakšpunktā** noteiktajiem kritērijiem.

Grozījums Nr. 61
Regulas priekšlikums
8. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Komisijas novērtējumu par to, vai attiecīgā trešā valsts uztur ierobežojošus iepirkuma pasākumus, izdara, pamatojoties uz informāciju, ko sniegušas ieinteresētās personas un dalībvalstis, un/vai faktiem, ko Komisija savākusi izmeklēšanas laikā, un pabeidz **deviņu** mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas. Pienācīgi pamatotos gadījumos šo termiņu var pagarināt par **trim mēnešiem**.

Grozījums

3. Komisijas novērtējumu par to, vai attiecīgā trešā valsts uztur ierobežojošus iepirkuma pasākumus, izdara, pamatojoties uz informāciju, ko sniegušas ieinteresētās personas un dalībvalstis, un/vai faktiem, ko Komisija savākusi izmeklēšanas laikā, **vai tās regulārajiem ziņojumiem par trešās valstīs pastāvošiem tirdzniecības šķēršļiem** un pabeidz **trīs** mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas. Pienācīgi pamatotos gadījumos šo termiņu var pagarināt par **vienu mēnesi**.

Komisijas novērtējumā ņem vērā līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēja pieprasījumus veikt 6. panta 1. punktā minēto izmeklēšanu, kas iesniegti pēc tam, kad ir sāкта šajā pantā noteiktā procedūra.

Grozījums Nr. 62
Regulas priekšlikums
9. pants – 3. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Ja pēc konsultāciju sākuma attiecīgā valsts veic pietiekamu stāvokļa izlabošanas/korekcijas pasākumus, bet neuzņemas jaunas tirgus piekļuves saistības, Komisija var konsultācijas apturēt vai izbeigt.

Grozījums

Ja pēc konsultāciju sākuma attiecīgā valsts veic pietiekamu stāvokļa izlabošanas/korekcijas pasākumus, bet neuzņemas jaunas tirgus piekļuves saistības, Komisija var konsultācijas apturēt vai izbeigt, **vai aicināt attiecīgo valsti sākt 9. panta 4. punktā minētās sarunas.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 63

Regulas priekšlikums

9. pants – 3. punkts – 3. daļa – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Ja attiecīgās trešās valsts veiktie stāvokļa izlabošanas/korekcijas pasākumi tiek atcelti, apturēti vai nepareizi īstenoti, Komisija **var**:

Grozījums

Ja attiecīgās trešās valsts veiktie stāvokļa izlabošanas/korekcijas pasākumi tiek atcelti, apturēti vai nepareizi īstenoti, Komisija, **lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar kuriem tiek ierobežota tādu preču un pakalpojumu piekļuve, kuru izcelsme ir trešajās valstīs, rīkojas saskaņā ar 10. pantu.**

Grozījums Nr. 64

Regulas priekšlikums

9. pants – 3. punkts – 3. daļa – i punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(i) atjaunot vai atsākt konsultācijas ar attiecīgo trešo valsti un/vai

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 65

Regulas priekšlikums

9. pants – 3. punkts – 3. daļa – ii punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(ii) rīkoties saskaņā ar 10. pantu, lai pieņemtu īstenošanas aktus, kas ierobežo trešās valsts izcelsmes preču un pakalpojumu piekļuvi.

Grozījums

svītrots

Grozījums Nr. 66

Regulas priekšlikums

9. pants – 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

4. Ja pēc konsultāciju sākuma vispiemērotākais ierobežojošas iepirkuma prakses izbeigšanas līdzeklis šķiet starptautiska nolīguma noslēgšana, sarīko sarunas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 218. pantu. Ja kāda valsts ir iesaistīta **saturīgās** sarunās ar Eiropas Savienību par tirgus piekļuvi publiskā iepirkuma jomā, Komisija var pieņemt īstenošanas aktu, kurā nosaka, ka preces un pakalpojumus no minētās valsts nevar izslēgt no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras atbilstīgi 6. pantam.

Grozījums

4. Ja pēc konsultāciju sākuma vispiemērotākais ierobežojošas iepirkuma prakses izbeigšanas līdzeklis šķiet starptautiska nolīguma noslēgšana, sarīko sarunas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 218. pantu. Ja kāda valsts ir iesaistīta sarunās ar Eiropas Savienību par tirgus piekļuvi publiskā iepirkuma jomā, Komisija var pieņemt īstenošanas aktu, kurā nosaka, ka preces un pakalpojumus no minētās valsts nevar izslēgt no līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras atbilstīgi 6. pantam **Komisija pienācīgi pamato savu atbilstošo lēmumu dalībvalstij, ieinteresētajai personai vai līgumslēdzējam, kuri iesniedza pieprasījumu.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 67**Regulas priekšlikums****9. pants – 5. punkts – 1. daļa – ievaddaļa**

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija var izbeigt konsultācijas, ja attiecīgā valsts **uzņemas starptautiskas saistības, par kurām tā vienojas ar Savienību, kādā no šiem veidiem:**

Grozījums

Komisija var izbeigt konsultācijas, ja attiecīgā valsts **ir Savienības vai starptautiskā līmenī ir veikusi šādus pasākumus:**

Grozījums Nr. 68**Regulas priekšlikums****9. pants – 5. punkts – 1. daļa – a punkts (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

(aa) **starptautiskās saistības ir uzņemtas kopā ar Eiropas Savienību, parakstot kādu no šiem regulējumiem:**

Grozījums Nr. 69**Regulas priekšlikums****9. pants – 5. punkts – 1. daļa – iii punkts**

Komisijas ierosinātais teksts

(iii) paplašina savas tirgus piekļuves saistības, kas uzņemtas saskaņā ar PTO Nolīgumu par valsts iepirkumu vai saskaņā ar divpusēju nolīgumu, kas noslēgts ar Savienību.

Grozījums

(iii) paplašina savas tirgus piekļuves saistības, kas uzņemtas saskaņā ar PTO Nolīgumu par valsts iepirkumu vai saskaņā ar divpusēju nolīgumu, kas noslēgts ar Savienību, **un**

Grozījums. 70**Regulas priekšlikums****9. pants – 5. punkts – 1. daļa – b punkts (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

(bb) **attiecīgā valsts nosaka labojošus pasākumus.**

Grozījums

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 71

Regulas priekšlikums

9. pants – 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

6. Gadījumā, kad konsultācijas ar trešo valsti nedod apmierinošu iznākumu **15** mēnešu laikā no dienas, kad sāktas konsultācijas ar attiecīgo trešo valsti, Komisija izbeidz konsultācijas un apsver rīcību saskaņā ar 10. pantu, lai pieņemtu īstenošanas aktus, kas ierobežo trešās valsts izcelsmes preču un pakalpojumu piekļuvi.

Grozījums

6. Gadījumā, kad konsultācijas ar trešo valsti nedod apmierinošu iznākumu **12** mēnešu laikā no **kalendārās** dienas, kad sāktas konsultācijas ar attiecīgo trešo valsti, Komisija izbeidz konsultācijas un apsver rīcību saskaņā ar 10. pantu, lai pieņemtu īstenošanas aktus, kas ierobežo trešās valsts izcelsmes preču un pakalpojumu piekļuvi.

Grozījums Nr. 72

Regulas priekšlikums

10. pants – 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

1. Ja izmeklēšanā saskaņā ar 8. pantu pēc 9. pantā paredzētās procedūras tiek konstatēts, ka ierobežojošie iepirkuma pasākumi, ko pieņēmusi vai uztur spēkā trešā valsts, rada reālas savstarpības trūkumu tirgus atvērtībā starp Savienību un trešo valsti, kā minēts 6. pantā, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kas uz laiku ierobežo neaptverto trešās valsts izcelsmes preču un pakalpojumu piekļuvi. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Grozījums

1. Ja izmeklēšanā saskaņā ar 8. pantu pēc 9. pantā paredzētās procedūras tiek konstatēts, ka ierobežojošie iepirkuma pasākumi, ko pieņēmusi vai uztur spēkā trešā valsts, rada reālas savstarpības trūkumu tirgus atvērtībā starp Savienību un trešo valsti, kā minēts **2. panta 1. punkta ga) apakšpunktā**, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kas uz laiku ierobežo neaptverto trešās valsts izcelsmes preču un pakalpojumu piekļuvi **uz periodu līdz pieciem gadiem, kuru var pagarināt vēl uz pieciem gadiem**. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Grozījums Nr. 73

Regulas priekšlikums

10. pants – 3. punkts – ievaddaļa

Komisijas ierosinātais teksts

Pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, konkrēti var aprobežoties ar:

Grozījums

Komisija neapstiprina paredzēto izslēgšanu gadījumos, kad tādējādi varētu tikt pārkāptas saistības attiecībā uz piekļuvi tirgum, kuras Savienība uzņēmusies ar noslēgtajiem starptautiskajiem nolīgumiem. Pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, konkrēti var aprobežoties ar:

Grozījums Nr. 74

Regulas priekšlikums

11. pants – 1. punkts – 2.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ja saskaņā ar 9. panta 4. punktu un 10. pantu pieņemto aktu piemērošana starplaikā nav apturēta vai tie nav atcelti, to spēkā esamības termiņš ir pieci gadi pēc to stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 75**Regulas priekšlikums****13. pants – 1. punkts – ievaddaļa**

Komisijas ierosinātais teksts

1. Līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji var **nolemt** nepieņemt pasākumus saskaņā ar 10. pantu attiecībā uz kādu iepirkuma procedūru, ja:

Grozījums

1. Līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēji **var Komisijai pieprasīt** nepieņemt pasākumus saskaņā ar 10. pantu attiecībā uz kādu iepirkuma procedūru, ja:

Grozījums Nr. 76**Regulas priekšlikums****13. pants – 1. punkts – 2. daļa (jauna)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Ja pēc 15 kalendārajām dienām Komisija nav pieņēmusi lēmumu par šāda pieprasījuma apstiprināšanu vai neapstiprināšanu, tas nozīmē, ka Komisija pieprasījumu nav apstiprinājusi. Ārkārtas situācijā šo termiņu var pagarināt, nosakot papildu piecu kalendāro dienu maksimālo termiņu.

Grozījums Nr. 77**Regulas priekšlikums****13. pants – 2. punkts – 1. daļa**

Komisijas ierosinātais teksts

Ja līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs neplāno piemērot pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šās regulas 10. pantu vai atjaunoti saskaņā ar 11. pantu, tas savu nodomu norāda paziņojumā par līgumu, ko publicē saskaņā ar Direktīvas 2004/18/EK 35. pantu vai Direktīvas 2004/17/EK 42. pantu. **Tas par to paziņo Komisijai desmit kalendārās dienās pēc tam, kad publicēts paziņojums par līgumu.**

Grozījums

Ja līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs neplāno piemērot pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šās regulas 10. pantu vai atjaunoti saskaņā ar 11. pantu, tas savu nodomu norāda paziņojumā par līgumu, ko publicē saskaņā ar Direktīvas 2004/18/EK 35. pantu vai Direktīvas 2004/17/EK 42. pantu.

Grozījums Nr. 78**Regulas priekšlikums****13. pants – 2. punkts – 2. daļa**

Komisijas ierosinātais teksts

Šo paziņojumu sūta elektroniski, izmantojot standarta veidlapu. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka standarta veidlapas paziņojumam par līgumu **un paziņojumam** saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 17. panta 3. punktā.

Grozījums

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka standarta veidlapas paziņojumam par līgumu saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas minēta 17. panta 3. punktā.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 79
Regulas priekšlikums
13. pants – 2. punkts – 3. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Paziņojumā iekļauj šādu informāciju:

svītrots

- (a) līgumslēdzējas iestādes/līgumslēdzēja nosaukums un kontaktinformācija;
- (b) līguma priekšmeta apraksts;
- (c) informācija par pieņemamo ekonomikas dalībnieku, preču un/vai pakalpojumu izcelsmi;
- (d) lēmuma nepiemērot ierobežojošos pasākumus pamats un detalizēts izņēmuma izmantošanas pamatojums;
- (e) attiecīgā gadījumā — cita informācija, ko līgumslēdzēja iestāde/līgumslēdzējs uzskata par lietderīgu.

Grozījums Nr. 80
Regulas priekšlikums
15. pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 14. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē citus spēkā esošos deleģētos aktus.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 14. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. Lēmums stājas spēkā nākamajā **kalendārajā** dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neietekmē citus spēkā esošos deleģētos aktus.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 81
Regulas priekšlikums
16.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

16.a pants

Iepirkumu savstarpējā atbilstība Savienības finansētu programmu ietvaros trešās valstīs

Attiecībā uz Eiropas Savienības un dalībvalstu finansētu publisko iepirkumu Komisijai ir jānodrošina saistoša tiesiskā regulējuma ieviešana, lai reglamentētu publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu un izpildi. Šajā sakarībā Savienība pieņem vienotus noteikumus, kas paredz nodrošināt godīgas konkurences nosacījumus starp Savienības un trešo valstu ekonomikas dalībniekiem.

Grozījums Nr. 82
Regulas priekšlikums
18. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. Ne Komisija, ne Padome, ne Eiropas Parlaments, ne dalībvalstis, ne to amatpersonas neizpauž nekādu konfidenciāla rakstura informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo regulu, ja nav saņemta īpaša atļauja no informācijas sniedzēja.

svītrots

Grozījums Nr. 83
Regulas priekšlikums
18. pants – 4.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

4.a Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju, kuru informācijas sniedzējs ir apzīmējis kā konfidenciālu, nekādā ziņā nedrīkst izpaust, ja vien informācijas sniedzējs nepārprotami neatļauj.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 84
Regulas priekšlikums

19. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Līdz 2017. gada 1. janvārim un vismaz reizi trijos gados pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu un par panākumiem saskaņā ar šo regulu risinātajās starptautiskajās sarunās par ES ekonomikas dalībnieku piekļuvi publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām trešās valstīs. Šim nolūkam dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz Komisijai attiecīgu informāciju.

Grozījums

Vismaz reizi trijos gados pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu un par panākumiem saskaņā ar šo regulu risinātajās starptautiskajās sarunās par ES ekonomikas dalībnieku piekļuvi publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām trešās valstīs. Šim nolūkam dalībvalstis pēc pieprasījuma sniedz Komisijai attiecīgu informāciju. **Iesniedzot otro ziņojumu, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz arī tiesību akta priekšlikumu par regulas grozījumiem vai izklāsta iemeslus, kuru dēļ, Komisijas skatījumā, grozījumi nav nepieciešami. Ja Komisija neievēro šo pienākumu, Regula vairs nav spēkā otrā gada beigās pēc otrā ziņojuma iesniegšanas.**

Grozījums Nr. 85
Regulas priekšlikums

20. pants

Komisijas ierosinātais teksts

Direktīvas 2004/17/EK 58. un 59. **pantu atceļ** no šīs regulas stāšanās spēkā.

Grozījums

Komisija novērtē, vai ir jāatstāj spēkā Direktīvas 2004/17/EK 58. un 59. pants. **Nemot vērā šā izvērtējuma rezultātā gūtos secinājumus, Komisija iesniedz tiesību akta priekšlikumu par šo pantu atcelšanu** no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0028

Medus *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Padomes Direktīvu 2001/110/EK, kas attiecas uz medu (COM(2012)0530 – C7-0304/2012 – 2012/0260(COD))⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/42)

Grozījums Nr. 17**Direktīvas priekšlikums****1. apsvēruma**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1) *Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedumu lietā C 442/09⁸ putekšņi medū ir uzskatāmi par medus sastāvdaļu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvas 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu⁹ izpratnē. Tiesas spriedums bija balstīts uz apsvērumu, kura pamatā bija Tiesai iesniegtie fakti par to, ka putekšņi medū galvenokārt nonāk centrifugēšanas dēļ, kuru biškopi veic, lai iegūtu medu. Tomēr putekšņi nonāk stropā tikai bišu kustības rezultātā, un tie dabīgā veidā ir medū neatkarīgi no tā, vai biškopis medu iegūst centrifugējot vai ne. Tāpēc, neskarot to, kā attiecībā uz ģenētiski modificētiem putekšņiem medū piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību¹⁰, ir nepieciešams paskaidrot, ka putekšņi ir medus komponents un dabīga viela bez sastāvdaļām, nevis sastāvdaļa Direktīvas 2000/13/EK izpratnē. Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīva, kas attiecas uz medu⁽¹¹⁾.*

(1) *Padomes Direktīvā Nr. 2001/110/EK⁽¹⁾ medus ir definēts kā dabīga, salda viela, ko ražo bites. Medus lielākoties sastāv no dažādiem cukura veidiem, galvenokārt fruktozes un glikozes, kā arī citām vielām, piemēram, organiskām skābēm, enzīmiem un cietām daļiņām, kas medū radušās vākšanas procesā. Ar Direktīvu 2001/110/EK tiek nodrošināta medus dabīguma saglabāšana, ierobežojot cilvēka iejaukšanos, kuras dēļ varētu tikt mainīts medus sastāvs. Jo īpaši minētā direktīva aizliedz pievienot medum jebkādas pārtikas produktu sastāvdaļas, tostarp pārtikas piedevas, vai arī pievienot jebkādas citas vielas, kas nav medus. Līdzīgi minētā direktīva aizliedz atdalīt medum raksturīgas sastāvdaļas, tostarp putekšņus, izņemot gadījumus, kad tas ir neizbēgami, atdalot svešas izcelsmes vielas. Minētās prasības ir saskaņā ar Pārtikas kodeksa (Codex Alimentarius) standartu medum.*

⁽¹⁾ OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.

⁽¹⁾ Jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7- 0440/2013).

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 2
Direktīvas priekšlikums
1.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1a) *Lai ņemtu vērā patērētāju aizvien piesardzīgāko attieksmi pret ģenētiski modificētu organismu klātbūtni pārtikas produktos un patērētāju tiesības būt informētiem par to, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1169/2011 attiecīgi jāgroza Padomes Direktīva 2001/110/EK (*).*

(*) *Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīva 2001/110/EK, kas attiecas uz medu (OV L 10, 12.1.2002., 47. lpp.).*

Grozījums Nr. 18
Direktīvas priekšlikums
1.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1b) *Putekšņi ir viens no medus sastāva kritērijiem, kas noteikti Direktīvā 2001/110/EK. Pieejamie pierādījumi, tostarp empīriski un zinātnes dati, apstiprina, ka putekšņus medum pievieno medus bites. Putekšņi iekrīt medus bišu vāktajā nektārā. No savāktā nektāra, kurā ir putekšņi, bites stropā veido medu. Pieejamie dati liecina, ka papildu putekšņu daļas medū var nokļūt no bišu matiņiem, stropa gaisā esošiem putekšņiem un putekšņiem, ko bites ievietojušas šūnās, kuras var nejauši atvērties, biškopjiem centrifugējot medu. Tātad putekšņi nokļūst stropā tikai bišu kustības dēļ, un tie dabīgā veidā ir medū neatkarīgi no tā, vai biškopji medu iegūst centrifugējot. Turklāt biškopji putekšņus medum nepievieno ar nodomu, jo šāda pievienošana ir aizliegta ar Direktīvu 2001/110/EK.*

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 19
Direktīvas priekšlikums
1.c apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (1c) *Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1169/2011⁽¹⁾ "sastāvdaļa" definēta kā jebkura viela, ko lieto pārtikas ražošanas vai sagatavošanas procesā un ko, pat izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts. Šī definīcija norāda, ka viela ar nolūku tiek izmantota pārtikas produktu ražošanā vai sagatavošanā. Ņemot vērā to, ka medus ir dabīgs produkts, un jo īpaši ņemot vērā medum raksturīgo komponentu, tostarp putekšņus, dabīgo izcelsmi, ir svarīgi precizēt, ka putekšņi un citi medum raksturīgi komponenti nebūtu jāuzskata par sastāvdaļām Regulas (ES) Nr. 1169/2011 izpratnē.*

⁽¹⁾ *Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1169/2011 par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem, OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.*

Grozījums Nr. 6
Direktīvas priekšlikums
1.d apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (1d) *Tā kā medus ir dabīgs produkts, uz to nebūtu jāattiecina prasība par sastāvdaļu saraksta pievienošanu.*

Grozījums Nr. 23
Direktīvas priekšlikums
1.e apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (1.e) *Saskaņā ar Direktīvas 2001/18/EK 26.a pantu ar dalībvalstu līmenī izveidotiem līdzāspastāvēšanas pasākumiem, cita starpā nosakot obligātās atstatuma prasības, būtu jānodrošina tas, ka medus standarta analīzes nav vajadzīgas.*

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 7
Direktīvas priekšlikums
4. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (4) *Direktīvas 2001/110/EK pielikumos ir iekļauti tehniski elementi, kurus, iespējams, vajadzēs pielāgot vai atjaunināt, ņemot vērā attiecīgo starptautisko standartu jaunākās prasības. Minētajā direktīvā Komisijai nav piešķirtas atbilstīgas pilnvaras, kas ļautu ātri pielāgot vai atjaunināt minētos pielikumus, ņemot vērā attiecīgo starptautisko standartu jaunākās prasības. Tāpēc, lai varētu konsekventi īstenot Direktīvu 2001/110/EK, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pielāgot vai atjaunināt minētās direktīvas pielikumus, ņemot vērā ne tikai tehnikas attīstību, bet arī attiecīgo starptautisko standartu jaunākās prasības.*

svītrots

Grozījums Nr. 8
Direktīvas priekšlikums
6. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (6) *Attiecīgi, lai ņemtu vērā tehnikas attīstību un, ja vajadzīgs, starptautisko standartu jaunākās prasības, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu, lai pielāgotu vai atjauninātu ar produktu aprakstiem un definīcijām saistītos tehniskos aprakstus Direktīvas 2001/110/EK pielikumos.*

svītrots

Grozījums Nr. 20
Direktīvas priekšlikums
1. pants – 1. punkts
Direktīva 2001/110/EK
2. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

5. Putekšņus, kas ir dabīgs, medum raksturīgs komponents, neuzskata par šīs direktīvas 1. pielikumā definēto produktu sastāvdaļu **Direktīvas 2000/13/EK 6. panta 4. punkta** izpratnē.”;

5. Putekšņus, kas ir dabīgs, medum raksturīgs komponents, neuzskata par šīs direktīvas 1. pielikumā definēto produktu sastāvdaļu **Regulas (ES) Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta f) apakšpunkta** izpratnē.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 12**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 3. punkts**

Direktīva 2001/110/EK

6. pants

Komisijas ierosinātais teksts

6. pants

Grozījums

svītrots

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 6. a pantu, lai grozītu tehniskos aprakstus attiecībā uz nosaukumiem, produktu aprakstiem un definīcijām I pielikumā un medus sastāva kritērijiem II pielikumā, ņemot vērā tehnikas attīstību un — vajadzības gadījumā — starptautisko standartu jaunākās prasības.

Grozījums Nr. 13**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 3. daļa**

Direktīva 2001/110/EK

6.a pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

2. Pilnvaras pieņemt 4. un 6. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz **nenoteiktu laiku** no (...). (Publikāciju birojs ieraksta šā grozošā tiesību akta spēkā stāšanās dienu).

Grozījums

2. Pilnvaras pieņemt 4. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... (*). **Ne vēlāk kā deviņus mēnešus pirms piecu gadu perioda beigām Komisija izstrādā ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu, vēlākais, trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.**

(*) Šis grozošās direktīvas stāšanās spēkā datums.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 14

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 3. daļa

Direktīva 2001/110/EK

6.a pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. **un 6.** pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas norādīta lēmumā. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

Grozījums

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

Grozījums Nr. 15

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 3. daļa

Direktīva 2001/110/EK

6.a pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Saskaņā ar 4. **un 6.** pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

Grozījums

5. Saskaņā ar 4. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas minēto termiņu pagarina par diviem mēnešiem.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 16**Direktīvas priekšlikums****2. pants – 1. punkts – 1. daļa***Komisijas ierosinātais teksts*

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz [datums] izpildītu 1. panta 1. punkta prasības. Tās nekavējoties paziņo Komisijai minēto tiesību aktu noteikumu tekstu.

Grozījums

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz ... (*) izpildītu 1. panta 1. punkta prasības. Tās nekavējoties paziņo Komisijai minēto tiesību aktu noteikumu tekstu.

(*) 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas stāšanās spēkā.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0029

Hercule III programma un Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzība *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Hercule III programmu, lai veicinātu darbības Eiropas Savienības finansiālo interešu aizsardzības jomā (COM(2011)0914 – C7-0513/2011 – 2011/0454(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/43)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0914),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 325. pantu saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0513/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Revīzijas palātas 2012. gada 15. maija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2013. gada 14. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0385/2012),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0454

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2014. gada 15. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2014, ar ko izveido programmu darbību veicināšanai Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzības jomā (programma Hercule III) un atceļ Lēmumu Nr. 804/2004/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 250/2014.)

⁽¹⁾ OV C 201, 7.7.2012, 1. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

P7_TA(2014)0030

Statistika dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā *I**

Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. janvārī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz deleģēto un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Komisijai konkrētu pasākumu pieņemšanai, muitas pārvaldes veikto informācijas paziņošanu, konfidencialu datu apmaiņu starp dalībvalstīm un statistiskās vērtības definēšanu groza Regulu (EK) Nr. 638/2004 par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā (COM(2013)0578 – C7-0242/2013 – 2013/0278(COD)) ⁽¹⁾

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2016/C 482/44)

Grozījums Nr. 1**Regulas priekšlikums****6. apsvēruma***Komisijas ierosinātais teksts*

- (6) Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums

- (6) Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp **visefektīvākajā** ekspertu līmenī **pēc tam, kad tā būs informējusi dalībvalstis par to, ar ko ir jāapspiežas un uz ko pamatojoties ir jānodrošina objektivitāte un jānovērš iespējamie interešu konflikti**. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina attiecīgo dokumentu vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums****7. apsvēruma***Komisijas ierosinātais teksts*

- (7) Komisijai būtu jānodrošina, ka ar šiem deleģētajiem aktiem **netiktu radīts ievērojams** papildu slogs dalībvalstīm un respondentu vienībām.

Grozījums

- (7) Komisijai būtu jānodrošina, ka ar šiem deleģētajiem aktiem **netiek radītas ievērojamas** papildu **izmaksas vai administratīvais** slogs dalībvalstīm un respondentu vienībām **un ka tie paliek pēc iespējas ekonomiskāki**.

⁽¹⁾ Jautājumu nodeva atpakaļ atbildīgajai komitejai atkārtotai izskatīšanai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0457/2013).

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
8. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (8) Lai nodrošinātu vienādus Regulas (EK) Nr. 638/2004 īstenošanas nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, tādējādi dodot tai iespēju pieņemt pasākumus saistībā ar informācijas vākšanu, īpaši attiecībā uz izmantojamajiem kodiem, tehniskajiem noteikumiem par gada tirdzniecības statistikas apkopošanu uzņēmumu raksturlielumu dalījumā un visiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nosūtītās statistikas kvalitāte atbilst kvalitātes kritērijiem. Šis pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.

Grozījums

- (8) Lai nodrošinātu vienādus Regulas (EK) Nr. 638/2004 īstenošanas nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, tādējādi dodot tai iespēju pieņemt pasākumus saistībā ar informācijas vākšanu, īpaši attiecībā uz izmantojamajiem kodiem, tehniskajiem noteikumiem par gada tirdzniecības statistikas apkopošanu uzņēmumu raksturlielumu dalījumā un visiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka **bez maksas** nosūtītās statistikas kvalitāte atbilst kvalitātes kritērijiem. Šis pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (10) Atbilstoši jaunajai Eiropas Statistikas sistēmas (turpmāk "ESS") struktūras stratēģijai, kuras mērķis ir uzlabot koordināciju un partnerību skaidrā piramīdveida struktūrā ESS, Eiropas Statistikas sistēmas komitejai (turpmāk "ESSK"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes **2009. gada 11. marta** Regulu (EK) Nr. 223/2009 **par Eiropas statistiku**⁽⁹⁾, būtu jāpilda padomdevējas uzdevums un jāpalīdz Komisijai tās īstenošanas pilnvaru izmantošanā.

⁽⁹⁾ OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

Grozījums

- (10) Atbilstoši jaunajai Eiropas Statistikas sistēmas (turpmāk "ESS") struktūras stratēģijai, kuras mērķis ir uzlabot koordināciju un partnerību skaidrā piramīdveida struktūrā ESS, Eiropas Statistikas sistēmas komitejai (turpmāk "ESSK"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009⁽⁹⁾, būtu jāpilda padomdevējas uzdevums un jāpalīdz Komisijai tās īstenošanas pilnvaru izmantošanā. **Dalībvalstu iestāžu un Komisijas (ES Statistikas biroja) darba koordinēšanas uzlabošana ir ļoti svarīga augstākas kvalitātes statistikas datu sagatavošanā Savienībā.**

⁽⁹⁾ **Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regula (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku** (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
11. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (11) Regula (EK) Nr. 638/2004 būtu jāgroza, aizstājot atsauci uz *Intrastat* komiteju ar atsauci uz ESKK.

Grozījums

- (11) Regula (EK) Nr. 638/2004 būtu jāgroza, aizstājot atsauci uz *Intrastat* komiteju ar atsauci uz ESKK. **ESKK struktūrai vajadzētu būt tādai pašai kā *Intrastat* komitejas struktūra, proti, viens loceklis no katras dalībvalsts.**

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
12. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (12) Pēc muietošanas shēmu vienkāršošanas muitas līmenī vairs nav pieejama statistikas informācija par precēm, uz kurām attiecas muitas apstrādes procedūras. Lai nodrošinātu datu aptvērums, informācija par minēto preču pārvadājumiem būtu jāiekļauj *Intrastat* sistēmā.

Grozījums

- (12) Pēc muietošanas shēmu vienkāršošanas muitas līmenī vairs nav pieejama statistikas informācija par precēm, uz kurām attiecas muitas apstrādes procedūras. Lai nodrošinātu datu aptvērums, informācija par minēto preču pārvadājumiem būtu jāiekļauj *Intrastat* sistēmā, **vienlaikus cik vien iespējams ierobežojot jebkādas papildu izmaksas. Informācijas sagatavošanā būtu jāvadās pēc vienotas plūsmas pārskatu sagatavošanas principa; tādejādi tiktāl, ciktāl ir iespējams garantēt datu kvalitāti, dati būtu jāvēc tikai eksporta sabiedrībām.**

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
13. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (13) Dalībvalstīm būtu jāatļauj apmainīties ar konfidencialiem datiem saistībā ar ES iekšējās tirdzniecības statistiku, lai palielinātu minētās statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas efektivitāti vai uzlabotu kvalitāti.

Grozījums

- (13) Dalībvalstīm būtu jāatļauj apmainīties ar konfidencialiem datiem saistībā ar ES iekšējās tirdzniecības statistiku, **un šai apmaiņai vajadzētu būt bez maksas, ja tas nepieciešams**, lai palielinātu minētās statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas efektivitāti vai uzlabotu **tās** kvalitāti. **Šādai apmaiņai vajadzētu būt brīvprātīgai, kā arī vajadzētu būt iespējama pārejas periodā pēc šīs regulas stāšanās spēkā. Šādai konfidencialu datu apmaiņai tomēr būtu jāpieiet uzmanīgi, un tai nevajadzētu palielināt administratīvo slogu sabiedrībām.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
14. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (14) *Statistikās* vērtība būtu skaidrāk jādefinē un *jāpielāgo* šā datu elementa *definīcijai* ES ārējās tirdzniecības statistikā.

Grozījums

- (14) *Lai nodrošinātu ES iekšējās tirdzniecības statistikas datu labāku salīdzināmību ar ES ārējās tirdzniecības statistikas datiem, statistiskā vērtība būtu skaidrāk jādefinē un jāsaskaņo ar šā datu elementa definīciju ES ārējās tirdzniecības statistikā. Vienotas definīcijas ir svarīgas, lai nodrošinātu labi funkcionējošu un netraucētu pārrobežu tirdzniecību, un tās ir īpaši svarīgas kā priekšnosacījums tam, lai dažādas dalībvalstu iestādes spētu saskaņoti interpretēt noteikumus, kas ietekmē uzņēmumu pārrobežu darbību.*

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
15. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (15) Saskaņā ar proporcionalitātes principu ir nepieciešams un lietderīgi paredzēt noteikumus par muitas pārvalžu veikto informācijas paziņošanu, konfidenciālo datu apmaiņu starp dalībvalstīm un statistiskās vērtības definīciju ES iekšējās tirdzniecības statistikas jomā. Šajā regulā paredz vienīgi to, kas nepieciešams izvirzītā mērķa sasniegšanai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu.

Grozījums

- (15) Saskaņā ar proporcionalitātes principu ir nepieciešams un lietderīgi paredzēt *saskaņotus* noteikumus par muitas pārvalžu veikto informācijas paziņošanu, konfidenciālo datu apmaiņu starp dalībvalstīm un statistiskās vērtības definīciju ES iekšējās tirdzniecības statistikas jomā. Šajā regulā paredz vienīgi to, kas nepieciešams izvirzītā mērķa sasniegšanai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu.

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
15.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- (15a) *Dalībvalstu iestāžu veiktajai informācijas nosūtīšanai dalībvalstīm un Savienības iestādēm un aģentūrām vajadzētu būt bez maksas.*

Grozījums

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 11
Regulas priekšlikums
17.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(17a) Ņemot vērā dalībvalstu ekonomisko situāciju un koordinācijas pasākumu pastiprināšanu Savienības līmenī, ir jāizstrādā integrēta pieeja un uzticamāki statistiskie rādītāji, lai pēc iespējas efektīvāk īstenotu politikas virzienus.

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
17.b apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(17b) Ņemot vērā nesen atklātos Eiropas iedzīvotāju un dalībvalstu datu aizsardzības pārkāpumus, ir jāuzlabo sensitīvu statistikas datu, tostarp ekonomisko datu, nosūtīšanas veidu drošība.

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
1. pants – 2. punkts – b apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 638/2004

5. pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. **Vismaz** reizi mēnesī muita tieši valsts iestādēm sniedz statistikas informāciju par tādu preču nosūtīšanu un saņemšanu, uz kurām attiecas vienots administratīvs dokuments muitas vai nodokļu vajadzībām.

2. Reizi mēnesī muita tieši valsts iestādēm sniedz statistikas informāciju par tādu preču nosūtīšanu un saņemšanu, uz kurām attiecas vienots administratīvs dokuments muitas vai nodokļu vajadzībām.

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 14

Regulas priekšlikums

1. pants – 5. punkts

Regula (EK) Nr. 638/2004

9.a pants – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Starp katras dalībvalsts attiecīgajām iestādēm **vienīgi statistikas vajadzībām ir atļauta apmaiņa ar konfidenciāliem datiem, kas definēti 3. panta 7. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regulā (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku** (*), ja apmaiņa veicina efektīvu Eiropas statistikas izstrādi, sagatavošanu un izplatīšanu **saistībā ar preču tirdzniecību starp dalībvalstīm un** uzlabo tās kvalitāti.

(*) OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.

Grozījums

Bezmaksas apmaiņa ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 223/2009 (*) 3. panta 7. apakšpunktā definētajiem konfidenciālajiem datiem vienīgi statistikas vajadzībām ir atļauta starp katras dalībvalsts attiecīgajām iestādēm, ja **ir pierādīts, ka šāda apmaiņa veicina ar preču tirdzniecību starp dalībvalstīm saistīto Eiropas statistikas datu** efektīvu izstrādi, sagatavošanu un izplatīšanu **vai būtiski** uzlabo to kvalitāti. **Līdz minimumam tiek samazināts jebkāds papildu administratīvais slogs un izmaksas dalībvalstīm. Šāda konfidenciālas informācijas apmaiņa ir brīvprātīga līdz ... (**).**

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta Regula (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

(**) Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

Grozījums Nr. 15

Regulas priekšlikums

1. pants – 5. punkts

Regula (EK) Nr. 638/2004

9.a pants – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Valsts iestādes, ka ir saņēmušas konfidenciālus datus, attiecas pret šo informāciju kā pret konfidenciālu informāciju un izmanto to vienīgi statistikas vajadzībām.

Grozījums

Valsts iestādes, ka ir saņēmušas konfidenciālus datus, attiecas pret šo informāciju kā pret konfidenciālu informāciju un izmanto to vienīgi statistikas vajadzībām. **Valsts iestādes šādus datus nenodod tālāk nevienai starptautiskai organizācijai, kas nav minēta šajā regulā.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 16**Regulas priekšlikums****1. pants – 6. punkts – c apakšpunkts**

Regula (EK) Nr. 638/2004

10. pants – 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

5. Ievērojot atsevišķus nosacījumus, kas atbilst kvalitātes prasībām, dalībvalstis var vienkāršot par maziem atsevišķiem darījumiem sniedzamo informāciju. Komisija saskaņā ar 13. a pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai definētu šos nosacījumus.

Grozījums

5. Ievērojot atsevišķus nosacījumus, kas atbilst kvalitātes prasībām, dalībvalstis var vienkāršot par maziem atsevišķiem darījumiem sniedzamo informāciju **ar nosacījumu, ka šāda vienkāršošana neatstāj negatīvu ietekmi uz statistikas datu kvalitāti**. Komisija saskaņā ar 13.a pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai definētu šos nosacījumus.

Grozījums Nr. 17**Regulas priekšlikums****1. pants – 6.a punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 638/2004

11. pants

Komisijas ierosinātais teksts

11. pants

Statistikas datu konfidencialitāte

Tikai kad informācijas iesniedzējas personas pauž šādu lūgumu, attiecīgās valsts iestādes lemj, vai **statistikas** rezultāti, kas ļauj noteikt minēto(-os) informācijas sniedzēju(-us), ir izplatāmi vai ir **pielāgojami** tā, lai to izplatīšana neapdraudētu statistikas datu konfidencialitāti.

Grozījums

(6a) regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Statistikas datu konfidencialitāte

Tikai **tad**, kad informācijas iesniedzējas personas pauž šādu lūgumu, attiecīgās valsts iestādes lemj, vai **statistiskie** rezultāti, kas ļauj noteikt minēto(-os) informācijas sniedzēju(-us), ir izplatāmi vai ir **grozāmi** tā, lai to izplatīšana neapdraudētu statistikas datu konfidencialitāti. **Valsts iestādes nodrošina, ka šādas statistikas datu izplatīšanas rezultātā gūtais ieguvums ir lielāks nekā jebkāda negatīva ietekme uz pusi vai pusēm, kas sniedz informāciju.**”;

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 18

Regulas priekšlikums

1. pants – 7. punkts – c apakšpunkts

Regula (EK) Nr. 638/2004

12. pants – 4. punkts – 3. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Izmantojot īstenošanas aktus, Komisija pieņem šīs statistikas apkopošanas tehniskos noteikumus.

Grozījums

Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem tehniskos noteikumus šo statistikas datu apkopošanai **pēc iespējas ekonomiskākā veidā.**

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums

1. pants – 8. punkts

Regula (EK) Nr. 638/2004

13. pants – 4. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

(4) Izmantojot īstenošanas aktus, **Komisija** pieņem visus pasākumus, **kas vajadzīgi**, lai nodrošinātu **nosūtītās** statistikas kvalitāti atbilstoši kvalitātes kritērijiem.

Grozījums

(4) **Komisija**, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem visus **nepieciešamos** pasākumus, lai nodrošinātu **nosūtīto** statistikas **datu** kvalitāti atbilstoši kvalitātes kritērijiem, **izvairoties radīt pārmērīgas izmaksas attiecīgajām valsts iestādēm.**

Grozījums Nr. 20

Regulas priekšlikums

1. pants – 9. punkts

Regula (EK) Nr. 638/2004

13.a pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

(2) Īstenojot 3. panta 4. punktā, 6. panta 2. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā, 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā deleģētās pilnvaras, Komisija nodrošina, ka deleģētie akti nerada **ievērojamu** papildu administratīvo slogu dalībvalstīm un respondentiem.

Grozījums

(2) Īstenojot 3. panta 4. punktā, 6. panta 2. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā, 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā deleģētās pilnvaras, Komisija nodrošina, ka deleģētie akti nerada **ievērojamas** papildu **izmaksas vai** administratīvo slogu dalībvalstīm un respondentiem. **Komisija, ja iespējams, samazina izmaksas un administratīvo slogu. Turklāt Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 223/2009 14. panta 3. punktu minētajos deleģētajos aktos pienācīgi pamato attiecīgās darbības un, dalībvalstīm sniedzot ieguldījumu, sniedz informāciju par jebkādu ar minētajām darbībām saistīto slogu un datu sagatavošanas izmaksām.**

Trešdiena, 2014. gada 15. janvāris

Grozījums Nr. 21**Regulas priekšlikums****1. pants – 9. punkts**

Regula (EK) Nr. 638/2004

13.a pants – 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

3. Pilnvaras pieņem 3. panta 4. punktā, 6. panta 2. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā, 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz **nenoteiktu laiku** no [(Publikāciju **birojs**: **ierakstīt** precīzu grozošās regulas spēkā stāšanās **datumu**)].

Grozījums

3. Pilnvaras pieņem 3. panta 4. punktā, 6. panta 2. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā, 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz **piecu gadu laikposmu** no [Publikāciju **birojam**: lūdzu, **ierakstiet** precīzu grozošās regulas spēkā stāšanās **dienu**]. **Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.**

Grozījums Nr. 22**Regulas priekšlikums****1. pants – 9. punkts**

Regula (EK) Nr. 638/2004

13.a pants – 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

6. Saskaņā ar 3. panta 4. punktā, 6. panta 2. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā, 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. punktā pieņemts deleģēts akts stājas spēkā tikai tad, ja **divos** mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav cēluši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par **diviem** mēnešiem.

Grozījums

6. Saskaņā ar 3. panta 4. punktu, 6. panta 2. punktu, 10. panta 3., 4. un 5. punktu, 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja **trijos** mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par **trijiem** mēnešiem.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0033

Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa iecelšana (*Sabine Lautenschläger*)

Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas valdes locekļa iecelšanu (N7-0002/2014 – C7-0010/2014 – 2014/0801(NLE))

(Apspriešanās)

(2016/C 482/45)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2014. gada 7. janvāra ieteikumu (N7-0002/2014) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Eiropadome ar to ir apspriedusies (C7-0010/2014),
 - ņemot vērā Reglamenta 109. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetāro lietu komitejas ziņojumu (A7-0023/2014),
- A. tā kā Eiropadome, 2014. gada 8. janvārī nosūtot vēstuli, kas tika saņemta 2014. gada 9. janvārī, ir apspriedusies ar Eiropas Parlamentu par *Sabine Lautenschläger* iecelšanu Eiropas Centrālās bankas valdes locekles amatā uz astoņu gadu pilnvaru laiku;
- B. tā kā Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja pārbaudīja amata *Sabine Lautenschläger* atbilstību amatam, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punktā noteiktās prasības un saistībā ar minētā līguma 130. panta prasību par ECB pilnīgas neatkarības nodrošināšanu attiecībā uz monetāriem jautājumiem; tā kā, veicot novērtēšanu, komiteja no *Sabine Lautenschläger* saņēma dzīves aprakstu, kā arī atbildes uz viņai nosūtīto rakstisko anketu;
- C. tā kā minētā komiteja 2014. gada 13. janvārī rīkoja *Sabine Lautenschläger* uzklaušāšanu, kurā viņa klātesošos iepazīstināja ar savu kandidatūru un pēc tam atbildēja uz komitejas locekļu uzdotajiem jautājumiem,
1. apstiprina Padomes ieteikumu iecelt *Sabine Lautenschläger* par Eiropas Centrālās bankas valdes locekli;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Eiropadomei, Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2014. gada 16. janvāris

P7_TA(2014)0034

Francijai sniegtā atļauja piemērot samazinātu konkrētu netiešo nodokļu likmi Gvadelupā, Franču Gvinejā, Martinikā un Reinjonā ražotam “tradicionālajam” rumam *

Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru Francijai atļauj piemērot samazinātu konkrētu netiešo nodokļu likmi Gvadelupā, Franču Gvinejā, Martinikā un Reinjonā ražotam “tradicionālajam” rumam un ar kuru groza Lēmumu 2007/659/EK (COM(2013)0839 – C7-0488/2013 – 2013/0413(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2016/C 482/46)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2013)0839),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0488/2013),
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A7-0013/2014),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)



Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV